பகவத்கீதை வசனம்

உ

கணபதிதுணை.

ஸ்ரீகிருஷ்ணாயபரப்பிரமணேநம:

பகவற்கீதைவசனம்.

இது

வடமொழிமூலத்திற்கியைய

ஸ்ரீ சங்கரபாஷியார்த்தத்தை யனுசரித்து

மூதறிஞரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

தஞ்சைமாநகரம்

ந. வீரபத்திரபிள்ளை அவர்களுக்குள்ள

எடிடர் சுதந்தரத்தை அவர்சகோதரர்

ந. கோவிந்தபிள்ளை அவர்களிடத்தில்

கொ-மாணிக்கமுதலியார்பெற்று,

தஞ்சை புத்தகவியாபாரம்

த. தி. சோவஸமுத்துப்பிள்ளை

வேண்டுகோளின்படி,

தமது சென்னை:

மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பித்தனர்.

விகாரி௵ ஆனி௴.

இதன் விலை ரூபா—கவ.

99

இப்புத்தகம் விற்குமிடங்கள்.

இப்புத்தகம் வேண்டுபவர்கள், சென்னை வைத்தியநாதமுதலி வீதி - 29 - வது நெம்பர்வீட்டில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் மனோன் மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்தலைவர் கோ-மாணிக்கமுதலியார் அவர்களிடத்திலும், சென்னைத் தம்புசெட்டிவீதி ரிப்பன்பிரஸ் சை-இரத்தினசெட்டியாரிடத்திலும், குஜிலி கந்தசாமிகோவில் தேரடிக்கடுத்த புத்தகஷாப்பிலும், சிதம்பம்-மேலைக்கோபுரவாயில் கோ-மா-புத்தகஷாப்பிலும், தஞ்சாவூர்-புத்தகஷாப் சோலைமுத்துப் பிள்ளையிடத்திலும், கும்பகோணம்-புத்தகஷாப் நாராயணசாமிபிள்ளையிடத்திலும், மதுரை-புத்தகஷாப் மு-கருப்பண்ணபிள்ளையிடத்திலும், நாகபட்டணம் - புத்தகஷாப் கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியாரிடத்திலும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு,

கொ. லோகநாதமுதலியார்,

மனோன்மணிவிலாச செண்ட்ரல்புக்டிபோ,

29. நெ. வைத்தியநாதமுதலி வீதி,

சென்னை.

வெண்பா.

அடியேனை யாள வருண்மேனி சாத்திப்
படிமீது வந்த பரனே—கொடியேனென்
றெண்ணா திமைப்பளவி லிங்ஙனே வீடளித்த
கண்ணா. கடைபோகக் கா.

உ

வாசுதேவாயநமஃ.

அட்டவணை.

இலக்கம்.	அத்தியாயத்தின் பெயர்.	பக்கம்.
க	சோக அத்தியாயம்.	௩
உ	சாங்கியயோக அத்தியாயம்.	க0
௩	கர்மபிரமயோக அத்தியாயம்.	௩க
ச	ஞானயோக அத்தியாயம்.	ச௫
௫	சந்நியாசயோக அத்தியாயம்.	௬உ
௬	அப்பியாசயோக அத்தியாயம்.	எ௫
எ	விக்ஞானயோகமென்னப்பட்ட பத்தியோக அத்தியாயம். ...	௬௯க
அ	அக்ஷரப்பிரமயோக அத்தியாயம். ...	க0௫
௯	இராசகுய்யயோக அத்தியாயம்.	கக௩
க0	விபூதி அத்தியாயம்.	கஉஎ
கக	விசுவரூப அத்தியாயம்.	க௩௬
கஉ	பத்தியோக அத்தியாயம்.	க௫உ
க௩	பிரகிருதிபுருஷவிபாகயோக அத்தியாயம். ...	க௫எ
கச	குணத்திரயவிபாகயோக அத்தியாயம். ...	கஎ0
க௫	புருஷோத்தம அத்தியாயம்.	கஎ௬
க௬	தெய்வ அசுர சம்பத்து விபாகயோக அத்தியாயம். ...	கஅஎ
கஎ	சிரத்தாத்திரயவிபாகயோக அத்தியாயம். ...	க௯ச
கஅ	சந்நியாச அத்தியாயம்.	உ0உ

(இரண்டு ரூபா முத்திரை ஸ்டாம்பு.)

பகவற்கீதைவசனம் என்னு மிந்நூலின்

எடிடர் பாத்திய விற்கிரய பத்திரத்தின் நகல.

1899ஷ் மேமீ 29உ சென்னப்பட்டணம் வைத்திய நாதமுதலிவீதி 29-நெ. வீட்டிலிருக்கும் வேளாளஜாதி சிவமதம் புஸ்தகவியாபாரம் கொண்ணூர் - நாராயணமுதலியார் குமாரர் மாணிக்கமுதலியார் அவர்களுக்குத் தஞ்சாவூர் கருந்தட்டாங்குடி மந்தாரடிவடுகத்தெருவிலிருக்கும் 23-நெ. வீடு வெங்கிடாசலபிள்ளைமகன் வேளாளஜாதி சிவமதம் நெல்லு வியாபாரம் கோவிந்தபிள்ளை யெழுதிக்கொடுத்த புஸ்தக எடிடர் கிரயபத்திரம் என்னவென்றால் என் தமையனார் இறந்துபோன ந. வீரபத்திரபிள்ளை அவர்கள்பெயர் எப்பொழுதும் புஸ்தகரூபமாய் விளங்கும்பொருட்டு அவர்கள்பெயர்வைத்து அவரால் அச்சிட்டு, விற்பனை செய்து வந்த பகவத் கீதை வசனம் என்னும் புஸ்தகத்தின் அமைப்பு அல்லது எடிடர் பாத்தியதையைத் தாங்களுக்கு நான் நாளது தேதியில் சாசனஞ் செய்துகொடுத்து அதற்காக நான் பெற்றுக்கொண்டது ரூபா 200. இந்த இருநூறுரூபாயும் இதின் மூலமாய்த் தங்களால் அச்சிடப்படும் ஷை புஸ்தகம் 200-க்கு மதிப்பு ரூபா 200. ஷை புஸ்தகம் இருநூறில்எனக்கு ஐம்பது புஸ்தகம் காலிகோ பயிண்டுசெய்து கொடுப்பதாகவும் பாக்கி 150 பது புஸ்தகமும் பயிண்டு அன்றியில் கொடுப்பதாகவும் தங்கள் ஏஜண்டு குருசாமிநாயுடு அவர்கள் முன்னிலேயில் பேசி ஒப்புகொண்டவகையில் மேல்கண்ட இருநூறுரூபாயும் என் பற்றுகி விட்டபடியால், இனிப் புஸ்தகத்தை அச்சில் பதிப்பித்து விற்பனை செய்துகொள்ளவும் தவிர ஷை புஸ்தகத்தை அச்சிற்பதிப்பிற்க எனக்கு எவ்வித பாத்தியமும் இல்லே. நான்உட்பட மற்றவர்கள் மேற்படிபுஸ்தகத்தை அச்சிட்டு விற்பனைசெய்தால் அதினுலுண்டாகும் சகலநஷ்டத்தையும்அச்சிட்டவர்களிடம் தாங்களேவாங்கிகொள்வீர்களாகவும். இதற்குமுன்இந்தப்பாத்தியதையைத்தங்களுக்குத்தவிரவேறே யாருக்கும் அச்சிடும்படி யெவ்வித அனுமதியும் நான்கொடுக்கவில்லேயென்று உறுதிசொல்லி யிந்தச் சுத்தகிரய சாசனம் செய்து கொடுத்துவிட்டபடியால் சாசன வாசகப்படிக்குள்ள சகல பாத்தியதையும் தாங்களே அனுபவித்துக் கொள்வீர்க

ளாகவும் இந்தப்படிக்கு மாணிக்கமுதலியா ரவர்களுக்குக் கோவிந்தபிள்ளை சுத்தகிரய சாசனஞ்செய்துகொடுத்தேன்.

(ஒப்பம்) கோவிந்தபிள்ளை கையெழுத்து.

சா க்ஷி க ள்.

சிதம்பரத்தில்யிருக்கும் கொ. மா. ஏஜெண்டு என். குருசாமிநாயுடு அறிவேன்.

தஞ்சாவூர்க் கருந்தட்டாங்குடி மேட்டுத்தெருவிலிருக்கும் நல்லிநாயுடுமகன் சாமிநாதநாயுடு அறிவேன்.

ஷெ யூர்மார்க்கட்டுப் புத்தகவியாபாரம் த. இ. சோலைமுத்துப்பிள்ளை அறிவேன்.

தஞ்சாவூர்க் கருந்தட்டாங்குடி மந்தாரடி கீழ் வேளாளத்தெருவிலிருக்குஞ் செல்லகுருநாதபிள்ளைகுமாரன் கோவிந்தசாமிபிள்ளை கெட்டெழுத்துள்பட அறிவேன்.

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகல கனவான்களுக்கும் அச்சுக்கூடத்ததிபருக்கும் அறிவிப்பதியாதெனில் (இந்தப்பகவற்கீதைவசனம் என்னு நூலை) அமைத்த ந. வீரபத்திரபிள்ளைசகோதரர் ந. கோவிந்தபிள்ளை யவர்களிடம் இந்நூலிற்குள்ள (எடிடர் பாத்தியதைஎன்னும்) சுதந்தரத்தை இத்துடன் சேர்த்திருக்கிற விற்கிரயபத்திர நகல்பிரகாரம் அடியிற் கையொப்பமிட்ட என்னால் கிரயத்திற்கு வாங்கப் பட்டு அச்சிற்பதித்து ரிஜிஸ்டர் செய்திருப்பதால் இப்புத்தகத்தை என்னுடைய அனுமதியன்றியில் யாரேனும் அச்சிடுவாராயின் 1867வருஷத்திய 25-வது ஆக்ட்டு 20-வது பிரிவு 6-வது உட்பிரிவின்படி நான் கொரும் நஷ்டத்திற்கும் இண்டியன் பினல்கோட்டு என்னும் ஆக்ட்டுப்படி குற்றத்திற்கும் உத்தரவாதிகளாக வேண்டுமென்பதைக் கவனிக்கக் கோருகிறேன்.

இப்படிக்கு,

ஸ்ரீ கொ. மாணிக்கமுதலியார்,
மனோன்மணிவிலாசஅச்சுக்கூடத்தலைவர்,
29 - செ. வைத்தியநாதமுதலி வீதி,
சென்னை.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாயபரப்பிர்மணே நம:.

பகவத்கீதாமான்மியசங்கிரகம்.

சைவபுராணங்களுளொன்றாகிய வராகபுராணத்தில் கூ௦-சுலோகங்களினால் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதைச் சுருக்கிச்சொல்லுமாறு சௌனகரென்னுமுனிவர் சூதமகாரிஷியைப்பார்த்து சுவாமின்! தேவரீர் வியாஸபகவானாற் கேட்டிருக்கிற பகவற்கீதாமான்மியத்தை யடியேனுக் கநுக்ரகம் பண்ணவேண்டுமென்றுவினவச் சூதர்சொல்லுகிறார்.

வாரீர் ரிஷியே! நீர்கேட்ட கீதாமான்மியமானது பெருமையிற்சிறந்ததும் இரகசியமானதும் உத்தமமானதாயுமுள்ளது. அதன்பெருமை யொருவராலு முரைத்தற்கரியதாயினும் நான் கேட்ட பிரகாரஞ் சிறிதுகூறுகிறேன்.

ஸ்ரீ பகவானால் அருச்சுனனுக்குபதேசித்த கீதையானது அமிர்தத்துக் கொப்பானதாயும் சம்சார சமுத்திரத்தைத் தாண்ட வொருதெப்பமாயுமிருக்கிறது. இதை விசுவசித்துக் கேளாதவன்ஊர்ப்பன்றிக்குச்சமானம். கீதையையே அத்தியயனஞ்செய்கிறவன்மோக்ஷத்தையடைவன். இதைப்பாராயணஞ் செய்தாற் சகலவேதங்களுஞ் சாஸ்திரங்களும் படித்ததற்குச்சமானம். கீதையின்பாதி படித்தாற் கோதான பலமும், மூன்றிலொருபங்குபடித்தாற் சோமயாகபலமும், ஆறிலொருபங்குபடித்தாற் கெங்காஸ்நானபலமும், தினம் இரண்டத்தியாயம்படித்தால் இந்திரலோகத்திற் கற்பகாலவாசமும், ஓரத்தியாயம்வாசிப்பவனுக்குச் சிவகணமாகி உருத்திரலோகத்தில் நெடுநாள்வாசமும். ஓரத்தியாயத்திற் பாதியல்லது நாலிலொரு பாகம்படித்தால் நீண்டநாட்சூரியலோகவாசமும், பத்தல்லது, ஏழு, ஐந்து, நான்கு, மூன்று, இரண்டு, ஒன்று, அரை

சுலோகங்களை யாவது படிப்பவனுக்குப் பத்துக்கோடி வருஷஞ் சந்திரலோகவாசமுஞ் சித்திக்கும்.

மரணசமயத்திற் கீதா அர்த்தத்தைச் சிந்திப்பவர்களும் பாராயணசப்தத்தைக்கேட்பவர்களும் மோட்சமேயடைவார்கள். கிரியைகள் நடத்தும்போது பாராயணஞ்செய்தாற்சகல குற்றமுநீங்கும். சிரார்த்த காலத்திற் பிதிர்க்களையுத்தேசித்துப் படித்தாற்பிதிர்க்களுக்குங்கூட நரகவிமோசனமாம். கீதாபுத்தகங்களை யன்புடன் பிறருக்குத் தானஞ் செய்தாற் பலன்அளவிடக்கூடாததாயிருக்கும். மனிததேகத்தையடைந்த பிராமணாதி நான்கு வருணத்திலும் பிறந்தவன் கீதையைச் சிரவணபடனஞ் செய்யாவிட்டால், அமிர்தத்தைவிட்டு விஷத்தைப் புசிப்பவனுக்குச் சமானமாவன்.

ஞானம் எங்கும்பூரணமானதால் அதைப்பிரதிபாதிக்கிற கீதையு மெங்குஞ்சமமே. கீதையினும் கீதார்த்தத்திலும் ஆசூயையும், நிந்தையுஞ்செய்கிறவர்களுக்கு நரகமேபிராப்தி. சமீபஸ்தானங்களில்வாசிக்கிற கீதையை ஆதரவோடுகேளாதவன் நாய் பன்றி முதலிய அநேக யோனிகளிற் பிறப்பன் என்றிவ்விதமாக வெகுவிஸ்தாரமாகக் கூறியிருப்பதுந்தவிர,

பதினெண்புராணங்களுளொன்ருகிய

பத்மபுராணத்துள்

இலட்சுமிக்கு மகாவிஷ்ணு சொன்னதைப் பரமசிவம் பார்வதிக்குச்சொல்லியதாய் விரித்துரைத்திருப்பதில் சுருக்கிச்சிலமொழிகுதும்.

—o—

1. சுதன்மாவென்ருெரு பிராமணன் பாபமேலீட்டாற் பல ஜன்மமெடுத்துழன்று எருதாய்ப்பிறந்து இறக்குங்காலையில்

ஒருநாசிகொடுத்த புண்ணியபரிபாகத்தால் பூர்வஞானத்தோடு பிராமணனாய்ப் பிறந்து அவள் வளர்த்தகிளிவாக்கினால் கீதையின் முதலாவதத்தியாயம் பாராயணஞ்செய்யக்கேட்டுமோக்ஷமடைந்தானென்றும்,

2. கோதாவரி தீரத்தில் தேவசன்மாவென்றொரு பிராமணமுமூட்சுவானவன் ஆடும் புலியும் அந்நியோந்நியமாய் வாசஞ்செய்யுங்காட்டில் வசிக்கும் ஓர் இடையனால் அக்காட்டிலுள்ளபாறையில் கீதா இரண்டாமத்தியாயம் வரையப்பட்டிருக்கிற விபரமும் அதன்மகிமையுங்கேட்டுத் தானும் பாராயணஞ்செய்து மோக்ஷமடைந்தானென்றும்,

3. சௌஸ்தானத்தில் சேட்டனென்னும் பிராமணன் வேடனால் வெட்டுண்டிறந்து பைசாசத்துவமடைந்து மரத்தின்கண்வசிக்குங்கால் அம்மரத்தினிழலில் வந்திருந்த தனது புத்திரனால் கீதாமூன்றமத்தியாயம் பாராயணம் பண்ணக்கேட்டமாத்திரத்திற்றானுமோக்ஷமடைந்து, அவன்வாக்கியப்படி அதன்பாராயணத்துவாரா பிதிர்க்களும் நரகம்விட்டுச் சொர்க்கமடைந்தார்களென்றும்,

4. ஒருவருடைய தவசுக்கு விக்கினஞ்செய்த தேவஸ்திரீகளிருவர் இலந்தைமரமாய் நிற்கும்போது அங்குவந்த காசியின்கண்ணுள்ள வரதனென்னும் பிராமணர் வாக்கினால் கீதா நான்காமத்தியாயஞ் சொல்லக்கேட்ட மாத்திரத்தில் மரஜன்மம் நீங்கி பிராமணஸ்திரீகளாய்ப் பின்பும் அந்த நான்காமத்தியாய உபதேசத்தினாலேயே மோக்ஷமடைந்தார்களென்றும்,

5. மத்துவதேசத்தில் மகா பாபிஷ்டனாய்த் திரிந்த ஒரு பிராமணன் பருந்தாயும் அவன்ஸ்திரீ துர்நடத்தையால் கிளியாயும் பிறந்து இரண்டும் பூர்வ வைரத்தால் அடித்துக்கொண்டு ஒரு மண்டையோட்டு ஜலத்தில் விழுந்திறக்க, அது கீதா ஐந்தாமத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணி ஞானமடைந்து

சரீர நீங்கிய ஒருபிராமணன் மண்டையோடாதலால், அந்தப் புண்ணிய விசேஷத்தால் இருவருக்கும் விஷ்ணு லோகங் கிடைத்ததென்றும்,

6. கோதாவரி தீரத்தில் அபிஷ்ட்ணிபுரத்திலே யிருந்த சானுசாரதியென்னும் ராஜாவானவர் அம்சங்களால் காஸ்மீர தேயத்தின்கண்ணுள்ள மணிபுரவாசியும் மகானுபாவருமாகிய ரைக்முனிவரின் பிரவாகத்தைக்கேட்டு அவலாச்சரணமாக அடைந்து கீதை யாறு மத்தியாய உபதேசத்தால் விதேக முத்தியடைந்தாரென்றும்,

7. பாடலிபுரமென்னும் பட்டணத்தின் கண்ணுள்ள சங்கு கர்ணனென்னும் பிராமணன் வியாபாரத்தினாற் பணந்தேடிப் புதைத்துவைத்துச் சர்ப்பந் தீண்டிப் பாம்பாய் ஜெனித்து மேற்படி புதையலைக் காத்திருக்கும்போது பிள்ளைகளுக்குச் சொப்பனஞ் சொல்லியபடி அவர்கள் கீதையேழாமத்தியாயம் பாராயணம் பண்ணிய பிராமணனுக் கன்னங்கொடுத்த புண் ணியத்தால் பாம்பாயிருந்த பிதாவுக்கு அந்தச்சென்மம் நீங்கி ச் சொர்க்கமும் பிள்ளைகளுக்குப் பிதா காத்திருந்த புதை யலுங் கிடைத்தனவென்றும்,

8. தெக்ஷணத்தில் ஆமர்த்தன பட்டணவாசியாகிய பாப சன்மனென்ற பிராமணன் துர்ச்செய்கையால் பனைமரமாய் அவதரித்து நிற்குங்காலேயில் அங்குவந்த பிரமராக்ஷத ஸ்திரீ புருஷர்களுடைய சம்வாதததில் ஆத்மஞான மாவதென்ன அஞ்ஞான நிவிர்த்தியாவதென்னவென்று ஸ்திரீவினவியவாக் கியம் கீதையின்எட்டாமத்தியாயமுதற்சுலோகார்த்தமாதலால் அதன்சிரவணமாத்திரத்தால் அவனுக்கு அச்சென்மம் நீங்கிப் பிராமணனாய்ப் பிறந்து காசிக்ஷேத்திரத்தை யடைந்து அந்த வாக்கிய சந்தத்தியானத்தால் விஷ்ணு பிரசன்னமாய் மோ க்ஷங் கொடுத்தாரென்றும்,

9. நர்மதாதீரத்தில் மாயிழமந்திரபுரத்தில் வசிக்கும்மாதவனென்கிற பிராமணன் யாகம் நடாத்த முயலுகையில் கீதா ஒன்பதாமத்தியாயப்பிரபாவத்தால் காலபுருஷனிடத்திருந்து உண்டான நீசபுருடனையும் ஸ்திரீயையும் அந்தத்தானம்வாங்கிய பிராமணன்செயித்தவிபரமும் இராஜன்மோக்ஷமடைந்த சங்கதியும் யாகத்துக்காகக்கொண்டுவந்திருந்த ஆடு சொல்லத்தெரிந்து தானும் அந்த ஆடும் ஒன்பதா மத்தியாய பாராயணத்தால் மோக்ஷமடைந்தார்களென்றும்,

10. காசியில் தீரதியென்கிறபிராமணன்தீரஞானமுடைய ஜீவன்முத்தராய் ஒருதினம் விசுவலிங்கசந்நிதிமீது சால்ரீட்டித்திரை செய்வதையும் விசுவேசரவருக்குப்பணிவிடைசெய்வதையும் பிருங்குரிஷியானவர்கண்டுவினவப் பரமசிவன் வாக்கினாலேயே அன்னமொன்று சாபம் நீங்கினதும் கமலமுகியாயிருந்து துர்வாசர் சாபத்தால் ஐந்து பூவாகிய பத்மினியின்வாசனுகிரகணத்தால் அறுபதினாயிரம்பேர்விஷ்ணுசாயுச்சியமடைந்ததோடு அவள் சாபம் நீங்கினதும் தீரதியென்பவருக்கு இவ்வளவு மகிமை வந்ததும் ஆகிய அனைத்தும் கீதையின் தசமாத்தியாயத்தின் பாராயண மகத்துவமென்று விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டதென்றும்,

11. பிரணிதீரம்மேதங்கிபட்டணம் ஆலயத்தில்வசிக்கும் சுனந்தனென்னும்பெயருடையவர் கீதாபதினோராமத்தியாயப் படனத்தால்ஜீவன் முத்தராய்ச் சரிக்குங்காலையில் எதிர்ப்பட்ட ராக்ஷதனும் அவனாலது வரைவிழுங்கப்பட்டிருந்தவர்களும் பதினோராமத்தியாய உபதேசத்தால் மோக்ஷமடைந்தார்களென்றும்,

12. தெக்ஷணத்தில் கோலவாபுரியென்னும்பட்டணத்தில் வசிக்கும் சித்தசமாதியென்கிற பிராமணர் கீதாபனிரெண்டாமத்தியாயபாராயணவிசேடத்தால் ஓர்இராஜகுமாரன் விருப்ப

ப்படி தேவர்களால் அபகரிக்கப்பட்டயாகக் குதிரையுந் தரு வித்து இறந்துபோனஅவன்பிதாவையும் பிழைப்பித்து அவ்வுபதேசத்தினாலேயே மோக்ஷமடையச்செய்தாரென்றும்,

13. தக்ஷணத்தில் அரியரன்பட்டணத்தில் துராசாரியென்ற ஒருஸ்திரீ வனத்திற்புலியாலடியுண்டிறந்து நீசஸ்திரீயாய்ஜெனித்துச்சலிக்குங்காலேயில் ஒருநாள் வாசுதேவனென்னும் பிராமணன் கீதையின் பதின் மூன்றாமத்தியாயம் பாராயணம்பண்ண அதிற் சிலகேட்டதுகொண்டே மோக்ஷ மடைந்தாளென்றும்,

14. சிங்களதேசத்து இராசகுமாரன் வேட்டைக்குப் போனபொழுதுபெரியவர்கள்பாதோதகசம்பந்த லேசத்தினால் மிருகாதிகளும் திவ்யதேகம்பெற்றமை கீதாசிரவணமான்மியமென்றுதெரிந்து தானும் கீதாபதி நான்காவது அத்தியாய உபதேசம்பெற்று மோக்ஷமடைந்தானென்றும்,

15. கௌடதேசத்தில் கிருபாலராசிமன் என்னும் இராசன்வேட்டைக்குப்போனபொழுது கிடைத்த ஓரிலையிலெழுதிய கீதாவாக்கியத்தை யுரக்கப்படித்த விசேஷத்தால் தன் குதிரை மோக்ஷமடைந்ததைப்பார்த்து வியப்புற்றுத் தானும் கீதா பதினைந்தாமத்தியாயத்தினைச் சுலோகமாகிய அதைப் பெரியவர்களா லுபதேசிக்கப்பெற்றுச் சந்தத்தியானத்தால் மோக்ஷமடைந்தானென்றும்,

16. உச்சரிதேசத்துக் கஷ்கபாதனென்கிற அரசன் மதங்கொண்ட தனதுபட்டத்துயானைக்குச் சமீபமாய் வந்த ஒரு பிராமணனை அது உபத்திரிக்காதுவிட்டகாரணம் கீதையின் பதினாறாமத்தியாய சில சுலோகமனனவிசேட மென்றறிந்து அந்தவேதியரால் அரசனும் அவ்வாக்கிய உபதேசம்பெற்று நிவிர்த்தனாய் மோக்ஷமடைந்தானென்றும்,

17. மேற்படி கஷ்கபாதன்பிள்ளை சுச்சியானன் களிற்ருற் கொல்லப்பட்டு யானையாய்ப்பிறந்து மரணசமயத்தில் வைத்தியஞ் செய்யவேண்டுவதில்லையென்றும் கீதாபதினேழாமத்தியாயம் படித்தவர்களையழைப்பித்துப் பாராயணஞ்செய்வது நலமென்றுசொல்ல அந்தப்படி அவனும் அரசனும் மோக்ஷமடைந்தார்களென்றும்,

18. கீதாபதினெட்டாமத்தியாயத்தில் ஆறுசுலோகம்படித்தவனுக்கு இந்திரப்பட்டங்கிடைத்தவிபாத்தைப் பூர்வஇந்திரனறிந்து தானுங்காலேசுரனென்னும் பிராமணர்முகமாகப்பதினெட்டாமத்தியாய வுபதேசம்பெற்று விஷ்ணு சாயுச்சியமடைந்தானென்றும், பத்மபுராணத்தில் விரிவாகக் கூறியிருப்பதோடு,

இந்தயுகத்திற் சிலநாட்களுக்குமுன் இராச்சியஞ்செய்த இதாமதஸ்தராகிய பாக்ஷாவொருவர் இகபரசாதனமானசாஸ்திரமெதுவென்று ஒருகால் உசாவ அக்காலத்தில் மகாபுத்திசாலியாயிருந்த அப்பாஜியவர்கள் பகவற்கீதையேயவர்கருதிய எண்ணத்துக் கியைந்ததென்று தெரிவிக்க அதைவிசுவசிக்கவொட்டாது தடுத்தவர்களின் அயோக்கியதையும் நன்ருயறிந்து அப்பாஜியவர்கள் அபிப்பிராயப்படி நம்பிப் பிரதிதினமும் பகவற்கீதா பாராயணஞ்செய்து சீவன்முத்தராளுரென்றும்,

இவைகளையன்றி யேறக்குறைய நூறு வருஷங்களுக்குமுன் நடந்திருக்கிறதாய்த் தெரியவருகிற ஒரு ஆச்சரியகரமான அற்புதங்கூறுதும்.

அக்காலத்தில் இத்தேசத்துக்கதிபதியாகவும் கெவர்னர் ஜெனரலாகவும்கோர்ட் ஆப்டைரெக்டர்ஸ் அவர்களால்நேமிக்கப்பட்டு விஜயஞ்செய்திருந்த கனம்பொருந்திய (Warren Hastings.) உவாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் துரையவர்கள், இந்துமதாசாரமான வுண்மைநூல்களின் எதார்த்தத்தை ஒருவாறு

ஆராய்ச்சிசெய்ததில் ஈஸ்வரபிரேரணையால் பகவத்கீதாகிரந்தமான பரமரகசியநூலே சர்வத்திலுஞ் சிறந்ததென்று புத்திக்குத்தோற்றி அதன் சாராம்சத்தை இந்துதேசத்தவர்களநுபவித்துச்சுகிப்பதுபோல ஐரோப்பியதேசத்தர்களனைவரும் அதன்பிரயோஜனத்தை யடையவேண்டுமென்ற அபிப்பிராயத்தால் இக்கிரந்தத்தை அங்கிலேயபாஷையிலும் மொழிபெயர்க்கவேண்டிய போதுமான பொருளுக்கு சாங்கிஷன் செய்து அதற்குத்தக்க வல்லவராகிய ஒருவரைநேமுகஞ்செய்வதே கோர்ட்ஆப் டைரெக்டர்ஸ் அவர்களின் முக்கியகடமையாயிருக்கிறதென்று தெரிவிக்க, அவர்களும் இவர்கருத்துக்கிசைந்து, சகல சாஸ்திர சம்பன்னரும் மகாபுத்திசாலியுமாகிய ஒருவரை நேமிக்க அவருந்தக்க முயற்சிசெய்து கூடிய பிரயாசையெடுத்து இவ்விடத்திய வித்துவான்களின் பேருதவியினால் அதன் சாராம்சத்தை நன்றாயறிந்து ஐரோப்பியர்களுக்கு பிரயோசனமாகத்தக்க இங்கிலீஷில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். ஹீப்ரு, லத்தின் முதலிய பாஷைகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் இக்கிரந்த மான்மியத்தைக் குறித்துச்சொல்லிய விபரமாவன:

"என்னுடைய புத்திக்குத் தோன்றினமட்டும் இந்தப் பகவத்கீதையே யெந்த நூல்களிலுஞ் சிறந்தது. இதனாலேயே இந்துக்களுக்கு இவ்வளவு மகிமையுங்கிடைத்திருக்கிறது. இதன் அர்த்தத்தில் இந்துமத பிரபல சாஸ்திரிகளே மயங்குவார்களேயாகில் யானெப்படிக்கூற வல்லவனாவேன்; ஆகையால் இதை வாசித்துப்பார்ப்பவர்களுக்கு ஏதேனுஞ் சிறிது குற்றங்கள் தோன்றுமாகிலும், அதுவும் என்னுடைய குற்றமாகவே கொள்ளவேண்டுமேதவிர, மகத்துவம் பொருந்திய இந்தநூலினிடத்துக் கிஞ்சித்தும் அருவருப்பை செனிக்கவே கூடாது."

என்றும், இன்னம் அனேக விதமாகக் குறிப்பித்திருப்பதா யவரது மொழிபெயர்ப்பைப் பார்த்த இங்கிலீஷிலும்

தமிழிலுந் தேர்ந்த மகாவித்துவான்களும் மெய்யன்பர்களு மானவர்களால் தெரியவருகிறது. இன்னம் இக்கீதையினது மான்மியத்தை விஸ்தாரமாச் சொல்லும் சரிதங்க ளநேகமா யிருப்பினும் இதுவரை கூடார்த்தமாய் வடமொழி, தென் மொழிகளில் வெளிப்பட் டிருப்பவைகளைப் போலல்லாது அமிர்தப்பிரவாகமாய்த் தோன்றியிருக்கிற இந்தக் கிரந்தத்தை விசுவசித்துப்பார்க்கும் முமூட்சுக்களுக்குத் தந்தம் மனதிலேயே இதன் மான்மியம் நன்றாய்த் தோன்றத்தக்கதா யிருத்தலின் ஏனையசரிதங்களை விரிக்காது இம்மட்டில் நிறுத்திய தென்றறிக.

உ

நூலின்வரலாறு.

அன்புடன் பாராயணஞ் செய்யப்பட்டவர்களுக்கு அப்பிரதிபந்த சாக்ஷாத்காரஞானத்தை யவசியங்கொடுக்கத்தக்க இக்கீதா அமிர்தவசனமானது ஏறக்குறைய நூறுவருடத்திற்குமுற்பட்டகாலத்தில் தஞ்சையிராஜதானியிற்செங்கோல் நடத்திய சோழராஜாக்களிலொருவர் கீதையினிடத்தி லத்தியந்த விசுவாசமுடையராய்த் தினந்தோறும் நியமமாகப் பாராயணமும் அர்த்தவிசாரமுஞ்செய்து வருகிறதைக்கேட்டிருந்த அவரது பட்டமஸ்திரீ முதலானவர்களுக்கு மதிற் சிரத்தையுண்டாய், ஸ்திரீஜென்மத்தையடைந்த யாங்கள் சீதாமூலம் பாராயணஞ்செய்ய அருகாளாகவில்லாததினாலே அதனர்த்தத்தைத் திராவிடபாஷையிற் செந்நடையாகத் தெளிந்த மகான்களால் வெளிப்படுத்தும்படியான தயவு செய்யவேணுமென்று குறிப்பித்த அன்புடைய நாயகியின் ஆசைமேலீட்டையக்காலத்திற் றனடிமை பூண்டிருந்த மகான்களிடத்திற் றெரிவிக்க அவர்களுங்கிருபைகூர்ந்து சங்கரபாஷியத்தையே யாதாரமாகக் கொண்டெழுதிய இவ்வரிய நூலானது அரன்

மீனையிலிருந்து நாற்பதுவருஷங்களுக்குமுன் வெளிப்பட்டு பெரியோர்களாற் பிழையறவெழுதிச் சேமஞ்செய்யப்பட்டிருந்த இரண்டுஏட்டுப்பிரதிக ளிக்காலத்தில் ஈசுரபிரேரணையால் வெளிப்பட்டது.

இதுவரைபகவற்கீதையைப் பலவாறு பார்த்திருப்பவர்களுக்கும் இனிமேற் பார்ப்பவர்களுக்கு மிக்காலத்திற் கீதா அர்த்தம் ஸ்பஷ்டமாய்த்தெரியாது மயங்கும் ஜீவர்களிடத்திலிரக்கத்தாற் சாட்சாத்பகவானே திருவுருக்கொண்டு திருவாய் மலர்ந்ததா யெளிதிற்புலப்படும்.

இக்கிரந்தமானது கற்றவர்களன்றி மற்றவர்களும் கீதா அர்த்தசம்பன்னுளாக வேணுமென்கிற கிருபையால் வெளிப்படுத்தப் பட்டதாயிருத்தலின், வாக்கிய நடையாதிகளிற் சாமான்ய யெழுத்துச்சோர்வுகளை மட்டுந் திருத்தியதைத்தவிர மற்றப்படி யெவ்விதபேதமுஞ் செய்யாமையாலிதன் அர்த்தமானந்தவிர வியர்த்தமான குற்றங்களை அத்தியந்தம் நோக்கா தொழித்தற்பாலனவாயு மிருக்கிறது.

அருமையாகிய இக்கிரந்தத்தை யனுதினம் ஆசாரத்தோடியிபன்ற அளவுபாராயணஞ்செய்து அவாளவா ளடையவேண்டியமோக்ஷலாபவுத்தேச ஆராதனஞ்செய்யும்பொழுது ஆதியிலிவ்வமிர்தத்தை வெளிப்படுத்திய மகானுபாவா ளியாரோ அவாளுக்களவற்ற வந்தனஞ் சமர்ப்பிவிப்பதோடு இதையிக்காலத்தில் வெளிப்படுத்தமுயன்ற அன்பர்களுக்கும் ஈஸ்வரப்பிரசாதத்தால் மோக்ஷலாபம் எவ்விதமுஞ் சித்திக்க வேணுமென்று பிரார்த்தித்தல் கடமையாகவுமிருக்கிறது.

உ

கணபதிதுணை.

சர்வம்சின்மயம்.

பகவற்கீதைவசனம்.

காப்பு.

பாதியோர் பெண்மையான் பரிந்து பெற்றதோர்
சோதியாங் களிற்றினைத் தூர மண்மையிற்
பேதியா துளம்பெறப் பேணிப் பாகவற்
கீதையான் மொழிகுவன் ஞானங் கிட்டவே.

ஒருபத மடித்தொரு பதம்பொற் றேர்மிதித்
தொருகையிற் குசைகசை யொருகை ஞானமாய்ப்
பொருகைவில் விசயனைப் புரிந்து நோக்கியெய்
தருபொரு ளுரைத்தவர் சரணம் போற்றுவாம். (க)

அரியயனோ டரனாகி யகிலந் தன்னை
யாக்கியளித் தழிக்கின்ற வவித்தைக் கென்றுங்
கரியதுவாய்க் காந்தத்தி னிரும்பு போலக்
கரணத்தின் சலனத்துக் கேதுவாகி
வரியமரு மரவணைமே னெளிய வேறி
வைகுண்டத் தினிதமரு மாயோன் மண்மேற்
பரிபுணரு மணிநெடுந்தேர் பார்த்தற் கூர்ந்த
பாண்டவர்கள் சாரதிநாம் பரவுந் தெய்வம். (உ)

ஐவகைப் பொருளு நான்கு கரணமூங் குணங்கண் மூன்றுஞ்
செய்வினை யிரண்டு மொன்றி யாவருந் திகைப்ப நின்ற
பொய்யிரு ளகல ஞானப் பொருட்கதிர் விரித்த புத்தேள்
கைவள ராழிச் செங்கட் கண்ணனைக் கருத்துள்வைப்பாம்.()

திருமடந்தைதன் காதலன் சிறந்ததாண் மலருங்
கருணையந்தடங் கண்களுநாபியங் கமலத்
தொருகுழந்தையு முடித்தபொன்முடியுந் தொடுத்த
மருமலிந்தபைந் துளவுமென் மனத்துள்வா ழியவே. (௬)

காப்பு முற்றிற்று.

௨

கீதாசங்கிரகம்.

முதலாவதாறத்தியாயமுங் கருமமும் இரண்டாவதாறத்தியாயமும் பத்தியும் மூன்றாவதாறத்தியாயமும் ஞானமுஞ் சொல்லப்பட்டதுமன்றி முதலாவதாறில்; தொம்பதசோதனை செய்து வாச்சியார்த்தந்தள்ளி லட்சியார்த்தமும், இரண்டாவதாறில் தற்பதசோதனைசெய்து வாச்சியார்த்தந் தள்ளி லட்சியார்த்தமும் மூன்றாவதாறில், தொம்பதந்தற்பதமென்னப்பட்ட இரண்டுவாச்சியார்த்தங்களுந்தள்ளி லட்சியார்த்தங்களினுடைய அயிக்கமும் போதிக்கப்பட்டது. இதனால் இந்தக்கீதாசாஸ்திரத்தைக் குருமுகமாக வாசித்து அதிலுள்ளபொருளை விபரமாக எந்தப்புருஷனறிகிறானோ அவனெப்போதும் பரமானந்தத்தையே யுடையவனாக இருப்பன்.

உ

ஸ்ரீகிருஷ்ணயபரப்பிரமணேநம:

முதலாவது

சோக அத்தியாயம்.

தேரின்பேரிலொருபதமிதித்தும், ஒருபதமடித்தும், ஒரு கை கசைதாங்கியும், ஒருகை ஞானமுத்திரையாகவுமிருந்து கொண்டு, யுத்தஞ்செய்யப்பட்ட தனுசைக் கையிலேபிடித்திருக்கிற, அருச்சுனனை யருட்கண்ணால்நோக்கி மெய்யைத் தரப்பட்ட பொருளையுரைத்த கிருஷ்ணசுவாமியினுடைய பாதாரவிந்தத்தை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

என்னுடைய புத்திக்குத்தோன்றும்படி ஸ்ரீசங்கராசாரியசுவாமிகளாலே யநுக்கிரகம்பண்ணின அர்த்தத்தை யாலோசித்துத் தமிழ்ப்படுத்திச் சிறிதுசொல்லுகிறேன்.

இந்தலோகத்திற் சர்வபூதங்களிடத்திலேயும் பரமதயாளுவாய்ப் பரிபூரணமாயிருக்கிற ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் பரமார்த்த ஞானமறியாமற் சோகமோகத்தையுடைத்தாய்ச் சமுசாரத்திலேயழுந்தி, அவிவேகத்தினாலே தன்னுடைய க்ஷத்திரியதருமத்தைவிட்டுவிடப்பிரயத்தனித்த அருச்சுனனுக்குப்பரமார்த்தஞானத்தைப் பகவானுபதேசித்த அர்த்தத்தை யெழுநூறு சுலோகத்தினாலே வியாசர் பரமார்த்ததெரிசனமென்று பேருடைத்தாய்ப்பண்ணினார்; இப்படி யநுக்கிரகித்த கிரந்தத்தையும் அதற்குள்ளீடான அர்த்தத்தையுந்திரிதராட்டிர மகாராஜாவுக்குச் சஞ்சயர் சொன்னவிபரப்படி தமிழினாற்சொல்லுகிறேன். சஞ்சயர் சொல்லுகிறதற்குக்காரணம் யாதெனில், தருமராஜாமுதலானவர்களுடைய சேனையுந் துரியோதனன் முதலானவர்களுடைய சேனையும் யுத்தத்துக்காயுத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறபோது திரிதராட்டிரமகாராஜாவானவர் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தார். அத்தருணத்தில் வேதவியாச மகாமுனியானவர்வந்து ஓயிராஜாவே பகவானானவர்

பூமிபாரந்தீர்க்கிறநிமித்தமாக அவதரித்துவந்திருக்கிறார். இந் தயுத்தத்தில்வந்திருக்கிற சேனைகளுக்கெல்லாங் காலங்கூடிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆர்வேண்டாமென்றாலு மொருக்காலும் நீங்கமாட்டாது அதனால் நீரேன் சிந்திக்கிறீர், அன்றாடக நடக் கிறயுத்தம் உமக்குத்தெரியத்தக்கதாக நம்முடைய அநுக்கிர கத்தினாலே திரிகாலஞானியானசஞ்சயர் சொல்லுவாரென்று உத்தரவு கொடுத்துவிட்டு அவருடைய ஆச்சிரமத்துக் கெழுந் தருளினார். அப்பால், திரிதராட்டிரமகாராஜாவானவர் சஞ்சய னைப்பார்த்துத் தருமத்தைக்கொடுக்கிற குருக்ஷேத்திரத்திலே யுத்தஞ்செய்யக் கூடிவந்துநிற்கிற நம்முடைய துரியோதனாதி களும்பாண்டவர்களும் என்னசெய்கிறார்களென்றுகேட்க.(க)

சஞ்சயர் சொல்லுகிறார், அணிவகுத்து நிற்கிற பாண்ட வர்கள் சேனையைப்பார்த்துத் துரியோதனன் துரோணாசாரி யரிடத்திற் சொல்லுகிற விபரத்தைக்கேளும். (உ)

சுவாமி, உம்முடைய திஷ்டிக்கு முன்னாலே யும்முடை யசீடனான வீமசேனனாலே யணிவகுத்துநிற்கப்பட்ட பாண் டவாள் சேனையைப்பாரும். (ங)

இந்தச்சேனையிலே வீமார்ச்சுனர்களுக்குச் சமானமாயி ருக்கிற சூராளும் வில்வித்தையிற் கைக்காரர்களுமாகிய உதா னன் ,விராடன், துருபதன். (ச)

திருஷ்டகேதனன், செயிக்கிதானன், காசிராஜா,உருசித் தன், குந்திபோசன், சைப்பியன். (ரு)

உதாமன்னியன், விக்கிராந்தன், யுத்தபோசன்,அபிமன் னன், பிருதிவிந்தியாதி, திரோபதேயேபிர்முகாளான மகா ரதிகாளிருக்கிறார்கள். (சு)

பிராமணோத்தமரே நம்முடைய சேனையிலே முக்கியமா யிருக்கிறபேர்களையுஞ் சொல்லுகிறேன் கேளும். (எ)

நீரும்,வீட்டுமரும்,கன்னனும், கிருபனும்,சமத்திஞ்சை யனும், அசுவத்தாமாவும், விகர்னனும், சோமதத்தனும்.(அ)

பின்னையுஞ் சூராளாயிருக்கிறபேர்க ளநேக ரென்னிமித்தமாக் பிராணனைவிடுகிறேமென்று அநேகமான சஸ்திர அஸ்திர சம்பன்னுளா யுத்தத்திற் சமர்த்தாளா யநேகமான ரதிகாளிருக்கிறார்கள். (கூ)

ஆனாலும் வீட்டுமராலிரட்சிக்கப்படாநின்ற நம்முடைய பெலமிகவுந்தாழ்வாய்க் காணப்படுகிறது, வீமனுலிரட்சிக்கப்படாநின்ற பாண்டவாள் சேனை மகாகெம்பீரமாய்த்தோற்றப்படுகிறது. (க0)

இந்தக்காரணத்தினுலே யெல்லாத்திக்குகளிலும் நீங்களெல்லாருஞ் சாவதானமாகவிருந்துகொண்டு வீட்டுமனைத்தானே காத்துக்கொள்ளுங்களென்று துரியோதனன் சொன்னவார்த்தையைக்கேட்டு. (கக)

வீட்டுமரானவர் துரியோதனனுக்குச் சந்தோஷம்வரும்படியாக அட்டகாசம்பண்ணிச் சங்கத்தொனி பண்ணினவுடனே. (கஉ)

மற்றுதிகருஞ் சங்கத்தொனியும், பேரிகைவாத்தியங்களும் முழக்கினுர்கள். அந்தச்சத்தங்கள் பூமியாகாயமெங்கு நிறைந்தது. (கங)

வெள்ளைக்குதிரையோடுங் கூடின கனம்பொருந்தியமகாரதத்திலிருக்கப்படாநின்றகிருஷ்ணமூர்த்தியும் அருச்சுனன் முதலான்வர்களுந் திவ்யமாயிருக்கப்படாநின்ற சங்கத்தொனி செய்தார்கள். (கச)

அந்தச்சங்கங்களுடைய பேர்களேதென்றால், ரிஷிகேசர்பாஞ்சசன்னியமும் தனஞ்செயன்தேவதத்தமும் பயங்கரமான வீமசேனன்பவுண்டரமும். (கரு)

தருமராஜா அனந்தவிஷயமும், நகுலசகாதேவாள் சுகோடகமுமணிபுட்பகமுங் கோஷித்தார்கள். (கசூ)

பின்னையுங் காசிராஜாவும் மகாரதிகனை சிகண்டியும், துஷ்டத்துய்மனும், விராடனும், சாத்தகியும். (கஎ)

அபிமன்னனும் துருபதனும் துரோபதையினுடைய குமாரர்களும் இன்னமுந் திக்குகளிலிருக்கப்பட்ட மகாரதிகாளும் அவாளவாள் சங்கத்தைக் கோஷித்தார்கள். (௧௮)

இந்தவிபரங்களெல்லாம் திரிதராட்டிரனைப் பார்த்துச் சஞ்சயர்சொன்னதற்கு மறுபடியென்னநடந்ததென்றுகேட்கச் சஞ்சயர்சொல்லுகிறார். (௧௯)

உயுத்தமுகத்தில் வந்திருக்கிற துரியோதனாதிகளைப்பார்த்துப் பாணங்கள்பிரயோகம்செய்வதற்குநல்லசமயமென்றருச்சுனனினைத்து வில்லைநாணேற்றினான். (௨௦)

அப்பால் கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து அச்சுதா, உபயசேனைமத்தியில் நம்முடையரதத்தைக்கொண்டுபோய் நிறுத்தவேண்டும். எதற்கென்றால். (௨௧)

இந்தரணகளத்திலாரோடேநான்யுத்தம் பண்ணவேண்டுமோ அவர்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்று அருச்சுனன் சொன்னதுமல்லாமல். (௨௨)

இன்னமுமிந்த யுத்தத்தில் துற்புத்தியாகிய துரியோதனுக்குப் பிரியம்வரும்படியாகக் கூடியிருக்கப்பட்டவர்கள்யாரோ அவர்களையெல்லாம் பார்க்கவேண்டு மென்று சொன்ன. (௨௩)

அருச்சுனனாலே பிரேரிக்கப்பட்டு ரிஷிகேசரானவருபயசேனைமத்தியில் வீட்டுமர் துரோணர்முதலிய பிரமுகாளுக்குமுன்பாக ரதத்தைக்கொண்டுபோய் நிறுத்தியருச்சுனா இதோ நிற்கப்பட்ட கவுரவர்களைப்பாரென்று சொல்லுமிடத்தில். (௨௪ - ௨௫)

அருச்சுனனானவன் யுத்தரங்கத்தில் வந்திருக்கப்பட்ட பிதாக்களையும் பாட்டன்மார்களையும் ஆசிரியர்களையும் ராசாக்களையும் தமையன்மார்களையும் பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகள் இஷ்டாள் முதலானவர்களையும். (௨௬)

இன்னமும் உபயசேனைமத்தியிலிருக்கப்பட்ட மாமன்மார்களையும் சுகிர்த்தாயிருக்கப்பட்டவர்களையும் பந்துசனங்

களோடும் பார்த்து என்பொருட்டாகச் ஜீவனைத்திரணீகரித்து யுத்தத்தைத் துவக்கிவந்து நிற்கிறார்களென்கிற தாற்பரியத்தினாலே. (உஎ)

அருச்சுனனானவன் மிகவுந்தயவோடுங் கூடினவனாய்ப் பகவானைப்பார்த்து யுத்தஞ்செய்கிறதற்குச் சித்தமாய்வந்திருக்கிற இந்தச்சுசனராகிய இவர்களைப்பார்க்கும்போது என்னுடைய அவயவங்களெல்லாந்தடுமாறுகிறது வாயிலிருக்கிற ஜலமெல்லாம் உலர்ந்துபோகிறது, என்சரீரமுழுதிலும், நடுக்கலுமயிர்க்கூச்சலுமுண்டாகிறது. (உஅ - உசு)

பின்னையிவர்களைப்பார்க்குந்தோறும் காண்டீபமுங்கையிலிருந்தநழுவுகிறது தேகமெல்லாம் தாபத்தையடைகிறது. மனதானது ஒருவழியிலும் நில்லாமல் வியாகுலமடைகிறது, ரதத்திலிருந்து சண்டைசெய்ய நான்சக்தனல்ல. (௩0)

சுவாமி-விபரீதங்களாகிய சகுனங்களோ வெகுவாய்க் காணப்படுகிறது இந்தயுத்தத்திலெனக்குரிமையா யிருக்கப்பட்டஆசிரியர்முதலானபந்துக்களைச் சங்காரஞ்செய்தால் அதனால்வரப்பட்ட ஐஸ்வரியமும் அதனால்வரப்பட்ட இன்பமுமெனக்குத்தேவையில்லை. (௩க)

சுவாமி-இவர்களையெல்லாங் கொன்று ராச்சியத்தைச் செயித்துமதனால்வரப்பட்டசுகத்தையடையவேண்டுமென்று நான் அபேட்சிக்கப்பட்டவனல்ல ஆனதாலிந்தராச்சியத்தினாலுண்டானபோகத்தை நான்பிராணனை வைத்துக்கொண்டநுபவிக்கிறதி லென்னபிரயோசனம் அதைவிட என்பிராணன் போனாலும் போகட்டும் அந்தவிஷயத்தி லெனக்கு நிரப்பவுந் திருப்தியாயிருக்கிறது. (௩உ)

சுவாமி-எவாள்நிமித்தமாக ராச்சியமும் போகங்களுஞ் சம்பாதிக்கவேண்டுமோ அப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்முதலானபந்துஜனங்கள் தனங்களுக்கபேட்சித்துப் பிராணனை விட்டுவிடுகிறோமென்று இந்தயுத்தத்திற் றுணிந்துவந்து நிற்கிறார்கள்.()

சுவாமி-அவர்களெப்படிப் பட்டவர்களென்றால், நான் பூசைகள் செய்துவரப்பட்ட ஆசிரியர் பிதாமார்கள் பாட்டன் மார்கள் அம்மான்மார்கள் மைத்துனன்மார்களா யிருக்கிறது மன்றி நான்பிரியஞ்செய்யும்படியான பிள்ளைபேரப்பிள்ளைகள் சம்பந்திகளானபேர்களாகவல்லோ இருக்கிறார்கள். (௩௪)

சுவாமி-இப்படியாயிருக்கிறதினாலே யிவர்களை நான்சங் காரஞ்செய்வதைவிட அவர்களென்னைக்கொன்றாலும்நல்லதே இவர்களைச் சங்கரித்ததினாலே திரிலோகாதிபத்தியம் வந் தாலுமெனக்குவேண்டுவதில்லை யதனாலிவர்களை நான்சங்கரிக் கத்தக்கவனல்ல. அப்படியிருக்கச் சொற்பமான இந்தராச்சிய லோபத்தைக்குறித்து எனக்குவேண்டுவதென்ன. (௩௫)

சனார்த்தனா - துரியோதனாதிகளைச் சம்மாரஞ்செய்தால் அதனால் நமக்கென்னசந்தோஷமாகத்தக்கது. * ஆததாயிக ளாயிருந்தபோதிலும் பந்துசனங்களுடனே கூடியயிவர்களைக் கொன்றால் நம்மைப்பாபமடையாமற்போகுமா. (௩௬)

சுவாமி-இவ்விதமாயிருக்கிறபடியினாலே பந்துசனங்களு டனேகூட இந்தத் துரியோதனாதிகளை நான்கொல்ல எத்தனப் படுகிறது யுக்தமல்ல மாதவா. சுசனாளைக்கொன்றுபோட்டு எப்படிச்சுகத்தை யடையத்தக்கவர்களாவோம். (௩௭)

சுவாமி-லோபகுணத்தினாலே யடிபட்ட மனதோடுங் கூடினவர்களாகிய இந்தக்கவுரவர்கள், மித்திரரளை வதைசெய் வதிலும்அதனாற்குலட்சயமாவதிலும் பாவம்வருமென்றாஎண் ணத்தக்கவர்களல்ல, அப்படி நானெண்ணப்பட்டவனல்ல. ()

சனார்த்தனா-குலட்சயத்தினாலுண்டாகப்பட்ட தோஷங் களையாலோசித்துப்பார்க்கப்பட்டநம்மாலேயிந்தப்பாபத்தைப் பரிகரிக்கிறதற்கு எந்தவுபாயமுமில்லாததினாலே நானெவ்வித மும் பாவத்தையே யடையவேண்டியவனாகிறேன். (௩௯)

---

* ஆததாயிகளாரெனில், தனத்தை யபகரித்தவன், தாரத்தை யபகரித்தவன், பூமியையபகரித்தவன், விஷமூட்டினவன், அக்கினி யிட்டவன், கொல்ல ஆயுதத்தோடு வந்துநிற்பவன்.

சுவாமி-இந்தராஜாக்கள் முதலானவர்களுடைய குலமெல்லாநஷ்டமாய்ப்போனும் புராதனமாயிருக்கப்பட்ட குல தருமங்களெல்லாம் நாசத்தையடையும். அப்படிப்பட்ட தருமங்கள்நஷ்டமானற் குலமெல்லாம் அதர்மத்திலே பிரவிர்த்திக்கும் அதனலெவ்வளவுபாவமடையும் படியாகச் சம்பவிக்கும்.

சுவாமி-இப்படிப்பட்ட அதன்மத்தினற் குலஸ்திரீகளெல்லாந் தூஷிக்கப்படுவார்கள். ஸ்திரீகள் துஷ்டாளாய்விட்டால் வர்ணசங்க்ரக மாகுமே. (சக)

அப்படிப்பட்டசங்க்ரகத்தினல் அவர்களுக்குநரகமுண்டாகிறதுமல்லாமல் அவர்களுடைய பிதுர்க்கணங்களும்பின்டோதக்கிரியா ஈனளாய் நரகத்தையடையும்படியாகச் சம்பவிக்குமே; இவைகளுக்கெல்லாங்காரணம் நானல்லோ ஆகவேண்டும். (சஉ)

சுவாமி-இன்னமுங் குலங்களைக்கெடுத்ததினலே வர்ணசங்க்ரகமாய்க் குலதருமங்களுஞ் சாசுவதமாயிருக்கப்பட்ட சாதிதருமங்களும் கெடுதலாய்ப் போகிறதினலே யெவ்வளவு பாபம்வந்தடையும். இதுபெரியவாளாயிருக்கிறவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களா. (சஙு)

சனர்த்தன-குலதருமங்கெட்டுப்போன மனிதர்களுக்கு நரகத்தில்வாசமென்பது நிச்சயமென்று சாஸ்திரபுராணங்களிற் சொல்லப்படுவதை யநந்தவிடங்களில் நான் கேட்டிருக்கிறேன். அப்படியிருக்க அதைக்கெடும்படியாகச் செய்தவனுக்கு நரகம்விட்டுப்போகுமா. (சச)

தெய்வமே! ராச்சியலோபத்தினல் ஆசிரியர் முதலான சுசனளைச்சம்மாரம்பண்ணி அவர்களுடையசெல்வத்தையிச்சித்துமகத்தானபாபம் வரப்பண்ணிக்கொள்ள எத்தனப்பட்டோமே அப்படிமுயற்சிக்கிறதைவிட. (சரு)

சுவாமி-சஸ்திர அஸ்திரங்களுடன் இந்தயுத்தரங்கத்தில் வந்திருக்கிற துரியோதனதிகள் கோபத்தோடு மென்னைக்

கொன்றாலும்யாதொருபதிலுஞ்செய்யாதவனாய்ப்பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறதே நன்மையென்றென்புத்திக்குத் திட நிச்சயமாயிருக்கிறது. (சசு)

இவ்விதமாய் அருச்சுனனானவன் பகவானிடத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்து பரிதாபத்தோடுங்கூடினவனாகியும் சோகத்தினால் வியாகுலமனதையுடைத்தானவனாய்க் கண்ணீர்சோரும்படி கையிலிருக்கிறவில்லைப் போட்டுவிட் டிருந்தானென்று திரிதராட்டிரனுக்குச் சஞ்சயர்சொன்னார். (சஎ)

முதலாவது சோகஅந்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீகிருஷ்ணயபரமகுருவேதுணை.

ஸ்ரீவாசுதேவாயநம:

இரண்டாவது

சாங்கியயோக அத்தியாயம்.

அதற்குப்பின் னென்னநடந்ததென்று திரிதராட்டிரன் கேட்கச் சஞ்சயர்சொல்லுகிறார். கண்ணீர்பெருகித்துக்கசமுத்திரத்தில் முழுகியிருக்கப்பட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்து. (க)

மகாராசா-இந்தயுத்தரங்கத்தில் விசமத்தோடேங்கூடினதாயுங் கேவலமான புத்தியுடைத்தானவர்களாலே நடக்கப்பட்டநடத்தையாயும் சொர்க்கவிரோதமாயும் அபகீர்த்தியையுடைத்தான இந்தமோகமானது உன்னையெந்தக்காரணத்தினாலடைந்தது. இஃதுனக்கெவ்வளவேனும்யோக்கியமல்லவே. ()

அருச்சுனா-பயமும் அதன்மமுமாகிய விசமபாவத்தையடையாதே; யிதுசத்திரியதருமத்துக்குத் தகுந்ததல்ல குறைவான மனதையுடைத்தானவனாய் அதனாலுண்டாகப் பட்ட துற்பெலத்தை விட்டுவிட்டுச் சுதர்மமாயிருக்கப்பட்ட யுத்தஞ்செய்கிறதற் கெழுந்திருவென்று சொன்ன பகவானைப் பார்த்து. (௩)

அருச்சுனனனவன் வணக்கத்தோடுங்கூடி சுவாமி யிந்த யுத்தகளத்தில்வந்திருக்கிற என்றாற்செய்யப்பட்ட பூசைக்கு யோக்கியாளாகிய வீட்டுமர் துரோணர் முதலானவர்கள்பேரில் நானெந்தவிதமாகத் தீட்சணமாயிருக்கப்பட்ட பாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்வேன். பாக்கியங்கள் சம்பாத்தியஞ்செய்துகுருக்கள்மாருக்கும் தன்னுடையஇனத்தார் முதலானவர்களுக்கும் உபயோகப்படுத்தவேண்டுவது தருமமாயிருக்க அதைவிட்டுவிட்டு அவர்களைச்சங்கரித்துப் பின் அந்தப்பாக்கியங்களைக்கொண்டு என்னசெய்கிறது அதனாலவர்களுடன் யுத்தஞ்செய்யமாட்டேன். (ச)

சுவாமி-குருக்கள்மாராயும் மகானுபாவாளுமாகிய வீட்டுமர் துரோணாதிகளைச் சங்கரித்து நரகத்தையடைகிறதைப் பார்க்கினும் பிச்சைவாங்கியாவது பிழைக்கலாம். அதுவே வெகுநல்லது, அவர்களைச்சங்கரித்துப் பின் நான் அநுபவிக்கப்பட்ட அர்த்தகாமமுதலாகிய போகங்களானது இகத்தில் அவர்களுடைய இரத்தத்தைக்குழைத்துப் புசிப்பதற்குச்சமானமாகும். (ரு)

ஆனதாற் சுவாமி யெனக்கெதுவிகிதமோ அதையறியேன்; இதுவுமன்றி நான்ஜெயிப்பேனோ அல்லது அவர்களே ஜெயிப்பார்களோ எதிரேவந்துநிற்கிற குருக்கள் முதலான இவர்களைச் சங்கரித்தாலல்லாதே நாம் பிழைக்கமாட்டோமே எல்லாரும் யுத்தமுகத்திலொருமைப்பட்டுப் பிராணனுக்குத் துணிந்துவந்துநிற்கிறார்களே யிவர்களுடன்யுத்தம்செய்வதனாலெவ்வளவு ஐஸ்வரியம் வந்தபோதிலும் எனக்கு வேண்டுவதில்லை ஆகையால் நான்யுத்தம் செய்யவேமாட்டேன். (சா)

சுவாமி-இது விதமென்றும் இதுஅவிதமென்றும் அறிந்து நடக்கத் தெரியாமலிருக்கிற என்னுடைய மூடமானசித்தத்துக்கு எது சிரேசுகரமாயிருக்குமோ அந்த நிச்சயார்த்தத்தைத் தெரியும்படி யநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும் ; எதனாலென்றாற்சுவாமிகளுக்கு நான்சிஷனாகவும் சுவாமிகளைத்தவிர

எனக்கு வேறே கெதியில்லையென்று உங்களையே சரண மடைந் திருப்பதால் என்னை யெவ்விதமும் இரட்சிக்க வேண்டும். (எ)

சுவாமி-குருக்கள் முதலானபந்துக்களை நாசஞ்செய்யப் பட்ட யுத்தத்தினால் திரிலோகாதிபத்தியங் கிடைத்தாலும் எனக்குவேண்டுவதில்லை வாயுலர்ந்துபோகிறது கண்களிருட் டிக்கொண்டு வருகிறது தேகமெல்லாம் வியர்வை யுண்டா கிறது. இதனாற் கையிலிருக்கிறகாண்டீபமும் நழுவிவிழுந்து விட்டது சுவாமிகள்சொல்லப்பட்ட வாக்கியங்கள் காதில்நு ழைகுதில்லை மனதுசுவாதீனமில்லாமற் சோகத்தையடைந் திருக்கிறது. இந்திரியங்களெல்லாம் பலவிதமாய்ச் சோகத் தையடைந்திருப்பதினாலே யிவைகள் விலகும்படியான உபா யத்தையநுக்கிரகம்பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லிப்போட் டுயுத்தஞ் செய்கிறதில்லையென்று அருச்சுனன் இருந்து விட் டான். (அ)

சஞ்சயர் திரிதராட்டிரரைப்பார்த்து அருச்சுனனானவன் பகவானைப்பார்த் திந்தப்பிரகாரஞ்சொன்னதற்கு அப்புற மென்னநடந்ததென்றுகேட்கப் பகவானானவர் மறுபடியநுக் கிரகஞ்செய்த விபரத்தைச்சொல்லுகிறார். (கூ)

அதன்பின்பு இரண்டுவகைச்சேனைக்கும் நடுவேநின்று துக்கப்படுகிற அருச்சுனனைப் பகவானானவர்பார்த்தநுக் குஞ் சிரிப்புக்கொண்டு என்ன உத்தரவுசொல்லுகிறாரென்றால். ()

அருச்சுனா-துக்கப்பட யோக்யாளாகாதபேரைக்குறித்து நீதுக்கப்படுகிறாய் சகலமுமறிந்தவன் போலவும், சொல் லுகிறாய், பிராணசகிதமாய் அனாத்ம தருமத்தோடுங்கூடிய தேகமானது மரிக்கப்படுகிறதைப்பற்றியும் நாசமின்றி நித்திய மாயிருக்கப்பட்டஆன்மதருமத்தோடுங்கூடியிருக்கிறபரமான் மாவைப்பற்றியும் பெரியோர்க ளெவ்வளவேனுந் துக்கப்ப டார்கள். (கக)

அருச்சுன-துக்கப்பட யோக்கியானல்ல வென்பதற்குக் காரணம்யாதெனிற் பகவானுயிருக்கிற நானொருபோதுமில்லா தவனல்ல எப்போதும் நித்தியமாயிருப்பதுபோல நீயுமிந்த யுத்தமுகத்தில் வந்திருக்கிறசகலராசாக்கள் முதலானவர்களும் நித்தியாளாகவே யிருக்கிறீர்கள் இனிமேலும் நீங்களெல்லா ரும் சாஸ்வதமாயிருக்கப்பட்டவர்களே எதனாலென்றால் எல் லாச்சீவாளும் நம்முடைய அம்சமானபடியினாலே யினிமே லும் பிறக்கிறோமென்கிற எண்ணமுந்தேவையில்லை. அருச் சுன இவ்விதமாக நாமெல்லாரும் எப்போதுமிருக்கிற பேர் களாயிருக்கும்போது நீதுக்கப்படக் காரணமேயில்லை. ஆகை யால் அஞ்ஞானத்தின லுண்டாயிருக்கிற துக்கத்தைவிட்டு விட்டுச் சுதன்மமாயிருக்கிற யுத்தத்தைப் பண்ணென்று சொன்னபகவானைப்பார்த்து.　　　　(கஉ)

பகவானுயிருக்கிற தேவரீருக்குமாத்திரம் ஜெனனமரண மில்லையென்பது சரியே சீவாளெல்லாருக்குங்கூட ஜெனன மரணமில்லாம லெப்படிப்போகும்? அருச்சுன தேகத்துக் குப்பாலியம், கவுமாரம், யவ்வனம், சரைவந்தாலும் போன லும், தேகியான ஆன்மாவுக்கெப்படி நாசமில்லையோ அப்படி வேறே தேகம்வந்தாலும்போனலும் ஆன்மாவுக்கு நாசமில்லை. இந்த அர்த்தத்தில் புத்திமானுயிருக்கிறவ னெவ்வளவும் மோகத்தையடையான்.　　　　(கரு)

சுவாமி-தேகத்துக் குள்ளிருக்கப்பட்ட ஆன்மாவைக் குறித்துத் துக்கப்படவில்லை நான் பூசைசெய்யும்படியானவர் கள் தேகத்தையிழந்துபோகும்படி சம்பவிக்கிறதைக்குறித்து எனக்கு துக்கமுண்டாகிறது. அருச்சுன தேகங்கள் மாயா காரியமானதால்தோற்றுகிறதும் மறைகிறதுஞ் சுபாவமே,அத னுள்ளிருக்கும் நான் மட்டும் ஒருக்காலுஞ் சாகிறவனுமல்ல, பிறக்கிறவனுமல்ல இதனாலே துக்கப்படக் காரணமேயில்லை. ஆனாற்சுகதுக்கப்படுகிறது,எதென்றால் இந்திரியங்களானவை விஷயங்களைக் கிரகிக்குமிடத்திற் சீதோஷ்டணமுஞ் சுக

துக்கமுஞ் சம்பவித்ததுபோல் தோற்றுமேதவிர அவைகள் வாஸ்தவமேயல்லவென்று நீ நிச்சயிக்கவேண்டும். (கச)

சுவாமி-சுகதுக்கம் நிசமல்லவென்று தேவரீர் அநுக்கிரகம் செய்தபோதிலும் எனக்குமட்டுஞ் சத்தியம் போலவே தோற்றுகிறபடியால் அவைகள்வாராமற்செய்ய உபாயங்களில்லையா? அருச்சுனு வாராதபடிசெய்வதிலும் வந்ததைச் சகிக்கிறதேநல்லது,எதனாலெனில்,புருஷாளுக்குள்ளே உத்தமனே சுகதுக்கங்களானது எந்தப்புருஷனை மகிழும்படி வாடும்படி செய்விக்கமாட்டுதில்லையோ யாதொருதீரனானவன் சுகதுக்கங்களைச் சமமாகப்பார்க்கிறானோ அவனே மோட்சத்துக்கதிகாரியாவன். நீயும் மோட்சத்தை யபேட்சிக்கிறபடியால் சுகதுக்கங்களைச் சமமாய் நினைத்துத் தீரனாயிருந்துகொண்டு யுத்தத்தைச்செய்வாயாகில் மோட்சத்துக்கருகனாவாய். (கரு)

சுவாமி-சுகதுக்கங்களை யெப்படிச்சமனாய்ச் சகிக்கலாம் அருச்சுனு மண்ணைத்தவிரக்கடங்களில்லாததுபோலச்சுகதுக்கம் ஆத்மாவைத்தவிர இல்லையென்றும் அசத்தானதேகத்துக்கு ஒருக்காலும் நித்யத்துவமில்லை, சத்தான ஆத்மாவுக்கு ஒருக்காலும் அநித்யத்துவமில்லையென்றும் இல்லாததொருக்காலுமில்லை யிருக்கிறதொருக்காலும் போகாதென்றுந் தத்துவஞானிகளாயிருக்கிறபேர்கள் இந்த இரண்டு நிர்ணயமும் விசாரணையினாலே நிச்சயித்திருப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட புத்தியினாலே சகிக்கலாமேதவிர மற்றப்புத்திகளாற்கூடாது.

சுவாமி-இல்லாததுபோகட்டும், இருக்கிற ஆத்மாவுக்கு எப்போதும் நாசம் வரமாட்டாதென்கிறதற் கென்னபிரமாணம் அருச்சுனு யாதொருபரமாத்மாவானவர் தேகேந்திரியாதிகளெல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டு அவைகளை யெல்லாம் பிரகாசிக்கும்படி செய்வித்துக்கொண் டிருக்கப்பட்ட அந்த ஆத்மாவுக்கொருக்காலும் நாசமேகிடையாது. அப்படி நாசமில்லாத அந்த ஆத்மாவுக்கு எவைகளாலும் நாசம்பண்ணிவைக்க யாதினாலுங்கூடாது ; எதனாலெனில்,பிரகிருதிகுணங்

ளினால் விளங்கும்படியான பதார்த்தம் குணங்களுக்கப்பாற்
பட்டவரை யெப்படி நாசம்பண்ணிவைக்கும் சுவாமி தேகமா
னது வருகிறதும் போகிறதும் சத்தியமாகவே தோற்றுகிறதே
அருச்சுனா பிரகிருதியினாலுண்டானமனசு இந்திரியங்கள் முத
லியவைகளால் அறியக்கூடாதவராயும்,எப்போதும்ஒரேபடித்
தாய் நித்தியராயும் நாசமில்லாதவராயும், எல்லையில்லாதவ
ராயும்,இன்னபடியென்று சொல்லப்போகாதவராயு மிருக்கிற
சரீரியாகிய ஆத்மாவுக்குத்தேகமானது வருகிறாப்போலவும்
போகிறாப்போலவுந்தோற்றுவதுமாத்திரமேயல்லாமல் அவை
கள் நிசமேயல்ல இன்னமும் அந்த ஆத்மா எப்படிப்பட்
டவரென்றால், புராதனமாயிருக்கப் பட்டவர், அவரொருக்
காலும் நாசமடையப் பட்டவரோயல்ல. இவைகள் யதார்த்த
மென்று தத்துவஞானிகள் சொல்லுவார்கள். ஆகையால்
அவருக்கு நாசமில்லை, சுகதுக்காதிகளுமில்லை யாகையால்
அஞ்ஞானத்தினாலுண்டான சமுசயத்தையுந் துக்கத்தையும்
விட்டுச் சுதன்மமாயிருக்கிற யுத்தத்தைப்பண்ணு. (கஎ-கஅ)

சுவாமி-தேகாதிகளைக் குறித்துவந்ததுக்கம் போய்விட்
டது, நான் கொல்லுகிறேனென்கிற துக்கம்போகவில்லை-அரு
ச்சுனா-யாதொருவன் நான் கொல்லுகிறேனென்றும், இவனால்
நான் கொல்லப்படுகிறேனென்றும், இவராற்கொன்றேனென்
றும், இவராற்கொல்லப்பட்டேனென்றும், சொல்லுகிறானோ
அவனெல்லாந் தத்துவசொரூபமாகிய ஆத்மாவை யதார்த்த
மாயறிந்தவனேயல்ல, இவன் அறிவில்லாதவனே. நித்திய
மான ஆத்மாவானவர் ஒருவனைக்கொல்லுகிறவருமல்ல,ஒருவ
னாலே கொல்லப்படுகிறவருமல்ல; ஆனதாற்கொல்லுகிற வனு
மில்லை கொல்லப்படுகிறவனுமில்லை. (கசூ)

சுவாமி-கொல்லாமலும், கொல்லப்படாமலு மிருக்கிற
தெப்படி அருச்சுனா-ஆத்மாசட்பாவவிகாரமின்றி யிருப்பவர்
ஆகையாற்செனிக்கவுமில்லை மரிக்கவுமில்லை, முன்னொருகா
லத்திற்பிறந்திருந்தா ரென்பதுமில்லை யினி யிறக்கப்போகிறா

ரென்பதுமில்லை. ஜென்மாதிரகிதராயும், சாஸ்வதராயும், நித்யராயும், புராணராயுமிருக்கப்பட்ட ஆத்மாவானவர் சரீரங்கள் மரிக்கப்பட்டாலும் மரிக்கப்படாதவர் ஆதலாலவரையொருவர்கொல்வாருமில்லை, அவரொருவரைக் கொல்லவுங்காரணமில்லை. (௨௦)

அருச்சுனா-ஆத்மாவுண்டானாரென்பதும் வளர்ந்தாரென்பதுமின்றி நாசமில்லாதவரென்றும், நித்தியரென்றும், குறைவில்லாதவரென்றும் சமுசயமின்றி எவனறிகிறானோ அவனெவனைக்கொல்லப்போகிறான், எவனவனைக்கொல்லப்போகிறான், ஆகையாற்கொல்லுகிறவனுமில்லை, கொல்லப்படுகிறவனுமில்லையென்றுசொன்னதுண்மையே. (௨௧)

சுவாமி-ஆத்மாவுக்கு நாசமில்லாமற்போனாலும் அவர்களுடையசரீரத்துக்கு நாசம்வரும்போது அவர்களுக்குண்டாகியதுக்கத்தைப்பற்றி யெனக்குத்துக்க முண்டாகிறது-அருச்சுனா-விவேகத்தையுடையபுருஷன் சீரணமான வஸ்திரத்தை லட்சியமின்றியெறிந்துவிட்டுச் சந்தோஷமாய் நூதனமான வஸ்திரத்தை யெவ்விதமாய்த்தரித்துக்கொள்வானோ அப்படியிந்தச் சீவனானவன் சீரணமாய்ப்போன சரீரங்களை விட்டுவிட்டு நூதனமான சரீரத்தைக்கிரகிக்கிறது சுபாவமாகையால் அந்த விஷயத்திலும் விவேகியானவன் துக்கப்படக்காரணமேயில்லை. (௨௨)

சுவாமி-ஆத்மாவானவர் ஒன்றினாலும் பாதிக்கப்படாததற்கென்னகாரணம் அருச்சுனா ஆத்மாவை அம்புகள்பேதிக்கமாட்டாது, ஆயுதங்களும் வெட்டமாட்டாது, அக்கினியுந் தகிக்கமாட்டாது, ஜெலமும் நனைக்கமாட்டாது, வாயுவும், உலர்த்தமாட்டாது. (௨௩)

சீவனானவனை வெட்டவுந் தகிக்கவும், நனைக்கவும், சோஷிக்கவுங்கூடாததெதனாலெனில்; எப்போதும் நாசமின்றி நித்தியமாயும், சர்வவியாபகமாயும், திரமாயும், அசலமாயும், புராண

னையும், வேறொருரூபத்தையடையாததாயும், நன்மை குன்றாததாயும், ஆதியந்தமின்றியிருக்கிறதாயும். (உச)

அவ்யக்தமாயும், மனதால்நினைக்கக்கூடாததாயும், சட்பாவவிகாரங்க ளில்லாததாயும், கைகளினு லெடுக்கவைக்கக்கூடாததாயும், கண்களினுற்பார்க்கக்கூடாததாயு மிருக்கிறதால் அவனை யெந்தப்பதார்த்தங்களைக்கொண்டு எவ்விதமாய் நாசஞ்செய்யக்கூடும்; அதனுலொன்றினுலும் பாதிக்கப்படுகிறவரல்லவென்று வேதங்கள்முதலானது கோஷிக்கிரதுந் தவிர மகானுபாவாளாயிருக்கிறபெரியோரு மிப்படியே சொல்வார்கள். ஆகையாலிப்படிப் பட்ட ஆத்மாவைக் குறித்து நீ சோகத்தையடைய யெவ்வளவுங்காரணமேயில்லை. (உரு)

அருச்சுனு- ஆத்மாவுக்குச் சனனமரணமில்லாததாற் றுக்கமில்லையென்றுசொன்னேம், இப்போது தேகத்தோடேகூடின சீவனுக்குக்கூடத் துக்கமில்லையென்கிறதைச் சொல்லுகிறேங்கேள், ஆத்மாவாகிய சீவனுனவர் எப்போதும்பிறக்கிறவ ரெப்போதும் மரிக்கிறவ ரென்பாயாகில் அப்போது மதைப்பற்றி மகானுபாவனு யிருக்கிற நீ சோகமடையக் காரணமில்லை. (உசு)

அருச்சுனு-எப்படியெனில் பிறந்தபோதேமரணம் நிச்சயம், மரித்தவனுக்குச்சனனம் நிச்சயம்; இந்த அர்த்தத்தைப் பரிகரிக்கக்கூடாததால் துக்கத்துக்கிடமே காணேம், தேகங்களுடைய சுபாவத்தையாலோசித்தால் அப்போதுஞ் சோகப்படத்தேவையில்லை. (உஎ)

அருச்சுனு-இன்னமுஞ் சகலசீவாளும்ஆதியில் பிரகிருதியினிடத்திலீனமா யிருந்தார்கள்.அப்போதும் யாதொன்றுந் தெரியமாட்டாது. மரணகாலத்திலுமப்படியே ஒன்றுந்தெரியாதே மத்தியகாலத்தில் மாத்திரம் சொப்பனம்போல இருக்கிறேப்போலவும் போகிறேப்போலவும், நானென்றும், அவனென்றும், சுகமென்றுந்துக்கமென்றும், இவைகளையநுபவிக்கிறேமென்றும் பிரமையையுடையதாயிருக்கும் மாயா

சம்பந்தமானதால் அவிவேகிகளுக்குமட்டுஞ் சத்தியமாகவும் ஆசையுடைத்தானதாகவுமிருக்கும். இப்படியிருக்கிற விபரங்களைநீயறியாமல் சொப்பனத்திற்கண்ட இதமானபந்துக்களை விழித்தபின்காணேமென்று துக்கப்படுகிறவனைப்போல இந்தச் சரீரங்களைக்குறித்து நீதுக்கப்படுகிறாய். (உஅ)

சுவாமி-அடியேனுக்கு வேண்டுமானால் துக்கமுண்டாயிருக்கலாம் விவேகிகளாயிருக்கிற மகாபண்டிதாள்கூடத் துக்கப்படுகிறார்களே அது எதனால் அருச்சுனா ஆத்மாவையதார்த்தமாயறியாததால் அவர்களுந்துக்கமேயடைவார்கள். அறிந்தாற்போல் வசனிக்கிறார்களேயெனில் ஆத்மாவைக் குருவாலுஞ் சாஸ்திரங்களாலும் பரோட்சமாயறிந்திருக்கப்பட்ட பரோட்சஞானிகள் ஆத்மாவினிடத்தில் ஆநந்தாதிகுணங்களுண்டாயிருப்பதுபோலச் சொல்லுவார்கள். சிலரவரை யோகமார்க்கமாய்த் தரிசனஞ்செய்ததுபோல யோகிகள் வசனித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். இன்னுஞ் சிலபக்தா ளவரிடத்திலநந்தமகிமைகளு மநந்தகல்யாண குணங்களுமுண்டாயிருப்பதுபோலக் கொண்டாடிக் கொண்டிருப்பார்கள். கருமிகள் வைகுண்டாதி தலங்களிற் பகவானிருக்கிறாரென்றுபரோட்சமாய்ச்சாஸ்திரபுராணங்களிற்கேட்டு விசுவாசத்துடன் பூசை முதலிய கருமங்கள்செய்துகொண்டு வருவார்கள். இவர்களெல்லாம் ஆத்மாவை யதார்த்தமாயும்நன்றாயுமறிந்தவர்களேயல்ல அறியாமற்போவதற் கென்னகாரணமெனில் குருவினிடத்திற் கேட்டாலுஞ் சாஸ்திரங்கள் விஸ்தாரமாய்வாசித்திருந்தாலும் அப்படியேயந்த அர்த்தங்களைபிறருக்கு விபரமாகப்போதிக்கும்படியான சக்தியிருந்தாலும் அவர்களுக்குமட்டுஞ் சமுசயபாவனை, யசம்பாவனை, விபரீதபாவனை போகாமலிருப்பதினாலேயும் தேகமேதானென்றும், ஜெகத்திற் சத்தியபுத்தியுண்டா யிருப்பதினாலேயும் ஆத்மாவை யறியக்கூடாது. பின்னையறிவது தாரென்றெனில்; இவர்களுக்கெல்லாம் சிரேஷ்டமாயு மிகவும் அதிசூட்சுமமான புத்தியுடையவர்க ளாயுமிருக்

கிற புருஷாளாரோ அவர்களாலறியலாமே தவிர மற்றஎல்லா ராலும் அறியலாமென் றெண்ணவேண்டாம். (உகூ)

ஆகையால்-அருச்சுன எல்லாருடையசரீரத்திலு மிருக்கிற சீவனுனவரை யொருவராலுங் கொல்லக்கூடாததால் எல்லாச் சீவர்களைக் குறித்தும் நீ துக்கப்பட வேண்டியதில்லை யென்று சொன்னதற்கு. (௩0)

சுவாமி-அநேகவிதமாய்ப் போதித்தாலும் யுத்தம்செய்கிற விஷயத்திற் பயமாய்ச்சரீரம் நடுங்குகிறதே. அருச்சுன தருமத்தைக்குறித்து எப்போதும் பயப்பட வேண்டுவதில்லை, அதர்மமாயிருந்தால் நீசொன்னபடி பயப்படவேண்டுவது விகிதமே. க்ஷத்திரியனுக்குத் தருமத்தைக் கொடுக்கிறயுத்தத்தை விட வேறே காரியங் கிடையாது மகத்தாயிருக்கிற நன்மையானது, தானேவந்தால் அந்தவிஷயத்திற்பயப்படக்காரணமே யில்லையே. (௩க)

அருச்சுன-சுவர்க்கத்தை யடையும்பொருட்டுத் தெய்வாதீனமாய்ச் சம்பவித்திருக்கிற யுத்தத்தைப் பாக்கியவான்களாயிருக்கிற க்ஷத்திரியா ளடையவே வேண்டும், அப்படியிருக்க யுத்தஞ்செய்யாமற் போனலத னுலுண்டான தோஷங்களைச் சொல்லுகிறோம். (௩உ)

தருமத்தைக்கொடுக்கிற யுத்தத்தைப்பண்ண விட்டால் சுதன்மத்தையுமிழந்து அபகீர்த்தியுமுண்டாய்ப் பாவத்தையுமடைவாய் இதுமாத்திர மல்ல. (௩௩)

எல்லாரும் வெகுநாளைக்கபகீர்த்தியும் சொல்லுவார்கள். வெகுமானத்துடன் கூடியிருக்கிற புருஷனுக்கு அபகீர்த்தியானது மரணத்தைக்காட்டிலும் அதிகம். (௩ச)

அருச்சுன - பயத்தினலே யுத்தஞ்செய்யாமற் போனனென்று வீட்டுமராதியானபேர்களெல்லாங்கேவலமாக எண்ணுவார்கள் யாரொருவர் உன்னைவெகுமானமாக எண்ணினர்களோ அவர்களெல்லாரும் அவமானமாக எண்ணுவார்கள். அது க்ஷத்திரியதருமத்துக்குச் சரியல்ல. (௩௫)

அருச்சுன-உனக்குச் சத்துருக்களா யிருக்கிறபேர்கள் உன்னுடைய சாமர்த்தியத்தை நிந்தித்துச் சொல்லத்தகாத வார்த்தையைச்சொல்வார்கள் இதைவிடவேறேதுக்கமேது.()

சுவாமி-செயிப்பேனோ செயிக்கமாட்டேனோ அதுவுந் தெரியவில்லை அருச்சுன யுத்தத்தில் மரித்தாலுஞ் சுவர்க்க முண்டு செயித்தாலும் பூமியும் கீர்த்தியுமுண்டு. ஆகையாற் சத்திரியதருமமாகிய யுத்தஞ்செய்யவேண்டுமென்னும் நிச்ச யத்தோடேகூட எழுந்திரு. (௩எ)

சுவாமி-பாவம்வருமென்று பயமாயிருக்கிறதே அருச்சுன ஆத்மஞானமுண்டானவனாய்ச் சுகதுக்கம் லாபசேதம்,செயாப செய மிவைகளைச்சமமாய் நினைத்துக்கொண்டு யுத்தஞ்செய் வாயாகிற் பாபத்தையடையமாட்டாய். (௩அ)

அருச்சுன-இந்தயுத்தமானது சுதன்மமென்று புத்தியி னாலே திடம்பண்ணிக்கொண்டு செய்வாயாகில் ஜனனமர ணத்தைவிட்டுநீங்கிப் பரமபதத்தையேயடைவாய். இதுவரை யிலும் ஞானயோகத்தைக்குறித்துச் சாங்கியசாஸ்திரத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற தத்துவத்தின் பிரகாரம் உபதேசித் தேன்.அது உனக்குத்தெரியாமல் மயங்கியிருக்கிறாயாதலால் அந்தக்கரணசுத்திவரவேண்டும்,அதுவரும்படி பகவான்பிரீதி யாகக்கன்மங்கள் செய்தால் அந்தப்பகவானுடைய அநுக்கிர கத்தினாலே சித்தசுக்தித்துவாரா ஞானம்வந்து மோட்சத்தை யடைவாய்; அதனாலேகருமயோகத்தைக்குறித்துச் சொல்லப் பட்டயுத்தியைக்கேட்டு நல்லபுத்தியை யுடைத்தானவனாய்க் கன்மபந்தங்களி லிருந்தும் விடுபடுவாயோ அவைகளைச் சொல்லுகிறேன்கேள். (௩௯)

சுவாமி-பயிர்ச்செய்கையைப்போலக் கன்மங்களிலே விக் கினங்கள் மிகவுமுண்டாயிருக்கும்போது பலமெப்படிவரும் குறைந்தாற்றோஷ முண்டே யப்படியிருக்கக் கருமங்களெப் படிச்செய்கிறது? அருச்சுன பகவத்பிரீதியாகப்பண்ணுகிற கரு மங்களுக்குக் கொஞ்சம் விக்கினம்வந்தாலுந் தோஷமில்லை

யிந்தக்கருமமானது துவக்கினமாத்திரத்தில் எவன்எவன் எவ்வளவு எவ்வளவு அனுஷ்டிக்கிருனே, அவ்வளவு அவ்வளவுக்குச் சங்சாரபயமின்றி யிரட்சிக்கும், காமியகருமம்போலே சற்றே குறைந்தவுடனே பலமில்லாமற் போவது போலப் போகாது. (சo)

அதெப்படியெனிற், பகவானுக்குப் பிரீதியாகச் செய்கிருேமென்றெண்ணிப் பகவானுடைய பத்தியினுலே அவசியஞ் செய்யவேண்டுமென்று கருமஞ்செய்கிறவனுடைய புத்தியானது காமியநிடேதகருமங்கள் செய்யப்பட்டவர்களுடைய புத்திகளைக் காட்டிலும் அதிகமாயும் அநந்தங்களாயுமிருக்கும்.

சுவாமி-ஜனனங்களையுந், துக்கங்களையுங் கொடுக்கப்பட்ட கருமங்களைவிட்டுப்பகவான் பிரீதியாக, வேதங்கள் முதலானவைகளைப்படித்த வித்வாமிசாள் முதலானவர்களும் ஏன் பண்ணவில்லை அருச்சுன அர்த்தவாதங்களைச்சொல்லப்பட்ட வேதவாக்கியங்களில் ஆசையையுடையவர்களா யிதைக்காட்டிலு மதிகம் வேறென்றுமில்லையென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறபேர்கள். (சஉ)

பலன்களிடத்தில் இச்சையோடுங்கூடினமனதையுடைத்தானவர்களாய்ச் சுவர்க்கமே புருஷார்த்தமென் றெண்ணிக்கொண்டிருக்கப்பட்ட அந்தவித்வாமிசாள் போக ஐஸ்வரியங்களை யுத்தேசித்துச் சென்மத்தையுங் கன்மத்தையுங் கொடுக்கப் பட்டதாயும் விஸ்தாரமான விசேடகன்மங்களை யுடைத்தாய்ப் புஷ்பித்தகொடியைப்போல மனேகரமாகிய வசனங்களைப் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள்; இதனுலேபகவானிடத்திற் பத்திவாராது. (சங)

அருச்சுன-இப்படிப்பட்ட வசனங்களினுலே மனதைப் பறிகொடுத்தவராய்ப் போகங்களிடத்தில் மிகவு மிச்சையை யுடையவர்களுக்குப் பகவானுடைய தியானஞ்செய்யவேண்டுமென்றும் அவனைப்பற்றி நிஷ்காமகருமங்கள் செய்யவேண்டு

மென்றும் புத்தியே யுண்டாகமாட்டாது. அதனாலவர்கள் செய்யவில்லை. (சச)

சுவாமி-சுவர்க்காதிகள் பரமபதமாகாதேபோனால், வேதங்களில் அந்தக்கருமங்கள் சொல்லுவானேன்? அருச்சுனா திரிவிதகுணங்கட் குட்பட்டவேதத்தில் தேகமே தானென்றும் ஜெகத்துச் சத்தியமென்று மெண்ணிக் காமங்களையுடையவர்களுக்கே சுவர்க்கமுண்டென்று சொல்லுகிறது, நீயோ,வேதங்களுக்கதீதமான குணாதீதனாயுந் தேகவிலட்சணனாயு மாகப்போகிறவனானையாற் காமங்களின்றியேயிருந்து பாவபுண்ணியங்களினால் வரப்பட்ட துக்கசுகஞ், சீதோஷ்டணாதிகளைப் பொறுத்துக்கொண்டு சமபுத்தியோடுஞ் சத்துவகுணப்பிரதானனாய், வாராததை வரவேண்டுமென்கிறதையும் வந்ததில் ஆசக்தியில்லாமலும்விட்டு ஞானவந்தனாயிரு. (சரு)

சுவாமி-வேதங்களிற்சொல்லுகிற கன்மங்களையும் பலனையும் விட்டுவிட்டுப் பகவானுக்காகக் கன்மங்கள் செய்கிறது பொல்லாதபுத்தியல்லவா? அருச்சுனா வெகு பிரயாசைகளோடுங்கூடிப் பலதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானாதிகள்செய்து பலவிதமான பலன்கள் பெறுவதைப்பார்க்கிலும் அளவின்றிய சமுத்திரத்தில் ஸ்நானாதிசெய்வானாகில் லெகுவானபிரயாசையும் விசேடமானபலனும் கிடைப்பதுபோலவும் பலவிதமாயிருக்கப்பட்டவேதசாஸ்திரபுராணாதிகளையாராய்ந்து அந்தந்தப்படி நடந்து பலன்களைப் பெருவதைப்பார்க்கிலும் பிரமநிஷ்டாள் முகமாகச்சிரவணஞ்செய்து அந்தப்படிநடக்கிறதினாலேலெகுவான பிரயாசையும் விசேடமானபலனும் கிடைப்பதுபோலவும் பலவிதமான தேவதைகளைக் குறித்துப்பலவித இச்சைகளோடும் காமியகருமங்களைச்செய்து பலவிதபலன்களை யடைகிறதைப்பார்க்கிலும் பகவானைக்குறித்து நிட்காமமாய்ச் செய்யப்பட்ட கன்மங்களினாலே அதிகபிரயாசையுமின்றிச் சித்தசுத்தித்துவாரா லோகங்களி லதிகசிரேஷ்டமா யிருக்கப்பட்ட பலமான ஞானத்தையடைந்து மோட்சமேபெறுவானானதால்

அவன்புத்திபொல்லாததல்ல, சத்துவகுணத்தோடுங் கூடின சிரேஷ்டமானபுத்தியை யுடையவனென்று நீயறி. (சசு)

சுவாமி-கன்மங்கள் பிரயாசைப்பட்டுச் செய்வானேன் அவைகளை மறுபடியும் ஈசுவராற்பணமாகப் பண்ணுவானேன் சித்தத்தை யெந்நேரமும் பகவத் தியானத்திலேயே வைத்து விட்டால் மோட்சங்கிடைக்காதா? அருச்சுனா நீ சொன்னது சரியே அந்தப்பிரகாரம் பிரமநிஷ்டாள்யாரோ அவர்களால் மட்டும் நடக்குமே தவிர இதராளாலாகாது ; அதுவுமன்றி, இந்தவிஷயத்தில் க்ஷத்திரியனாகிய உனக்கு அதிகாரமே கிடையாது அல்லது அந்தப்படி சாதிக்கலாமென்கிற பட்சத்திலுங் கூட முதலாவதுனக்குச் சித்தசுத்தியே யில்லாததால் அது வரும்பொருட்டு நீநிஷ்காமகருமமேசெய்யவேண்டும். அதற்கே நீயதிகாரியென் றெண்ணிச்செய்யவேண்டும். அப்படிச்செய்யா விட்டால் தேகத்தை நானென்கிறதும் திரிசியத்திற் சத்தியத் துவமும் விஷயங்களி லிச்சையும்போகாது. போகாததால் ஜனனமரணமான பந்தத்தைக்கொடுக்கு மானதால் அவசியம் மோட்சத்துக்குச்சாதனமான நிஷ்காமகன்மத்தையே பண்ண வேண்டும். (சஎ)

சுவாமி-நிஷ்காம கன்மங்களைச் செய்தாற் பலன்வாராம லெப்படிப்போகும் பலனையிச்சியாமலெப்படியிருக்கக்கூடும்? அருச்சுனா மனதைப் பகவானிடத்தில்வைத்து எல்லாம் பகவானாலேயே யுண்டாயிருக்கிறது அவரோபுத்திக்கந்தரியாமியா யிருந்துகொண்டு எல்லாக்கருமங்களையுஞ்செய்யும்படி பிரேரகஞ் செய்விக்கிறாரென்றும் இந்தக்கருமம் நான் செய்கிறே னென்றும், இந்தப்பலன்கள் என்னையடையுமென்னும், எண்ணத்தையும்விட்டுப் பலனுண்டானாலு மில்லாமற்போனாலுஞ் சமபுத்தியுடனே யிருக்கிறவனுக்குப் பலன்கள் வருவதற்கும் இச்சிக்கிறதற்கும் ஏதுவில்லையே ஆனதால் நிஷ்காமகருமங் களைத்தவிர மோட்சத்துக்குவேறே சாதனமில்லாததாற் பலன்

களையுத்தேசித்துக் கன்மங்களைச் செய்யாதே செய்தாற் பலன் வருமென்று பண்ணுமனு மிராதே. (சஅ)

சுவாமி-பின்னை யான்யாது செய்யத்தக்கது? அருச்சுனு பகவானிடத்திலே யொருமைப்பட்டவனுய் நான்செய்கிறே னென்கிற அபிமானத்தையும்விட்டு நிஷ்காமகருமத்துக்குப் பலம் ஞானம்வருகிறபடியினுலே சுகதுக்கத்திற் சமமாயிருந்து கொண்டு பகவான் பிரீதியாகக்கன்மங்களைச்செய்; இப்படிச் செய்கிறவர்களையே பெரியவாளென்று சொல்லுவார்கள். ஞானத்துக்குச் சாதனமாயிருக்கிற நிஷ்காமகன்மத்தைக் காட்டிலுங்காமியகன்மமானது மிகவுந்தாழ்வாகையால் ஞானத்துக் கேதுவாயிருக்கிற கன்மத்தைப்பண்ணு. பலத்துக்காசைப்படுகிறவன் *கிருபண சித்தத்தையுடையவனே. (சகூ)

சுவாமி-நிஷ்காமகன்மஞ் செய்கிறவன் அதிகமா? அருச்சுனு சுவர்க்கத்தையும் நரகத்தையுங்கொடுக்கிற கருமங்களைச் செய்கிற புருஷன் புண்ணிய கருமங்களைச்செய்து பகவானுக் கற்பணஞ்செய்தால் இந்தச்சென்மத்திற்றுனேபகவானுடைய அநுக்கிரகத்தினுல் ஞானத்துவாரா மோட்சமே யடைவன் ஆகையால் மோட்சத்தைக் கொடுக்கப்பட்ட நற்கருமங் களையேசெய். (ருo)

சுவாமி-இது மோட்சத்தைக் கொடுக்குமா? அருச்சுனு கன்மபலத்தைப் பகவான் பிரீதியாகச்செய்தபேர்கள் ஞானவந்தாளாகிச்சென்மமாகிறபந்தத்தைவிட்டுஒருபத்திரவமுமின்றி யிருக்கிற மோட்சமேயடைந்திருக்கிறுர்கள். (ருக)

சுவாமி-இவ்விதங்களா யிருப்பதனுலே நானெப்போ தந்த மோட்சத்தை யடைவேன்? அருச்சுனு சர்வமு மென்னைத் தவிர வேறேயாதொன்றுங்கிடையாதென்கிற திடபுத்தியினுல் தேகமேநானென்கிற மோகமானகாட்டை யெப்போது கடக்கிருயோ நமக்கானபடியினுலே யிவ்வளவு தெரிந்திருக்கிற

---

*கிருபணம் - உலோபம்.

தென்கிற அகங்காரத்தையும் இப்போது நாம்சொன்ன அர்த்தத்திற்சமுசயம்வந்து இன்னமும் பிறரிடத்திற்கேட்கவேண்டுமென்பதிலும் உனக்கெப்போது நிராசைவருகிறதோ அப்போது கேட்டதற்குங் கேட்கவேண்டுவதற்கும் முடிவையடையப்போகிறாய். (௫௨)

அருச்சுனா-முன் நாநாவிதமாயிருக்கிற கேள்வியினாலே விட்சேபத்தை யடைந்திருக்கிற உன்னுடைய புத்தியானது ஆத்மாவினிடத்திலேமக்கினமாகி விஷயங்களையடையாதிருக்கிறதோ அந்த அப்பியாசத்தினாலே தத்துவஞான முதயமாகி மோட்சத்தையே யடைவாயென்று அநுக்கிரகஞ் செய்த பகவானைப் பார்த்து. (௫௩)

அப்படிப்பட்ட ஞானவந்தானுடைய லட்சணங்களெல்லாந் தேவரீருக்குத் தெரியுமானதால் அவர்களெப்படிப் பேசுவார்கள்? எவ்விதமாயிருப்பார்கள்? எவ்விதமாய் நடப்பார்கள்? அதைத்தெரிந்துகொள்ள இச்சையுடையவனா யிருப்பதால் அநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும். (௫௪)

அருச்சுனா-மனதிலே யாதோரிச்சையு மின்றிச் சகல இச்சைகளையுமெப்போது நன்றாய் விடுகிறானோ, பரமாநந்த சொரூபமாயிருக்கிற தன்னிடத்திலே தானே சந்தோஷத்தையுடையவனா யெப்போதாகிறானோ அவனைத்தான் ஞானியென்றுசொல்லப்படும். (௫௫)

அருச்சுனா-துக்கம் வந்தாற் கிலேசமுஞ் சுகம் வந்தாற் சந்தோஷமுமின்றியெப்போதாகிறானோ,இராகம்,பயம்,குரோதம் இவைகளைச்சுத்தமாய்விட்டவனா யெப்போதிருப்பானோ அவனை அப்போதுதான் ஞானியென்றுசொல்லப்படும். (௫௬)

அருச்சுனா - பெண்சாதிபிள்ளை முதலானபேரிடத்திற் பிரியமின்றிப்பேசிக்கொண்டு பிராரத்தகன்மத்தினால் நல்லது வந்தாற் சந்தோஷப்படாமலும் பொல்லாததுவந்தாற் றுக்கப்படாமலும் இருக்கப்பட்டவனாரோ அவனைத்தான் ஞானியென்றுசொல்லப்படும். (௫௭)

அருச்சுன - இன்னமுங்கேள், ஆமைக்குண்டான பஞ்ச அவயவங்களும் ஒன்றைப் பார்த்தவுடனே யெப்படிச் சங்கோஷித்துக் கொள்ளுகிறதோ அப்படிப் பஞ்சவிஷயங்களிலெவனுடைய இந்திரியங்களானது செல்லாமல் திடபுத்தியினால்நிறுத்துவானோ அவனைத்தான் ஞானியென்றுசொல்லப்படும். (நுஅ)

சுவாமி - விஷயங்களைக்கிரகியாமலிருக்கிறதே ஞானவந்தானுடைய லட்சணமானாற் சித்தப்பிரமணத்துவ முடையவனும், உபாசனைவிரதங்கள் முதலானதுகளால் உபவாசமாயிருக்கிறவர்களும் வியாதி யுடையவர்களும் விஷயங்களைக் கிரகியாமலிருக்கிறார்களே அவர்களையுஞ்ஞானியென்று சொல்லக்கூடாதா? அருச்சுன தேகமேதானென்றுஞ் செகத்துச்சத்தியமென்று மெண்ணிக்கொண் டிருக்கப்பட்டவர்கள் வியாதி விரத முதலானதுகளால் அந்தத்தருணங்களில் மட்டும் விஷயங்களைக்கிரகியாமல் நிறுத்தல் செய்துவைத்தார்களே தவிர விஷயங்களிலாசைகள்அவர்களைவிட்டுப்போகவேயில்லை. நாம் சொன்னஞானியோ சுகசொரூபராயிருக்கிறபரமான்மாவைத் தானாக அறிந்து அநுபவிக்கிற சந்தோஷத்தினாலே அனாத்ம தன்மத்தோடுங் கூடின விஷயங்களிலே சுத்தமாயாசைவிட்டிருப்பான் இவனே பரமாநந்தசொரூபமாகிய நம்மையடைவன். அருச்சுன இதுதான் ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் பேதம். (நுகூ)

சுவாமி-ஞானி யப்பியாசஞ்செய்கிறகாலத்தில் இந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்யாவிட்டால் அதனா லென்ன தோஷமுண்டாகும்? அருச்சுன ஞானப்பியாசத்தி லிடைவிடாமற் பிரயத்தனஞ் செய்துவரப்பட்ட வித்வாமிசனைக்கூட கலக்கஞ்செய்யப்பட்ட சுபாவத்தையுடைய இந்திரியங்களானது பலாத்காரமா யவனுடைய மனதைக் கெடுக்கும்படியான சாமர்த்தியம் அதற்குண்டாயிருப்பதால் அவசியம் நிக்கிரகஞ்செய்தேயிருக்கவேண்டும். (சூ0)

சுவாமி-இப்படியானால் ஞானியானவன் எவ்விதமா யிந்திரியநிக்கிரகஞ்செய்துகொண்டிருப்பன். அருச்சுன மேலாகச் சொன்ன ஞானியானவன் இந்திரியங்களை யெல்லாந் தன்வசமாகச்செய்துகொண்டு வாசுதேவனாகியநானே சிரேஷ்டமான வஸ்துவென்று பத்திபூர்வமாக இடைவிடாமல் நினைத்துக்கொண்டுமிருப்பன். அருச்சுன இந்திரியங்க ளெவனுக்குச் சொன்னபடி வசமாயிருக்குமோ அவனுடைய புத்தியே திரமாயிருக்கும். அவனைத்தான் ஞானியென்று சொல்லப்படும்.

அருச்சுன - பாகியேந்திரியநிக்ரகம் சொன்னோம், இனி ஆந்தரேந்திரியத்தையும் நிக்ரகஞ்செய்ய வேண்டுமென்றும் அது செய்யாவிட்டால் அதனால்வரப்பட்ட தோஷத்தையுஞ் சொல்லுகிறோம். மனதினாலே விஷயங்களை நல்லதென்றெண்ணி அவைகளைத்தியானஞ்செய்கிற புருடனுக்கு விஷயங்களிற் பற்றுதலுண்டாகும் அந்தப்பற்றுதலினாலே காமமுண்டாகும் அந்தக்காமனுக்கு விக்கினம்வந்த மாத்திரத்திற் கோபமுண்டாகும். (சுஉ)

கோபத்தினாலேதிடமான மோகம்பிறக்கும் அதுபிறந்தவுடனே யின்னகாரியம்செய்யலாம், இன்னகாரியம் செய்யக்கூடாதென்கிறதும் தெரியாமல் நடக்கிறதும் தவிர குருமுகமாகக்கேட்ட சிரவணத்தினாலும் உபதேசத்தினாலும் நிச்சயித்திருக்கிற அர்த்தமும் மறந்துபோகும் அதனாலவனுடைய விவேகமான புத்தியானது நாசத்தையடைந்துவிடும் அதனாலவனைப் புருஷனென்றெண்ணக்கூடாது. (சு௩)

சுவாமி - இந்திரியங்கள் விஷயங்களிலே செல்லுகிறது சுபாவமாயிருக்க அவைகளையெப்படி நிறுத்தக்கூடும், நிறுத்தாவிட்டால் ஞானமெப்படிவரும்? அருச்சுன ஞானியானவன் மோட்சத்தையிச்சித்து எத்தனப்பட்ட துவக்கத்திலேயே முதலாவது சாதனத்திற் பிரமசொரூபத்தைத்தவிர அன்னியமாய்க் காணப்பட்ட செகமெல்லாம் மித்தையென்று நிச்சயித்தும் அவைகளில் இரண்டாஞ்சாதனத்தா லிச்சையையுஞ்

சுத்தமாய் விட்டிருப்பதினாலே அவனுக்குமனமுதலாகிய இந்திரியங்கள் சுவாதீனமாயிருக்கும். அப்படிச் சுவாதீனமாயிருக்கப்பட்ட இந்திரியங்களினாலே ஞானியானவனிராகத்துவேஷங்களின்றி விஷயங்களைக்கிரகித்தாலும் அவைகளில் ஆசக்தியில்லாதவனாகவேயிருப்பன்; அதனால் நம்முடைய பிரசாதத்தையே யடைவன். (சூச)

சுவாமி-ஞானிக்குமாத்திரம் உம்முடைய பிரசாதமெப்படி யுண்டாகும்? அருச்சுனா அந்தஞானிக்கு மனது நிர்மலத்துவ முண்டான படியினாலே சந்தோஷம் பிறக்கும் அதனாற் சகலதுக்கங்களும் நசிக்கும் இந்தவிதமாகப் பிரசன்னசித்தனான அந்தஞானிக்குச் சீக்கிரத்தில் ஞானந்திடமாய் அதனால் நம்முடைய சொரூபத்தையே யடைவன். (சூரு)

அருச்சுனா-இந்திரியங்கள் வசமில்லாதபுருடனுக்கு ஆத்மத்தியானம் செய்யவேண்டுமென்கிறதிற் புத்தியேவாராது ஒருவேளையந்தப்புத்தியுண்டானாலுந் தியானஞ்செய்யச்சக்கியமாகாது, தியானமில்லாவிட்டால் மனது உபசாந்தியாகமாட்டாது. உபசாந்தியெப்போதில்லையோ அப்போது மோட்சசுகமுமில்லை. (சூசு)

சுவாமி-புருஷனாகப்பிறந்து மிப்படிப்போவதற் கென்ன காரணம். அருச்சுனா விஷயங்களி லிச்சித்த ஓரிந்திரியத்துடனே மனதுபோகும்படி செய்வானேயாகில் 'அப்படிப்பட்ட மனதுடனேகூடின இந்திரியம் யோகீந்திரனுடைய ஞானத்தைக்கூட அபகரிக்கும் அப்படியிருக்க எல்லா இந்திரியங்களுடனேயும் மனதுபோகும்படி செய்வானேயாகில் அவனுக்குவருங்கேடு சொல்லிமுடியுமா! அதற்குத்திட்டாந்தம், போதைவசத்தினாற்சித்தம் சுவாதீனமில்லாதபுருடனானவன் ஓடக்காரனைச் சம்பவித்துவிட்டால் வாய்வுவசத்தினால் ஓடமானது சமுத்திரத்தில் திசைகள்தப்பியலைவதுபோ லிராகாதி விருத்திகளுண்டாகி விட்சேபங்களையடைந்து சனனமரணமாகிய சமுத்திரத்திலிருந்துங் கரையேறமாட்டான். ()

அருச்சுனா-இந்திரியநிக்கிரகமே ஞானிக்கு லட்சணமும் சாதனமுமாகையால் எவனுக்கு இந்திரியங்கள் விஷயங்களிற் செல்லாமல் நிற்கிறதோ அவனுக்குத்தான் ஞானம் லப்தமாகும், அவனைத்தான் ஞானியென்றுங் கிருதகிருத்தியனென்றுஞ் சொல்லப்படும். (சுஅ)

சுவாமி-நித்திரைசெய்கிறவனுக்கு ஒன்றுந்தெரியாமலும் சலனத்துவமில்லாமலு மெப்படியிருக்கிறதோ அப்படியிருக்கப்பட்டவாளே ஞானியென்று சொல்லுகிறபட்சத்தில் அப்படியொருவரு மிருக்கமாட்டார்கள்போலத் தோற்றுகிறதே அருச்சுனா சகலசீவாளுக்கு மெந்த ஆத்மஞானமானது இரவுபோல நித்திரையாய்க்காணப்பட்டிருக்கிறதோ அப்படிப்பட்ட ஆத்மஞானத்தில் இந்திரியங்களைச்செயித்த யோகியானவன் எப்போதும் விழித்துக்கொண்டேயிருப்பன். சகல சீவாளுஞ் சமுசாரத்துக்குக் காரணமா யிருக்கப்பட்ட எந்த விஷயங்களில் விழித்துக்கொண்டிருப்பார்களோ அப்படிப்பட்ட விஷயங்களுடன் கலந்திருந்துங் கலவாமலிருக்கப்பட்ட ஆத்மாவையறிந்த யோகியானவன் கோட்டானைப்போல நித்திரைசெய்துகொண்டிருப்பன். (சுசு)

சுவாமி-இடைவிடாமலிந்தநிஷ்டையில் அவாளிருந்தால் தேகசம்ரட்சணைக்கென்ன செய்வார்கள் அல்லது கிடைத்தாலு மெவ்விதமாகப் புசிப்பார்கள்? அருச்சுனா ஜலமேபூரணமாயும் அசலமாயுமிருக்கப்பட்ட சமுத்திரத்திற் சலனத்தோடுங் கூடியநதிகள் பிரவேசிப்பதுபோல் அந்த ஞானிக்குப்பிராரத்தானுகுணமாய்ச் சகலவிஷயங்களும் வலுவில் வந்தடையும். அப்படியடைந்தபோதிலுஞ் சலனத்துடன்கூடின அநேக நதிகள் அடைந்தபோதிலும் அந்தச் சமுத்திரத்தினுடைய நிலவரத்தை யெவ்விதமாய்க் கலக்கஞ் செய்துவைக்கமாட்டுவ தில்லையோ அப்படி யந்தர் முகத்தையுடைய அந்தஞானியினது திரமானபுத்திக்குச் சலனத்துவஞ் செய்து

வைக்க மாட்டாது அவ னெவ்விதமு மோட்சத்தையே யடைவன். (எ0)

சுவாமி-இதுவரையு மோட்சமென்னப்பட்டது இத்தன்மையவான பெருமையுடைத்தானதென்றும் அதையடைந்த மகான்களுடைய லட்சணங்களும் அதையடைய அபேட்சிக்கிறவர்கள் நடக்கவேண்டியலட்சணங்களும் அப்படி நடவாவிட்டால் அதனுல்வருந்துன்பங்களும் அநேகவிதமாயநுக்கிரகஞ்செய்தீர்கள் அவைகளெல்லாந்தாரணைக்குவருவது வருத்தமாயிருக்கிறது ஆகையால் நடப்பதற்குச் சுளுவாயுமிருக்க வேண்டும் மோட்சமுமடையவேண்டும். அதற்கனுசரித்துச் சங்க்ரகமாக அநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்று கேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்து? பார்த்தா விஷயபோகங்கள் வேண்டுமென்றிச்சிக்கப்பட்ட புருஷனுக்கு ஒருக்காலும் மோட்சஞ் சித்தியாது ஆகையால், யாதொருபுருஷனைவன் பிராரத்தானுகுணமாய் வலுவில்வந்த விஷயங்களி லாசக்தியில்லாமலும் உபேட்சையில்லாமலும் வாராதபோகங்களிற் கோரிக்கையும் புத்திராதிகளிடத்தில் எனதென்கிறமமதையுந் தேகத்தில் நானென்கிற அகந்தையும்விட்டு இவைகளெல்லாம் நாமானதினுலே விட்டோமென்கிற நினைப்பும்நீங்கி ஆத்மாவினிடத்திலொருமைப்பட்டவனு யெவனிருக்கிருனே அவனே மோட்சத்தையடைவன். (எக)

அருச்சுன-இதுவரையுஞ்சொன்ன அர்த்தங்களெல்லாம் பிரமஞானியினுடைய நிஷ்டையென்றுசொல்லப்படும் இந்த நிஷ்டையடைந்தபுருஷன் ஒருக்காலுமோகத்தையுஞ் சஞ்சலத்தையு மடையான் அதையுனக்கு அநுக்கிரகம் பண்ணினேம் இந்தநிஷ்டையைமட்டும் அருச்சுன மரணசமயத்திலானுலுமொருசணமாத்திர மடைந்தாலும் மோட்சத்தையே யடைவன். இப்படியிருக்க வாலிபந்துவக்கி ஞானுப்பியாசஞ் செய்கிறவன் மோட்ச மடைவனென்று நாம் சொல்லவா வேண்டும். (எ௨)

துக்கசமுத்திரத்தில் அழுந்தியிருந்தபக்தனுன அருச்சுன னைச் சாங்கியவிசாரமான ஓடத்தைக்கொண்டு கரையேறும் படிசெய்வித்தபகவானுகிய கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு நமஸ்காரஞ் செய்கிறேன். (எங)

இரண்டாவது

சாங்கியயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் உ-க்குச் சுலோகம் - கககூ.

உ

ஸ்ரீ அச்சுதாயநமஃ

மூன்ருவது

கர்மபிரமயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை - இவ்விதங்களாக வாசுதேவனுலே ஞான யோகத்தையும் கன்மயோகத்தையும் அருச்சுன னுனவன் கேட்டதில் ஞானயோகம் மிகவும் சிரேஷ்டமாயிருக்க அதை விட்டு விட்டுக் கோரமாயிருக்கிற யுத்தத்தை யென்பண்ணச் சொல்லுகிருரென்கிறஅபிப்பிராயங்கொண்டுதனக்குண்டான சமுசயத்தை நிவிர்த்திசெய்துகொள்ளத் தொடங்கினுன். சனுர்த்தன கன்மயோகத்தைக் காட்டிலும் ஞானயோகமே சிரேஷ்டமென்று தேவரீருக்குச் சம்மதமாயிருக்குமானுல் அதைவிட்டுவிட்டுக்கோரமாயிருக்கிற யுத்தத்தைப் பண்ணும் படியாக அடியேனை யேதுக்கு நேமிக்கிறீர்கள். (க)

சுவாமி-இன்னமும் ஓரிடத்திற் கன்மத்தைத்தோத்திரஞ் செய்கிறீர்கள். ஓரிடத்தில் ஞானத்தைத்தோத்திரஞ்செய்கிறீர் கள். இந்த மிசிரவாக்கியங்களினுலே யென்னுடைய புத்தி யானது மோகத்தையடைகிறது. அதனுலென்புத்திக்கு இது தானிச்சயமென்பது வெளிப்படாததனுல் கன்மம், ஞான மென்ற் யிரண்டுவிதத்தில் நானெதுசெய்தாற் சிரேயசுகர முண்டாகுமோ அதை யுபதேசஞ் செய்யவேண்டுமென்று

வணக்கத்துடன்கேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்து வாசுதேவ ரானவர் சொல்லத்தொடங்குகிறார். (உ)

அருச்சுன-லோகத்திலே யதிகாரிபேதத்தைக் குறித்துப் பூர்வத்திலே சாங்கியாளுக்கு ஞானநிட்டையும் கருமயோகிகளுக்குக்கருமநிட்டையும்சொல்லப்பட்டிருக்கிறதுயாதொருவர் அந்தக்கரணசுத்தியுடனேயிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு மோட்சசாதனமான ஞானத்தையும், அந்தக்கரணசுத்தியில்லாதவர்களுக்கு அதுவந்து ஞானத்துவாரா மோட்சமடைவதற்காகக் கன்மயோகத்தையும் அநுக்கிரகம்பண்ணினேம், அதனாற்சித்தசுத்திவருமளவும்அவனவன்சாதிவருணாச்சிரமத்துக்குத் தகுந்த நிஷ்காமகன்மங்களே பண்ணவேண்டும் பண்ணுவிட்டால் ஞானம்வாராது அதெப்போது வரவில்லையோ அவனுக்கு மோட்சமுஞ் சித்தியாது. (௩)

சுவாமி-புருஷனானவன் கன்மங்கள் செய்யாமல் ஞானமடையமாட்டானென்றாற் சகலகன்மத்தையும்விட்ட சந்நியாசத்தினாலேயே மோட்சமென்றுசொல்வானேன் அருச்சுனா புண்ணியகன்மங்கள்செய்துபலனுக்குஇச்சியாமற் பகவானுக்கற்பணம்செய்கிறதே விடுகிறதற்கருத்தமே தவிரக் கருமங்களைச்செய்யாமலேவிட்டிருக்கிறதல்ல எதனாலென்றால், தேகமேதானென்றுஞ் செகத்துச்சத்தியமென்றும் எண்ணியிருக்கப்பட்டவன் கன்மங்களை யெப்போது ஆசரிக்காமல் விட்டானோ அவனொருக்காலு மோட்சத்தை யடையானாகையால் ஒருபோதுங்கன்மங்களை விடவேகூடாது. (௪)

அருச்சுனா-ஞானியானாலும் அஞ்ஞானியானாலும் ஒரு சணநேரங்கூடக் கன்மங்கள் செய்யாமலிருக்க மாட்டார்கள் எதனாலென்றாற்,கன்மங்களினாலேயே சென்மமுண்டாயிருப்பதால் எந்தெந்தத்தேகமெந்தெந்தக்கருமங்கள் செய்யவேண்டுமோ அதுகள்செய்தேதீரவேண்டுவதாகையாலும் பிரகிருதியினாலுண்டான குணங்களுக்குவசமான புருஷாளெவ்விதமுங்கருமங்கள் செய்யாமலிருக்க ஒருபோதுஞ் சக்கியமாக

மாட்டாது ஆகையாற் பெரியோர்கள்கூட அசுதந்தரர்களாக இருந்துகொண்டுகருமங்கள்செய்து வரும்போதுஅப்பியாசியா யிருக்கப்பட்ட நீ யெப்படிச்செய்யாமலிருக்கக்கூடும். (௫)

சுவாமி-சிலர் பெரியவர்களென்று சொல்லிக்கொண்டு கன்மங்கள்செய்யாமலே யிருக்கிறார்களே அருச்சுனா? அவாளாரென்றால் சுத்தஅஞ்ஞானத்தையுடையவர்கள் அதுவுமன்றிப் பிறருடையதிரவியங்களை அபகரிக்க வேண்டுமென்கிற கோரிக்கைகளை ஆந்தரத்தில்வைத்துக்கொண்டு வெளிக்குப் பகவானைத் தியானஞ்செய்கிறவனைப்போலக் கன்மேந்திரியங்களைமட்டும் நிக்ரகஞ்செய்துகொண்டு மனதினாலே விஷயங்களை நினைத்துக்கொண்டேயிருப்பன் இவனேசுத்தமூடாத்மா இடம்பத்தோடு மகிமைகள்வேண்டுமென்னு மிச்சையுடையவன் மித்தையான ஆசாரமுடையவன் இவனுக்கொருபோதும் நல்லகதியுண்டாகவே மாட்டாது. (௬)

சுவாமி-நல்லகதியடையப்பட்டவ னெவ்விதமாய்க் கருமங்கள்செய்யவேண்டும் அருச்சுனா மனமுதலிய யிந்திரியங்களை விஷயங்களிற்செல்லாமல் நிக்ரகஞ்செய்துகொண்டு பலாபேட்சையுமின்றிக் கன்மேந்திரியங்களினாலே வருணாச்சிரமதன்மத்துக்குத்தகுந்த கன்மங்கள்செய்துகொண்டுவருவன், இவனுக்குச் சித்தசுத்தித்துவாரா ஞானம்லப்தமாகி மோட்சமேயடைவன் இதனாலிவனேசிரேஷ்டன். (௭)

சாங்கியாளெல்லாருங் கன்மங்கள்செய்தாற் பந்தமென்று சொல்லுகிறார்களே அருச்சுனா? நிடேதகாமிய கன்மங்கள் பந்தமென்று அவாள் சொன்னதாற்பரியமேயல்லாமல் நிட்காமகன்மங்களைக்குறித்துச் சொன்னதல்ல ஆகையாற் பலாபேட்சையின்றிப் பகவான் பிரீதியாகப் புண்ணியகன்மங்களவசியஞ் செய்யவேண்டும் செய்யாவிட்டாற் சரீரமெதற்காக வந்ததோ அந்தத்தன்மஞ்சித்தியாது. சித்தியாவிட்டாற் பாக்கியிருக்கும் அதனாலநந்தசனனங்க ளுண்டாகும் இதனாற்றான் அபேதபுத்தியுடன் கூடியிருக்கப்பட்ட மகான்கள்கூட வுல

கத்தோடொத்து நிட்காமமாகக் கன்மங்கள்செய்தேவருவார்கள். அப்படியிருக்கப் பேதபுத்தியுடன்கூடியிருக்கிற நீ யெப்படிச் செய்யாமலிருக்கக்கூடும். (அ)

அருச்சுனா-கன்மங்களில் நிஷ்காமத்தோடுங்கூடின இஷ்டாராதனைரூபமான கன்மங்களே சிரேஷ்டமானதனாலேயும் அதுதவிர மற்றக்கன்மங்களெல்லாம் பந்தங்களைக்கொடுக்கும்படியானதாலேயும் அவைகளைவிட்டு நிஷ்காமனாய் நீ கன்மஞ்செய்வாயாகில் தப்பாமல் மோட்சத்துக்கருகனாய்விடுவாய். ()

அருச்சுனா-இந்தக்கன்மங்களாற் சிரேயசுகரமுண்டாகுமென்பதைக்குறித்துப் பிரமதேவர்வாக்கினாற்சொன்ன அர்த்தத்தையுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள், பூர்வத்திற்பிரமதேவர்கன்மங்களுடனே பிரசைகளைச்சிருட்டித்துச் சீவாளே நீங்கள் விட்டுணுரூபமா யிருக்கப்பட்ட எக்கியங்கள் செய்வித்து விருத்தியடையுங்கள் அப்படிச் செய்யப்பட்ட எக்கியங்களானவை உங்களுடைய இஷ்டமான கோரிக்கைகளைக் கொடுக்கும். (௧௦)

சனங்களே? நீங்களெக்கியத்தினாலே தேவதைகளையாராதனைசெய்யுங்கள் அந்தத்தேவதைகள் உங்களைமழைரூபமாய் விருத்தி செய்விப்பார்கள் அந்தத்தேவதைகளும் நீங்களும் பரஸ்பரம் விருத்தியடைந்து. சிரேயசுகரத்தை யடையுங்களென்று சொன்னபடியிதுவரைக்கும் நடந்துவருகிறது.(௧௧)

அருச்சுனா-இவ்விதங்களாய் நடந்துவருகிற எக்கியங்களினாலே பூசிதமாகிய தேவதைகள் மழைமுகமா யெல்லாருக்கும் இஷ்டமாகிய சகலபோகங்களையுங் கொடுக்கும்போது அந்தப்பதார்த்தங்களை யெக்கியரூபமாய்த்திரும்பவும் அவர்களுக்குக்கொடுத்துப் பிரசாதரூபமாய்ப்புசியாமற் சுதேவா, தான்புசிக்கிறேனென் றெவன்புசிக்கிறானோ அவன்பெரியவாளாலே தூஷிக்கப்படுவன் இவனே பாமமூடன் இவனே மகாதிருடன். (௧௨)

அருச்சுனா-பஞ்ச எக்யங்கள் செய்து மிஞ்சின அன்னத்தைப்பிரசாதரூபமாய்க் கிரகிக்கப்பட்ட வித்வாம்சன் பஞ்ச

விதமானபாபங்களினும் நின்று விடுபடுவன் இப்படியன்றி யெவனுகிலுந் தனக்காகப் பாகஞ்செய்யச் சொல்லுகிருனே அப்பேர்ப்பட்ட துராசாரன்பாபரூபமாகியஅன்னங்கள் புசிக்கிருனென்று நீ யறியவேண்டும், மேலும் லோகமெல்லாங் கன்மங்களாலேயே விளங்குகிறபடியாற் கன்மமே செய்ய வேண்டும். (௧௩)

கன்மத்தாலேயே லோகமெல்லாம் எவ்விதமாய் விளங்குகிற தெனிற்கேள் சுக்கிலசுரோணிதத்தினுற் பரிணமித்த பிராணிகள் அன்னத்தினுலுண்டாம் அந்தஅன்னங்கள் மழையினுலுண்டாம் அந்த மழை யிந்திரன்பிரசாதத்தாலுண்டாம் அந்த இந்திரன்பிரசாதம் எக்யங்களினுலுண்டாம் அந்த யெக்யங்கள் கருமத்தாலுண்டாம். (௧௪)

அருச்சுனு - அந்தக்கன்மங்கள் வேதங்களிற்சொல்லப்படுகிறது அந்தவேதம் பரப்பிரமத்தினுலுண்டாம் அந்தப்பரப்பிரமம் எங்கும் வியாபகமாயும் நித்யமாயுமிருந்தாலும் அந்தப்பிரமத்துக்கு எக்யம் அவசியமானதால் எக்யங்களிடத்திற் சுதசித்தமாயிருக்கும். (௧௫)

அருச்சுனு - பகவானுனவர் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் புருடார்த்தம் வரவேண்டுமென்று கன்மசக்கர முண்டாக்கி வைத்திருப்பதால்' அந்தக்கன்ம சக்கரத்தின்படி நடவாதவனுடையசீவனம் விருதாவாய் முடியும் அதெப்படியென்றுற் பகவானுடைய வாக்கியமானவேதத்தினுலே புருஷாளுக்குக் கன்மத்திலே பிரவிர்த்திவரும் அதனுல் மழையுண்டாம் அதனுல் அன்னமுண்டாம் அன்னத்தாற் சீவாளுண்டாவார்கள் அந்தச்சீவாளுக்குக் கன்மங்களிற்பிரவிர்த்திவரும் இப்படிவருகிற கன்மசக்கரத்தை யெவனநுட்டிக்க வில்லையோ அவன் பாபரூபமாயிருக்கிற ஆயுளையுடையவனே அவனிந்திரியங்களினுல் விஷயங்களைக் கிரகித்துக்கொண்டு விருதாச்சீவனஞ் செய்கிறு னிவனேசுத்தஅஞ்ஞானி யாதொருநல்லகதியையும் அடையானுகையாற் கன்மங்களைச்சண மாத்திரங்கூட விடக்

கூடாது அப்படிவிடாமற்செய்தாற் சித்தசுத்தி யுண்டாகும் அந்தச் சித்தசுத்தியினால் அப்புருடனானவன் ஒருபோதும் விருதாவாய்ப்போகான். (௧௬)

அருச்சுனா - ஞானிக்குமாத்திரம் ஒருகன்மமுந் தேவை யில்லை யெதனாலென்றால்; யாதொருவன் புத்திராதிமுதலான பிரபஞ்சத்தில் எவ்வளவும் மனதுவையாதவனாயும் ஆத்மாவி னிடத்தில் அத்யந்தம் பிரியத்தையுடையவனாயும் ஆத்மாநு பவத்தில் திருப்தனாயுஞ் சதாசந்தோஷத்தை யுடையவனாயும் இருக்கிறவனுக்கு அவைகளைக்காட்டிலும் விசேடமாய்ச் செய்யவேண்டுவ தொன்றுமில்லாததனால் அவன்மட்டும் ஒரு கன்மமுஞ் செய்யவேண்டுவதில்லை. (௧௭)

அருச்சுனா-அப்படிப்பட்ட ஞானியுலகத்தோ டொத்திருக் கப்பட்டவனானதாற் சத்கருமங்கள் செய்துகொண்டும் வரு வான் அதனாற் புண்ணியமுமில்லை உலகத்தைவிட்ட ஞானி செய்யாமல் விட்டிருப்பன் அதனாற்றுன்பமு மில்லை மோட் சத்துக்கு விக்கினம்வரப்போகிறதென்று தேவதைகளை யநு சரிக்கவேண்டாமாவென்றால் அது அப்பியாசதிசையிலேயே தவிர ஆரூடதிசையில் அவர்களுடைய விரோதம் வந்தாலும் அவர்களுக்கொரு பாதகமுமில்லாததனாலும் எறும்புமுதற் பிரமதேவர்பரியந்தமுள்ள சகலசீவாளிடத்திலும் அவனுக் காசரிக்கவேண்டியகாரியம்ஒன்றுமில்லாததால்ஒருகன்மமுஞ் செய்யவேண்டுவதில்லை லோகோபகாரநிமித்தமாக "ஞானவந் தாள் சத்கருமங்களை யநுசரிப்பார்கள். (௧௮)

ஆனதால்- அருச்சுனா-கன்மபலத்திலாசையின்றி யிடை விடாமற் செய்யவேண்டிய கன்மங்களை நீசெய் புருடனான வன் அசங்கனாய்க் கன்மங்களைச்செய்து பகவான் பிரீதிபண் ணினால் மோட்சமேயடைவன். (௧௯)

சுவாமி-இவ்விதமாகக்கன்மங்களை யநுட்டித்து மோட் சத்தையாரடைந்தார்கள்? அருச்சுனா - சனகாதிகள்முதலாய்க் கன்மங்கள் செய்ததனாலே சித்தசுத்தித்துவாரா ஞானசித்தி

டைந்து மறுபடியும் லோகோபகாரநிமித்தங் கன்மங்கள் செய்துவந்து மோட்சமடைந்திருக்கிறார்கள் அப்படிப்பட்ட நானும் உனக்குச் சித்தித்திருந்தபோதினும் லோகோபகார நிமித்தமாகுலுஞ் சத்கருமங்கள் செய்விக்கிறதற்கு நீயோக்ய னானதால் அப்போதும் செய்தேதீரவேண்டும். (உ0)

சுவாமி - அப்பியாசதிசையிற் செய்யவேண்டியது விகி மே ஆரூடதிசையிலும் அவர்கள்செய்கிற கன்மங்களினால் லோகத்துக்கெப்படியுபகாரமாம்? அருச்சுனா-ஆரூடதிசையை டைந்த சிரேஷ்டமானபுருடாள் எந்தக்கருமங்களையநுட்டிக் கிறார்களோ அவைகளையே யஞ்ஞானிகளும் அநுசரிப்பார்கள் பெரியோர்கள் எந்தச்சாஸ்திரங்களைப் பிரமாணமாக எண்ணு வார்களோ அவைகளையேயவர்களுமெண்ணுவார்கள் ஆதலால் அவசியஞ் சத்கருமங்களை யநுடித்தேவருவார்கள். (உக)

சுவாமி-இன்னம் ஞானஞ்சித்தித்த பின்னும் யாராவது லோகோபகாரநிமித்தஞ் சத்கருமமநுட்டித்ததுண்டா? அருச் சுனா திரிலோகத்திலும் எனக்குச்செய்யவேண்டுவதும் பின் னுக்கடையவேண்டுவதும் முன்னடையாததும் ஒன்றுமில்லை அப்படியிருந்தும் சத்கருமங்களில் வெகுபிரியத்தோடுங்கூடி னவனாகயிருந்துகொண்டு செய்துவருகிறேனே அப்படியிருக்க அப்பியாசியாயிருக்கிற நீ யெப்படிக்கருமங்கள் செய்யாம லிருக்கலாம். ஆனால் நீங்களெந்தக் கருமங்கள் செய்தீர்க ளென்று கேட்கிறாயோ சொல்லுகிறேன்கேள் முதலாவது சாத்திரியமாக விவாகாதிமுதலானதும் செய்துகொண்டிருக் கிறோம் சாந்திபரிஷியாகிய குருவிடத்திற்போய் உபதேசமும் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் இன்னம் அந்தக் குருவுக்கும் அவருக்குச்சமானமாகிய குசலவர்முதலான மகான்களுக்கும் சுருஷைமுதலானதும்செய்துகொண்டும் இன்னம்அப்படிப் பட்டவர்களுடையபாதரேணுக்காகப் பின்றொடர்ந்து திரிந்து கொண்டிருக்கிறோம்இன்னமும்வேதோத்தமான சத்கருமங் களை நான் செய்துவருகிறது உனக்கும் பிரத்தியட்சமாய்த் தெரிந்திருந்தும் தெரியாதவன்போற்கேட்டாய். (உஉ)

சுவாமி - லோகோபகாரமாக நீங்கள் செய்யாவிட்டால் அதனுலென்னபாதகம்? அருச்சுனு-நாங் பண்ணுவிட்டால் லோகமெல்லாங்கெட்டுப்போம் எப்படியென்றுல், நான் கன் மங்கள்செய்யாவிட்டால் எல்லாரும் என்னுடைய மார்க்கத் தையே யநுசரிப்பார்கள். (௨௩)

அப்படியநுசரித்தாலென்னவென்றுல் நாம் கன்மங்கள் பண்ணுதலைக்குறித்துமற்றப்பேர்களும்செய்யாமற்போகவே வருணங்களெல்லாமயங்கித் தலைகாலாய்க்கெட்டுப் பாபங்களை யடைந்து நாசத்தையடைவார்கள் இப்படிக் கெடுத்ததற்கு நாமேகர்த்தாவாய்விடுவோம் ஆகையாற் பிரமஞானியாயிருந் தாலும் பிராணிகளிடத்தில் தயவினுற் கன்மங்கள் செய்தே வரவேண்டும். (௨௪)

அதனுல், அருச்சுனு - அவாளெப்படிச்செய்யவேண்டுவ தெனில் அஞ்ஞானிகள் பலாபேட்சையோடுங்கூடிப் பிரி யத்துடன் பண்ணுவதுபோல ஞானிகள் நிராசையோடுங் கூடி லோகோபகாரநிமித்தமாய்க் கன்மங்கள் பண்ணவேண்டு வது. (௨௫)

சுவாமி-இந்தச்சீவாளை யிரட்சிக்க வேண்டுமென்றெண்ணி யிருக்கப்பட்டமகான்கள் அவர்களுக்குத் தத்துவ உபதேசத் தையேபண்ணலாகாதா? அருச்சுனு பலன்களையபேட்சித்துச் செய்யப்பட்ட அஞ்ஞானிகளை ஞானிகள் நிஷ்காமமாய்க் கன்மங்கள் செய்யுங்களென்றுகூடச்சொல்லி அவர்களுடைய புத்திக்குப் பேதத்தையுண்டுபண்ணக்கூடாது அப்படியிருக்க இவர்களுக்குங் காமியமாய்க்கூடப்புண்ணியகன்மங்கள் செய் யாதவர்களுக்கும் தத்துவ உபதேசத்தை யெப்படிச்செய் வார்கள் ஆகையால், ஞானிகள் தங்களுடைய வருணுச்சிரமத் துக்குத்தகுந்த கன்மங்களைச்செய்தும் மற்றவர்களையுங் கன் மங்கள் செய்யச்சொல்லவேண்டுமே தவிர ஒருபோதுந் தத் துவ உபதேசம்பண்ணலாகாது பண்ணினுலோ அவர்களை நரகத்தில்தள்ளினதாகும். (௨௬

சுவாமி :- கன்மங்கள் செய்கிறபட்சத்தில் ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் பேதமென்ன? விச யா-மூலப்பிரகிருதி சம்பந்தமான திரிவிதகுணங்களினாலுண்டான தேகேந்திரியாதிகளே நானென்கிற அகங்காரத்துடன்கூடியிருக்கிற அஞ்ஞானியானவன்மாயையினாலே மறையப்பட்டுமாயாகாரியமாயிருக்கிறதேகேந்திரியாதிகளினாலே பண்ணப்படுகிற கருமங்களெல்லாம் நான்பண்ணுகிறேனென்றெண்ணுவான் இதனாற் பந்தமேகொடுக்கும். (உஎ)

அருச்சுனா-ஞானியானவன் தேகேந்திரியாதிகளும் நாமல்ல கன்மங்களும் நமக்கல்லவென்றுந் தன்னுடைய நிசரூபத்தை யறிந்து மூலப்பிரகிருதி சம்பந்தமான தேகேந்திரியாதிகளினாலே பண்ணப்படுகிறகன்மம் திரிவிதகரணங்களாலேயே பண்ணப்படுகிறதென்றுந் தானொருகன்மமும் பண்ணுகிறவனல்லவென்றுந் திடநிச்சயஞ்செய்திருப்பன் இதனாலேமோட்சமேயடைவன். (உஅ)

அருச்சுனா-மாயையின் குணத்தினாலே மூடாளாயொன்றும் அறியாத மந்தப்புத்தியுடையவர்களா யிருக்கிறபேர்கள் தங்களுக்குத் தோற்றினபடி கருமங்களைப் பண்ணுவார்கள் எல்லாமறிந்தஞானிகள் அவர்களுடைய புத்தியைக்கெடுக்கலாகாது இப்படி ஞானிகள் முதலாய்க் கன்மங்கள் பண்ணவேண்டுவதாயிருக்க நீயிப்போது ஞானியல்லவே ஆகையாற் கன்மத்தையேபண்ணு. (உகூ)

தேவரீர் எப்படியும் செய்தேதீரவேண்டுமென்று உறுதியா யநுக்கிரகஞ்செய்வதால் நானெவ்விதமாய்க் கன்மஞ்செய்கிறது? அருச்சுனா- பகவானாதீனமாயிருக்கிறகன்மத்தைப் பண்ணுகிறோ மென்றெண்ணி யிந்திரிய நிக்கிரகத்துடனேயிருந்துகொண்டு சகல கன்மங்களையும் நம்மிடத்திலேயே சமர்ப்பித்துப் பலன்வேண்டுமென்கிற இச்சையுமின்றி நான் செய்கிறேனென்கிற அபிமானமுமின்றி யிந்தக் கன்மங்கள் செய்யவேண்டுமேயென்கிறதுக்கத்தையும்ஆந்தரத்தில்நிசேஷமாய்விட்டு யுத்தத்தைப்பண்ணு. (௩0)

சுவாமி - இப்படிச்செய்தா லென்னபலனுண்டாகும்? அருச்சுன-யாதொருவர் துக்கரூபமாயிருக்கிற கன்மத்தைப் பண்ணச்சொல்லுகிறு ரென்றெண்ணுமற் சிரத்தாவந்தாளாய் நம்மிடத்தில் அசூயையின்றி யென்னுற்சொல்லப்பட்ட வித மாயே யெப்போதும் அநுஷ்டிக்கிறூர்களோ அவர்களுக்குச் சித்தசுத்தித்துவாராஞானம்வந்து கன்மபந்தங்களிலேநின்றும் விடுபட்டு மோட்சத்தையேயடைவார்கள். (ருக)

சுவாமி - இவ்விதமாய் நடவாமற் போனதனு லென்ன தோஷமுண்டாகும்? அருச்சுன நம்முடைய மதப்பிரகாரம் நம்மிடத்தில் அசூயையினுலே யார்செய்யாமலிருக்கிறூர்களோ அவர்கள் பிரமஞானமும், கருமஞானமுமன்றியில் நல்லகதி யடைவதற்குச் சாதகமான யாதொருஞானமுமின்றி விவேக முங்கெட்டு நாசத்தையேயடைவர். (ருஉ)

சுவாமி -அவாளவாள் சுதன்மத்தினுலேயே சுளுவாய் மோட்சமடையும்படியான யேதுவிருக்க இந்திரிய நிக்ரகம் செய்துகொண்டு பலத்தினுமாசையின்றி யெல்லாரு மேன் சுதன்மம்செய்யவில்லை? அருச்சுன தேகத்தினுடைய குண தோஷமுதலானதை விசாரித்தறியவேண்டியதை யறிந்திருக் கப்பட்டமகான்கள்முதலாய் அவரவர்கள் முன்செய்திருக்கிற கன்மாநுசாரியாக ஒவ்வொருவரொவ்வொருவிதமான கருமங் களைச் செய்யும்படியாயிருக்கும்போது அஞ்ஞானிகள் முன் செய்த கன்மாநுசாரியாகத் துர்நடத்தை யுடையவர்களாய் நடக்கும்படிசம்பவித்து அவாள் நடக்கும்போது அவளாலே யிந்திரியநிக்ரகமெப்படிச் செய்யப்படும்அவர்களுக்கிதுசெய்ய வேண்டுமென்றும் இதுசெய்யாதேயென்றுஞ் சொல்வதுகூட விருதாவாகமுடியும். (ருரு)

சுவாமி-பூர்வம்செய்த கன்மாநுசாரமாக நடக்கவேண்டு வது பெலமாயிருக்கும்போது யார்தானெப்படி யிந்திரியநிக் ரகம் செய்யக்கூடும் அதனு லிராகத்துவேஷங்க ளுண்டாய்த்

தப்பாமற்பந்தமானது சம்பவிக்குந்தான் இப்படியிருக்கசிவாள் பேரில் எவ்விதமாய்க் குற்றங்கள்சொல்லுகிறது. அருச்சுனு இந்திரியங்கள் விஷயங்களைகிரகிக்கிறபோது நல்லதானுலிராக மும் பொல்லாததானுற்றுவேஷமு முண்டாகு மிதுமுமூட்சு வுக்குச்சத்துருவானதால்அவைகளின் வசத்தையடையலாகா தென்று சாஸ்திரத்தினுலும் பெரியவாளாலேயும் சொல்லப் படுகிறது பூர்வகன்மத்தால் ஆற்றிலேவிழுந்த புருடனைக் கரையேறவொட்டாமல் ஆறிழுப்பதுபோலப் பிரவிர்த்திசாஸ் திரங்களும் அவனவன் முன்செய்தபாபகன்மங்களும் சத்கரு மங்களைச்செய்து பகவானையுபாசிக்கும்படி செய்யாமல் விஷ யங்களை நினைக்கும்படிசெய்வித்து அதனுலிராகத் துவேஷங் களையுண்டாக்கிப் பந்தங்களைக் கொடுக்கும்படி செய்விக்கும் பூர்வசென்மங்களில் நல்ல புண்ணியகன்மங்கள்செய்து பக வானையுபாசித்திருந்தால் நிவிர்த்தி சாஸ்திரங்களானவை இரா கத்துவேஷங்களின்றிப் பகவானையுபாசித்து மோட்சமடையச் சொல்லி யிருக்கிறதையேநம்பி யுபாசித்து மோட்சமடைய வேண்டுமென்னும் இச்சையுடையவனை யிந்திரியநிக்ரகஞ் செய்யாமற்போகும்படி பூர்வகன்மமானது ஒருபோதுமிழுக் காது அவன் அப்படியேநடந்து மோட்சமேயடைவன் ஓட மேறினவனை ஆறிழுக்காமற் கரையேறிச் சுகமாய்ப்போவது போல நீயே அனந்தசென்மங்களில் நல்ல புண்ணியகன்மம் செய்தவனுயிருப்பதாலும் அதற்கு ருசுவாக விஷயங்களில் ஆசத்தியில்லாமல் மோட்சத்திலிச்சை யிருப்பதினுலேயும் அதைநிறைவேற்றும்பொருட்டுப்பரிபூரணபரப்பிரமசொரூப மாகிய நானே யுனக்குச்சாரதியாக வந்திருப்பதுமன்றி ஞா னுேபதேசமும் செய்துவருகிறதனுலேயும் உன்னைப்போ லொத்தவர்களுக்கு இந்திரிய நிக்கிரகம் சகசமாயாகலாம். ஆகையாலிராகத்துவேஷமின்றிச் சுதன்மமாயிருக்கிற யுத்தத் தைச்செய்து பகவானுக்கற்பணஞ்செய்வாயாகில் இந்தச்சென் மத்திலேயே மோட்சத்தையடைவாய். இதைத்தவிர வேறே மார்க்கமில்லை. (௩௪)

சுவாமி - கன்மங்கள்செய்வதே மோட்சத்துக்குச் சாதக மானால் இந்தயுத்தத்தைத்தவிரவேறே சிரேஷ்டமான கன்மங் கள் செய்யக்கூடாதா? தநஞ்சயா - பிறருடைய தன்மங்கள் சிரேஷ்டமாயும் நல்லதாயு மிருக்கிறதென்று அவைகளைச் செவ்வையாகச் செய்வதிலும் குணமில்லாததாயிருக்கிறசுதன் மமே சிரேஷ்டம் இதுசம்பந்தகரத்தையுடையதாதலால் இரா கத்துவேஷங்களின்றிச் சாவதானமாயிருந்துகொண்டு சுதன் மங்களையே நடப்பிவை, யிதேசிரேஷ்டம் சுதன்மத்திலே மரணமடைந்தாற் பரலோகமுங்கிடைக்கும் பிறருடைய தன் மங்கள்செய்தால் இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் பயமுந் துக்கமும் குறைவும் உண்டாகும் அவாளவாள் தன்மங்களிற் சிலதுகுறையாயிருந்தாலும் இருக்கலாமேதவிரப் பிறருடைய தன்மங்களைக்கோரக்கூடாது. (௩௫)

சுவாமி-புருடனானவ னிராகத்துவேஷங்களை யடைந்து பாவஞ்செய்யக்கூடாதென்றும் புண்ணியமே செய்யவேண்டு மென்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் அந்தவழியே நடக்க வொட்டாமற் பலாத்காரமாக ஒருவனாலேவப்பட்டுச் சனன மரணங்களுக்கேதுவான பாபகன்மங்களைச்செய்யும்படியாகச் செய்விக்கப்பட்டவனார்? (௩௬)

அருச்சுன-புருஷனானவனைப் பாபகன்மங்கள் செய்யும் படியாகச் செய்துவைக்கிறவன் யாரென்றால், இராசதகுணத் தினாலுண்டான காமனென்னப்பட்டவனாலே செய்விக்கப் படுகிறது இன்னமும் அந்தக்காமனானவனிச்சித்த பதார்த்தம் லபிக்காவிட்டாற் குரோதரூபமாயும் பரிணமிப்பன் எத்தனை போகங்கள்வந்தாலும் அநுபவித்தாலும் போதாது அவனு டைய வசமானவாளெல்லாரையும் பாபங்களையே பண்ணச் சொல்லுவான் மகாபாபிஷ்டன் மோட்சமார்க்கத்துக்கு முக் கியமானசத்துரு இவனென்று நீயறி. (௩௭)

சுவாமி-மோட்ச மார்க்கத்துக்கு அக்காமனெப்படிச் சத் துருவாவன் அருச்சுன- தூமத்தினால் அக்கினிமறைபட்டாற்

போலவும் அழுக்கினுற் கண்ணுடி மறைபட்டாற்போலவும் தோற்பையினுற் பிண்டம் மறைபட்டாற்போலவும் யதார்த்தமாயிருக்கிற ஞானத்தை யிச்சையாகிய காமன் என்பவன் மறையப்பண்ணிப் புருஷனை நல்லமார்க்கதில் நடக்கவேண்டுமென்கிறஎண்ணங்கூட எண்ணவொட்டாமலுந் தன்னுடைய யதார்த்த சொரூபத்தைத் தெரியவொட்டாமலே நாசத்தை யடையும்படியாகச் செய்விப்பன். (௩அ)

அருச்சுனு-பின்னும் ஞானத்துக்குச் சத்துருவாகியும் ஒருவராலேயும் அறியாதவனுயும் விஷயங்களைக் கோருகிறதில் திருப்தியடையாதவனுயும் அக்கினியைப்போலத் துக்கத்தை யுண்டாக்குகிறவனுயும் ஞானிக்குச் சத்துருவாயு மிருக்கப்பட்ட காமனுலே யதார்த்தமாயிருக்கப்பட்ட ஞானம் சுத்தமா மூடப்பட்டிருக்கும். (௩௯)

சுவாமி-இப்படிப்பட்ட காமனிருக்கிற இடத்தையநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும்? அருச்சுனு-காமனுக்கு இந்திரியங்கள், மனது, புத்தியேயிருப்பிடம் ஆகையா லிந்திரியங்கள் மனது புத்திகளினுலேயே யதார்த்தமான ஞானத்தைமறைவுசெய்து தானிந்தக்காலத்திற் பிறந்தவனென்றும் இந்தக்காலத்தில் மரணமடையப்பட்டவனென்றும் தானின்னுனுடையபிள்ளையென்றும் இன்னவிதமானகுலவந்தனென்றும் பலவிதமான பிரமைகளையுண்டாக்கித் தேகியாயிருப்பவனை மோகிக்கச் செய்துகொண்டிருப்பன். (௪0)

சுவாமி-மோட்சமார்க்கத்துக்குக் காமன் சத்துருவாகையால் அவனைச்செயிக்கிறதற்கு உபாயத்தையநுக்ரகம்பண்ண வேண்டும் அருச்சுனு காமனுனவனுன்னை வசப்படுத்திக் கொள்ளுகிறதற்குமுன்னமே ஆசிரியருடைய கிருபைபெற்று ராகாதிகளைவிட்டுப் பத்திசிரத்தையுடனே விகிதமான புண்ணியகன்மங்களில் இந்திரியங்களைநேமித்துவிட்டாற் புத்திமுத

லான சகல இந்திரியங்களும் நிக்ரகஞ் செய்ததாய்விடும் அப்போதுசாஸ்திரங்களாலும் ஆசிரியராலுஞ்சொல்லப்பட்டிருக்கிற அர்த்தங்களைத்தெரிந்து நிச்சயித்திருக்கிறபரோட்சஞானத்தையும் அந்தப்படியநுபவமாகிய அபரோட்ச ஞானத்தையும் நாசமடையும்படி பண்ணத்தக்க அந்தக்காமனைச் செயிக்கலாமே தவிர வேறுமார்க்கமில்லை. (சுக)

சுவாமி-புத்திமுதலான இந்திரியங்களையும் சன்மார்க்கங்களில் வைக்கும்படி செய்வதனாலே யிந்திரியநிக்ரகமுண்டாகியதனாற்காமனைச் செயிக்கலாமென்றநுக்கிரகஞ் செய்தீர்கள் அந்தப்புத்தி முதலானதுகளைக்காட்டிலுந் தனியே யொருவனிருந்தல்லோ அப்படிச்செய்யவேண்டும் அதனால் அவனையெனக்குத் தெரியும்படி யநுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும் அருச்சுனா தூலபூதமானதேகங்களைக்காட்டிலும் சூட்சுமமான இந்திரியங்கள் அதிகம்; அந்த இந்திரியங்களைக்காட்டிலும் மனது சூட்சுமம் சங்கற்பவிகற்பங்களையுண்டாக்குகிற மனதைக்காட்டிலும் நிச்சயிக்கிறபுத்திசூட்சுமமும், சிரேஷ்டமுமாகும், அந்தப்புத்திக்குச்சிரேஷ்டமாயும் சாட்சியாயுமிருக்கிறவரே தேகியென்கிற ஆன்மா அவர்தானுனதுநிசரூபம் அவரையேதொம்பதலட்சியார்த்தமான கூடஸ்தரென்றும், பிரத்தியே கான்மாவென்றும் அவரோ தற்பதலட்சியார்த்தமான பரமாத்மாவென்றுஞ் சொல்லப்படும். அருச்சுனா இந்த நிச்சயத்தினாலே சஞ்சிதமும்ஆகாமியமும்விட்டுப்போனாலும் பிராரத்தமுள்ளவரையில் திரிவிதகரணங்களைக்கொண்டு புண்ணிய கருமங்களையே செய்துவருவாயாகிற் காமனைச்செயித்தவனாவாய். ()

அருச்சுனா-சகலகன்மங்களும் புத்திக்கேயென்றும் ஆத்மா நிர்விகாரி புத்திக்குச்சாட்சியென்றறிந்து இப்படிவிசாரித்த புத்தியால் மனதைநிக்ரகஞ்செய்து ஒருவராலும் செயிக்கக்கூடாத இச்சாரூபமானசத்துருவாயிருக்கிற காமனைச்செயம்பண்ணிப்போட்டு ஆநந்தமாயிருக்கக்கடவாய். (சுங)

யாதொருபகவானைச்சுதன்மத்தினாலே பூசித்தபெரியோர்கள் மோட்சத்தை யடைவார்களென்று பரமாநந்த ரூபமாயிருக்கிறகிருஷ்ணமூர்த்தியாற் சொல்லப்பட்டதோ அவருக்கு நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன்.

மூன்றுவது
கர்மபிரமயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் மூன்றுக்குச் சுலோகம் - ௧௬௨.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்திசகாயம்.

உ
ஸ்ரீ பாண்டுரங்காயநம:
நான்காவது
ஞானயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-முன்சொன்ன இரண்டாவது மூன்றுவது அத்தியாயங்களினாலும் தற்பத லட்சியார்த்தமான பரமான்மாவே தொம்பதலட்சியார்த்தமான கூடஸ்தனென்றுசொன்ன அர்த்தத்தில் அநாத்மதன்மமாகிய தேகாதிதிரிசியப் பிரபஞ்சமிஞ்சியிருப்பதாகச் சமுசயந்தோற்றுமாகையால் அதுவுந்தன்னைத்தவிரக் கிடையாதென்பதைப்போதிக்கிற நிமித்தமாகவும் முன்சொன்ன அர்த்தம் பெலப்படும்படியாகவும் இந்தயோகமானதைக்கேட்டமுன்னோர்கள் அவாளவாளெந்தெந்த ஆச்சிரமத்திலிருந்தார்களோ அந்தந்த விதங்களாகவேயிருந்து வருகிறார்களென்கிற விபரந்தெரியவேண்டியும் இந்தஞானயோகத்தையநுக்கிரகஞ்செய்கிறார். அருச்சுனநாசரகிதமாயும் அவ்வியக்தமாயுமுள்ள மோட்சமாகியபலத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதாயுமிருக்கிற இந்த ஞானயோகத்தைப் பூர்வத்தில் ஆதித்தனுக்கு நாம் உபதேசம்பண்ணினோம் அந்த ஆதித்தனானவர் தன் புத்திரனான வைவசுதன்மனுவுக்குச்சொன்னார்;அந்தமனு இட்சுவாகு மகாராசாவுக்குபதேசம் பண்ணினார். (௧)

அருச்சுனா-இப்படிப்பாரம்பரையா யடைந்துவந்த இந்த ஞானயோகத்தை ரிஷிகளும் ராசரிஷிகளும் ராசாக்களும் தங்கள் தங்கள்பிதாக்கள் உபதேசிக்க அறிந்து நடந்தார்கள். அந்தக்கால மிப்போதைக்கு வெகுகாலமாகிப் போனபடியி னாலேயு மிந்தலோகத்திலுள்ளசீவாள் காமனுக்குவசமாய்ப் போய்விட்டதனாலேயும் அந்தயோகமானது பிரபலமில்லாமல் நஷ்டமடைந்திருக்கிறது. அது இனி யுன்னாலே பிரகாசிக்க வேண்டுமென்று நினைத்து முன்னிரண்டத்தியாயத்திலுஞ் சொன்னேன் அதையே யின்னமுந்திடப்படும்படியாக உனக் குச் சொல்லுகிறேன்கேள். (௨)

அருச்சுனா-உனக்கு மாத்திரம் சொல்வானேனென்றால் இப்போது நீ நம்முடையபக்தனாயிருப்பதுமன்றித் தோழனா யிருக்கிறபடியினாலும் விஷயங்களில் ஆசத்தியில்லாதவனா யிருப்பதனாலும் சீவாளிடத்திற் கருணையும் மோட்சத்திலிச் சையு முடையவனா யிருப்பதனாலேயும் புராதனமாயும்உத்த மாயும் அத்தியந்தரகசியமாயு மிருக்கப்பட்ட அந்தயோகத்தை யின்ன முனக்கநுக்ரகம் பண்ணுகிறேனென்பதற்கு. (௩)

சுவாமி-வசுதேவருக்கு இப்போது சொற்பகாலத்துக்கு முன்பிறந்ததேவரீர் பூர்வீகமாயிருக்கிற ஆதித்தனுக்கெவ்வித மாக உபதேசித்தீர்கள்? இதைப்பார்த்தா லொன்றுக்கொன்று பரஸ்பரம் விரோதமாயிருக்கிறதே. (௪)

அருச்சுனா-நமக்குமுனக்கும் அநேகசென்மங்கள் நடந் திருக்கிறது நமக்குமாயைசுவாதீனமானதினாலேயுஞ் சர்வஞ்ஞ னானதினாலேயும் அத்தனை சனனங்களும் அப்போது நடந்த காரியங்களும் நமக்குத்தெரியும் நீயோ, அவித்தைக்கு வச மாகி வியட்டியாகிய ஒருதேகத்திலபிமானம்வைத்து இந்திரியங் களி லாசையுடைத்தான சீவனாய்ப்போய்விட்டதால் ஒன்று மறியமாட்டாய். (௫)

சுவாமி-புண்ணியபாவசனனமரணமாகிய வினைகளின்றி யெப்போதும் அவ்வியக்தமாயிருக்கிறவனொன்று முன் அநுக்ர

ந் செய்தீர்கள் அதை நானும் நம்பியிருக்க இப்போது
வாளைப்போலச் ஜனனாதியெப்படியுண்டாயிற்று? அருச்சுன
ரீகங்களுக் கெல்லாம் பகவானாயிருக்கிற நாம் பிறந்தோ
மென்றும்வளர்ந்தோமென்றும்பரமபதமடைந்தோமென்றும்
ன்னம் பலவிதமானசெய்கைகள் செய்வித்தோமென்றும்
கா மகா வித்வாமிசாளுடைய யிருதயத்திற்கூட இந்தச் சமு
ய மிருப்பதால் அதுவெளியாகும்பொருட்டுப் பார்த்தா-நீ
ல்லசங்கைசெய்தாயென்று பகவானானவர் ஆந்தரத்தில் மிக
ஞ் சந்தோஷத்தையுடையவராய் நீ சொன்னபடி புண்ணிய
ாவசனனமரணாதிகளின்றி யெப்போதும் அவ்வியக்தமா
ருப்பதுசரிதான் அதில் எவ்வளவுஞ்சந்தேசப்படவேண்டுவ
ல்லை ஆனால்வதாரஞ்செய்ததுபோலத் தோற்றுகிறதேயென்
ல் சுத்தசத்துவரூபியாகிய நம்முடையசுத்த சங்கற்பமென்
ப்பட்ட மகாமாயையை யிடைவிடாத ஞானசத்தியானது
ாமவதாரஞ் செய்ததுபோலவும் இடைவிடாதஞானம், வயி
ாக்யம், வயசு, அஷ்ட ஐஸ்வரியம், பலம்என்னப்பட்ட வீரி
ம், லட்சுமிகர மிந்த ஆறுகுணங்களுடன்கூடி யுண்டாயிருப்
துபோலவுஞ் செய்வித்திருக்கிறதே தவிர நானெதார்த்த
ாய்ப் பிறக்கவேயில்லை இப்படியிருந்தால் மகா மகாவித்வாம்
ள் முதலானவாளும் நாமவதாரஞ்செய்ததுபோ லனுமான
ின்றிக் கொண்டாடுகிறார்களே யென்றால் அவித்தைக்கு
சமாகிச் சனனமரணத்துக் குடன்பட்டிருக்கிற சீவாளரோ
வர்களுக்குமாத்திரம் நாமவதாரஞ் செய்திருக்கிறோமென்
வஞ் சகலவிநோதங்களும் நடப்பிவைக்கிறோமென்றும் நிசம்
போலத்தோற்றிப்பலவிதமாயவாளவாளுடைய சித்தத்துக்குத்
தோற்றினபிரகாரம் வசனித்துக்கொண்டிருப்பார்கள் ஆனற்
ாஸ்திர புராணாதிகளிலும் சொல்லப்பட் டிருக்கிறபோது
இவ்விதமாய்ச் சொல்லலாமாவென்றால் அருச்சுன அதுவுமிந்
தச்சீவாளைப்பற்றி யிவ்விதமாயாவது கடத்தேறட்டுமென்று
சொன்னதே தவிர யதார்த்தமல்ல இவைகளினுடைய யதார்த்

தம் நம்முடைய மாயையைக்கடந்து நம்மையறிந்திருக்கப்பட்ட மகான்களுக்குமட்டுந் தெரியுமேயல்லாமல் மற்றவர்களுக்குத் தெரியத்தக்கதல்ல. (௬)

சுவாமி-சிவாளுக்குத் தோற்றும்படியா யாவது எப்போதெப்போ தவதரிப்பீர்கள்? அருச்சுன தன்மங்களுக்கானியும் அதன்மங்களுக்குவிருத்தியுமெப்போதுண்டாகுதோ அந்தந்த யுகந்தோறுமவதரிப்பேன். (௭)

சுவாமி-தன்மத்துக்கானியும் அதன்மத்துக்கு விருத்தியுமுண்டானால் தேவரீருக்கென்ன? அருச்சுன சகலசீவாளும் நம்முடைய அம்சமானபடியினாலே அவாள் நன்மையடையும்பொருட்டுண்டாக்கிவைத்த வேத வாக்கியங்களின்படி சரியாய்நடவாமல் அதன்மவழியில் நடக்கப்பட்டபேர்களைச் சங்கரிக்கவும் நம்மையதார்த்தமாயறிந்து ஆந்தரத்தில் அவிபசாரமாகிய பத்தியும் பாகியத்தில் திரிவித கரணங்களைக்கொண்டு நிட்காமகன்மங்களுஞ் செய்துவரப்பட்ட சாதுக்களை ரட்சிக்கிறதற்குமாக யுகந்தோறுமவதரிப்போம். (௮)

தேவரீருக்கே பொருவளை ரட்சிக்கிறதுந் தெண்டிக்கிறதுமாக இருக்கும்போதுதேவரீரரட்சிக்கிறதற்குச் சயமுள்ள சாதுக்களாகியும் அடியேனுக்குக் குருவாயுமிருக்கப்பட்டவர்களுடன் நான்யுத்தஞ்செய்வது தன்மமல்லவென்றால் அதுசரியானதல்லவென்றுஞ் சொல்லுகிறீர்கள். தேவரீருக்கெப்போதுஞ் சனனமேயில்லையென்றுந் தேவரீரைத்தவிர அன்னியமே இடையாதென்றுஞ் சொல்லியிருக்க இப்போது சிலர் சற்சனளாயுஞ் சிலர் துற்சனளாயுமிருக்கிறதுபோலவும் அவாள் நிமித்தமவதாரஞ்செய்கிறதாயும் சொல்லுகிறீர்கள் இந்தப்பட்சத்திற் பற்றுதலுக்கேதுவுண்டாகுமே? அருச்சுன உனக்குக் குருவாயிருக்கப்பட்டவாள் சாதுக்களென்பது நிசமே அவாளுந் [illegible]னுடைய சத்துருபட்சத்திற்சேர்ந்து யுத்தத்துக்குவரும்படியாகச் சம்பவித்துவந்திருப்பதால் அவர்களுடன் நீ யுத்தஞ்செய்வதுதன்மமே நாமவதாரம் செய்ததாகச்

யாவத்தையுடைய நீ யொப்புக்கொள்ளுகிற பட்சத்திலும்
ஷ்டநிக்ரக சிஷ்டபரிபாலனமான இந்த இரண்டுவிதமும்
லாகோபகாரமேயல்லாமல் நமக்கு அதனாலியாதொரு பிரயோ
னமும்சந்தோஷமும்கிலேசமுங்கிடையாதுஇவைகளினாலே
ம் நம்மைத்தவிர அந்நியமேயில்லாததனாலும் இந்தச் சகத்
ானது கானற்சலத்துக்குச் சமானமாகத் தோற்றுகிறபடியி
லேயும் நமக்குப்பற்றுதலுண்டாக எவ்வளவுங்காரணமே
ல்லை மேலும் திவ்வியமாயிருக்கப்பட்ட நம்முடைய அவ
ாரமென்ன லோகரட்சணார்த்தமாக நாம்செய்யப்பட்ட கன்
ங்களென்ன இவைகளனைத்தும் நாம்செய்யவே யில்லையென்
ம் நம்முடையமாயாசத்தியானது சகலமுஞ் செய்வித்திருக்
றதென்றும் விதிபூர்வமாயும்யதார்த்தமாயுமெவனறிகிறானோ
வன் அந்தச்சனனத்திலேயே தேகாபிமானத்தைவிட்டு நம்
டையசாயுச்சியபதவியைத் தப்பாமலடையும்படியா யிருக்
ும் போது நமக்கெங்கேபற்றுதலடையப்போகிறது. (௯)

தேவரீருடைய நிசரூபத்தையறிந்ததா லெப்படியடைவன்?
ருச்சுனா-இராகம், குரோதம், பயமின்றி நம்மைத்தவிர
வறே யாதொன்றுங் கிடையாதென்றும் நம்மிடத்திலிடை
டாமல்மனதுவைத்துத் திரிவிதகரணங்களினாற் புண்ணிய
ன்மங்களையே செய்துவந்த ரிஷீசுராள் முதலான பெரி
யார்கள் நம்முடைய அநுக்கிரகத்தினால் ஆத்மஞானமுண்
ாய்நம்முடையசாயுச்சிய பதத்தையேயடைந்திருக்கிறார்கள்.

தேவரீரையுபாசித்தால் மோட்சமும் அப்படிக்கில்லாத
ர்களுக்குக் கிடையாதென்றால் பட்சபாதமுண்டாகாதா?
ருச்சுனா-புருஷனானவன் மோட்சபலத்தையாசித்து நம்மை
பாசித்தால் அவனுக்கந்தப்பலமும் இந்திராதிதேவதைகளை
த்தேசித்தந்தப் பலன்களையடையவேண்டு மென்றிச்சித்தால்
அந்தத் தேவதைகளுக்குள்ளும் நாமே யந்தரியாமி ரூபமா
ிருந்துகொண்டு அந்தந்தப் பலன்களையுங் கொடுத்து வரு
கிறோம். இதனாலெப்படிப் பட்சபாதமாகும் அருச்சுனா-எவா

று

ளவாளுடைய கோரிக்கைக ளெப்படியெல்லாமோ அப்படி
யப்படிப்பலன்களையுமடைகிறார்களேதவிரக் கற்பகவிருட்சம்
போலிருக்கிற நமக்கு ஒருவரிடத்திற்பட்சமும் ஒருவரிடத்திற்
றுவேஷமு முண்டாகக்காரணமேயில்லை அப்படியிருக்க நம்
மிடத்திற் பட்சபாத முண்டாயிருப்பதுபோல நீ சொல்லப்
பட்டது வீணானவார்த்தையேயல்லாம லெவ்வளவும் சரியான
தல்ல. (௧௧)

சுவாமி - மோட்ச பலத்தைக் குறித்தே எல்லோருமே
னுபாசிக்கவில்லை? அருச்சுன இந்த மனிதலோகத்தி லிருக்கப்
பட்டசீவான் தங்களுக்கிருக்கிற இச்சைகளினாலே மோட்சத்தி
லென்னசுகமிருக்கிறதென்று இந்திராதி தேவதைகளைக் குறித்
துக் காமிய கன்மங்களைச் செய்தாற் சுவர்க்காதி பலன்களை
சீக்கிரத்தி லநுபவிக்கலாமென்று நினைத்துக் காமியகன்மங்
களையே செய்துகொண்டு உடலுக்குடன் அந்தப்பலன்களை
யநுபவித்துச் சனனமரணத்தையும் அடைந்துவருகிறார்கள்
அதற்கு நாமென்னசெய்யலாம். (௧௨

சுவாமி-இப்படியுபாசிக்கச்சொல்லுகிறதாந் தேவரீர்தாமே
அருச்சுன-பிராம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திராளென்னப்
பட்டநான்குவர்ணமும்அவாளுடையவர்ணங்களுக்குத்தகுந்த
குணங்களும் அவாள்நடத்தெறும்பொருட்டுக் கன்மங்களும்
அவைகள்தெரிந்து நடக்கும்படியாக வேதங்கள்முதலானவை
களும் நாமுண்டுபண்ணிவைத்தோம் இவைகளுக் கெல்லாம்
நான்கர்த்தாவாக உனக்குத்தோற்றினாலும் நாமொன்றும்செ
யவேயில்லையென்றும் அகர்த்தாவாகவே யெப்போது மொரே
படித்தாயிருக்கிறோமென்றும் நம்மை நீ யறியவேண்டும். (

சுவாமி-எல்லாவற்றையு முண்டுபண்ணிவைத்த உங்களுக்கு
அதனாலேற்றக்குறைவும் கன்மபந்தங்களும் எப்படியொட்டா
மல் அகர்த்தாவாயிருக்கக்கூடும். சிருட்டி, திதி, சம்மாரம்
திரோதானம், அநுக்கிரகம் ஆகிய பஞ்சகிர்த்தியங்களு
தேவரீராலேயே யுண்டா யிருக்கிறதாக வேதங்களிலு

க்கிருக்கிறதே அருச்சுனு அப்படிச்சொன்னாலும் நா
ன்றுஞ் செய்கிறதில்லை யெல்லாம் செய்ததாகக்காணப்
றதேயென்றால் சூரியனுடைய சந்நிதானத்தில் லோக
ளெப்படிச்சேட்டிக்கிறதோ அப்படிநம்முடைய சந்நி
யமிகமையக்கொண்டமாயையினாலேயிந்தச்சகமுந்தன்னை
ர கிருத்தியங்களு முண்டாய்ச் சேட்டிக்கிறது இப்படி
மையினாலுண்டானசமஷ்டிபூதங்களும் சூரியசந்திராட்சத்
ங்களுமே யெல்லாச்சீவாளுக்கும் சுவுக்கியமாகவும் சம
வு மிடங்கொடுத்துக்கொண்டு சீவாளாலேசெய்யப்பட்ட
ருத்தியங்களி லேயும் துற்கிருத்தியங்களி லேயும்
தாருவைசம்பியங்களும் பாவபுண்ணியங்களுமடையாம
ர்க்கும்போது அந்தமாயைக்கு மதிட்டானமா யிருக்கிற
மை யெவ்விதமாயொட்டும் ஆகையால், அந்தக்கருமங்
ல் எனக்குயாதோ ரிச்சையுமில்லை யந்தக்கருமங்களும்
மையெவ்வளவு மொட்டாது இப்படிநம்மை யாரறிகிறார்
ா அவர்கள்கூடச் செய்யப்பட்ட கருமங்களாற் பந்த
டையாமல் மோட்சமே யடைந்திருக்கிறார்கள் அப்படி
ருக்க நமக்கேன் பந்தம்வரப்போகிறது. (௧௪)

சுவாமி-இப்போது சொன்னபிரகாரமாநடந்திருக்கிறார்
? அருச்சுனு நானெப்படிச்சகலகருமமுஞ்செய்தாலுஞ்செய்
தவனுமசங்கனுமிருக்கிறேனோ அப்படியே பூர்வத்தி
ண்டான சனகாதிகள்முதலிய மகாத்மாக்களும் கருமங்
ர செய்தேமோட்ச மடைந்திருக்கிறார்கள் ஆகையாற்
விகமாயிருக்கிறகருமங்களையேநீசெய்யவேண்டுவது-ஆனால்,
மரான் ஒருவனைப்பார்த்தொருவர் செய்கிறதுபோல், அல்
ு தமக்குத்தோற்றினபடி செய்கிறதுபோலச் செய்யாதே
மையதார்த்தமாய்த்தெரிந்து அநுதானு மநுபவிக்கப்பட்ட
ான்களைத்தேடி யவர்களுக்குவேண்டிய சிசுருஷைமுதலா
ஞ்செய்து பத்திபூர்வமாகஅவாளாலேநீதெரிந்துகொண்டு
பண்ணவேண்டுவது. (௧௫)

சனூர்த்தன - தேவரீரைத்தவிர அடியேனுக்கு வேறே கதியில்லாததனாலுமிந்தச்சரணத்தையேநம்பியிருக்கிறவனான தாலும் அதன் விபரங்களையெல்லாம் தேவரீரே யநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்து மகா புசாகருமமாவது இது அகன்மமாவது இது எந்தக்கருமங் கள்செய்தாற்பந்தத்தைக்கொடுக்கும் எந்தக்கருமங்கள் செய் தால் மோட்சத்தைக்கொடுக்கும் இந்தவிபரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளுகிறவிஷயத்தில் மகாமகாவித்வாம்சாள்கூட மோகத் தையுஞ் சமுசயத்தையு மடைந்திருக்கிறார்கள் அப்படியிருப் பதால் எந்தக்கருமங்கள்செய்தால் அசுபமாகியசனனமரண சமுசாரத்தினின்றும் விடுபடுவாயோ அந்தக் கருமங்களைச் சொல்லுகிறேன்கேள். (கசு)

சுவாமி - தேகேந்திரியாதிகளினாலே செய்யப்பட்டவை கள்கன்மமென்றும் செய்யாமலிருப்பது அகன்மமென்றும் சொல்லுகிற அர்த்தத்தில்வித்வாம்சாள்கூட மயங்குவானேன்? அருச்சுன-அவாளவாளுடைய வருணத்துக்குத்தகுந்த விகித மானகன்மங்க ளின்னதென்றும் பாபத்தைக்கொடுக்கும் படி யான கருமங்களாகிய நிடேதகருமங்க ளின்னதென்றும் பல னைத் தருவதான கருமங்களின்னதென்றும் விகிதமானகரு மங்க ளநுட்டிக்கும்போது தவிர்தலுண்டான பாபகருமங்க ளின்னதென்றும் இன்னகருமங்க ளாகவேயாகாதென்றும் எத் தனைகருமங்கள்செய்தாலும் அவைகள் கருமமேயல்லவென்று மின்னமும்பலவிதமாய்க் காடாய்வளர்ந்திருக்கப்பட்ட கருமங் களுடைய எல்லையையொருவராலு மறியப்படாது அறிகிற தானல் நிரம்பவும் அபுருபமாயுஞ் சூட்சுமமாயு மிருக்கும் ஆகையாலெல்லாருஞ் சகசமாயறியத்தகுந்ததல்ல. (கள)

அருச்சுன-இவ்விதமாயிருக்கப்பட்ட கருமங்களிலுனக் கெவ்வளவு உபயோகமோ அவ்வளவுமட்டும்சொல்லுகிறேன்; கன்மமென்றும், விகன்மமென்றும், அகன்மமென்றும், கிர்ச் சன கன்மமென்றும் நான்குவிதம் அதிற் சுவர்க்காதிகளைக்

நறித்துக் காமியமாகச் செய்யப்பட்டகன்மங்க ளெவையோ
அவைகளுக்குக்கன்மமென்றுபெயர் அதற்குப்பலம் சுவர்க்க
லகம் அந்தச்சுக மநுபவித்தவுடனே சனனமரணமுமுண்டு
ஆத்மா அசங்கர் தேகேந்திரியாதிகள் மித்தையிவைகளினாலே
கன்மங்களைச்செய்து அவைகளையீசுரார்ப்பணம் செய்வானே
னென்று சிலவித்வாம்சாள்வாக்கினாற்சொல்லிவிட்டு எவ்வள
வேனுமவரவர்கள்வருணத்துக்குத்தகுந்தபுண்ணியசருமங்கள்
செய்யாமலே மனதுடனிந்திரியங்களையுந் தமக்குவேண்டிய
விஷயங்களிலிச்சையுடனே செலுத்திக்கொண்டிருக்கப்பட்ட
புருஷாளாரோ அவர்கள்தான் சகலபாபகருமங்களும் செய்த
வர்களென்று சொல்லப்படும். இதற்கு நிடேதமானவிகன்ம
மென்றுபெயர் இதற்குப்பலம் நரகமும், சனனமரணங்களும்,
துக்கமுமே சகலகருமங்களுந் தேகேந்திரியாதிகளி னாலேயே
செய்யப் படுகிறதென்றும் ஆத்மாவானவர் அசங்கரொன்றும்
அவர்யாதொருகருமங்களுஞ் செய்கிறவருமல்ல செய்யத்தக்க
வருமல்லவென்றுங் குருமுகமாகநன்றாய்த் தெரிந்துகொண்டு
திரிவித கரணங்களினாலே அவனவன் சாதிவருணத்துக்குத்
தகுந்த நிடேதகாமியகன்மங்களைவிட்டு நித்யநைமித்யபிராயச்
சித்தமாகிய விகிதமான கன்மங்களைச்செய்து அவைகளின்
பலத்துட னீசுரார்ப்பணம்செய்துவரப்பட்ட முமூட்சுவுக்குச்
சித்தசுத்தித்துவாரா ஞானம்வந்து மோட்சத்தைக்கொடுக்கிற
படியினா லிந்தக்கன்மங்களை மோட்சரூபமென்று சொல்லப்
படும் ஆனதாலிவைகளைக் கன்மங்களென்று ஒருபோதுஞ்
சொல்லக்கூடாது. இப்படிப்பட்ட கருமங்களெவ்வளவுசெய்
தாலு மொருகன்மமுஞ் செய்யாதவனென்று இவனுக்கே
சொல்லப்படு மிதற்குத்தான் அகன்மமென்றுபெயர் இதற்
குப்பலம், துக்கநிவிர்த்தியும், ஆநந்தமும், மோட்சமுமே
அருச்சுனா - இந்தமோட்சரூபமான கன்மங்களைக் கொண்டு
ஜீவன் முத்திபதத்தைப்பெற்று ஆரூடராயிருக்கப்பட்ட மகா
புருஷாள் மோட்சரூபமான கன்மங்கள் செய்தாலும் செய்யா
விட்டாலும் அவர்களுக்குயாதொரு பிரயோசனமும் பாதகமு

மில்லே. எந்தெந்தவேளையிற் பிராரத்தாநுகுணமாய் வலுவில் வருகிறபோகங்கள் விதியோ, நிஷேதமோ எதுவந்தாலும் அவைகளிலிச்சையும் துவேஷமுமில்லாமற்சூரியன்சகலரசங்களையும்கிரகித்தாலும் அவரெப்படியொட்டா திருக்கிறாரோ அப்படிச் சமமாகக்கண்டநுபவிப்பன். இவனைத்தான் புருஷாளுக்குள் புத்திமானென்றும் யோகியென்றும் கிருதகிருத்தியனென்றும் பண்டிதனென்றுஞ் சொல்லப்படும் சுவர்க்கம் நரகம் மோட்சமிவைகளைக்கொடுக்கப்பட்ட திரிவிதமானகன்மங்கள் செய்தாலும் செய்தவனல்ல இதற்குத்தான் நிர்ச்சனகன்மமென்றுபெயர். இந்தமகாபுருஷனைத்தான் மோட்சரூபியென்றுஞ் சொல்லப்படும். இப்படியிருக்கப்பட்ட மகாபுருஷனுக்கு விதிநிஷேதமுங்கன்மமுந் தேவையில்லையென்று சொல்லியிருக்கிற அர்த்தத்தைத்தெரிந்துகொள்ளாமல் தேகமேதானென்றுஞ்செகத்துச்சத்தியமென்றுமெண்ணிக்கொண்டிருக்கப்பட்ட சீவனானவனு மிந்தப்படி நடப்பானேயாகிற் சகலபாபங்களுக்குஞ் சகலநரகங்களுக்கும் அவனேயே பாத்தியஸ்தனென்று சொல்லப்படும். (௧௮)

சுவாமி-ஆருடாளுக்குமாத்திரம் விதிநிஷேதமுங் கன்மங்களும் ஏன் தேவையில்லே? அருச்சுனு எவனுக்குச்சகலகன்மங்களுங் காமிய சங்கற்பமில்லாம லிருக்குமோ ஞானக்கினியினால்விதிநிஷேதகருமங்கள் முதலானசகலத்தையுந் தகிக்கப்பண்ணிப்போட்டு யேகாந்தத்தையுடைத்தான புருஷனையெவனிருக்கிறானே அவனுக்கு, அவனைத்தவிர அன்னியமொன்றுமில்லாததனாலும் அவனுக்கிந்தப்பதார்த்தம் விதியென்றும் இந்தப்பதார்த்தம் நிஷேதமென்றுஞ் சொல்ல இடமில்லாததாலவனைத்தான் விவேகிகளாகிய வித்வாமிசாளாலே பண்டிதனென்றுசொல்லப்படும். (௧௯)

இன்னமும்கன்மபலத்தில் ஆசக்தியைவிட்டுச் சொரூபானந்தத்தில் திருப்தனாய் வேறொன்றையும் ஆசரியாம லெவனிருக்கிறானே அவன்சகலகருமங்களையும் பண்ணினாலும்

ன்னவேயில்லை யொருபதார்த்தமாவது தனக்கன்னியமா
ில்லையென்று நன்றாய்த்தெரிந்ததனால் அதிலாசையில்லாதவ
றும் திரபுத்தியுண்டானவனாயும் சர்வசங்க பரித்தியாகியு
ான அந்தப்புருஷன்தேகசம்ரட்சணைக்காக அவன்ஜாதிக்
த் தகுந்தவிகிதமானகன்மங்களாவது அல்லது அவன்றேக
ிராரத்தாநுகுணமாய் வேறேசுபாவத்தையுடைத்தான கன்
ங்கள்செய்தாலும் பாபத்தையடையான். (௨௰)

இன்னமும் ஆசா ரகிதனாயும் மனதிந்திரியங்களை வசப்
படுத்திக்கொண்டு திரிசியங்களில் மமதையில்லாதவனாயுமிருக்
கப்பட்ட மகாபுருஷன்கேவலமாகிய சரீரசம்ரட்சணைக்காகச்
செய்யப்பட்ட கன்மங்களினால் பாபபலன்களையடையான். ()

இன்னமும் கிடைத்ததுகொண்டு சந்தோஷத்தையடைந்து
சுகதுக்க சீதோஷ்டணாதிகளைச் சமமாகப்பாவனை செய்து
கொண்டொருவ ரிடத்திலும் வயிரமின்றி லாபாலாபங்களு
மெதிரிச்சையாய் வரப்பட்டவிஷயங்களையும் சரியாகப்பார்க்
கிறவன் தேகசம்பந்தத்துக்கு வேண்டியகன்மங்கள்செய்தா
லும் பந்தத்தையடையான். (௨௨)

சுவாமி-பந்தமடையாததற்கென்னகாரணம்? அருச்சுனா
யாதொரு பலன்களிலுமிச்சையைவிட்டு யிராகாதிகளின்றி
ஞானத்தினலொருமைப்பட்டிருக்கப்பட்டமகாபுருஷன்பண்
ணப்பட்டகன்மங்களும் அந்தக்கன்மபலனும் சொரூபத்தில்
லயமாய்ப் போய்விடுமேதவிரப் பந்தத்தைக் கொடுக்கமாட்
டாது. (௨௩)

சொரூபத்தில் லயமாகும்படியான கருமங்கள் எவை
அவைகளெப்படிச்செய்விக்கப்படுமென்றுகேட்ட அருச்சுன
னுக்குமுன்வாச்சியார்த்தங்களை நியதிசெய்வித்து லட்சியார்த்
தத்தையுபதேசஞ் செய்திருப்பதால் அந்தவாச்சியார்த்தங்க
ளுந் தன்னைத்தவிரவேறேயில்லையென்று போதிக்கவேண்டு
மென்கிறதாகப் பகவானவர் அபிப்பிராயங்கொண்டு அருச்
சுனா - தேகமேதானென்றுஞ் செகத்துச் சத்தியமென்றும்

என்னவியிருக்கப்பட்ட புருஷனுக்குமோட்சாபேட்சையிருந் தால் நிட்காமகருமங்களால்மோட்சத்தை யடையலாமென்று சொன்னோம் இப்போது அந்தக்கன்மங்களே பிரமசொரூப மென்றும் அவ்விதமாகவே மகாபுருஷாளாலே எக்கியஞ்செய் யப்படுமென்கிற விபரத்தையுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள் எக்கி யங்களுக்குத்தகுந்த பதார்த்தங்கள் வைக்கப்பட்டபாத்திரங் களும், பிரமசொரூபம், அந்தப்பதார்த்தங்களும் பிரமசொரூ பம், அக்கினியும் பிரமசொரூபம், எக்கியஞ்செய்யப்பட்டதா னும் பிரமசொரூபம் இப்படியாகச்செய்துவருவார்கள் அப்ப டிச்செய்யப்பட்டமகாபுருஷாள் பிரமசொரூபமாகவேயிருக்கி றார்களென்பதற்குக் கேட்கவேண்டுமோ இதற்குத்தான் ஞான யெக்யமென்றும் மகாசிரேஷ்டமென்றும் சொல்லப்படும். ()

சுவாமி-இந்த எக்யமெல்லாரும் ஏன்செய்ய வில்லை? அருச்சுனா-தன்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றும் நித்யசந் தோஷத்தையுடைய மகாபுருஷாளாலே லோகரட்சணார்த்த மாக இந்த எக்யம்செய்யப்படுமேதவிர அந்தக்கரணசுத்தியில் லாதமற்றவர்களாற்செய்யக்கூடாது ஆனால் அவாளெல்லாம் எவ்விதமாய்க் கரையேறுவார்களென்றுகேட்பாயாகில் சித்த சுத்திக்காக அவாளவாளுடைய அதிகாரத்துக்குத்தகுந்த எக் யங்கள் வேதத்தில் அநேகவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக் கிறது; அவைகளிற்சிரேஷ்டமானஞான எக்யம்சித்திக்கிறதற் குச்சாதனமாகவும் முக்கியமாகவுமிருக்கிற பன்னிரண்டு எக் யங்களைச்சொல்லுகிறேன்கேள் ; சஞ்சயா, சிலகன்மயோகிகள் தேவேந்திராதிகளுக்குப் பிரியம்வரும்படியாக நிட்காமனாய்ச் செய்யப்பட்ட எக்யங்களினாலுண்டான அக்கினியிற்றிரிசிய விஷயங்களையோமம்செய்வார்கள் க. இன்னஞ்சிலஞானிகள் யாதொருகாரியங்களும் நிட்காமனாய்ச்செய்துகொண்டு பிரம சொரூபமே யிருக்கிறதென்கிற நிச்சயத்தினாலே மறுபடியுந் தோற்றுகிறவிஷயங்களைச் சொரூபத்திலேயே அபிஷேகஞ்செய் வித்துக்கொண்டு வரப்படாநின்ற நிச்சயமாகிறஞானக்கினி

யில் விஷயங்களையோமம்செய்வார்கள் இன்னஞ்சிலர் திரிவித கரணங்களினாலே நிஷ்காமகன்மங்கள்செய்துகொண்டு சிரவண்மனனநிதித்தியாசனம் நிரந்தரம்செய்துவரப்பட்டதனாலுண்டானநிச்சயமாகிறஅக்கினியில்விஷயங்களையோமம்செய்வார்கள் இன்னம் சிலர்துறவாச்சிரமத்தை யடைந்து ஆகாரவேளைபோகச் சதாசமாதியிலுண்டானநிச்சயமாகிற அக்கினியில்விஷயங்களையோமம்செய்வார்கள் உ. நயிட்டிகப்பிரமசாரிகள் சுரோத்திராதியிந்திரியங்களைநிக்ரகஞ்செய்து அதனாலுண்டான நிச்சயமாகிற அக்கினியில்விஷயங்களையோமம்செய்வார்கள் ங. இன்னம்சிலகிரகஸ்தாள்நல்லதுபொல்லாததுஎன்னப்பட்டசப்தாதிவிஷயங்கள்யாவையும் இந்திரியங்களாகிய அக்கினியில்யீசுரார்ப்பணமாக ஓமம்செய்வார்கள். ச. (உரு-உசு)

இன்னம் சில தியான நிஷ்டாள் இந்திரியங்கள் பஞ்சப்பிராணனிவைகளினுடையகன்மங்களெல்லாம்நிரோதஞ்செய்யும்போது அதனாலுண்டானநிச்சயமாகிய ஞானக்கினியில் விஷயங்களையோமம்செய்வார்கள். (உஎ)

இன்னம்சிலகிரகஸ்தாள் நாம்தானங்கொடுத்தோமென்றும்இன்னார்வாங்கினார்களென்றும் யாதோரபிமானமுமில்லாமற்சமஸ்தமும் பகவானாலேயே நடக்கப்படுகிறதென்றுகிரமமான விருத்தியினாலுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினியில்விஷயங்களையோமம்செய்வார்கள் ரு. இன்னம்சிலர்தபசென்கிற கிர்ச்சரசாந்திராயணாதிவிரதங்கள் தீர்த்தங்கள் முதலானது செய்யப்பட்டதனாலுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினியில்விஷயங்களையோமம்செய்வார்கள் எ,இன்னம்சிலர்அஷ்டாங்கயோகத்தினாலுண்டானநிச்சயமாகிய அக்கினியில்விஷயங்களையோமம்செய்வார்கள் இன்னம்சிலர்பிராணபான்ன்களை அசபாமந்திரரூபமாக மகாவாக்கியஅர்த்தத்தினால் அயிக்கியமான உசுவாசநிசுவாச ரூபமாயெப்போதும் அநுசந்தானம்செய்யப்பட்டதனாலுண்டானநிச்சயமாகிய அக்கினியில்விஷயங்களை யோமம்செய்வார்கள் அ.இன்னம்சிலர்குருமுகமாகவேதங்கள்முத

லானவைகளைச் சதாசிரவணம் செய்யப்பட்டதனு லுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களையோமம் செய்வார்கள் கூ. இன்னம்சிலர்வேதம்உபநிடதம்முதலானவைகளைவாசித்து அவைகளின் அர்த்தங்களை விசாரித்துக்கொண்டுவரப்பட்ட தனுலுண்டானநிச்சயமாகியஅக்கினியில் விஷயங்களையோமம் செய்வார்கள் இன்னம்சிலர் அந்த அர்த்தங்களை யாதொரு பயனுமிச்சியாமற் பகவத்பிரீதியாகப் பிறருக்குச் சதாபோதித்துவருவதனுலுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களையோமம் செய்வார்கள்: ௰. (உஅ)

இன்னம்சிலர் ரேசகபூரககும்பகமென்னப்பட்ட மூன்று மார்க்கங்களினுலே பிராணுபானனை அயிக்கியம் பண்ணப்பட்டதனுலுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை யோமம்செய்வார்கள். ௰க. (உகூ)

இன்னம்சிலர்தினந்தோறும் ஆகாரங்களைக் குறைத்தும் விஷயங்களிலிச்சைகளைக்குறைத்தும் இரண்டுபங்கு அன்னமும் ஒருபங்கு ஜலமும்ஒருபங்குவாயுவுசஞ்சாரத்துக்கிடமாகவும்வைத்துக்கொண்டு செய்யப்பட்டதனுலுண்டான நிஷ்டையாகிய அக்கினியில்விஷயங்களையோமம்செய்வார்கள் ௩௦.

அருச்சுனு - இத்தனைபேரும் எக்யங்களையறிந்தவர்களே இவர்கள்புசிக்கப்பட்ட எக்யசேஷ அன்னம் அமிர்தத்துக்குச் சமானமாகும் இவர்கள்சகலபாபங்களினுமிருந்தும் விடுபட்டு ஞானத்துவாரா புராதனமாயிருக்கிற பிரமசொரூபத்தையே யண்டவார்கள் இவைகளிலொன்றையாவது அநுஷ்டித்துக் கனாயேருமற் பாபமாயிருக்கிற அன்னங்களைப் புசித்துக் கொண்டு விஷயங்களிலிச்சையுடைத்தானபுருஷாளுக்குஇந்த லோகத்திலேயேசுகசம்பாத்தியம்துர்லபமானதாற் பரலோகத்திற் சுகமெப்படிவரப்போகிறது. (௩க)

அருச்சுனு-இப்படியநேக எக்யங்கள் வேதங்களிற்சொல்லப் பட்டிருக்கிறது அவைகளெல்லாம் பிரயாசையுடன் கூடினதாகவும் சித்தசுத்தியார்த்தமாகவு முடியுமேயல்லாமல்

ஞானஎக்யத்துக்குச்சமானமாகமாட்டாதுஆனதாற்பிரயாசை யின்றியும் சுளுவாயு மிருக்கப்பட்ட ஞானஎக்யத்தையப் பியாசித்தவர்கள் மோட்சமேயடைவார்கள். ஆனதால் ஞான யெக்கியத்தைச் சிரேஷ்டமென்றுனக்குச்சொன்னேம் இந்த எக்யங்களெல்லாம் மனோவாக்குக்காயத்தாற பண்ணப்பட்ட தேயன்றி ஆத்மாவுக்குச்சம்பந்தமில்லையென்று நீ யறிவாயே யாகில் முத்தனுவாய். (௩௨)

அருச்சுனு-ஞானத்தின்பொருட்டேசகலகன்மமும்செய் கிறதாகையாலும் சகலகன்மங்களுக்கும் ஞானமேயாதாரமா யிருப்பதனுலும் முன்சொன்ன எக்யங்களைப் பார்க்கிலும் ஞான எக்யம்சிரேஷ்டம். (௩௩)

சுவாமி - அப்படிப்பட்ட ஞானம் எவ்வித முயற்சியால் வரும் அருச்சுனு-சாதனசதுட்டயங்களைப்பெற்றவனுய்ப் பெ ரியவாளிடத்திற்போய்ச் சாஷ்டாங்கமாகநமஸ்கரித்துசுவாமி, சமுசாரசமுத்திரத்தில் முழுகிக்கிடக்கிற அடியேனைக்கிரு பையினுலிரட்சிக்கவேண்டுமென்று வணக்கத்துடன் தெரியப் படுத்தி அவாளிஷ்டப்படி சிசுருடைசெய்துகொண்டேவருங் காலத்தில்நீநடக்கப்பட்டநல்லநட த்தைகளினுலேதயவுபிறந்து அவாளநுபவிக்கப்பட்ட அபரோட்ச ஞானத்தை யுனக் குபதேசஞ்செய்வார்கள். (௩௪)

சுவாமி-அப்படிப்பட்ட உபதேசமும் அதற்குப்பலமும் சுவாமிகளேயநுக்ரகம் செய்யவேண்டுமென்றுகேட்ட அருச் சுனனைப்பார்த்து மகாபுசா - சகலசீவாளும் பரமாத்மாவாகிய நம்மைத்தவிரவேறேயில்லையென்றும் அப்படிப்பட்ட நம்மை யுன்னுடைய லட்சியார்த்தத்தைத்தவிர வேறேயில்லையென்று நீ தெரியத்தக்கதெதுவோ அதுவேஞானமென்று சொல்லப் படும் அந்தஞானம் உனக்குலப்தமானுல் இப்போதுபந்துக்க ளெல்லாம் மரிக்கப்பட்டுப்போவார்களென்று துக்கப்படுவது போலொருபோதும் துக்கப்படமாட்டாய் அப்படித்துக்கப்படு வதும் சுத்தமித்தையென்றும் தெரியவரும் அதனுல் நீ யெல்

லாம்செய்தாலும் ஒன்றுஞ்செய்யாம லிருந்ததாகவும் தெரிய வரும் ஆகையால் அந்தஞானத்தைத்தெரிந்துகொண்டு நீயப் பியாசஞ்செய்வாயாகில் இந்தச்சென்மத்திலேயே மோட்சத் தையடைவாய். (ஙரு)

அருச்சுனு - இன்னமும் அந்தஞானத்தினுடைய பெரு மையையும் பலனையும்சொல்லுகிறேன்கேள் மகாபாதகங்கள் செய்யப்பட்டவனைக்காட்டிலும் நீ யதிகமான பாபியானலும் அப்படிப்பட்ட பாபரூபமான சமுத்திரத்தை ஞானமென்கிற தெப்பத்தினுல் எளிதிற்கடப்பாய் அதெப்படிப்போலென்றுற் சொப்பனத்திற்கண்ட பாபபுண்ணியங்களெல்லாம் விழித்த வுடன் எப்படியில்லாமற்போகுமோ அப்படிப்போலென்று நீ யறியத்தக்கது. (ஙசு)

சுவாமி-இந்தஞானத்தைத்தவிரப் பாபங்கள் நசிக்க வே றேயுபாயங்களில்லையா? அருச்சுனு-எரிகிற அக்கினியானது காஷ்டங்களையெல்லாம் தன்னைப்போலெப்படித் தகனம்பண் ணிப்போடுகிறதோ அப்படி பிராரத்தம்தவிர மற்றக்கன்மங் களையெல்லாம் ஞானக்கினியானது தகனப்படுத்தும் இதைப் போல மற்றென்றும் பரிசுத்தம் பண்ணிவைக்கமாட்டாது.

சுவாமி-இப்படியானுல் எல்லோருமிந்தஞானத்தையேன் அப்பியாசிக்கவில்லை? அருச்சுனு - சமுசாரசமுத்திரத்தைத் தாண்டுகிறதற்கு இந்தஞானத்துக்குச்சமானம் வேறென்றுங் கிடையாது அப்படிப்பட்ட ஞானமானது இராகத்துவேஷ மின்றிப்பகவத்பிரீதியாக வெகுகாலம் கன்மயோகங்கள் செய்து அதனுற்சித்திக்கும்படியாயிருக்கிறது. (ஙஅ)

அருச்சுனு-இன்னமும் அந்தப்புருஷன் எவ்விதமாய்நடக்க வேண்டுமென்றுற் குருவிடத்திற்போய்ச் சிசுருஷை முத லானதுஞ்செய்து அவர்களுக்கேற்கநடந்து பின்னவாளாலே சொல்லப்பட்டஅர்த்தத்திலெவ்வளவாகிலுந்தெரிந்துகொண்டு இந்திரியநிக்ரகத்துடன் சிரத்தாபத்தியோடுங்கூட இடை விடாமல் ஞானப்பியாசஞ் செய்யப்பட்ட புருஷனுக்கு

நானத்துவாரா சீக்கிரத்தில் மோட்சமானதுலப்தமாகலாம் அப்படிக்கன்னியிலிருக்கப்பட்ட எல்லாருக்குமெப்படி அந்த நாணம்சித்திக்கும். (௩௯)

அருச்சுனா-இன்னமுமந்தஞானம்சித்திக்காமற்போவதற் குண்டானதடைகளேயும்சொல்லுகிறேன்கேள், முன்சொன்ன பிரகாரம் நடக்கவேண்டுவதிருக்க அப்படிநடவாததுந் தவிரத் தேகமேதானென்றுஞ் செகத்துச்சத்தியமென்றுஞ் சகல இச்சைகளுடனுங் கூடிக்கொண்டிருக்கப்பட்ட அஞ்ஞானிக் கும், பெரியவாளிடத்திலும்தெய்வத்தினிடத்திலும் எவ்வள வேனும் சிரத்தையில்லாதவனுக்கும், இந்திரியங்கள்முதலா னவை வசமில்லாதவனுக்கும், எந்தக்காரியங்களிலும் சமுச யத்துடன்கூடியிருக்கிறவனுக்கும் அல்லது ஒருவேளை நல்ல வார்த்தை காதிற்பட்டாலும் அதிலும் சிரத்தையின்றியிருக் கிறவனுக்கும், ஏதாவது அற்பம் சிரத்தையுண்டானாலும் நமக்கு மிந்தஞானத்துக்கும் வெகுதூரமென்றெண்ணியிருக் கிறவனுக்கும், இந்தஞானம்ஒருபோதும்நமக்குவரவேமாட்டா தென்கிற நிச்சயபுத்தி யுடையவனுக்கும் இந்த ஞானமான தெப்படிவரும் இதனால் எல்லாரும் அடையக்கூடும்படியான தல்ல ஆனாலிப்படிப்பட்டவர்களுக்குப்பலமேதென்றால் இக லோக பரலோகத்திலுஞ் சுகமில்லை யிதனா லிவர்களு மிவர் களுக்கநுகூலமாயிருக்கிறவர்களுங்கெட்டு நரகத்தையேயடை வார்கள். (௪0)

அருச்சுனா-முன்சொன்னசாங்கியயோகத்தையும் கன்ம யோகத்தையுமிரண்டுசுலோகத்தினாற் சங்க்ரகமாகச்சொல்லு கிறேன்கேள், பகவானாகியநம்மிடத்திலே சகலகன்மங்களும் சமர்ப்பித்து அதனாலேஞானத்தையடைந்து சகலசமுசயமும் போக்கடிக்கப்பட்டவனாயுந் தேகாபிமானமுமின்றித் தானே தானாயிருக்கப்பட்ட மகாபுருஷாளாரோ அவர்களுக்கு யா தொருகன்மங்களும் செய்யவேண்டுவதில்லை அல்லதுலோகா நுக்கிரக நிமித்தஞ்செய்தாலும் அந்தக்கன்மங்கள் பந்தத் தைக்கொடுக்காது. (௪௧)

ஆனதால் அருச்சுன-சொரூபநிச்சயமறியாததால் அஞ்ஞானத்தினு லுன்னிருதயத்திலிருக்கிற சந்தேகத்தை ஞானமென்கிறவாளினுலே வெட்டிப்போட்டுச் சீக்கிரமாக வெழுந்திருந்து கன்மயோகமென்னப்பட்ட உனக்குச்சுதன்மமாகிய யுத்தத்தைப் பண்ணக்கடவாயென்று பகவானுனவ ரனுக்கிரகம் பண்ணினர். (சூ௨)

நான்காவது

ஞானயோக அந்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் நாலுக்குச் சுலோகம் - ௨0௪.

ஸ்ரீ கோகுலவாசப்பிரியாய நமஃ

உ

ஸ்ரீ வாசுதேவாய நமஃ

ஐந்தாவது

சந்நியாசயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை - ஞானமென்கிறவாளினுல் அஞ்ஞானத்தினுலுண்டான சமுசயத்தை வெட்டிப்போடென்று உத்தரவானதைப்பார்த்தால் யாதொருகன்மமுஞ் செய்யவேண்டுவதில்லை அப்படியிருக்க மறுபடியும் யுத்தமேசெய்யும்படியாக ஏன்சொல்லுகிறுரென்கிற அபிப்பிராயங்கொண்டு அருச்சுனனுனவன்-சுவாமி, ஓரிடத்திற்கன்மங்களை விடச்சொல்லுகிறீர்கள், ஓரிடத்திற்பண்ணவுஞ் சொல்லுகிறீர்கள் இந்த இரண்டிற் சிரேஷ்டமாயிருக்கப்பட்டவொன்றை யெனக்குபதேசஞ் செய்யவேண்டும். (க)

அருச்சுன - சகலகன்மங்களும் விட்ட சந்யாசமும் கன்மயோகமுமான இந்தஇரண்டும்மோட்சத்தைக்கொடுக்கப்பட்டதே அப்படியானு லிரண்டுவிதமாய்ச் சொல்வானே

னென்றுற் சித்தசுத்தியில்லாதவர்களுக்குக் கன்மயோகமும் துவந்தவர்களுக்கு ஞானயோசமும் அதிகாரபேதத்தினுற் சான்னதேயல்லாமல்ஒன்றுக்கொன்றதிகமல்ல; எதனுலென் ல், இரண்டுபேர்களு மடையப்பட்ட பலம் எதுவோ து ஒன்றுயிருப்பதா லிரண்டு மார்க்கமுஞ் சரியானதே விர ஏற்றத்தாழ்ச்சி கிடையாது. ஆனுல், உனக்குமாத்திரம் ன்னம் பேதபுத்தி போகாததால் நிட்காமனுய்க் கன்மங்கள் செய்தே தீரவேண்டும். (௨)

ஆனுல், அருச்சுனு - எந்தப்புருடன் கன்மங்கள் செய்ய வேண்டுவதில்லையோ அவனுடைய லட்சணமுஞ் சொல்லு கிறேன்கேள், சுகதுக்கங்களினுல் வரப்பட்டபிரியமும் துவே ஷமுமில்லாதவனுயும் சீதோஷ்டணுதி தொந்தரகிதனுயும் நிர் மலசித்தனுயும் பேதபுத்தியில்லாதவனுயு மிருக்கப்பட்ட மகா புருஷனெவனே அவனையே நித்திய சந்நியாசியென்று தெரி யத்தக்கது. அந்தப்புருஷன் சம்சாரபந்தத்திலிருந்தும் சுககர மாய் விடுபட்டவனென்றுஞ்சொல்லப்படும்; அப்படிப்பட்ட மகாபுருஷனுக்கு யாதொரு கன்மங்களுஞ் செய்யவேண்டுவ தில்லையென்று முன் நாம்சொன்னதுசரியே,ஆனுல்அவாளும் முன்னுலேநிட்காமகன்மங்கள் செய்ததனுலேயேயிப்போதிந்த ஞானத்தை யடைந் திருக்கிறுர்களே தவிரக் கன்மங்கள் செய்யாமலே யடையவில்லை ஆனதனுலேயும் அந்தஞானத் தையடைந்த மகாபுருஷாள்கூட மறுபடியும் லோகோபகார நிமித்தமாகக் கருமங்கள் செய்துவருகிறதனுலேயும், உனக்கப் படிப்பட்டஞானம் இன்னஞ்சித்திக்காததனுலேயும், பகவான் பிரீதியாகக் கன்மங்கள் செய்தாற் சித்த சுத்தித்துவாரா ஞானம் வந்து எளிதாகச் சமுசாரத்தினின்றும் விடுபட்டு ஞானிகள் எந்தப்பதத்தையடைவார்களோ அந்தப்பதத்தையே நீயுமடைவாயென்று சொன்னுல் இரண்டிலொன்று நல்ல தாய்ச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டதுசரியல்ல. (௩)

அருச்சுனு - சந்நியாசமுங்கன்மமும் வெவ்வேறே என் றும், இதிலெதுநல்லதென்றும் சங்கிக்கிறவர்கள் அஞ்ஞானி

களேதவிர விவேகிகள் அப்படிச்சங்கிக்கமாட்டார்கள் ; ஏதனு லென்றாற் சாங்கியவிசாரத்தினாலே யெந்தஞானஞ் சித்திக் கிறதோ அதையேநிட்காமகன்மங்கள்செய்ததனாலேயடையப் படுகிறபடியினாலேயு மிரண்டி லொன்றை யநுட்டித்தவன் இரண்டினாலும் அடையப்பட்ட பலமெதுவோ அதையே யடைவதாயிருப்பதனாலேயு மிரண்டிலொன்று நல்லதாய்ச் சொல்லவேண்டுமென் றெப்படிச்சங்கிப்பார்கள். (௪)

அருச்சுனா - ஞானிகள்யாதொரு பலத்தை யடைவார் களோ அதையேகன்மயோகிகளுமடைவார்கள். இந்தஇரண்டு மார்க்கத்தினா லுண்டானபலம் ஒன்றென்றும் அதுவே தானென்று மெந்தமகாபுருஷ னறிகிறானோ அவனேயறிய வேண்டுவதை யறிந்தவனென்றும், அடைய வேண்டுவதை யடைந்தவனென்றும் சொல்லப்படும். (௫)

சுவாமி - இந்த இரண்டுமார்க்கத்தினாலும் பலமொன்றா யிருப்பதாற் சகலகருமமும்விட்ட சந்நியாசமாகவே யிருக்க லாமே ; அருச்சுனா-நிட்காமகன்மங்கள் அநுட்டித்துச் சித்த சுத்தித்துவாராஞானம்வந்து தேகாபிமானமும் போனபின் சதாசமாதியுக்தனான புருடனுக்குச் சந்நியாசம் சித்திக்குமே தவிர அதுவன்றி வேறேகாரணங்களாற் சந்நியாசம்பெற்றுக் கொள்வானேயானால் மூன்றுவிதவாசனைகளு மவனைவிட்டுப் போகாது அதனால்விஷயங்களி லிச்சையுண்டாக்கிக்கொண் டேயிருக்கும் இந்திரியநிக்கிரகமில்லாததால் சதாப்பகிர்முக விருத்திகளே யுண்டாக்கிக்கொண்டிருப்பதனால் அநந்தசென் மங்களுக்கேதுவுந் துக்கமும்பிராப்தியாகுமேதவிர சுகமென் னப்பட்டது அவன்மனதில் லேசங்கூட இருக்கமாட்டாது ; ஆனதாலிப்படிப்பட்ட சந்நியாசத்தைப் பெறுவதைப்பார்க்கி லும் நிட்காமகன்மங்கள் அநுட்டிக்கிறதே மிகவுஞ்சிரேஷ்டம். அப்படிப்பட்ட முனீசுரனானவன் சீக்கிரத்திற் சித்தசுத்தித் துவாரா ஞானக்கினியா லநந்தசென்மங்களுக் கேதுவாயிருக் கிற சஞ்சிதத்தைத்தகிக்கப்பண்ணி மோட்சமடைய அதிகாரி யாவன். (௬)

சுவாமி-ஞானத்துவாரா மோட்சத்துக்கதிகாரியாய்விட்ட ன்பும்அந்தஞானவந்தாள்கன்மங்கள்செய்துவருவார்களென் று சொல்லுகிறீர்கள் அதனாற் பந்தமானது சம்பவிக்காதா? அருச்சுனா - நிட்காமகன்மங்கள் செய்தவனும் அதனால் ர்மலசித்தனுயுந்தேகேந்திரியங்களைத் தன்வசமா யுடைத்தா னவனும் அணுமுதற்பிரமதேவர் பரியந்தமானசகலபூதங்க ளிடத்திலுமிருக்கப்பட்ட ஆன்மா ஏகமொன்றும் அதுவேதா னென்றும் அறிந்து அநுபவிக்கப்பட்டபுருஷன் லோகோப காரமாக அவன்வருணத்துக்குத்தகுந்த கன்மங்களைச்செய் தாலும் அல்லது தவனுக்குச்சுபாவமான இதரகன்மங்கள் செய் தாலும் அவனென்றுஞ் செய்தவனேயல்ல அதனா லொரு போதும் பந்தத்தையடையான். (எ)

சுவாமி-கன்மங்கள்செய்தால் எப்படிப்பந்தத்தைக்கொடா மற்போம் அருச்சுனா- அந்தஞானியானவன் நேத்திரேந்திரி யங்களினாற் பார்த்தாலும், சுரோத்தி ரேந்திரியங்களினாற் கேட்டாலும்,தொக்கிந்திரியத்தாற்பரிசித்தாலும், கிராணேந்தி ரியத்தால்வாசனைபார்த்தாலும்,சிங்ஙுவையிந்திரியத்தால் ரசங் களைக்கிரகித்தாலும், பாதேந்திரியத்தால்நடந்தாலும், பாணீந் திரியத்தாற் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்தாலும், மனோலினத் தாற் றூங்கினாலும், பிராணவாயுவால் மூச்சுவிட்டாலும். (அ)

வாக்கால்வசனித்தாலும், பாயுரு உபஸ்தத்தால் மூத் திரபுரீஷாதிகள்விசர்ச்சனம் பண்ணினாலும், கூர்மனென்கிற வாயுவாற் கண்மூடிவிழித்தாலும் இவைகளெல்லாம் அந்தந்த இந்திரியங்கள் அந்தந்தவிஷயங்களிற்பிரவிர்த்திக்கிறதென்றுந் தானொன்றுஞ்செய்கிறவனல்லவென்றுந் தான் அசங்கனென் றுந்திடநிச்சயமாயறிந்திருக்கிற புருஷனானவன்செய்யப்பட்ட கன்மங்களினாற் பந்தத்தை யடையாமல் மோட்சத்தையே யடைவன். (௯)

சுவாமி - இந்தஞானிசெய்யப்பட்ட கன்மங்கள்மாத்திரம் பந்தத்தைக் கொடாதென்று சொல்லுகிறபட்சத்தில் அந்தப்

படியறிந்து செய்யத்தெரியாதபேர்களுக்கு மோட்சத்தில்நாட்டம் இச்சையிருந்தால் அவாளெப்படிக்கரையேறுவார்கள்? அருச்சுனா-ஒன்றுந்தெரியாத மூடனாயிருந்தாலும் பலாபேட்சையும் நான்செய்கிறேனென்கிற அபிமானமும்விட்டுப் பகவத்பிரீதியாகக்கன்மங்கள்மட்டுஞ் செய்துவருவானே யாகில் தாமரையிலையானது சலத்தையொட்டாததுபோற் சனனமரணங்களைக் கொடுக்கத்தக்கதான பாபத்தொடுங் கூடான். கிரமக்கிரமேணசித்தசுத்தித்துவாராஞானம்வருகிறதற்கதிகாரியாய்விடுவன். (௧௦)

அருச்சுனா-இன்னமும் அந்தவிவேகத்தை யுடைத்தான புருஷன் சரீரம், இந்திரியங்கள், மனது, புத்தியிவைகளையெல்லாம் புண்ணியகருமங்களிலே* நயிப்பித்துவைத்து விஷயங்களிற்பற்றுதலின்றியாதொருபலன்களுமிச்சியாமற்சித்தசுத்தி வரும்பொருட்டுச் சகலகன்மங்களும் பகவானுக்கே யர்ப்பணஞ்செய்துவருகிறதனாலேதானேஞானத்துவாரா மோட்சத்துக்கதிகாரியாய்விடுவன். இதனாலேசகலருங் கரையேறலாம்.

ஒருகன்மமே பந்தத்தையும் மோட்சத்தையு மெப்படிக் கொடுக்கும், அருச்சுனா-கன்மயோகியானவன் பகவத்பத்தனாயிருந்துகொண்டு புண்ணியகன்மங்களைச்செய்து அதன்பலன்களுக்கபேட்சியாமல் நான் செய்தேனென்கிற அபிமானமும் விட்டுச் சகலமும்பகவானாலேயேயுண்டா யிருக்கிறதென்றும் அதனாலவருக்கேசமஸ்தமும் அர்ப்பணஞ்செய்யவேண்டுமென்றும் திடநிச்சயமாய்க் கன்மங்களைச்செய்து வருகிறவன் தேகாந்தியத்தில்மோட்சமேயடைவன். அருச்சுனா-அந்தக்கருமங்களேசாத்திரியமாய்ச் செய்யாமலும் நான் செய்கிறேனென்கிற அகம்பாவத்துடனும் டம்பத்துக்காகவும் பலனுக் காகவும் பலவித இச்சைகளுடன் செய்துவரப்பட்டவன் அநந்தசனனங்களுக்கேதுவாகியபந்தத்தையேயடைவன். இவனைத்தான் அஞ்ஞானியென்று சொல்லப்படும். (௧௨)

---

* நயிப்பித்தல்—சேர்ப்பித்தல்.

சுவாமி-நிட்காமகன்மங்களேசிரேஷ்டமென்றும் அவை
செய்தேதீரவேண்டுமென்றுஞ்சொல்லுகிறபட்சத்திற் கன்
களைச் சுத்தமாய்விடவேவேண்டுமென்று வேதத்திற்சொல்
ன்னன், அருச்சுன - அப்படிச்சொல்லியிருக்கிறது நிசமே,
ஏனந்தமகாபுருஷனைக்குறித்து அப்படிச்சொல்லப்பட்டுதோ
தமகாபுருஷனுடைய லட்சணங்களைச் சொல்லுகிறேன்
ள். அநந்த சென்மங்களில் நிட்காமகன்மங்கள் அநுட்டித்
ஞயுமிந்தச்சென்மத்திலு மப்படியேசெய்யப்பட்டு அதனு
ாகாதிவிருத்திகள்சுத்தமாய்விட்டுச்சித்தசுத்தித்துவாரா
தனங்களைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு குருவினிடத்திற்போ
தேசம்பெற்றுச் சிரவணமனன நிதித்தியாசனஞ்செய்து
நம்போதே பேதபுத்திக்கு மூலமாயிருக்கப்பட்ட லோக
சனை, தேகவாசனை, சாத்திரவாசனை முதலியவையெல்லாம்
ானமின் அபேதபுத்தியுடனேகூடியிருக்கப்பட்ட மகாபுருஷ
ளவன்எங்குநிறைந்திருக்கப்பட்டதற்பதலட்சியமானபர
ன்மாவே தொம்பதலட்சியார்த்தமான கூடஸ்தனென்கிறநிச
பத்தினற் சுகமாத்திரமா யநுபவித்துக் கொண்டிருக்கும்
பாருபூர்வம்போலத்திரிவிதகரணங்களைக்கொண்டுபுண்ணிய
ன்மங்களைச்செய்விக்கிறதில் அந்தச்சுகத்துக்கு அந்தச்சொற்ப
லங் கூடப்பிரதிபந்தமாயிருக்கிறதென்றும் அதனல் அந்
காலத்தைக்கூடச் சுகமாகவேயநுபவிக்கலாமே யென்றல்
ல்லறத்திலிருக்கிறவரைக்கும் லோகோபகாரமாகச் சற்கரு
ங்களைச்செய்துதீரவேண்டியவிதியிருப்பதனலேயும் அந்தக்
ன்மங்களுக்கெது பலமோ அதுவேதானயிருப்பதனலேயும்
ந்தக்கன்மங்களில் * அலம்வந்துவிடாமற் சுகமேயநுபவிக்க
ாமென்கிறதிசையுண்டானபோது இல்லறஆச்சிரமத்தைவிட்
க் துரியாச்சிரமத்தையடைந்த புருடனுக்குக்கன்மங்கள்விட
வண்டுமென்று சொன்னதேதவிர எல்லாருக்குஞ்சொன்ன
ாற்பரியமல்ல ஆனல் அருச்சுன - அந்தப்புருடனுக்கொரு

---

* அலம்=போதமெனல்.

கன்மமுஞ்செய்ய இடமுண்டாயிருக்காதென்பதையும் திட்டாந்தபூர்வமாகச்சொல்லுகிறேன்கேள், சுத்த அஞ்ஞானத்தையுடைத்தான சீவாள்கூட மூன்றாவதவஸ்தையான சுழுத்தியவஸ்தையில் சகல இந்திரியங்களும் ஒழிவையடைந்து யாதொருகன்மங்களுஞ்செய்ய இடமில்லாதபோது அதற்கப்பாற்பட்ட நான்காம் அவஸ்தையான துரியாச்சிரமத்தையடைந்திருக்கப்பட்டபுருஷன் எந்த இந்திரியங்களைக்கொண்டு எந்தக்கருமங்களைச்செய்ய இடமுண்டாயிருக்கும், இந்தக்காரணங்களினாலே யந்தமகாபுருஷனானவன் சமஸ்தகன்மங்களும் விட்டேயிருப்பானென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதையறியாமலும் இந்தக்கிரமப்படிநடவாமலும்ஆச்சிரமத்தைமாத்திரம்வேறேயெந்தக் காரணங்களினாலாவது பெற்றுக்கொண்டால் அந்தப்புருஷனுக்கு விஷயவாசனைகள் போகாததனால் அவைகளினா லுண்டாகிய இச்சையானது போகவேமாட்டாது அது எவ்வளவுவரையும் போகவில்லையோ அவ்வளவு மிந்திரிய நிக்கிரகமுண்டாகவே மாட்டாது. அது எவ்வளவு வரையுமுண்டாகவில்லையோ அவனுடையசித்தமானது ஆந்தரத்தில் அநேகவிதமான கற்பனைகளை யுண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கிறதுந்தவிரப் பாகிய விஷயங்களிலும் இந்திரியங்கள் வழியாகச்சென்று கொண்டேயிருக்கும், அப்போ தந்தப்படியநுபவிக்கக்கூடாமற் போகிறதனாலும், அல்லதொரு வேளையநுபவிக்கும்பட்சத்திலுங்கிரகஸ்தாச்சிரமத்திலிருக்கப்பட்டவர்களைப்போலநுபவிக்கக்கூடாதாகையாலும் இப்படிப்பட்ட பலவிதமான செய்கைகளினாலே யநந்ததுக்கத்துக்கு மநந்த ஜென்மங்களுக்குமேதுவாகி ஏனடா இந்த ஆச்சிரமத்தைப் பெற்றுக்கொண்டோமென்று கவலையடைகிறதைப்பார்க்கஇல்லறத்திலிருந்துகொண்டு சாஸ்திரியமாக விவாகாதிகள் முதலானவையுஞ்செய்துகொண்டுநிட்காமனாகச்சற்கன்மங்களானுட்டிக்கிறதேமிகவும்சிரேஷ்டமாகும்; ஆனால்முன்நாம்சொன்ன மகாபுருஷன்மாத்திர மிப்படிப்பட்டவ னல்ல, அந்தப்புருஷ

னவ்விடத்தி லெவ்விதமா யிருப்பனென்றுலோ நவத்து
ரத்துடன் கூடியிருக்கப்பட்டதேகமென்கிற புரத்திலேயே
மாய்வாசஞ்செய்துகொண்டிருப்பன். (௧௩)

சுவாமி-சகலசீவாளுக்குமாதாரமாயும் பொதுவாயுமிருக்
ாசுரன் ஒருவருக்குஞானமும்ஒருவருக்கு அஞ்ஞானமுங்
ாடுக்கிறதானுற் பட்சபாதமு மதனுற்புண்ணியபாப கருமங்
ரு மவருக்குச்சம்பவியாதா - அருச்சுன-மகாப்பிரபுவாகிய
ரனனவர் நிர்விகாரி யவருக்கிந்தச் சீவாளைப்போ லொரு
த்தத்துவமுங் கிடையாதாகையாற் சீவாளுக் குண்டான
த்தத்துவமும் அவாள்செய்யப்பட்ட கன்மங்களுமந்தக்கன்
ங்களுக்குத் தகுந்த பலன்களை யவர்களநுபவிக்கிறது மந்த
சுரன் கற்பிக்கவில்லையிதனுலவருக்குப் பட்சபாதமுங்கிடை
து யாதொருபலன்களு மவரையொட்டாது அந்தச்சீவா
நடைய கன்மங்களுக்குத்தகுந்த பலன்களை யவரவர்களையே
நுபவிக்கப் பண்ணுகிறது. இப்படிச்சீவாளுக் கனுதியாய்
ஞ்ஞானத்தினுலே நடந்துவருகிறது; இதை நாம் செய்
ரோமென்று சொல்லப்பட்டவர்கள் சுத்தமூடாள். நம்மு
டைய பிரகிருதியினுலுண்டான சிருட்டி முதலானவைகளை
யல்லாம் ஈசுரனுகிய நாம் செய்ததாகநம்மிடத்தி லாரோபஞ்
சய்துகொண்டு துக்ககரமாயிருக்கப்பட்ட சனனமரணத்
தையடைகிருர்கள். ஈசுரனனவர்கற்பகவிருட்சம்போ லிருக்
ப்பட்டவர்,எவாள், எவாள்,பாவனை யெப்படியெப்படியோ,
வப்படியப்படிப்பலமுமடையப்படும். (௧௪)

அருச்சுன-இன்னமும் அந்தப் பரமேசுரனனவர் வியா
பகர், அவரைத்தவிர வேறேயந்நியமில்லாததனுல் அவரொரு
வருக்குஞானமும், ஒருவருக்கு அஞ்ஞானமுங் கொடுக்கக்கா
ணமேயில்லை யிப்படிப்பட்ட பகவானனவ ரெப்போதுமெங்
குஞ் சரியாயிருக்கிறவரென்கிற ஞானமானது அகந்தாமமதை
யினுலுண்டான அஞ்ஞானத்தினுல்மறையப்பட்டதனுற்சீவாள்
சுரனிடத்தில் தோஷத்தைக் கற்பித்துக்கொண்டு வீணுன

மோகத்தினால் நரகத்தை யடைகிறார்கள். விவேகிகளாயிருக்கிறபேர்கள்மட்டு மிந்தப்படிமோகத்தையடையார்கள். (௩௫)

சுவாமி-விவேகிகள்மட்டுமெதனால்மோகத்தையடையார்கள், அருச்சுனா-நிட்காமகன்மங்கள்செய்து சித்தசுத்தித்துவாராஞானம் லப்தமானபுருஷனுக்குச் சூரியப்பிரகாசமானது இருட்டைப் போக்கடித்ததுபோல் அந்த அஞ்ஞானமானது எடுபட்டுப்போய் எங்கும்பிரமசொரூபமேபிரகாசிக்கிறதென்றும் அதைத்தவிரவேறேயந்நியமில்லையென்று முண்டானதிடஞானத்தினால் அஞ்ஞானியைப்போலொருபோதும் மோகத்தையடையான். (௧௬)

அருச்சுனா-இன்னமுமந்தஞானியானவனெங்கும்பரமாத்மாவேயிருக்கிறானென்றும், அதுவேதானென்றும் திடபுத்தியினாலந்தப்பரமாத்மாவினிடத்தில் நிஷ்டையும் அதையேமனதினாலேநினைக்கிறதும், அதையேவாக்கினால்வசனிக்கிறதுமாக விசேடபத்தியோடு கூடினவனாயுமிருப்பன். அப்படிப்பட்ட மகாபுருடனுக்கந்தப் பரமாத்மாவினுடைய பிரசாதத்தினாலே சகலபாபங்களும் நசிக்கப்பட்டு இனிச் சனனமில்லாம லிருக்கும்படியான கைவல்லியத்தையேயடைவன். (௧௭)

சுவாமி-லோகத்தில்நாநாவிதபேதத்தோடுங்கூடியசீவாளையந்தப்படி தாரதன்மியமாய்த்தானே பார்க்கவேண்டும்; அப்படியிருக்கக் கைவல்லிய மெப்படிச் சித்திக்கும் அருச்சுனா - வித்தையோடும் வினயத்தோடுங்கூடின பிராமணனிடத்திலும், பசுவினிடத்திலும், யானையினிடத்திலும், நாயினிடத்திலும், நாய்க்குப்போடுகிற அன்னத்தைத்திருடிச்சாப்பிடப்பட்டசுவசனிடத்திலுஞ் சமமாயிருக்கிறபிரமசொரூபத்தைத்தனது ரூபமாகவே பார்ப்பார்களிதனாலே யவர்களிப்போதே மோட்சரூபமாகவே யிருக்கிறார்களென்றறி. (௧௮)

சுவாமி - கனிட்ட கிடேதங்களைச் சரியாய்ப்பார்க்கிறது தோஷமென்று சாத்திர புராணங்களிற் சொல்லி யிருக்க மகான்களாயிருக்கப்பட்ட ஞானவந்தாள் சமமாய்ப்பார்க்கிறத

றலே தோஷங்கள்சம்பவியாதா அருச்சுன-எங்கும்பிரமசொ
நபமேயிருக்கிறதென்றும், அதுவேதானென்றும் நிச்சயித்தி
நக்கிற யாருடைய மனதானது சமத்துவமா யிருக்கப்பட்ட
சொரூபத்தில் திரமாயிருக்குமோ அவாள் சனனமரணமென்
னப்பட்ட சமுசாரத்தைச் செயிக்கப்பட்டுப் பிரமசொரூப
மாத்திரமாயிருப்பதனாலேயு மொருதோஷமு மில்லாமலெங்
கும் பிரகாசிக்கப்பட்ட சொரூபத்தையதார்த்தமாய்ப் பார்க்
கிறதனாலே யாதொருதோஷத்துக்குமிடமில்லை. சாதிபேதங்
களினாலுங்கன்மவைசித்திரியங்களினாலும் நாநாவிதங்களாய்த்
தோற்றினாலுமவைகளெல்லா மாயாகாரியமான குணங்களைச்
சேர்ந்ததென்றும் அவைகள்சுத்தமித்தையென்றும் நிச்சயித்
துக் குணங்களுக் கப்பாற்பட்டவராயிருக்கிற சொரூபமே தா
னென்றுமநுபவிக்கப்பட்டமகான்களுக்கிந்தப்பேதங்களாலுங்
தோஷம்வரக்காரணமேயில்லை. குணங்களுக்குட்பட்ட யா
தொருவிபரமுந்தெரியாதசீவபாவத்தையுடைத்தானபுருஷாள்
அவிவஸ்தையாய் நேர்ந்தபடி நடந்து நரகங்களை யடையாம
லிருக்கும்பொருட்டு அவாளைப்பற்றியுண்டான நீதிசாஸ்திரங்
களினுடைய தாற்பரியத்தை யதார்த்தமாயறிந்த மகான்க
ளிடத்தில் ஆரோபணஞ்செய்வது எவ்வளவுங்கூடாது, ஆனா
லந்தச் சீவாள்மட்டும் அந்தநீதியாகவே தப்பாமல் நடக்க
வேண்டுவது யுக்தமே. (கசூ)

சுவாமி-ஆந்தரத்திலிப்படி யிருக்கப்பட்டவாளென் றெப்
படித்தெரியும்,பாகியலட்சணங்கள்சொன்னால் அறிந்துகொள்
ளலாமென்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்துப் பார்த்தா அந்
தப்பிரமசொரூபமே தனதுரூபமாய் அறிந்தநுபவிக்கப்பட்ட
புருஷனானவனுக்குப் பிரியமானவிஷயங்கள் சம்பவிக்கிறதனா
லொருசந்தோஷமும் அப்பிரியமான விஷயங்கள்சம்பவிக்கிற
தனா லொருவிசனமு மிருக்கமாட்டாது; எதனாலென்றால்,
தனதுரூபத்தைத்தவிர அன்னியமில்லாததனால் அந்தவிஷயங்
களி லெவ்வளவும் மோகத்தையடையான். ஆனாற்சகலவிஷ

யங்களும் மற்றையர்போ லநுபவிக்கிறதாகக் காணுகிறதே யென்றால் தேகத்துக்குப் பிராரத்தாநுகுணமாக எக்காலத் தில் எதுஎதுவருமோ அது அது வந்தேதீருமென்கிற நிச்சய புத்தி யுடைத்தானவனானதாலும் அவைகளையுங்கூடச்சொப் பனம்போலெண்ணி யிருக்கப்பட்டவனானதாலும் அந்தவிஷ யங்களிற் சமத்துவபுத்தியாகவே யநுபவிப்பன். (உ0)

சுவாமி-நாநாவிதமாகத் தோற்றுகிற சகத்திற்சமபுத்தியா யெப்படி யிருக்கக்கூடும், அருச்சுனா - பாகிய விஷயங்களி லெவ்வளவும் ஆசக்தி யில்லாதவனாயும், இந்திரியநிக்கிரகஞ் செய்தவனாயு மிருக்கப்பட்ட மனதினாலே யாத்மாவினிடத்தி லாசையுடையவனா யிடைவிடாமற்சுகத்தையடைந்துகொண் டிருப்பதனாலேயு, மப்படிப்பட்ட சுகமே தனது ரூபமா யநுபவமுண்டான யோகியானதனாலேயும்,எப்போதும் பரம சுகத்தையே யடைந்து கொண்டிருப்பதனாலே சதாசமபுத்தி யாகவே யிருப்பன். (உக)

சுவாமி-விஷயங்களையநுபவிக்கிறதனாலுண்டாகிற பிரத் தியட்சமான சுகத்தைவிட்டுப்போட்டு மோட்சத்தி லேதோ விசேடசுகமிருக்கிறதுபோற் சொல்லுகிறீர்கள், அந்தமோட் சத்தி லெப்படிச் சுகமுண்டாகும். அருச்சுனா - விஷயவாச னைகளினால்வந்த சுகம் ஆதியந்தமுடையதாயும், அநந்த துக் கத்துக்கும், அநந்த சனன மரணங்களுக்கு மேதுவாயிருக் கும், அதைப்பற்றி யந்தச்சுகத்துக்காகவிவேகியாயும்மோட்ச இச்சையுடையவனாயு மிருக்கப்பட்ட புருஷனெவ்வளவும் விரும்பான்மோட்சசுகமானதொருக்காலும் நாசமடையமாட் டாது. இதுவேயதீதமான அட்சயசுகமென்றும்,இதையடை கிறதேபரமபுருஷார்த்தமென்றும்விவேகிகளறிவார்கள். (உஉ)

சுவாமி-இப்படிப்பட்டமோட்சசுகத்துக்கு இச்சையுடைய புருஷாளை யிந்தப்படி நடக்கவொட்டாமற் செய்கிற பிரதி பந்தமெது ? அருச்சுனா-கண்சிவக்க உதடுதுடிக்க முகங்கடு கடுக்க மயிர்க்கூச்செறியத் தேகம்நடுநடுங்க இந்த அடையாளங்

புடைத்தாயிருக்கிறகாமக்குரோதமுதலான வேகங்களைத் கவியோகமாகிற பரியந்தமும் யாதொரு புருஷன்வருவ ரும்முன்னடியேசெயிக்கிறனோ அவனைத்தான்விவேகியென் ம அத்தமானசுகத்தை யநுபவிக்கிறதற்கும் மோட்சத் கும் அதிகாரியென்றுஞ் சொல்லப்படும். (உ௩)

அருச்சுனா - காமாதியைச் செயிக்கிறதனால் மோட்சம் ாது அதனுடன்ஞானமும் அடைந்திருக்கவேண்டுமென்று ான்ன பகவானைப்பார்த்து அருச்சுனனவன் - சுவாமி, தஞானமெப்படிப்பட்டது அதையடைந்த மகாபுருஷா ான்ன லட்சணமுடையவர்களா யிருப்பார்க ளிவைகளை பரமாயநுக்கிரகம்பண்ண வேண்டுமென்றதற்கு: அருச்சுனா ஷயங்களால் வரப்பட்டசுகங்களைத் துக்கமென்றெண்ணிச் தனசதுஷ்டயசம்பத்தைப்பெற்றுப் பஞ்சகோசவிலட்சண ம்அவத்தாத்திரயசாட்சியுமானசுகசொரூபமேதானென்றும் துவே தற்பதலட்சியார்த்தமான பரமாத்மாவென்று மிப்ப ப்பட்டஞானத்தைக் குருமுகமாகச் சம்பாதித்துக்கொண்டு ந்தஞானத்தினாலே சதாஆன்மாவினிடத்திலேயே சுகித்துக் காண்டும், அதிலேயேகிரீடையும், அதிலேயே திஷ்டியுண் ானவனாயும், அந்தச்சொரூப சாயுட்சியத்தையே யடைந்து தகாந்தத்தில் அந்தச் சொரூபத்திலேயே லயத்தை யடை ன். (உச)

அருச்சுனா-இன்னமும் அந்தஞானவந்தனானவன் இரா -திவிருத்திகளென்னப்பட்ட பாபங்களைப் போக்கடித்திருக் ப்பட்டவனாயுங் குருசொன்ன அர்த்தத்திலெவ்வளவேனும் முசயமில்லாதவனாயுஞ் சகல இந்திரியங்களையும் நிக்கிரகஞ் சய்தவனாகியுஞ்சருவபிராணிகளிடத்திலுர்தயவோடே கூடின னாயுமிருந்துகொண்டு முடிவில்மோட்சமேயடைவன். (உரு)

அருச்சுனா - இந்தக்காமக்குரோதங்களிலும்நின்று சுத்த ாய்விடப்பட்டவனாயும் பேதபுத்தியைவிட்ட மனோநிக்கிரகத் னாலே தன்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்று தெரிந்த

மாத்திரத்தில் காரணசரீரமுஞ் சூட்சுமசரீரமும் நசிக்கப்பட்டுப்பிரமசொரூபமே தானென் றநுபவிக்கப்பட்ட சந்நியாசியானவன் ஜீவித்திருந்தாலுந் தேகம்வியோகமாய்ப்போனாலும் எப்போதும்பிரமசொரூபமாகவே யிருக்கிறானென்று நீயறிய வேண்டும். (உசு)

அருச்சுனா - இந்தப்படி யெல்லாராலுமநுபவிக்கப்படாதது போலத்தோற்றுகிறதேயென்றால் யோகநிஷ்டையினாலும் மோட்சமடையலாம். அதையுங்கேள்-பாகியவிஷயங்களிலிச்சையைவிட்டு வைராக்கியத்துடன் புருவமத்தியில் திட்டியைவைத்து நாசிகாக்கிரத்தில் வசிக்கப்பட்ட பிராணாபானன்களைக் கும்பகத்தில் நிறுத்தும்போது மனது சமாதானத்தையடையப்பட்டுச் சொரூபத்தைத்தியானிக்கிறதற்கு யோக்கியமுண்டாகும். (உஎ)

இன்னமந்தயோகியானவ னிந்திரியநிக்கிரகஞ் செய்துகொண்டு சொரூபத்தை வாக்கினால் வசனித்தும் மனதினால் நினைத்தும் அதைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றும், அதுவே தானென்றும் புத்தியினாலே நிச்சயித்தும் ஏகத்தியானஞ் செய்துகொண்டு இச்சை, பயம், குரோதரகிதனாய் மோட்சத்தை யிச்சிக்கப்பட்ட முனீசுரனானவனுந் தேகமிருக்கையிலுந்தேகம்போனகாலத்திலு முத்தனாகவே யிருக்கிறான்.(உஅ)

அருச்சுனா-இன்னம் சகலதபசுகளும், எக்யங்களும் நம்மையுத்தேசித்து நம்முடைய பக்தாளாலே செய்யப்படுகிறதனாலே யவாள்திட்டியாய் நம்மைப்போக்தாவென்றுஞ் சகலலோகத்துக்குமயேசுரனையுஞ், சகல பூதங்களுக்குஞ் சுகிர்த்தாயும்,புத்திசாட்சியும்,அந்தரியாமியுமாகியநம்மைத்தானென்றறிந்தமகாபுருஷனானவனுக்கு மோட்சமேயுண்டாகும்.(உகூ)

ஐந்தாவது

சந்நியாசயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ரு-க்குச்சுலோகம்-உகூகூ.

ஸ்ரீ ருக்குமணிப்பிரியனேநமஃ

உ

ஸ்ரீ கோவிந்தாயநம:

ஆறாவது

அப்பியாசயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை - நிட்காமகன்மானுட்டானங்களினாற் சித்த திவந்தாலும் தியானமின்றியிருக்கப்பட்ட புருஷன் சந்நி சம்பெற்றுக் கொண்டதனால் மோட்சம் வாராதென்றும் தனால் முந்தின அத்தியாயத்தின் முடிவிற்சொன்னதியான ாகத்தை விஸ்தரித்துச்சொல்லவேண்டியும்அதுசித்திக்கிற ருக் கன்மயோகமும் அதுசித்தித்தபிறகு அந்தச்சித்தத் னாற் றியான அப்பியாசமுஞ் செய்யவேண்டுமென்று மிந்த றாமத்தியாயத்திற் சொல்லத்தொடங்குகின்றார்.

அருச்சுனா-தியானஞ்சித்திக்கிறதற்குமுன்னே சித்தசுத்தி றும்பொருட்டுக் கன்மங்கள்செய்து அதன் பலத்துடனே கவானுக் கயிக்கியம் செய்வதனாலே யோகியென்றும் அந் ங்கன்மங்கள் சங்கற்பபூர்வமாகச் செய்யாததனாற் சந்நியாசி யன்றுஞ் சொல்லப்படும். விகிதமா யிருக்கிற அக்கினி ஹாத்திரங்கள் முதலானவைகளைப்பண்ணாமலும் பகவானு டய வேதவாக்கியங்களின்படிக்கு இஷ்டா பூர்த்தங்களான ரிகைகள் செய்யாமற் சந்நியாசம்பெற்றுக்கொள்வானேயானா வனைச் சந்நியாசியென்றொருபோதுஞ் சொல்லக்கூடாது. தனாலென்றாலந்தப் புருஷன் கிரமமாய்ப்பெற்றுக்கொள்ளா வனானதால் திரிவிதமானவாசனைகளில் இந்திரியங்களும் னதும் அழுந்தித்துக்கத்தையடைந்து அநேகஜெனனமரணங் ளுக்கேதுவாகச் செய்துவிடும் அதனால் மோட்ச இச்சை ண்டான புருஷனுக்கு அதுமார்க்கமேயல்ல. (க)

அருச்சுனா-யோகியென்றும்சந்நியாசியென்றும் எதற்குச் சொல்லுகிறதென்றால் விகிதமாயிருக்கப்பட்ட நித்திய, நை த்திய,பிராயச்சித்த சர்வகன்மங்களுஞ்செய்து அவைகளின் லத்துடனே தியாகஞ் செய்யப்பட்டவனுக்குச் சொல்ல

வேணடுமேதவிரச் சங்கற்பபூர்வமாக நான்செய்கிறேனென்கிறதாக அபிமானத்துடன் சன்மங்கள் செய்யப்பட்டவன் யோகியுமல்ல சந்நியாசியுமல்ல. (உ)

அருச்சுனு-இன்னமுங்கேள்ராகத்துவேஷங்களின்றிநிட்காமகன்மங்கள் செய்வதனுலே சித்தசுத்திவரு மந்தச்சித்தத்தைக்கொண்டு சொரூபத்தியானஞ்செய்வதனுலே மனோநிக்கிரகம்ஆகுமேதவிர ராகாதிவிருத்திகளுடன் கூடிக்கொண்டு பலன்களை யபேட்சித்துச் செய்யப்பட்ட கன்மங்களுடன் கூடினசித்தத்தினுற்சொரூபத்தியான்ஞ்செய்ய எவ்வளவேனுமிடங்கொடுக்கமாட்டாது. (ரு)

சுவாமி - சந்நியாசம்பெற்றுக்கொள்வோமென்ருல் நிட்காமகன்மங்களாலே சித்தசுத்திவரவேண்டுமென்றும் அதுவந்தாலுஞ் சொரூபத்தியானமின்றியிற் கூடாதென்றும் அநுக்கிரகஞ்செய்தீர்கள் அதனுற் கன்மங்கள்செய்தே தீரும்படியாயிருப்பதால் எதுவனையுஞ் செய்யவேண்டும், அருச்சுனு சித்தசுத்திவந்து சர்வமும் ஈசுரபாவனையாகத்தோற்றினபின்பு அந்தச் சித்தத்தினுற் சொரூபத்தியானஞ் செய்துவரப்பட்ட அப்பியாசத்தினுல் அந்தச் சொரூபமே தானென்றிடைவிடாமல் அனுபவந்திடமாகிற வனையிலுங் கன்மங்கள்செய்யவேண்டும். அப்படியனுபவம்வந்த திடமானபுருஷனுலே விஷயங்களிலுங் கன்மங்களிலுமொருபற்றில்லாமலும் சர்வசங்கற்பங்களையுஞ் செயிக்கப்படும். இப்படிப்பட்டமகாபுருடனையே யோகியென்றும் சந்நியாசியென்றுஞ் சொல்லப்படும். இப்படியைப்பட்ட அனுபவந் தேகமேநானென்றும் சகத்துச்சத்தியமென்றும் பேதபுத்தியுடனே கூடியிருக்கப்பட்டவர்களுக்குக்கூடுமா! அதனுல் மோட்சத்தைக்கொடுக்கத்தக்க நிட்காமகன்மங்களை நீ செய்வாயாகில் அந்தமோட்சமேயடைவாய்.

சுவாமி-இப்படிப்பட்ட ஞானம் எனக்கெப்படிவரப்போகிறது, அருச்சுனு - நல்லநடத்தைகளில் வைத்திருக்கப்பட்ட தன்னுடைய விவேகசென்னிய மனதினுலே தன்னை யெப்

யாதும் மேன்மையாகவே பண்ணிக்கொண்டுவரவேண்டும். இப்படிக்கில்லாமற் சனனமரணமென்னப்பட்ட சமுசார வியாபாரங்களுக்கு அனுகுணமாயிருக்கப்பட்டவிஷயங்களில் அகப்பட்டுக்கொண்டு அந்த ஆயாசங்களினுல் நான் பாபியன்றுந் துஷ்டனென்றும், நானெருக்காலு முன்னுக்குவருறவனல்லவென்றும்இன்னமும்பலவிதமான அபாவஞானத்தையடைந்து தன்னைத் தாழ்வுபண்ணிக் கொள்ளக்கூடாது; ஏதனுலென்றால், தன்னுடையமனதே தனக்குப்பந்துவாகவும் சத்துருவாகவு மிருப்பதாற்சொன்னோம். (ரு)

சுவாமி-எப்படிப்பட்ட நடத்தைகளுடன் கூடினமனது பந்துவாகும், எப்படிப்பட்ட நடத்தைகளுடன்கூடினமனது சத்துருவாகும், அருச்சுனு-நிட்காமகன்மங்கள்செய்து சித்தசுத்தித்துவாரா தேகேந்திரியாதிகளைச் செயித்துச் சாதனசதுட்டயங்களைப்பெற்றுக் குருவினிடத்திற்போய் சிரவணமுதலானதும் செய்வித்து மோட்சத்துக்குச் சாதனமாகச் செய்துவரப்பட்ட விவேகசென்னியமனதானது பந்துவாகும். இப்படியின்றி மாயாகாரியமாக இருக்கப்பட்ட தேகமே நானென்றுஞ் செகத்துச் சத்தியமென்றுந் திடபுத்தியா யிராகாதி விருத்திகளுடன் கூடினதாயும், அனந்தசெனன மரணங்களுக்கும், அனந்ததுக்கங்களுக்கு மேதுவான பாபகன்மங்களைச் செய்வித்தும் நரகங்களையடையும்படியாயுஞ் செய்விக்கப்பட்ட அவிவேகத்துடன் கூடினமனதானது சத்துருவென்றறிய வேண்டும். (சு)

சுவாமி-பந்துவான மனதையுடையவர்களின் லட்சணமெப்படியிருக்கும், அருச்சுனு-சீதோஷ்ணசுகதுக்கமானுவமானங்களுந் தேகத்துக்கேயல்லாமற் றனக்கில்லையென்றும், அவைகளுமாயாகாரியமானதாற் சுத்தமித்தையென்றும், யாதொருகலக்கமுமின்றிச் சமசித்தனுயும், யாதொருசங்கற்பமுமில்லாமற் சாந்தனுயுமிருப்பன். இப்படிப்பட்ட மகாபுருஷனுனவன் பரமான்மாவின் சாட்சாத்காரமேயடைவன். (எ)

அருச்சுன - இன்னமும் அந்த நிட்காம கன்மங்களாற் சித்தசுத்திந்துவாரா சாதனங்களேயடைந்து குருவினிடத்திற் போய்ச்சிசுருடை பூர்வமாக உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு சிரவண முதலானதுஞ் செய்துவரப்பட் டதனுலுண்டான பரோட்சஞானத்தினுலும், அந்தப்படி யனுபவிக்கப்பட்டதனு லுண்டான அபரோட்ச ஞானத்தினுலுந் திருப்தியடைந்த வனும், நிர்விகாரனும், இந்திரியநிக்ரகமுண்டானவனும், மண்ணாங்கட்டியினிடத்திலுந் தங்கத்தினிடத்திலுங் கல்லி னிடத்திலுஞ் சமபுத்தி யுண்டானவனுயு மிருப்பன். இவ னைத்தான் யோகாரூடனென்றுஞ் சந்நியாசியென்றும் சொல் லப்படும். (அ)

அருச்சுன-இந்தச்சந்நியாசியானவன் தான்மட்டுங் கிரு தார்த்தனுவனேதவிர அன்னியனையுங் கரையேற்றிவைக்கும் படியான எதுவில்லாததனுற் றனுங்கரையேறி யன்னியனை யுங்கரையேற்றிவைக்கும்படியான மகாபுருஷனுடைய லட்ச ணத்தையுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள், முன்சொன்னபடி யப ரோட்ச ஞானம்வரையிலுந் திடமாய்ச்சம்பாதித்துக்கொண்டு இல்லறத்துடன் கலந்திருக்கிறவனைப்போற சகலகன்மங்களே யுந் திரிவிதகரணங்களினுற் செய்வித்துக்கொண்டு தன்னிடத் துக்கு வரப்பட்டவர்களுடைய அதிகாரத்துக்குத்தகுந்தபடி யுபதேசமுதலானவைகளேயும் அனுக்கிரகஞ்செய்துகொண்டு தானும் ஒருவிஷயத்திலும் பற்றில்லாமல் அசங்கனுயிருந்து கொண்டு சுகிர்த்தா யிருக்கிறவ னிடத்திலு, மித்திரனிடத்தி லுஞ், சத்துருவினிடத்திலும், நிசத்தைக்கண்டுபிடித்துஞாயஞ் செய்யப்பட்ட மத்தியஸ்தனிடத்திலுந், தனக்கயிதங் கோரப் பட்ட துவேஷனிடத்திலும், இதஞ்செய்யப்பட்ட பந்துக்க ளிடத்திலுஞ், சாதுக்களிடத்திலும், பாபிஷ்டாளிடத்திலும், பிரியாப்பிரியமில்லாமற்சமமாயும்பார்ப்பன். இவனேயேபுருஷா ளுக்கெல்லாஞ்சிரேஷ்டனென்றுசொல்லப்படும், எதனுலென் றால் தொய்தத்தைச் சிலபேர்களிச்சிப்பார்கள், அத்தொய்தத்

க்கிலபேரிச்சிப்பார்கள், தொய்தாத்தொய்த வர்ச்சிதமான ம்தத்துவத்தை யிச்சிக்கப்பட்ட மகாபுருஷாள் நிரம்பவும் ரூபமானதால் அப்படிப்பட்ட மகாபுருஷனைச் சிரேஷ்ட ன்றுசொன்னோம். (௯)

சுவாமி-இப்படிப்பட்ட ஞானமெவ்விதமாகச்சித்திக்கும், ருச்சுனா-சமுசயப்படவேண்டாம், அதற்குச்சாதகமாயிருக் தியானயோகாப்பியாசத்தினாற் சித்திக்கலாம்; அதெப்படி னில், யோகாப்பியாசஞ் செய்யப்பட்ட யோகியானவன் லக்ஷேத்திரத்திற் சங்கமின்றி யேகாந்தமாயிருந்துகொண்டு கல இச்சைகளையும்விட்டுப் பரிக்கிரகமின்றி யிந்திரியம், னது முதலானவைகளை நிக்கிரகஞ்செய்திருக்கிற திடத்தினா லப்போதும் ஆன்மாவினிடத்தில் மனதை லயப்படுத்திக் காண்டேவரவேண்டும். (௰)

அருச்சுனா - இந்த அப்பியாசஞ்செய்கிறதற்குச் சாதன ான ஆசனங்கள் முதலானவைகளைச் சொல்லுகிறேங்கேள், மடுபள்ளமில்லாமற்பரிசுத்தமாயிருக்கிற இடத்திலேகுசைப் ல்பரப்பியதன்மேல் மான்றோல்விரித்து அதன்மேல் வஸ் திரத்தை மடித்துப்போட்டுக்கொண்டு அந்த ஆசனத்தில் ட்காரவேண்டும். (௧௧)

அருச்சுனா-இப்படி யுட்கார்ந்துகொண்டு சித்தமுதலான இந்திரியங்கள் விஷயங்களிற்போய் விழாமலும், தாரணைசெய் ாமலும் நிக்கிரகஞ் செய்துகொண்டு மனது சலங்காமல் காக்கிரப்படுத்தித் தியானாப்பியாசஞ் செய்வானே யாகில் சித்தத்திலிருக்கிற பேதபுத்தி யெடுபட்டுச் சுத்தசித்தமாக லாம். (௧௨)

அருச்சுனா - இந்தத்தியானாப்பியாசத்துக்குச் சாதகமான தேகதாரணையையுஞ் சொல்லுகிறேங் கேள்; மூலாதாரந் துவக்கிச் சிரசென்னப்பட்ட மூர்த்தரந்தபரியந்தங் கோண லின்றியசையாமற்சமானமாக நிறுத்தித் திக்குகளைப்பாராமல் இடத்தோடுங்கூட மூக்குநுனியென்னப்பட்ட சுழிமுனையை

மத்திய நாட்டமாக ஆன்மாவைத் தானாகப்பார்த்துக்கொண்டிருப்பன். (கரு)

அருச்சுனா-இராகாதிகளோடுக்கூடின விருத்திவிட்டதனும் சாந்த சித்தத்தை யுடைத்தானவனாயுந் தன்னைத் தவிர அன்னியமில்லாததனால்யாதொருபயமுமில்லாதவனாயும்பிரமசாரிவிரதனாயும் நிக்ரகஞ்செய்த மனதினாலேயென்னிடத்தில் லயப்படுத்தி நானே பரமபுருஷார்த்தமென்றெண்ணிச் சாவதானமாக யோகாப்பியாசம் பண்ணக்கடவன். (கசா)

சுவாமி-இப்படியப்பியாசஞ்செய்யப்பட்டவனுக்குப் பலமென்ன-அருச்சுனா-எப்போது நித்தப்படிமனதையாத்மாகாரமாய்ச்செய்துவந்தஅப்பியாசத்தினாலே யந்தமனதானது அன்னிய சங்கற்பஞ்செய்யாமல் எந்தப்புருஷனுக்கு வசப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தப்புருஷனானவன் சுக்காதிக்கமான என்னைத் தானாக அறிந்திருப்பதனாலே மோட்சமேயடைவன். (கஎ)

சுவாமி-இந்தத்தியானத்தைப்பார்த்தால் ஒரு அவயவமும் அசைக்கக்கூடாது, ஒன்றும்நினைக்கவும்படாது போலல்லோ இருக்கிறது, அப்படியானாலெப்படிச்சாதிக்கக்கூடும் - அருச்சுனா - தேகமோநானென்றும் சகத்துச்சத்தியமென்று இராகாதிகளுடன்கூடிக்கொண்டு தமோகுணத்துடனிரம்பப்புசிக்கிறவனுக்கும் அல்லது உபவாசமாயிருக்கிறவனுக்கும் எப்போதும் நித்திரைசெய்கிறவனுக்கும் அல்லது அதைமுழுவதும் விட்டிருக்கிறவனுக்கும் நீ சொன்னபடி சாதிக்கிறது துர்லபந்தான். (கஅ)

அருச்சுனா-அப்படியின்றிச் சாதனங்களுடனே மோட்சாபேட்சையுண்டானபுருஷன்குருமுகமாகவேண்டியவிஷயங்களைக்கேட்டுக்கொண்டு யுக்தமான ஆகாரங்களை யுக்தமான காலங்களிற் புசித்தும், யுக்தமான கன்மங்களைச் செய்துகொண்டும், யுக்தமான நித்திராவிழிப்புடன் காலங்களை நயிப்பித்துவரப்பட்டவனுக்கு இந்தத்துக்காநிதமான்யோகஞ் சகசமாய்ச் சித்திக்கும். (கக)

சுவாமி இந்தயோகம் எதுவரையும் அநுட்டிக்கவேண்
... அருச்சுந-எந்தகாலத்திற் சித்தமானது யாதோரன்னிய
...ற்பனை செய்யாமற் சுத்தசித்தமாகிறதோ, அந்தச்சித்த
...னது எப்போது ஆன்மாவினிடத்திற் சமுத்திரத்தில் உப்
...கல்கரைந்தாற்போல் லயமடையப்படுகிறதோ, எப்போது
...லகோரிக்கைகளிலும் ஆசையின்றிச் சுத்தமாய் விடப்
...போகுமோ அதுவரையும் அநுட்டிக்கவேண்டும்; அப்
...ாதுதான் அவனையோகியென்று சொல்லப்படும். (௧௮)

அருச்சுந-அப்படியநுட்டித்ததனாற்காற்றில்லாத இடத்
...் சலியாமலிருக்கிற தீபத்தைப்போ லந்தயோகியினுடைய
...ந்தமானது யாதொரு சலனமுமின்றியெப்போதுமான்மாவி
...டத்திலேயே சமாதியென்னப்பட்டலயத்தை யடைந்திருக்
...ம். அந்தயோகியானவன் எப்போதும் அந்த நிச்சயத்தில்
...டபுத்தியுண்டானவனாகவே யிருப்பன். (௧௯)

சுவாமி-நிட்காமகன்மங்கள்செய்வதே யோகமென்றனுக்
...ரகஞ்செய்தீர்கள், இப்போது சமாதிசெய்வதே யோகமென்
...றீர்கள் இதனாலென்புத்திக்குப் பிரமையுண்டாகிறதானதா
...ரண்டிலெது சிரேஷ்டமோ அதை யனுக்கிரகஞ் செய்ய
...வேண்டும். அருச்சுந-எந்தக்காலத்தி லிந்தயோகாப்பியாசத்
...னால் இதரவிஷயங்களாகவுங் கோரிக்கைகளாகவும் சித்தமா
...து சொப்பனம்போலப்பரிணமிக்காம லெந்த அவஸ்தையி
...லாநிலை யடைகிறதோ அந்தக்காலத்தி லந்த நிர்மலமான
...னதினாலே யான்மாவைத் தானாகப்பார்த்துக்கொண்டு சந்
...ந்தோடி யுண்டானவனா யான்மசுகத்தையே யனுபவித்துக்
...காண்டிருப்பன். இந்தப்புருஷன் கன்மங்கள் செய்தாலும்
...விட்டாலும் யாதொருபிரயோசனமும் பாதகமுமில்லை. அப்ப
...ச்செய்யச் சக்தியில்லாதபுருஷனுக்கு மோட்சத்திலிச்சையி
...ருக்குமேயானாலவனுக்குக் கன்மயோகத்தைச் சொன்னோம்;
...அதனாலேயுஞ் சித்த சுத்தித் துவாரா ஞானம்வந்து முன்
...சொன்னபலத்தையே யடையப்படுகிறபடியா லிரண்டுக்கும்
...யோகமென்றே யதிகாரிகளைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டது. ()

சுவாமி-மனது இந்திரியங்களின் துவாரா விஷயங்களை யனுபவிக்கிறதனுற் சுகமுண்டாயிருக்க இவைகளெல்லாமொழிவையடைந்த இடத்திலெப்படிச் சுகமுண்டாகும், அருச்சுன-விஷயசுகங்கள் நித்தியத்துவமல்ல; அநித்தியத்துடனுந் துக்கத்தையுஞ் செனனமரணங்களையுங் கொடுக்கப்பட்டது. இந்தயோகீஸ்வரனனவனனுபவிக்கப்படுகிற சுகமப்படிப்பட்டதல்ல, பின்னையெப்படிப்பட்டதென்றால், நித்தியமாயும் ஆனந்தகரமாயும் ஒருகாலத்திலும் நாசமின்றி யிருக்கப்பட்டது. ஆனலந்தச்சுகமெப்படி லப்தமாகுமென்றால் தானும், மற்றச்சீவாளுமெப்போதும் நித்தியாளாயும் ஆனந்தசொரூபாளாயுமிருக்க அது தெரியாமல் மறைபட்டாப்போலிருந்ததென்கிறதனு லத்தியந்த அதிசயமும்,இந்திரியங்கள், மனது, புத்தி யிவைகளுக்குக் கோசரமில்லாதவராயிருக்கப்பட்டபரமான்மாவே தானக இருக்கிறேமென்கிற சந்தோஷமுந் தேகேந்திரியங்கள் முதலான சகலவிஷயங்களு மித்தையென்று விசாரித்து அவைகளிலெவ்வளவேனு மிச்சையின்றியிருக்கப் பட்டமனது மெப்போ துண்டாகிறதோ அப்போதுதான் அந்த ஆத்மசுகமுண்டாகும். அந்தப்புருஷன்தான் அந்தச் சுகத்தை யறிந்தவனென்றும், அவனலேயேயனுபவிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்குமென்றும் சொல்லப்படும். (உக)

அருச்சுன-இன்னமும் அந்தயோகி யந்த ஆத்மானந்தமே தானக இருக்கிறேமென்கிற லாபத்தை யடைந்திருப்பதனலதைக்காட்டிலு மதிகமானவேறொரு லாபமு மில்லையென்றெண்ணப்பட்ட யோகி, புத்திமுதலிந்திரியங்களாய் விடாமற் சதாசமாதியை யடைந்திருக்கிற புருஷனுக்குச் சஸ்திர அஸ்திரங்கள் முதலானவைகளால் அவன்தேகத்தை வெட்டினலும்,அடித்தாலும் அதனலுண்டாகப்பட்ட சீதோஷ்டணதி சுகதுக்கங்களால்,சொரூபாகாரமாயிருக்கப்பட்டபுத்தியானது ஒருபோதுஞ் சலிக்கமாட்டாது, இவனையே யோகியென்று சொல்லப்படும். (உஉ)

சுவாமி-இந்தயோகமானது எப்படிச்சித்திக்கும்? அருச்
ஞு - சகலசுகதுக்கங்களினுலு மெவனுடைய புத்தியானது
லியாதிருக்கிறதோ அதற்குத்தான் யோகமென்றுஞ் சொல்
ப்படும். அப்படிப்பட்ட யோகமானது மகாபலத்தைக்
காடுக்கத் தக்கதென்றும் சாஸ்திர ஆசிரிய ருபதேசத்தினு
ண்டாகிற நிச்சயபுத்தியினுலிதுவரைக்குஞ் செய்து என்ன
லத்தைக் கண்டோமென்கிற தமோகுணமான ஆலசியாதி
ளை யடையாமலிடைவிடாமல் தினந்தோறு முபாயமாக
அப்பியாசிக்கவேண்டும். (௨௩)

அருச்சுனு-இன்னம் இந்திரியங்களானவை விஷயங்களை
டையாதபடி நிரோதஞ்செய்தவனுயும், மனதினுடையசங்கற்
ங்களினுலுண்டாகப்பட்ட சகலகோரிக்கைகளையும் ஆத்ர
ாசனையுடன் நிசேஷமாய் விடப்பட்டவனுயும் சாஸ்திர
ஆசிரியருடைய உபதேசத்தினுல்விசாரித்தவிவேகசென்னிய
மான மனதினுலே யான்மாவைத் தியானஞ்செய்தால் அப்
போது சித்திக்கும். (௨௪)

சுவாமி - ரசோகுண காரியத்தினுல் மனதுசலிக்கிறது
சுபாவமாயிருக்கிறபோது அதையெப்படி நிரோதஞ்செய்யக்
கூடும், அருச்சுனு-நித்தியமாயும் பூரணமாயு மிருக்கப்பட்ட
கூடஸ்தரோதானென்கிறதைரியத்தினுற்சலியாமலிருக்கப்பட்ட
நிச்சயமானபுத்தியினுல் மனதை யான்மாவினிடத்தில்மெள்ள
மெள்ள நிறுத்தி யிந்திரியங்களாகவும் விஷயங்களாகவும்
போகாமல் ஒழிவையடையும்படிசெய்யவேண்டும். அப்படிச்
செய்வதனுல் மனது உபசாந்தியடையும், அடைந்தா லதை
விட அன்னியமா யாதொருவிஷயமுமில்லாததனுல் அப்பாற்
கொஞ்சங்கூட வேருென்றைச் சிந்திக்கிறதற்குக் காரணமே
யில்லை யிதனுல் மனதைச் செயித்தவனுகி விடுகிருய். (௨௫)

சுவாமி-இப்போது உத்தரவானபடி நடக்கவேண்டுமென்று
நிச்சயித்து நடந்துகொண் டிருக்கும்போது அதைவிட்டுப்
போட்டு மனதானது ரசோகுணத்தினுல்மறுபடியும் விஷயங்

களையே கோருகிறதே, அருச்சுனா-முன்சொன்னபடி நடக்கிற பட்சத்தில் விஷயங்களைச் சிந்திக்கிறதற்குங் காரணமேயில்லை, அப்படியானாலு மனந்தஜென்ம வாசனாபெலத்தினாற் சஞ்சல சுபாவமான ரசோகுணமனதானது எந்தெந்த விஷயங்களைக் கோரிப்போனாலும் அந்தந்த விஷயங்களிலிருந்தும் உடனேக் குடன் விசாரசென்னியவிவேகத்தோடுங் கூடினசத்துவகுண மனதினாற்றிருப்பி யான்மாவினிடத்தில் திரமாய்நிறுத்தி யப் பியாசஞ்செய்து வருவாயாகில் தனக்குத்தானே கோருகிறது நீங்கிப்போகும். (உசு)

சுவாமி-இவ்விதங்களாய் நடந்தாலும் அதனாலுண்டாகும் பலமென்ன? அருச்சுனா - ராகாதிவிருத்திகள் விட்டதனால் மனதைச் செயித்தவனாயு மதனால் அன்னிய சங்கற்பங்கள் செய்யாததனாற் சாந்தசித்தனாயும், அஞ்ஞானமுதலான கல் மிசங்களில்லாதவனாயு மிருக்கப்பட்ட யோகீந்திரனானவன்தற் பதலட்சியார்த்தமானவரோ யிந்தத்தொம்பதலட்சியார்த்தமான கூடஸ்தனொன்று பிரம சாட்சாத்காரத்தை யடைந்து உத்தம மான சுகமாத்திரமாயேயிருப்பன். (உஎ)

அருச்சுனா - இந்தவிதமா யந்தயோகியானவன் எப்போதுஞ் சத்துவகுண மனதானதைத் தன்வசமாய்ச் செய்துகொண்டு அஞ்ஞானமுதலான கல்மிசங்களில்லாதவனாய்ப் பிரயாசை யின்றி யத்தியந்த சுகமான பிரமசாட்சாத்காரத்தையடைந்து ஜீவன்முத்தனாயிருப்பன். (உஅ)

அருச்சுனா-இன்னம் அந்தயோகாப்பியாசதிடத்தினா லெங் கும் பிரமசொரூபமேயிருக்கிறதென்று நிச்சயித்தபுத்தியினால் அந்த யோகீந்திரனானவன் பிரமதேவர்முதல் கிருமிகீடம் வரையிலுள்ள சர்வபூதங்களுந் தன்னைத்தவிர இல்லையென்றுந் தான் சர்வபூதங்களிடத்திலுமிருக்கிறேனென்றுஞ் சமமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பன். (உகூ)

சுவாமி - தொம்பதலட்சியார்த்தமான கூடஸ்தனோ தற் பதலட்சியார்த்தமான பரமான்மாவென்று மவனைத்தவிர

ன்னியமில்லை யென்றும் முன்சொன்னதுபோற் பார்க்க
மர்த்தன யிருக்கப்பட்டபுருஷ னெவ்விதமாய் நடந்தா
சிச்சயம் வரலாமோ அதையனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டு
ன்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்துப் பார்த்தா, அந்தப்
ருஷன் வாசுதேவனாயிருக்கிறநம்மைச் சகலபிராணிகளிடத்
லும்,சகலபிராணிகளையும் நம்மிடத்திலும் பத்திபூர்வமாகப்
ர்த்துவருவானேயாகி லவனுக்கு நானில்லாத இடமில்லை
னென்னைத்தவிரவுமில்லை இப்படி ஆந்தரத்தில்நிச்சயமாக
வைத்துக்கொண்டு திரிவிதகரணங்களையும் புண்ணிய கன்
களில் நயிப்பித்துத் தற்பதவாச்சியார்த்தமான பஞ்சபூத
தலிய சமஸ்தவிஷயங்களு மென்னுடைய பின்னப்பிர
ருதியென்றும், அதுவுமென்னுடைய அபின்னப்பிரகிருதி
யத்தவிரவேறில்லையென்றும் அதுவுமென்னைத்தவிர இல்லை
ன்றும் பத்திசெய்துகொண்டு வருவானேயாகில் தினக்கிர
ண முன்சொன்னதிஷ்டியுண்டாகிச் சொரூபத்தையடை
ன். (௩௰)

சுவாமி-இவ்விதமாயனுட்டிக்கும்போது திரிவிதகரணங்
ளினற் செய்யப்பட்ட கன்மங்களினற் புண்ணியபாபங்கள்
ந்தடையாதா? அருச்சுன-யாதொருபுருஷனானவன் தாபர
ங்கமரூபங்களாகிய சமஸ்த பூதங்களிடத்திலும் நானொரு
னையிருக்கிறேனென்றும், அதுதானென்றும் அறிந்துபத்தி
சுவாசத்துட னிருக்கப்பட்டயோகி சனகாதிகளைப்போல
காமமாய்க் கன்மங்களைச்செய்துகொண்டிருந்தாலும் அல்
து துரியாச்சிரமத்தைக்கூடின வியாக்ய வர்க்காதிகளைப்
பால விட்டிருந்தாலும் அல்லது தத்தாத்திரயர் முதலானவர்
ளைப்போல விதிநிஷேதகன்மங்களைத்தள்ளி நடக்கப்பட்டவ
னாலும் யென்னிடத்திலேயேயிருப்பன். (௩௧)

அருச்சுன-இப்படிப்பட்டவர்களைப்பார்க்கிலும் சிரேஷ்ட
ான ஞானவந்தானைச் சொல்லுகிறேன்கேள், ஆந்தரத்தில்
ற்பதலட்சியார்த்தமான பரமான்மாவேதானென்கிற நிச்ச

யம் வைத்துக்கொண்டு பாகியத்திற் றிரிவிதகாரணங்களையும் புண்ணியகன்மங்களில் நயிப்பித்துவரப்பட்ட மகாபுருஷனானவன் பிறருக்குவந்த சுகதுக்கத்தைத் தனக்குவந்ததாக எண்ணித் தயவோடே சகலசீவாளேயும் சமமாகப்பார்க்கிறானே அவனேசிரேஷ்டன் அவனேயோகி யிந்தப்படி நடக்கிறதே நம்முடைய சித்தாந்தம், அதுதான் நமக்குச்சம்மதி, யேனென்றால், மற்றவர்களால் லோகத்துக்குபகார மில்லாததனாலேயும்; இந்தமகாபுருஷனால் உபகாரமிருப்பதனாலேயுஞ்சிரேஷ்டனென்றுசொன்னோம். (௩உ)

அவதாரிகை - ஞானம் சித்திக்கிறதற்கு யோகசித்தியாகவேண்டுமென்றும், அந்தயோகம்சித்திக்கிறதற்கு இந்திரியம், மனதுமுதலானவைகளை நிக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்றும் அவைகளை நிக்கிரகஞ்செய்வதற்குச் சாதனங்களுடன் ஆகாரம், நித்திரை, ஆசனமுதலான நியமங்களிருக்கவேண்டுமென்றும்சொன்ன விபரத்தைப்பார்த்தால், மனதைச்சமமாய் நிக்கிரகஞ்செய்யப்படுவது துர்லபமென்கிறதாக அபிப்பிராயங்கொண்டருச்சுனனானவன் சுவாமியைப்பார்த்து மதுசூதனா, மனதைச் சமமாய்நிறுத்தவேண்டுமென்றுமதுவேயோகமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது; அதற்கந்த மனது சஞ்சலசுபாவத்தையுடைத்தானதாகையாற் சமமாயுந்திரமாயும் நிறுத்துகிறதற்கு அசக்கியமாய்த் தோற்றப்படுகிறது. (௩௩)

சுவாமி - இன்னமுமெப்படிப்பட்டதென்றால் அந்தமனதானது ரசோகுணத்துடன் கூடினதாயுஞ் சஞ்சலமாயும் விஷயங்களைக்கோரப்பட்டதாயும் இராகாதிவிருத்திகளுடன் கூடினதாயுந் தேகேந்திரியங்களைச் சோஷிக்கப்பண்ணத்தக்கதாயு மிந்தக்காரியஞ் செய்யவேகூடாதென்று நிச்சயித்திருக்கும்போதும் அதையே மறுபடிசெய்யும்படியாகப் பலவந்தஞ் செய்யப்பட்டதாயும் ஒருகிரியை யனுசரித்தால் அதைவிட்டு நீங்காமலிருக்கும்படியான திடத்தையுடையதாயும் லயவிட்சேபகஷாயங்களை யுடையதாயுமிருக்கப்பட்ட இந்தமனதைச்

மாகநிக்கிரகஞ்செய்கிறது வாயுவைக் கையினாற்பிடித்துக்
த்தி லடைப்பதுபோலே துஷ்கரமென் றெண்ணுகிறே
ன்றுசொன்ன அர்ச்சுனனைப்பார்த்து. (௩௪)

பகவானவை மந்தவார்த்தைகளையெல்லாம் அங்கீகாரஞ்
ய்துகொண்டு என்னசொல்லுகிறானென்றால், அருச்சுனா
ாது சஞ்சலத்தையுடைத்தானதாகையால் அதைநிக்கிரகஞ்
ய்யக்கூடாதென்கிறதாக நீசொன்ன அர்த்தத்திற் சமுசய
ல்லை யாதொனும் விஷயங்களிலுண்டாயிருக்கிற வைராக்கிய
பலத்தினாலும் யோகாப்பியாசதிடத்தினாலும் நிக்ரகஞ்செய்
கூடும். (௩௫)

ஆனாலருச்சுனா - இந்த அதிகாரியினாலே கூடாது இந்த
திகாரியினாற்கூடுமென்கிறவிபரமும் சொல்லுகிறேன்கேள்,
நகமே நானென்றுஞ் செகத்துச்சத்தியமென்று மிராகாதி
ருத்திகளுடன் கூடினவனும் இந்திரியம், சித்தமுதலான
வைகள் தனக்குவசமில்லாமலுமிருக்கப்பட்ட அதிகாரியான்
ன் பூர்வஞ்சொன்ன யோகம்செய்யவேண்டுமென் றிச்சித்
ாலு மந்தவிஷயத்தில் நீசொன்னபடி சக்திவந்தனல்லவென்
துசரியே யிதன்றிச் சாதனசதுட்டய சம்பத்தியுண்டானவ
ையும் மோட்சத்திலிச்சையுமிந்திரியங்கள்சித்தமுதலானவை
ளும் வசமானவன் வைராக்கியபெலத்தினாலும் யோகாப்
யாசவுபாயங்களினாலே சதாமுயற்சியுடையவனுக்கு எளிதா
ச்சமமாய்ச் சொரூபாகாரமாக மனதை நிக்கிரகஞ்செய்யக்
டும்; அதனால் லய, விட்சேப, கஷாயமென்னப்பட்ட பிரதி
ந்தங்கள் நிவிர்த்தியாய்ப் பரிபூரணஞானமுண்டாய்க் கைவல்
லியமேயடைவன். (௩௬)

அவதாரிகை-இப்படியப்பியாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கும்
பாது தேகவியோகமானால் அவனுக்கென்னபல முண்டா
தமோவென்கிற விபரந்தெரிந்துகொள்ள அருச்சுனன் இச்
சையுடையவனாய்ப் பகவானைப்பார்த்து சுவாமி-துவக்கத்திற்
ாதன சதுட்டயங்களையடைந்து குருமுகமாக உபதேசமும்

பெற்றுக்கொண்டு யோகத்திலிச்சையுண்டானவனு, யோசாப்பியாசமுஞ் செய்துகொண்டிருக்கும்போது சொஞ்சகாலத்துக்குப்பிறகு பூர்வகன்மங்களினாலே யதைவிட்டு நழுவிப் பகிர்முகமான மனதினாலே நிஷேதகாமியகன்மங்களைச் செய்யாமல் நிட்காமமாய்ப் புண்ணிய கன்மங்களையும் செய்துகொண்டு யோகத்தினிடமா யிச்சையுமுண்டாயிருக்கப்பட்ட புருஷன் யோகஞ் சித்தியடைகிறதற்கு முன்பாகவே யவன் தேகம் வியோகமாய் விட்டால் அவன் நல்லகதி யடையானென்று நானெண்ணுகிறேன். (ங௭)

சுவாமி - இந்தவிஷயத்தி லிப்படிச்சமுசயம் ஏன்வந்ததென்றால், சொற்காதிபலனைக்குறித்துக் காமியகன்மங்கள் செய்யாததாற் சுவர்க்கபலமுமில்லை, நிட்காமமாய்ப் புண்ணிய கன்மங்கள்செய்து யோகாப்பியாசத்தினா லுண்டான சித்த நிக்கிரகம், முதலிற் பூரணமாகப் பண்ணாததால் மோட்சமடைய ஏதுவையுங்காணோம்; இந்த இரண்டினாலும் உபயப்பிரஷ்டனாய் விஸ்தாரமானமேகத்திலிருந்து விடுபட்ட ஒரு துண்டானமேகம் மற்றொரு விஸ்தாரமான மேகத்திற்போயடையுமுன்னே நடுவில் வாயுவானது அதையடித்துச்சின்ன பின்னமாகச்செய்து விட்டதுபோ லிந்தப்புருஷன் ஆதாரமில்லாதவனாய் நாசத்தையடையானு. (ங௮)

சுவாமி - இந்தச்சமுசயம் நிசேஷமாய்ப் போக்கடிக்கிறதற்குத் தேவரீரேயோக்கியர், இப்படிப்பட்ட சமுசயம் நிவிர்த்தி செய்கிறதற்கு உங்களைத்தவிர வேறேயொருவரு மில்லை, யெல்லாவற்றையுமறிந்த தேவரீரோ யிதைநீக்கவேண்டும். ()

அருச்சுன - யோகத்திற்பிரஷ்டனான அந்தயோகியானவனுக்கு இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலுஞ் சுகமேயல்லாமற் றுன்பமொருக்காலுமில்லை. சுபத்தைக்குறித்துக்கங்கணங் கட்டினவன்போல் மோட்சபலத்தை யிச்சித்துப் புண்ணிய கன்மங்களை யாரம்பித்து விட்டவ னொருக்காலுந் துற்கதி யடையான். (௪0)

ஆனாலும், சுவாமி, அந்தயோகியெந்தப்பலத்தை யடை
ன்,அருச்சுன-யோகதத்திற்பிரஷ்டனானவன் அநேகதிரவியங்
ளைக்கொண்டு அநேகசிரமத்துடன்கூடி அசுவமேதமுதலான
யக்யங்கள் செய்தவர்களுக் கெந்தலோக முண்டாகுமோ
அந்தலோகத்தையடைந்து வெகுகாலஞ் சுகமனுபவித்துத்
திரும்பி நல்லகுலத்தோடு மப்பியாசத்துக்குத்தகுந்த நிட்காம
ன்மங்களைச் செய்துவரப்பட்ட நல்ல ஆசாரசகிதமான ஐஸ்
வரியத்தோடுங் கூடியிருக்கப்பட்டவர்களுடைய கிரகத்தில்
வுவதரிப்பன். (௪௧)

அருச்சுன-கொஞ்சநாள் அப்பியாசஞ்செய்தவனுக்கிந்தப்
பலனைச் சொன்னோம்;அநேகநாளப்பியாசஞ்செய்து கொஞ்ச
நாளடைய வேண்டியபாக்கியிருந்தாற் கைவல்லியத்தை யடை
யும்படியாயிருக்கப்பட்டயோகிக்குப் பலனைச்சொல்லுகிறோம்
கேள், மகாபுத்திவந்தாளாயும், மகாகுலத்திற் பிறந்திருக்கப்
பட்டவாளாயுமிருக்கிற ஆருடாளாகிய பிரமநிஷ்டனுடைய்
குலத்தில்வந் தவதரிப்பன். இப்படிப்பட்ட ஜனனமுண்டா
கிறது லோகத்தில் நிரம்பவும் அபுரூபம். (௪௨)

சுவாமி-அவ்விடத்திற் சனித்தபின் னென்னசெய்வான்
அருச்சுன-பூர்வசென்மசமஸ்காரத்தினால் விட்டகுறையைத்
தொட்டுக்கொண்டு திரும்பவும் அந்தயோகத்தையே யப்பியா
சித்து மோக்ஷமார்க்கத்துக்கு வேண்டியபிரயத்தனஞ்செய்து
கொண்டே யிருந்து அந்தச்சென் மத்திலேயே மோக்ஷ
மடைவன். சுவாமி-ஐஸ்வரியவந்தானுடைய கிரகத்தில் அவ
தரித்தா லதனால் விக்கினங்கள்வாராதா? அருச்சுன - அந்த
யோகியானவன் திரும்பவும் யோகாப்பியாசஞ்செய்யும்போது
அந்தவிஷயங்களினாலொருபோதும்விக்கினங்கள்வரவேமாட்
டாது அல்லது வந்தாலும் அதில் அழுந்திப்போகாமல் வை
ராக்கியபெலத்தினால் நிராகரித்துவிட்டுத் தான்செய்திருக்கிற
பூர்வாப்பியாசபெலத்தினால் திரும்பவுமந்த யோகத்துக்குவிக்
கினங்கள்வாராமலிருக்கிற மார்க்கத்துக்கே யந்தவிஷயங்களை

யுபயோகப்படும்படியாகச் செய்வித்துக் கொண்டேவருவன் அதனாலந்தவிஷயங்களானவை அந்தயோகாப்பியாசந் திடமா கிறதற்கே பலாத்காரஞ்செய்விக்கும்படியான ஏதுவையுண் டாக்கித் தேகாந்தத்திற் கைவல்லியத்தைக் கொடுக்குமேயல் லாமல் அவனுக்குமட்டும் பிரதிபந்தங்களொருபோதுஞ் செய் யவேமாட்டாது,இப்படியிருக்க அனந்தசென்மங்களிற்செய்த புண்ணியத்தினாற் சித்தசுத்தித்துவாரா ஞானம்வந்த புருஷ னுக்கும் அந்தச்சென்மத்திலேயே மோட்சமுண்டென்பதற்கு நாம்சொல்லவாவேண்டும். (சந)

அருச்சுனா-இன்னம் அந்தயோகத்தினுடைய பெருமை யையும் அதனாலுண்டாகிற பலனேயுஞ்சொல்லுகிறோம்கேள், யோகஞ்செய்ய அதையறியவேண்டுமென்று யதார்த்தமாயிச் சையுண்டானமாத்திரத்தில் அவன்சகலபாபங்களிலுமிருந்து விடுபட்டவனாயும் யாதொருதிரிகுணாத்மகமான வேதங்களுக் குட்பட்ட காமியகன்மபலன்களுந் தொடராமல் அதித்மா யிருக்கிற மோட்சபலத்துக்கே யதிகாரியாய்விடுவன். (சச)

அருச்சுனா-இப்படியிருக்கயோகியானவன் அனந்தசென் மங்களிற்செய்த புண்ணியபரிபாகத்தினால் விடாமல்மாத்திரம் பிரயத்தனஞ்செய்து வருவானேயாகி லதனால் அஞ்ஞான முதலிய சகலசமுசயாதிகளும் விடுபட்டுச் சுத்தசித்தனாகி யந்தச்சென்மத்திலேயே மோட்சமடைவானென்பதற் கொரு வரைக்கேட்கவா வேண்டும். (சரு)

அருச்சுனா-கிர்ச்சரசாந்திராயணாதிவிரதங்கள் தபசுமுத லானவைகள் செய்யப்பட்டவர்களைப்பார்க்கிலும், வேதாந்த சாஸ்திரங்களினுடைய அர்த்தங்களைத்தெரிந்து பிறர்க்குப் போதிக்கும்படியான பரோட்சஞானவந்தாளைப் பார்க்கிலும், சுவர்க்காதிகள் முதலான இஷ்டா பூர்த்தங்களைக் குறித்துக் காமியகன்மங்கள் செய்யப்பட்டவர்களைப்பார்க்கிலும்,ஜீவான் மா பரமான்மா அயிக்கியஞ்செய்துவாராநின்ற இந்தயோகி யென்னப்பட்டஞானி மிகவும் சிரேஷ்டனானதால் அந்தஞானி யாக நீயுமாகி விடவேண்டும். (சசு)

அருச்சுனு-இந்தஞானியைத்தவிரச் சித்திகளுக்காகவும், தநிரோதத்துக்காகவும், இயம நியமாதி யட்டாங்கயோக நலானவைகள் செய்யப்பட்டயோகிகளைப்பார்க்கிலும் என் டையபக்தன் சிரேஷ்டனென்றுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள், ரொருவன்நம்மையதார்த்தமாயறிந்துநம்மிடத்தில் மனதை வத்துப் பகவானுயிருக்கிற நம்மை, பேசுதேசமாகப் பாரா ல சர்வபூதங்களிடத்திலும் நாமிருக்கிறோமென்றும் சர்வ ங்களும்நம்மைத்தவிர இல்லையென்றும் உபாசிக்கிருனே, வனேயிந்த யோகிகளுக்கும் பெரியவனென்றும் அவனே னக்குப் பிரியனென்றும் நம்முடைய நிச்சயமாகையால் ந் தொம்பத லட்சியார்த்தமானவரோ தற்பத லட்சியார்த்த மன்னப்பட்ட நிச்சயத்தை யாந்தரத்தில்வைத்துக்கொண்டு கியத்தில் இப்போது நாம் சொன்னவிதமாகத் திரிகரணங் ாலே பத்திசெய்துகொண்டு வருவாயாகில் மோட்சமே டைவாய். (௭௭).

பரமாநந்தரூபமாயும் பக்தாளுக்கபீஷ்டத்தைக் கொடுக் றவருமாகிய பகவானை கிருஷ்ணமூர்த்தியை நமஸ்காரஞ் சய்கிறேன்.

ஆறுவது
அப்பியாசயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆ. அத்தியாயம்; ஆறுக்குச் சுலோகம் - உ௫0.
ஸ்ரீ பாண்டவசகாயனே துணை.

௳
ஸ்ரீ பக்தஜனப்பிரியாய நமஃ
ஏழாவது
விக்ஞானயோகமென்னப்பட்ட பத்தியோக அத்தியாயம்.

முந்தின ஆருமத்தியாயத்தில் தொம்பதசோதனைசெய்து ட்சியார்த்தம் போதித்தபின்பு அதைத்தவிர அன்னிய

மில்லாமலிருக்கிற தற்பதலட்சியார்த்தமாகிய பரமாத்மாவே யிருக்கிறானென்கிற திடம்வாராததனாலே யதற்குப்பிரதிபந்தமாகத்தோற்றுகிற தற்பதவாச்சியார்த்தங்களும் அதைத்தவிர அன்னியமில்லையென்று உத்தமமாயிருக்கப்பட்ட பத்திசெய்தால் அந்தத்திடம் வரலாமென்கிற அபிப்பிராயங்கொண்டு முந்தின அத்தியாயத்தின் முடிவில் அடயோகிகளைப் பார்க்கிலும் பத்தன் சிரேஷ்டனென்றுசொன்ன அர்த்தத்தைத விஸ்தாரமாயிந்த யேழாம் அத்தியாயத்திற் சொல்லத் தொடங்குகின்றார். (க)

சுவாமி-முந்தின அத்தியாயத்தின் முடிவில் தேவரீரை யுபாசிக்கிறவர்களே சிரேஷ்டமானவர்களென்று அனுக்ரகஞ் செய்தீர்கள் அதற்குத் தேவரீருடைய நிசசொரூபத்தையறிந்தல்லோ உபாசிக்கவேண்டும். அது தெரியும்படி யனுக்ரகம் பண்ணவேண்டும். நாமேபிரத்தியட்சமா யிருக்கும்போது உனக்குச்சமுசயம்வருவானேனென்றால் தேவரீரை வைகுண்டத்திலிருக்கிறதாகச் சிலபுராணங்களிலுந் திருப்பாற்கடலிலிருக்கிறதாகச் சிலபுராணங்களிலும் மச்ச கூர்மவராகாதி முதலான ரூபங்களாக இருக்கிறதாகச் சிலபுராணங்களிலுஞ் சொல்லுகிற படியினாலுந் தேவரீரிதற்குமுன் னனுக்கிரகஞ் செய்திருக்கிறதில் அவ்வியக்தனொன்றும், பரிபூரணனொன்றும், நித்தியனொன்றும், நின்மலனொன்றும், நிர்க்குணனொன்றும் தெரிவித்திருப்பதனாலே யிதிலெது நிசமோ அதையறியவிரும்புகிறேன் அனுக்ரகம்பண்ணவேண்டுமென்று கேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்துக் கிருபையுடனே பகவானனவர் என்ன உத்தரவுசொல்லுகிறானென்றால், அருச்சுனா - பரமேஸ்வரனாகிய நாமே யெல்லாவற்றிற்குமாதாரமாயிருக்கிறவனொன்றும், அவ்வியக்தனொன்றும், பரிபூரணனொன்றும், நித்தியனொன்றும், நின்மலனொன்றும், நிர்க்குணனொன்றும் முன் நாம் சொன்னது நிசமே, அப்படியே நீயறிந்துபத்திசெய்யவேண்டுவது. அதற்கு மாயைக்குட்பட்ட திரிகுணங்களையடைந்த சீவானாலே யிந்

பக்திசெய்யக் கூடாதாகையா லிடைவிடாத ஞானம், வை
க்யம், கீர்த்தி, அஷ்டைஸ்வரியம், பெலம, லட்சுமீகரம்
ந்த ஆறுகுணங்களுடன் கூடிச் சகுண மூர்த்தியாக நாமே
வதாரஞ் செய்ததுபோலவும் மகாமாயையென்னப்பட்டது
தாற்றுவித்துக்கொண்டிருப்பதை நாமே யிவ்விதமாகப் பிர
சிக்கிறோமென்கிற ஞானத்தினாலே பத்திசெய்து கொண்டு
ந்தால் தினக்கிரமேணு முன்சொன்ன நிர்க்குணபத்தி சகச
ாய் லப்தமாகலாம். வைகுண்டந் திருப்பாற்கடலாதியிலிருக்
றதாகச் சொல்லப்பட்ட புராணங்களினுடைய நிச்சயமு
ாயைக்குட்பட்ட சீவாளைப்பற்றிச்சொன்னதேதவிர மாயை
யக்கடந்திருக்கிற புருஷாளைப்பற்றிச் சொன்னதல்ல. ஆன
ாற் சிவபாவமுள்ளவனாயிற் பரிபூரணமாயிருக்கிற பரமான்
ாவே, அவிடங்களிலும்சகுணமூர்த்தியாக யிருக்கிறொன்று
வரோசமஸ்த மூர்த்திகளாகவுந் தோற்றப்படுகிறு ரென்றும்
த்தமமான பத்திசெய்யவேண்டும்; அதன் விவரங்களையுஞ்
சால்லுகிறேன்கேள், அதெப்படிப்பட்டதென்றால், எதை
றிந்ததனாலே யதைவிட வேறொன்றும் அறியவேண்டுவ
தில்லையோ, எதைப்பார்த்தமாத்திரத்தி லதைவிடவேறே யா
தான்றையும் பார்க்கவேண்டுவதில்லையோ, எதையடைந்த
ு லதைவிடவேறொன்றையு மடையவேண்டுவதில்லையோ,
அப்படிப்பட்ட ஞானத்தையும் விஞ்ஞானத்தையுஞ்சொல்லு
கிறோம். (உ)

ஆனால், அருச்சுனு - இதையெல்லாரு மறிந்தனுபவிக்க
ாமேயென்று கேட்பாயேயாகில், நம்முடையகிருபையன்றி
பாராது, அதுவுமன்றி யெல்லாவற்றிற்கு மிகவும்சிரேஷ்ட
முள்ளதாகையால் எல்லாருக்குஞ்சக்கியமுமாகாது; எதனு
லென்றால், இந்தப்பிரபஞ்சத்திலிருக்கிற தாபரசங்கமமாகிய
எண்பத்துநான்குலட்சஞ் சீவராசிகளுக்குள் மனிதர்களைத்
தவிர மற்றசீவர்களுக்குப் பகவானொருவ னுண்டென்கிற
ஞானமே கிடையாது; அப்படி நினைக்கத்தக்க ஞானத்துடன்

கூடியிருக்கப்பட்ட மனிதர்களிலும் அனேகம்பேர்களுக்கு ளொருவன் நான் உண்டென்று நினைப்பன், அப்படிநினைக்கப் பட்ட ஆயிரம்பேர்களிலொருவன் பலவித காமிய கன்மங்கள் செய்துவருவான், அப்படிக் கருமங்கள் செய்து வரப்பட்ட ஆயிரம் பேர்களிலொருவன் தேவதைகளைக்குறித்து யாகாதி முதலானகருமங்கள்செய்துவருவான், அப்படிச்செய்யப்பட்ட ஆயிரம்பேர்களிலொருவன் நிட்காமகருமங்கள் செய்வான் அப்படிச்செய்யப்பட்ட ஆயிரம்பேர்களிலொருவன் என்னை யறியவேண்டுமென்றிச்சிப்பன், அப்படியிச்சிக்கப்பட்ட ஆயி ரம்பேர்களிலொருவன் என்னை யதார்த்தமா யறியவேண்டு மென்று தீவரத்துடன் எத்தனப்படுவன், அப்படியெத்தனப் ப்ட்ட ஆயிரம்பேர்களிலொருவன் என்னைப் பரோட்சமாயறி வன், அப்படியறிந்த ஆயிரம்பேர்களி லொருவ னென்னைத்தா னுகக்கண்டு அபரோட்சமாயனுபவிப்பன், இப்படியபுரூபமா யிருக்கப்பட்டஞானத்தை யெல்லாராலேயு மெப்படித்தெரிந் தனுபவிக்கக்கூடும், அதனுலேயருச்சுனு-நீ நமக்கெங்கேவரப் போகிறதென்கிற அபாவஞானத்தையடைந்துவிடாதே அந்த ஞானத்துக்குண்டாகிய சிரேஷ்டத்துவத்தைச்சொன்னேம் ; ஆனுல் உன்னைப்போலொத்த புண்ணிய புருஷாளுக்கு மாத்திரம் வெகுசுளுவா யடையத்தக்கதாகவு மிருக்குமாகை யால் அந்தவிஷயத்தில் நீ சமுசயப்படவேண்டுவதில்லை. (௩)

அவதாரிகை-பகிர்முகத்தினுல் நாநாவிதங்களாய்த் தோற்று கிறதை யந்தர்முகத்தினுல் தன்னைத்தவிர அன்னியமில்லை யென்று தெரியத்தக்கதாக எந்தஞானமுண்டோ அந்தஞானத் தைப்போதிக்கிறநிமித்தம் பலவிதங்களா யுண்டாயிருக்கிற சிருஷ்டிக்கிரமத்தைச் சொல்லத்தொடங்கி யதுவுந் தன்னு டையசொப்பிரகிருதியான மாயையினுலுண்டானதென்றும் சொல்லத்தொடங்குகிறுர். அருச்சுனு-பிருதிவி, அப்பு, தேவு, வாயுவு, ஆகாயம், மனம், புத்தி, அகங்காரம் இந்த எட்டும் நம்முடைய பின்னுப்பிரகிருதியினுலுண்டானது அதுவோ சுத்த சடம். (௪)

அருச்சுன-இதைக்காட்டிலும் சிரேஷ்டமாய்நம்முடைய பின்னப்பிரகிருதி யொன்றுண் டென்றறியவேண்டும் அத ற்சகலசகத்துகளுந்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறதாயும்சீவனென்று பருடைத்தானதாயும் முன்சொன்ன எட்டுவிதமான சடங் ளாயும் இன்னதின்னதென்றறியத் தக்கதாயுமிருக்கும். (ரு)

அருச்சுன-சர்வபூதங்களு முண்டாகிறதற்குக் காரணமா ருக்கப்பட்ட இரண்டு பிரகிருதிகளுண்டு அவைகளிடத்தி ருந்து சமஸ்தமுமுண்டாம். அதெப்படியென்னிற்பின்னப் ரகிருதி சமஸ்ததாவரமுதலானதேகங்களாம்;அபின்னப்பிர ருதி சமஸ்தசீவர்களாம், இந்த இரண்டுக்கும் நம்முடைய த்தையன்னியில் வேறேசத்தையில்லாததனால்இந்தரீதியாகச் மஸ்தபிரபஞ்சங்களு முண்டாகிறதற்கும் லயமாகிறதற்கும் மேகாரணமென்று சொல்லுவார்க ளதுவேதவிர யதார்த்த ாய் நம்முடைய திட்டியாக நாமொன்றுஞ் செய்யவேயில்லை. தெப்படியென்றாற் பின்னப்பிரகிருதியைப் பிரவிலாபனக் ரமமாய் விசாரித்தால் அபின்னப் பிரகிருதியைத் தவிர வறில்லாததனாலும் அந்த அபின்னப்பிரகிருதியை விசாரித் ால் நம்மைத்தவிர வேறில்லையென்னுந் தெரியவருமானதா ந்தவிதமாகச் சமுசயமின்றி விசாரித்து நாமேயெங்குமிருக் ரோமென்கிற நிச்சயத்தினாலே உத்தமமாயிருக்கிறபத்தியை செய்யவேண்டுவது. (சூ)

சுவாமி-உற்பத்திலயவிபரந் தெரியப்பட்டது, திதிகாலத் தில் தேவரீரெப்படியிருக்கிறீர்கள். அருச்சுன - நம்மைவிட அன்னியமா யொருவஸ்துவுங் கிடையாது அதெப்படியென் றால் தங்கக்கயிற்றிற் சுவர்ணமணிகள்கோக்கப்பட்டாப்போல வும், தங்கத்தினிடமாய் ஆபரணங்களுண்டானதுபோலவும், இந்தச்சமஸ்தலோகங்களும் நம்மிடத்திலேயே கோக்கப்பட் டிருக்கிறது இதனாலே சமஸ்தலோகங்களும் நம்மைத்தவிர வேறில்லையென்றறி. (எ)

சுவாமி - தேவரீரே யெங்கு மிருந்தாலும், பசுவின் தேக மெல்லாம் பாலிருந்தாலும் ஸ்தன்னியத்திலிருந்து வெளிப் படுவதுபோலத் தேவரீரிருக்கிற முக்கியமான * விபூதிகளைச் சொன்னா லதையறிந்து நான்பத்திசெய்யலாம். (அ)

அருச்சுனா-சலத்தினிடத்தில் ரசகுணம்நாமே, சூரியசந் திராதிகளிடத்திலுண்டாகிய தேயிசுகுணம்நாமே, சகலவே தங்களிடத்திலும் பிரணவமந்திரம்நாமே, ஆகாயத்திலுண் டானசப்தகுணநாமே, மனிதர்களிடத்திலுண்டான புண்ணிய மாயிருக்கப்பட்ட புருஷப்பிரயத்தனம்நாமே, பூமியினிடத்தி லுண்டான சுகந்தகுணம்நாமே, அக்கினியினிடத்திலுண்டான பிரகாசகுணம்நாமே, சகலசீவாளிடத்திலுண்டான பிராண வாயுவாகிய ஆயிசுநாமே, தபசுகளிடத்திலுண்டான சீதோஷ் டணாதி † சகனமுள்ள சாந்திகுணம்நாமே. (கூ)

அருச்சுனா - இன்னமுஞ் சிருஷ்டியிலுண்டான சமஸ்த சீவராசிகளும் அந்தந்தச்சாதியந்தப்படி யுண்டாகிறதற்கு பீஜ சத்திநாமே, அப்படிப்பட்ட சத்தியுள்ள நம்மை விசாரித்து அடைகிறதற்கு அனுகூலமானநல்லசெய்கைகளைப்பற்றி நிச்ச யிக்கப்பட்டபுத்திமான்களுடையபுத்திநாமே, தேவாலய முத லான நல்லதருமங்கள்செய்யப்பட்டவர்களுடைய சாமர்த்திய முள்ள கீர்த்தியான தேயிசுநாமே. (கO)

அருச்சுனா-இன்னம்வாராத சுவர்க்காதிசுகங்கள் முதலா னவைகளில் ரசோகுணமானகாமனாலுண்டாகிய கோரிக்கை களும் வந்ததில்திருப்தியடையாமல் தமோகுணமான இச் சையுமின்றி நிட்காமகன்மங்கள் செய்துவரப்படாநின்ற சத் துவகுணவந்தானுடைய பலமும்நாமே, சாஸ்திரியமாய் விவா கஞ்செய்துகொண்டு குலவுத்தாரணநிமித்தம் புத்திரோற்பத் திக்காகச்சையோகஞ்செய்யும்போது எந்தச்சையோகத்தினாற் புத்திரோற்பத்தியுண்டாகிறதோ அந்தக்காமமும்நாமே. (கக)

---

* விபூதி=செல்வம்.

† சகனம்=பொறுமை.

அருச்சுன் - இத்தியாதிவிதங்களாக நாமேயிருந்தாலும் றுதல்மட்டும் அடையமாட்டோம் அது எப்படியென்றால் ணியயினாலுண்டான மூன்றுகுணங்களுக்கு முட்பட்ட வசுரஜகத்தைச் சத்தியமாயொப்புக்கொண்டு அவைகளிற் மையோடுங்கூடப் புண்ணியகருமங்களைச் செய்துகொண் ருக்கப்பட்ட சத்துவகுணத்தையுடையவனும், யாகாதிகள் தலான தானதன்மங்கள் செய்வதனாலுண்டான பலவித ட்சேபங்களையடையப்பட்டரசோகுணத்தையுடையவனும் ர்வதாதேகமே நானென்கிற திடபுத்தியினாற் சோகமோக க்காதியடையப்பட்ட தமோகுணத்தை யுடையவனுமான ந்த மூன்றுகுணங்களுக் குட்பட்டவாளிடத்தில் சீவனைப் பால நாம்வசமாகமாட்டோம்; அவைகளெல்லாம் நம்மு டைய பின்னைப்பிரகிருதி அபின்னைப் பிரகிருதியைச் சேர்ந்த ருஷாளென்றறி. (கஉ)

சுவாமி - இப்படிப்பட்ட வும்மை யெல்லாரு மேனறிய ல்லே, அருச்சுன - திரிகுணத்துக்குட்பட்ட காமக்குரோத லாபாதிகளினாலே செகத்திலுள்ள சகலசீவாளும்மறையப் ட்டுத் தேகமேநானென்றுஞ் செகத்துச் சத்தியமென்றும் மாகத்தையடைந்திருப்பதால் அந்தப்புருஷாளாலே யிந்தக் ணங்களுக்கும் அதீதனாயும், பரனாயும், யெல்லாவற்றினுங் லந்திருந்தும் ஒன்றினும் பற்றில்லாமலும் நாசமின்றியுமிருக் ற நம்மையறியார்கள். (கங)

சுவாமி-இப்படிப்பட்ட வும்மை யார்தான் அறிவார்கள், ருச்சுன-சத்துவாதிமூன்றுகுணங்களுக்குங் காரணமாயும், திக அற்புதமாயும், ஆச்சரியத்தோடுங்கூடினவனாயுமிருக ற நமக்கன்னியமின்றியிருக்கிற சுத்தசத்துவரூபியும், சுத்த ங்கற்பமுமான நம்முடையமாயையை யிதர யெத்தனங்களி லேகடக்கச் சக்கியமாகாது; ஆனால் நிட்காமகன்மங்கள் சய்து சித்தசுத்தித்துவாரா குருவினிடத்திலுபதேசம் பெற் க்கொண்டு நம்மையேசரணமடைந்து இடைவிடாமல் நம்

மையே அவ்விபசாரபத்தியாக ஆருபாசிக்கிறார்களோ அவர்கள் ஒருவராலேயுங் கடக்கப்போகாத நம்முடைய மாயையைக் கடந்து நம்முடையசொரூபத்தையே யடைவார்கள். (கச)

சுவாமி - இப்படியே யெல்லாரு மேனுபாசிக்கவில்லை. அருச்சுன-மாயாகாரியமான திரிசியவிஷயங்களினாலேதன்னை மறந்து விவேகங்கெட்டு அசுரசம்பத்தையடைந்துமூடனாகி னாலே பாபசீலத்தை யுடைத்தான புருஷ அதமாள் நம்மை யொருக்காலு முபாசிக்கமாட்டார்கள். (கரு)

அருச்சுன-இப்படியானால்யார்தானுபாசிப்பார்களென்று கேட்பாயேயாகில்நம்மையுபாசிக்கப்பட்டவாள் அநேகருண்டு அவர்களில் முக்கியமாயிருக்கப்பட்ட புண்ணிய புருஷாள் நான்குபேருண்டு, அவர்களாரென்றால் தன்னுடைய தேக முதற் புத்திரதாராதிவிஷயங்களுக்கு வியாதிமுதலான சங் கடங்கள் சம்பவிக்குங்காலத்தில் அவைகள் நிவிர்த்தியாகும் பொருட்டு இதரதெய்வங்களைக்கோராமல் என்னையேகோரு கிறபுருஷனாரோ அவனும் இகத்திலும் பரத்திலும் போகங் களனுபவிக்கவேண்டுமென்றிச்சையுண்டாகி யன்னியதேவதை களைக்கோராம லென்னையேகோருகிறபுருஷனாரோ அவனும் நம்மையதார்த்தமாயறிந்து நம்மை யடையவேண்டுமென் றும் அதற்குத்தகுந்த சாதனங்களுடனே எத்தனப்பட்ட முமூட்சுத்துவத்தை யுடைத்தான புருஷனாரோ அவனும் என்னைத்தானாக அறிந்திருக்கப்பட்ட ஞானியாகிய மகாபுரு ஷனுமாக இந்நான்குபேர்களும் நம்மையேயுபாசிப்பார்கள்.

அருச்சுன-இந்நான்குபேர்களுக்குள் ஞானிமாத்திரம் எப்போதும் நம்மிடத்திலொருமைப்பாடாக மனதைவைத்து வேறேசிந்தையில்லாம லிருக்கிறவனானதால் அவனென்றும் நானென்றும் பேதமில்லாததனால் அவனேசிரேஷ்டன். அந் ஞானிக்கு நான் அத்யந்தபிரியனாயிருப்பேன், அவனெனக்கும் அத்யந்தபிரியனாயிருப்பன். (கஎ)

சுவாமி-இப்படியானால் மற்றமூவருக்குமென்னகதியுண் டாகும். அருச்சுன - நான்குபேரும் உத்தமாளேயானாலு

வாசனை லோகவாசனை சாத்திரவாசனையாகிய மூன்று
னைகளுஞ் சுத்தமாய்விடுபட்டவனாய் நம்மையேயேகாந்த
ப் பத்திசெய்து கொண்டிருக்கப்பட்ட அந்த ஞானியான
நாமேயென்றும், நாமேயவனென்றும் நம்முடைய சித்
நம். இப்படிப்பட்ட உத்தமோத்தமனாகிய ஆத்மஞானி
ன்னிடத்திற் சித்தத்தைநிறுத்தியென்னைத்தானாக அடைந்
ப்பதனாலே யவனேமகாசிரேஷ்டன்; மற்றமூவருந் திரி
வாசனைகளிற் சம்பந்தப்பட்டிருந்தாலும் எவ்விதமான
துக்காதிகள்வந்தாலும் நம்மையேநினைத்துச் சகலசகந்துக்
ம் நம்முடைய சத்தையைத்தவிர வேறேசத்தையில்லை
ன்றும் யெங்கும்வியாபகமாயிருக்கிறபரமாத்மாவேலோக
சணார்த்தமாகச் சகுணமூர்த்தியாய் அவதாரங்கள் செய்
நக்கிறானென்னும் நிச்சயபுத்தியினால் நம்மிடத்திற் பத்தி
ய்துகொண்டு வருவதால் அவாளையும் உத்தமபுருஷா
ரன்றுசொன்னோம். (கஅ).

அருச்சுனா - இந்தமூன்றுபேர்களு மிப்படியனேகஜென்
மகளிற்செய்து வரப்பட்டசுகிர்தவிசேஷத்தினா லிராகத்து
வஷாதிகள்முழுதும்விடுபட்டுச் சித்தத்திலிருக்கிற மலின
மெல்லாம்போனபின்பு ஞானமானது லப்தமாகும். அந்தஞா
த்தினாலே, யிந்தச்சராசராத்மகமான பிரபஞ்சமெல்லாம்
சுதேவனாகிய நம்மைத்தவிரவேறேயன்னியமில்லையென்று
மசயமின்றித் தெரிந்து சதா நம்மையே யுபாசிப்பார்கள்.
ப்படி யுபாசிக்கப்பட்ட மகாத்மாக்கள் நம்முடைய பதத்
தயே தப்பாமலடைவார்கள், ஆனாலிப்படிப்பட்ட உத்தம
நஷாள் லோகத்தில் மிகவுந்துர்லபமாயிருக்கும். (ககூ)

சுவாமி-மூன்றுபேர்களிலிரண்டுபேர்களு நம்முடையபதத்
தயடைந்தாலு மடையலாம் போகங்களை யிச்சிக்கப்பட்ட
னுந் தினக்கிரமேணாயெப்படியடைவன்; சுவர்க்காதிகளை
ச்சிக்கப்பட்டவாள்கூடச்சனனமரணத்தைவிட்டுநீங்கமாட்
ார்களென்று முன்னனுக்கிரகஞ்செய்திருக்கிறீர்களேயென்று

கேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்து நான்கு சுலோகத்தா லுத்தரவு சொல்லுகிறார். அருச்சுனா-சுவர்க்காதிபோகங்களைக் குறித்து நமக்குக்கீழ்ப்பட்டதேவதைகளையும்புத்திரனுண்டாகவேண்டு மென்றுங் கீர்த்திகள்பெறவேண்டுமென்றும், சத்துருக்களைச் செயம்பண்ணவேண்டுமென்று மின்னம்பலவிதமான கோரிக் கைகளினாலே விவேகங்கெட்டுத் தேவதைகளுக்குந் தாழ்வா யிருக்கப்பட்ட பூதப்பிரேதபசாசுமுதலானவைகளையும் அவ னவனுடைய பூர்வசென்மங்களின் வாசனைகளினாலேயந்தந்தத் தெய்வங்களுக்குத்தகுந்த அந்தந்தநியமங்களோடேகூட உபா சிக்கிறவர்களைக்காட்டிலு மெல்லாத்தேவதைகளுக்கும் நம் மையே பெரியதெய்வமென்றுதெரிந்து இதரதெய்வங்களை நினையாமல்நம்மாலேயேபோகங்களடையஇச்சித்து நம்மையே நினைத்துப் பத்திசெய்யப்பட்டவன் மிகவும் சிரேஷ்டனான தால் அவனுக்கு நான் வேண்டிய போகங்களையுங் கொடுத்து அந்தப்போகங்களையனுபவித்துத் திருப்தியடைந்தபின் நம் மையே யடையும்படியாகவுஞ் செய்விப்போம். (௨0)

அருச்சுனா - இன்னமுமெந்தெந்தத் தேவதாபத்தன் எந் தெந்தத்தேவதைகளை யுபாசிக்க இச்சிப்பானோ அந்தந்தப்பத் தனுக்கு அந்தந்தத்தேவதைகளிடத்திற் பத்தியுண்டாகும்படி பண்ணுவோம். (௨௧)

அருச்சுனா-இன்னம் அந்தந்தத்தேவதைகளிடத்திற் சிரத் தாபத்திகளுடனே யவைகளையே யாராதிக்கிறதற்கு இச்சிப் பார்கள், எந்தெந்தத்தேவதைகளைக்குறித்து எந்தெந்த ஆரா தனைசெய்வார்களோ அவாளவாளுக்குத்தகுந்த பலன்களும் நம்மாலேயே நேமகப்பட்டிருக்கும், அப்படிப்பட்டபலன்களை யந்தந்தத்தேவதைகளாலேயே யவாளவாளுக்கு லபிக்கும்படி யாகவும் பண்ணிவைப்பேன். (௨௨)

அருச்சுனா - இன்னமிவ்விதமா யந்தந்தத்தேவதைகளுக் கும் நாமேயாதாரமாயிருந்து பலத்தைக்கொடுத்துவந்தாலும் அந்தந்தத்தேவதைகளை யுபாசிக்கிறபுருஷாளுக்கும், நம்மை

பாசிக்கிறபத்தாளுக்கும்பேதமுண்டு. அதெதென்ருல் அற்ப
த்தியுடைத்தானவா ளெனக்கன்னியமாயிருக்கிற தேவதை
ளையுபாசித்து அவர்களாற் கொடுக்கப்பட்ட பலன்களையு
டைவார்கள் ; அந்தத்தேவதைகளெல்லா மத்தியிலுண்டான
கையாற் காலாந்தத்தில் நாசத்தையடையும்போது அவை
ளாற் கொடுக்கப்பட்டபலன்களும் நாசமடையு மென்று
ம்சொல்லவாவேண்டும். எப்போதும் நாசமில்லாதவனுயும்
த்தியனுயு மிருக்கப்பட்ட நம்மையறிந்தாராதனைசெய்யப்
ட்ட நம்முடையபத்தாள் நம்மைப்போல்நித்தியமாயும் சாஸ்
தமாயு மிருக்கப்பட்டபதத்தையே யடைவார்களானதால்
யும் நம்மையேபத்திசெய்து நம்முடைய பதத்தையே யடை
ாய். எல்லாத்தேவதைகளுக்குந் தாங்களேயாதாரமாயிருந்து
லனைக் கொடுக்கிறபட்சத்தில் அந்தந்தத்தேவதைகளை யுபா
த்தாலுந் தேவரீர்தானே யந்தந்தத் தேவதைகளுக் குள்ளாக
ம் எங்குமிருக்கிறீர், அந்தப்பக்ஷத்தில் தேவரீரையே யுபா
க்கிறதுபோலேதானேயாச்சுது ; அப்படியிருக்க அவர்களுக்
ும் நல்லபலத்தையே கொடுக்கலாகாதாவென்று கேட்பாயே
ாகில் கற்பகவிருக்ஷம்போலிருக்கிற நம்மிடத்தில் எவாள்
வாள் எந்த எந்தத்தேவதா பாவனை செய்கிருர்களோ, எந்த
ந்தக்கோரிக்கைகள் கோருகிருர்களோ அந்தப்படி யந்தந்தப்
லன்களையுமடைகிருர்களேயல்லாமல் நாம்கொடுக்கிறதென்
றதும் வாங்குகிற தென்கிறதுங் கிடையாது. தேவரீரே
லன்கள் முதலானவையும் கொடுக்கிறதாகச் சொன்னீரோ
யென்ருல் நம்முடைய அபின்னசத்தியினுலே சமஸ்தமு
முண்டாயிருக்கிறதென்றறி. (உ௫)

சுவாமி - மிகவுஞ் சிரத்தாபத்தியுடனே நாசத்தையடை
ப்பட்ட தேவதைகளைக்கோரி நாசமடையப்பட்ட பலன்
களைப்பெறுவதைப்பார்க்க அந்தச்சிரத்தாபத்தியுடனே தேவ
ரைத்தானே யுபாசித்துச் சாஸ்வதமாயிருக்கப்பட்ட தேவரீ
ருடைய சொருபத்தையே அடையலாகாதா. அருச்சுன-சகத்

துக்கத்தனாயிருக்கப்பட்ட நம்மை மச்ச கூர்ம வராகாதிருப
களையடைந்தவனென்றும், தேவதைகளுக்குச் சமானமான
னென்றுந், சீவரைப்போலப் பிறந்து நானாவித கிரியைக
செய்யப்பட்டவனென்று மெண்ணப்பட்ட கேவலமாகிய
அற்ப புத்தியை யுடைத்தானவாளாலே யுத்த மோத்தமு
நாசமின்றியெப்போதும் நித்யமாயும் அவ்யக்தமாயுமிருக்க
பட்ட பிரமசொரூபமாகிய நம்முடைய நிசசொரூபத்தை
யறிந் துபாசிக்கமாட்டார்கள். (உச

சுவாமி - இப்படியறியாமற்போவதற் கென்னகாரணம்
அருச்சுனா சர்வலோகத்திலுள்ள அஞ்ஞானத்தையுடைத்தான
சீவர் நம்முடைய நிசரூபத்தைக் காணமாட்டார்கள். எதனா
லென்றால் ரச்சுசர்ப்பம்போலத்தோற்றப்பட்ட தேகத்தை நா
னென்றுஞ் செகத்தைச்சத்தியமென்றுங் காணற்சலத்துக்கு
சமானமாகியநிரிசியவிஷயங்களிலிச்சையுமுண்டாக்கப்பட்ட
வென்னுடைய யோகமாயையினுடைய சாமர்த்தியத்தினாலே
யவாளுடைய ஞானமானது மூடப்பட்டு விவேக சூனியரா
சுத்த மூடராயு மிருக்கப்பட்ட அந்தச்சீவாள் சென்மாதி
ரகிதனையும் நாசமில்லாதவனையும் எப்போதும் ஏகரூபனா
யிருக்கப்பட்ட நம்மையறியவே மாட்டார்கள். (உரு

அருச்சுனா-இந்தச்சகத்துற்பத்தி, திதி, லயமிவைகளு
குக் காரணமாயிருக்கப்பட்ட மாயையானது எனக்குச் சுவா
தீனமாயிருப்பதால் எல்லாவற்றிலும் நான் கலந்திருந்து
ஆகாயம்போலொன்றிலும் பற்றில்லாமலிருப்பதால் பூதபவ
யவர்த்தமானகாலங்களும் அந்தக்காலங்களிலுள்ள சீவரையு
அவாளுடையசெய்கைகளையும்நான் அறிவேன்; அவித்தைக்கு
வசமாகி யேகதேசமான ஒரு தேகத்தை நானென்றும் நிரி
யத்திற் சத்தியத்துவ புத்தியையுமுடைய சீவாள் எங்கு
பரிபூரணனையும் சகலசீவாளுடைய புத்திக்குச் சாட்சியாக
யிருக்கிற நம்மையறியவே மாட்டார்கள். (உசு

சுவாமி-இப்படியெங்குமிருக்கிறவராயும் அந்தந்தச்சீவ
ளுடைய புத்திக்குச்சாட்சியாயும் பிரகாசித்துக் கொண்டிரு

புத்மைச் சுகசயாய்த் தெரிந்து கொள்ளும் படியாயிருக்க
வருமறியவேமாட்டார்களென்றுசொல்லும்படியானபிரதி
மெது ? அருச்சுன-நம்முடையபின்னப்பிரகிருதியாகிய
ற்சலப்பொற்றோற்றுகிற பஞ்சவிஷயங்களைச் சத்தியமாக
மூன் ஜப்பின்னுமில்லாமல்புத்தியில்ரச்சுசர்ப்பம்போலத்
ற்றப்பட்ட தேகத்தை நானென்று பொய்புக்கொண்டு
க்காலத்திலுள்ளடானவனென்றும்; இந்தக்காலத்தில்மாண
டயப்பட்டவனென்றும் இவ்விதமானநிச்சயபுத்தியுடனே
ந்துகொண்டு அந்தத்தேகத்துக்கனுகூலமாய் வரப்பட்ட
ஷயங்களில்ராகமும், பிரதிகூலமாய் வரப்பட்ட விஷயங்
ல் துவேஷமும் அவைகளினுலுண்டான சுகதுக்கதொந்த
ாகத்தைச் சார்வதா அடைந்து அநுவேபரம புருஷார்த்த
ன்மெய்ஞ்ஞானி முழுதிரிருக்கப்பட்டவோள் அந்தமோகத்தை
டு நம்மைவிசாரித் தெங்கேயறியப்போகிறார்கள். (௨எ)

சுவாமி-இப்படியானு மும்மையார்தானறிந்து உபாசிப்
ர்கள் ? அருச்சுன - அனந்தசென்மங்களில் கிட்டாமையாய்ச்
த்த புண்ணியகருமங்களாற்சித்தசுத்தித்துவாரசுகதுக்கம்;
ாணமரணம்; சுவர்க்கம் நரகமென்னப்பட்ட தொந்தமாகிய
லபாபங்களுற்விடுபட்ட சுகிர்தபருடாள் தேகமேநானென்
ற செகத்துச்சத்தியமென்கிற மோகத்தைவிட்டவாளாகி
ன தானென்று குருமுகமாகச்சந்தேகமற அறிந்து அந்தப்
பெரான்தமான ஆத்மாந்தி யனுபவித்துக்கொண்டு பிரா
துபிருக்கிறவனாயினும் லோகோபகாரமாகத் தன்னுடைய
ிவிதகாரணங்களைக்கொண்டுசமஸ்தவிஷயங்களு மென்னைத்
ிர அன்னியமில்லையென்கிறதாகப் பாவித்துச் சுகதுக்கங்
ளயும் சமமாகவெண்ணி யென்னைபேசார்வதாபத்திசெய்து
ண்டு யார்வருவார்களோ அவர்கள்தானென்னையறிந்துபா
க்கப்பட்டவர்கள். (௨அ)

அருச்சுன-இவ்விதமாயனுஷ்டிக்கும்போது தேகமானது
த்தியில் நழுவிவிட்டாற் பலனென்னவென்று முன்போலச்
ங்கியாதே, யவர்களைப்போலவர்களே யென்றுநே ; இவான்

சமஸ்தமு மறிந்தவாளென்றும் நம்முடையரூபமாகவே யெப்போதுமிருக்கிறதே யவர்களுக்குப் பலமென்கிற பரமார்த்தத்தையுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள். சனன மரணத்திலிருந்து விடுபட்டு என்னையடையவேண்டுமென்று அதுக்குத்தகுந்த புண்ணிய கருமங்களுடனே என்னை யாசரித்து இடைவிடாமற் பிரயத்தனஞ்செய்த மகாபுருஷர்களாரோ அவர்கள்தான் சகல கன்மங்களினுடைய விபரமும் நன்றாய்த் தெறிந்தவர்களென்றும் அத்தியாத்மமென்னப்பட்ட பரப்பிரமத்தைத் தானாக அறிந்து சதா சந்துஷ்டியை யடைந்து கொண்டிருக்கப்பட்டவாளென்றும் சனனமென்றெடுத்ததற்கு எதை யடையவேண்டுமோ அதையடைந்தவாளென்றுஞ் சொல்லப்படும். (உகூ)

இப்படிப்பட்டமகாபுருஷாளுக்கு நடுவிலேதாவதுபிரதிபந்தங்கள் சம்பவித்தாலும் அதனாலந்த ஞானத்துக்கு விக்கினம்வாராமல் அந்தியகாலத்திலென்னையே யடைவார்களென்கிறதையும் சொல்லுகிறேன்கேள். அதிபூதத்தோடும், அதிதெய்வத்தோடும், அதியெஞ்ஞத்தோடும் கூடியிருக்கிறநம்மை யாதொருவரறிந்து நம்மிடத்திலேதானே மனதை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்குப் பிராரத்தானுகுணமாய்மத்தியில் ஏதாவது விட்சேபங்கள் சம்பவித்துக் கொண்டிருந்தாலும் மரணசமயத்தில் நம்மைத்தானேநினைந்து நம்முடைய ரூபத்தையேயடைவார்கள். (௩O)

தொம்பதலட்சியார்த்த மானவரோ தற்பத லட்சியார்த்தமென்னப்பட்டஞானம் சித்திக்கிறதற்குப் பிரதிபந்தமாயிருக்கப்பட்ட தற்பதவாச்சியார்த்தங்களையும் தன்னைத்தவிர இல்லையென்று இந்த ஏழாம் அத்தியாயத்தில் அனுபவயோக மென்னப்பட்ட பத்தியோகத்தைப் பத்தனாகிய அருச்சுனனுக்குப் போதித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியாகிய பகவானுக்கு நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன்.

ஏழாவது

விக்ஞானயோகமென்னப்பட்ட பத்தியோக அத்தியாயம்

மு ற் றி ற் று.

ஆ அத்தியாயம் எ-க்குச்சுலோகம்-௩கO.

ஸ்ரீ ஆநந்தாயநம:

உ

ஸ்ரீ இரங்காயநமஃ

எட்டாவது

அக்ஷரப்பிரமயோக அத்தியாயம்.

சுவாமி-தேவரீருடைய பக்தாளாயிருக்கிறபேர்கள் பிரம சொரூபமுதலானவைகளையும் அறிவார்களென் றனுக்ரகஞ் செய்தீர்களே, அந்தப்பிரமசொரூபமென்பதெது, அத்தியாத்மமென்றதெது, கன்மமெது, அதிபூதமெது, அதிதெய்வமெது? (க)

சுவாமி-அதியெக்ஞமெது, நிரியாணகாலத்தில் மனதைச் செயித்தவர்களால் எவ்விதமாயும்மையறிந்தடையப்படும்? ()

அருச்சுன - நாசரகிதமாயும் சகத்துக்குக் காரணமாயுமிருக்கப்பட்ட பரமான்மாவையே பிரமசொரூப மென்று சொல்லப்படும். தேகத்தினிடத்திலிருந்து கர்த்தத்துவ போக்தத்துவத்தையடையாததற்கு முன்பாக உண்டான ஆதிசம்பமான சாட்சியெதுவோ அதற்கு அத்தியாத்மமென்று சொல்லப்படும். தேவதைகளைக்குறித்துச்செய்யப்பட்ட ஓமத்ரவிய தியாகங்களினாலேசகலபூதங்களுமுண்டாகிவிருத்தியுமப்படியடையப்படுகிறதோ, அப்படிப்போலந்தந்தச் சீவாளுடைய கன்மானுகுணமா யவாளவாள் நடத்தவேண்டிய கன்மங்களை விருத்திபண்ணப் பட்டதெதுவோ அதற்குக் கன்மமென்று சொல்லப்படும். (ங)

அருச்சுன - நாசத்தையடையப்பட்ட தேகமுதலான ததுவோ,அதையதிபூதமென்றுசொல்லப்படும்.என்னுடைய அம்சமாகிய கர்த்தத்துவம் போக்தத்துவங்களை யடைந்த சீவாத்மாவுக்கு அதிதெய்வமென்று சொல்லப்படும். சர்வ தேகங்களிடத்திலும் சீவனுக்கும் அந்தரியாமியாகவு மிருந்து கொண்டு சமஸ்தகர்மங்களும் பண்ணும்படியாகப் பிரேரகம் பண்ணிவ்வத்து அவைகளுக்குத்தகுந்தபலத்தையும் கொடுக்கப்பட்டதெதுவோ அதற்கு அதியெக்யமென்று சொல்லப்

படும் இந்த ஆறுவித லக்ஷணத்துடனேயும், நாமே யிருக்கிறோம் நம்முடைய சத்தையன்னியில் ஒன்றுமடவாதென்றும் அறிந்துநம்மையே பக்திசெய்துகொண்டு வருவார்கள் ()

அருச்சுனா-மரணகாலத்தில் எப்படி நம்மையடைவார்களென்றுகேட்டாயல்லவா ? யாதொருபுருஷனானவன் அந்தியகாலத்தில் நம்மையே நினைந்துகொண்டு சரீரத்தைவிடுவானோ அவனம்முடைய சொரூபத்தையே யடைவன். (ரு)

அருச்சுனா-மரணதிசையில் நம்மைநினைத்துத்தேகத்தைவிட்டுவிடலாமென்றெண்ணி யிப்போது நேர்ந்தபடிநடக்கலாமென்பாயாகில்அதனாலுண்டாகப்பட்டபாதகத்தைச்சொல்லுகிறோங்கேள். எதை நினைத்துந் தேகத்தை விடுவானோ அதையேயடைவன். தேவ திரியக் மனிதாதி பாவங்களுக்குள் அவனவன் கன்மானு குணமாய் எதை நினைந்துகொண்டு சரீரத்தைவிடுவானோ அப்பேர்ப்பட்ட சரீரத்தை யடையும்படியாயிருப்பதனாலே அந்தவேளைக்கப்படியேநடப்போமென்றெண்ணுவாயாகில் அது சித்திக்கமாட்டாது ; எதனாலென்றால், எவனென்பதத்தையடையவேண்டுமென்று யதார்த்தமாயிச்சித்துச் சாதனங்களையுஞ்சம்பாதித்துக்கொண்டு சமஸ்தமும் நம்மைத்தவிர இல்லையென்றும் அப்படிப்பட்டநம்மைத்தன்னுடைய லட்சியார்த்தத்தைத்தவிர இல்லையென்றும் ஆந்தரத்திலெவ்வளவுஞ் சமுசயமின்றி யிடைவிடாத அப்பியாசமுஞ்செய்துவரப்பட்ட மகாபுருஷனுக்குக்கூடப் பூர்வசென்மத்திலாவது அல்லது அந்தச்சென்மத்திலாவதுவாசனாசேஷமிருந்து தேகமெடுக்கும்படியாகச்சம்பவிக்கிறதும் அதற்கனுகுணமாய்ச்சாக்கிரத்தி லெந்தவாசனையதிகமாய் மேலிட்டிருந்ததோ அதையேசொப்பனங்காண்பதுபோல் அந்தமகாபுருஷனுடையதேகம்வியோகமாகும்போது நம்மைநினைக்க ஒட்டாமல்மோசஞ்செய்து வேறொன்றைநினைக்கும்படிபலாத்காரஞ்செய்விக்கிறதுந்தவிர நினைத்தபோதிலும் அதைவிட இதுவாசனையாந்தரத்தில் ஏதாவது பெலத்திருக்குமே யானால்

ழுத்தியடையும்போது எதைநினைத்தடைந்ததோ அதையே
ாப்பனங்காணுமல் அதைலட்சியமன்னியில் நிரா கரித்
்போட்டு அதற்குமுன்னெதைப் பெலமாய்நினைத்து அந்த
ில் வைத்துக் கொண்டிருந்ததோ அதுவே மேலிட்டுச்
ாப்பனங்காண்பதுபோல அப்போது நினைத்ததை விட்டுப்
ாட்டுப் பெலத்திருக்கப்பட்டதைப் பிடித்துக்கொள்வதுஞ்
ாவமாயிருக்கிறதனுலேயும், அப்படியிருக்க முன்சொன்ன
வடிக்கைகளேயில்லாமல் அந்தியகாலத்தில் சாதித்துக்
ாள்வோமென்று நேர்ந்தபடி நடக்கப்பட்டவாளுடைய
த்தியைக் குறித்தும் அவாளடையப்பட்ட பலன்களைக்
றித்தும் நானுஞ்சொல்லவேண்டுமா ; ஆனதால் அருச்சுனு
ந்தவிஷயத்தில் இதரவாசனைகள் யாதொன்று மில்லாமற்
த்தமாயிருக்கப்பட்ட புத்திமான்களாயிருக்காநின்ற உன்னை
யாத்ரவாள் தேகம்வியோகமாகிறபரியந்தமுஞ் சாக்கிரதை
ாக யிருந்துகொண்டு முன்நாம்சொன்னபடி நடந்துவருவார்
ளேயாகில் அவர்களுக்குமட்டும் அந்தியத்திலும் நம்முடைய
னைப்பாகவே யிருப்பதனுலே நம்முடையசொரூபத்தையே
டைவார்கள். (௬)

அருச்சுனு - ஆகையாற்சார்வகாலமும் அன்னியசிந்தனை
ல்லாமல் எதைப்பார்த்தபோதிலும் அவைகளெல்லாம்நாமே
யென்றும் அந்தநாமே யுனது நிசரூபமென்றும் நினைத்துக்
காண்டு இதனுல்மனம்புத்தியை நம்மிடத்திற் சமர்ப்பித்தவ
குகி யிராகத்துவேஷமின்றி யுத்தத்தைப் பண்ணுவாயாகில்
நம்மையேயடைவா யிதற்குச்சமுசயமில்லை. (௭)

அருச்சுனு - இந்தப் பதத்தை யடைகிறதற்குச் சக்கிய
ாகாது போலத் தோற்றுகிறதே யென்றுல் முன்சொன்ன
யோகாப்பியாசஞ்செய்யவேண்டும்; அதெப்படி யென்றுல்முன்
சொன்ன ஆசனநியமங்களுடன் இந்திரியங்களைவசப்படுத்திக்
கொண்டு யோகத்தையப்பியாசஞ் செய்துவருகிறது மல்லா
மல் யாதொரு அன்னியசிந்தனையுமில்லாமற் பிரகாசங்களுக்
கும்பிரகாசரூபமான பரமபுருஷனுகிய நம்மை யிடைவிடா

மல் நினைந்துகொண்டிருப்பாயாகில் நம்மையே நீயுமடைய லாம். (அ)

அருச்சுனு-நீ நினைக்கப்பட்ட அந்தப்பரமபுருஷனுடைய லட்சணத்தைச்சொல்லுகிறேம். சர்வஞ்ஞராயும் ஆதிமத்தி யாந்தமு மில்லாதவராயும் புராணராயுஞ் சமஸ்தத்தையும் பிரேரணைசெய்யப்பட்டவராயும் அணுவுக்கணுவாயும் மகத் துக்குமகத்தாயுஞ் சகலசெகங்களேயுஞ் சம்ரட்சணைசெய்யப் பட்டவராயுஞ் சிந்திக்கத்தகாத ரூபமுள்ளவராயும் ஆதித் தனைப்போலத் தானுஞ் சுயம்பிரகாச ரூபராயிருந்துகொண்டு தன்னுடைய சந்நிதானத்திலுண்டான சகங்களையும்விளங்கும் படிசெய்திருக்கிறவராயும் பிரகிருதிக்குப்பரனும் இருக்கப் பட்ட புருஷோத்தமனுனவர்எவரோஅப்படிப்பட்டவரையே, தியானஞ்செய்யவேண்டும். (கூ)

சுவாமி - இப்படிச்செய்தாற் பலனென்ன? அருச்சுன மரணகாலத்திற் பூர்வம் அப்பியாசஞ்செய்துவந்த யோகபலத் தினுல் அசஞ்சலமான மனதைக்கொண்டு புருவமத்தியத்திற் பிராணவாயுவை நிரோதிக்கப்பட்டவன் பிரமரந்தரத்தைப் பேதித்துக்கொண்டு சுயம்பிரகாசரூபனுகிய பரமபுருஷனையே யடைவன். (க0)

அருச்சுன - பிரமநிஷ்டாளெதை யறிந்தனுபவிக்கிருர் களோ, காமக்குரோதமுதலானவைகளை விட்டிருக்கப்பட்ட எதீசுராளெதையடையக் கோருகிருர்களோ, எதையடைய நிச்சயித்துப் பிரமசரியவிரதத்தையனுட்டிப்பார்களோ, அப் படிப்பட்ட அட்சரமா யிருக்கப்படாநின்ற திவ்வியபதத்தை யடைகிறதற்குச் சுளுவாயிருக்கப்பட்ட மார்க்கத்தையுனக்கு இரண்டுசுலோகத்தினுற் சொல்லுகிறேங்கேள். (கக)

அருச்சுன - சர்வேந்திரியங்களேயும் நிக்ரகஞ் செய்து மனதை யிருதயத்தில் நிறுத்தி பிராணுபானனைத் தடை செய்து பிரமரந்தரத்தில் நிறுத்தி யோகதாரணையை யாசரிக் கக்கடவன். (க உ)

அருச்சுனு - பிரமசொரூபத்துக்கு வாச்சியார்த்தமான
ரவமந்திரமாகிய ஏகாட்சரத்தை யுச்சரித்து நம்மையே
த்துக் கொண்டெந்தப் புருஷன் தேகத்தை விடுவானோ
ன் பரமகதியடைவன். (கங)

அருச்சுனு-நம்மையடையபிச்சித்தவர்கள் வைராக்கியத்
னே யிந்திரியங்களை நிக்ரகஞ்செய்துகொண்டு வேறொன்
பும் நினையாமல் எப்போது நம்மிடத்திலேயே யேகாந்த
டுயோடுங்கூட நமஸ்காரவந்தனங்கள் செய்கிறயோகிக்கு
மளிதாக உடன்பட்டிருப்போம். (கச)

சுவாமி-எளிதாக உடன்பட்டதாற்பலனென்ன? அருச்
)-இப்படி நம்மை யுபாசிக்கப்பட்டவர்கள் அநித்யமாயும்
னந்ததுக்கங்களுக்கெல்லா மிருப்பிடமாயு மிருக்கப்பட்ட
ன்மத்தையுடைத்தான தேகத்தையடையார்கள். மோட்ச
மாயும் சாஸ்வதமாயும் நிரதிசயானந்தமாயு மிருக்கிற
மையே யடைவார்கள். (கரு)

அருச்சுனு-பிரமலோகபரியந்தம் போனுலுந் திரும்பவும்
க்கவேவேண்டும். நாசரகிதனுயும் நித்யனுயும் பூரணனுயு
ருக்கப்பட்ட நம்மை யடைந்தால்மட்டுந் திரும்பச் செனன
ண்டாகமாட்டாது. ஆனுல் தபசு தானம் யாகமுதலான
ணிய கன்மங்கள்செய்தால் இந்தலோகத்துக்கு மேலான
ாகங்களை யடைவார்களென்று சாத்திர புராணங்களிற்
ால்லியிருக்க இப்போது லோகங்களுக்கெல்லாஞ் சிரேஷ்ட
ன பிரமலோகம்போனுலுந் திரும்பவும் பிறப்பார்களென்று
படிச் சொல்லலாமென்று கேட்கிருயோ, அருச்சுனு
ந்தந்தப் புண்ணியங்களுக்குத்தகுந்தபடி யெவ்வளவுகாலம்
ாயில் அந்தந்தலோகங்களையடைந்தனுபவிக்கவேண்டுமோ,
வ்வளவுகால மனுபவித்துத்திரும்பவும் இந்தலோகத்துக்கு
ந்துவிடுவார்கள். அந்தலோகங்களே சாஸ்வதமில்லாமற்
ாகும்போது அதையடையப்போனவாள்மட்டும் எப்படிச்
ஸ்வதமா யிருப்பார்கள். இந்தலோகத்தி லிருக்கும்போது

மோட்சமடையவேண்டுமென்றிச்சித்துச் சமஸ்தமுநம்மைத் தவிர இல்லையென்றுகன்மங்கள்செய்துவரப்பட்ட எதீசுரான் மட்டும் பிரமலோகமார்க்கமாக முத்தியடைகிறதென்றுசொல்லப்பட்டிருக்கிற சுருதிவாக்கியப்படிக்குப் பிரமலோகத்தையடைந்து அந்தப்பிரமதேவருடனே சொரூபவிசாரஞ்செய்துகொண்டிருந்து அந்தப்பிரமதேவர் என்னுடையசொரூபத்தையடையும்போது இந்த எதீசுராளும் அடைவார்களேதவிர அந்தப் பிரமலோகத்தை யடையவேண்டுமென்று நமக்கன்னியமாக இருக்கிறதாக இச்சித்துப் புண்ணிய கருமங்களினுலடைந்த எல்லாப்புருஷாளுந்திரும்பவும்வருகிறதில் எவ்வளவுஞ் சமுசயந் தேவயில்லை. (கசு)

அந்தப் பிரமதேவர் வாசஞ்செய்யப்பட்ட சத்தியலோக முதலாய்அநித்யமென்கிறவிபரத்தைத்தெரிந்து அதில்வைராக்கியம்வருகிற நிமித்தமாகச் சிருஷ்டிக்கிரமத்தைத் தெரியப்படுத்துகிருர். அருச்சுன-கிரேதா,திரேதா,துவாபர,கலி யிந்த நான்குயுகங்களுங்கூடினது ஒருசதுர்யுகமென்று சொல்லப்படும் இப்படிப்பட்டசதுர்யுகம்ஆயிரமானுற்பிரமாவுக்கொரு பகலென்று சொல்லப்படும் ; இப்படியே இரவும். இப்படிப்பட்ட காலநிர்ணயத்தை யாருடைய சங்கற்பத்தைத் தவிர இல்லையென் றறிவார்களோ அவர்கள்தான் இந்தப்பகலு மிரவுமெல்லாவற்றையுமறிந்த மகான்களென்று சொல்லப்படும். ()

அருச்சுன-அவ்வியக்தமான பிரமாவினுடைய பகலிற் சமஸ்த பிரபஞ்சங்களு முண்டாகிச் சமஸ்த கன்மங்களும் நடந்துகொண்டிருக்கும் ; இராத்திரியில் அந்த அவ்யக்தத்திற் சமஸ்தபிரபஞ்சங்களுங் கன்மங்களுமடங்கியிருக்கும். (கஅ)

அருச்சுன - அந்தந்தச்சீவாளுடையகன்மவசங்களினுற் பிரமதேவருடைய பகலிலுண்டாவார்கள் ; இராத்திரியில்அவ்யக்தத்திலடங்குவார்கள் இந்தப்படிபிரபஞ்சங்கள் பிரவாகரூபமாய்ப்பிரவிர்த்தித்துக்கொண்டிருக்கும் இவ்விதமாயந்தப் பிரமதேவருக்கு நூறுவயதானவுடனே அவர்வாசஞ்செய்யப்

..டசத்தியலோகமும் அதற்குக் கீழ்ப்பட்ட லோகங்களும் ..திலுள்ள சகலசீவகோடிகளும் மற்றுமுள்ளனயாவும் நசிக் ..பட்டு அவர்மாத்திரம் எப்போதும் என்னுடைய சொரு ..தையே தியானித்துக்கொண் டிருந்ததாலந்தச்சொரூபத்தி ..யே தப்பாமல் அயிக்யமாய்விடுவார். (கசு)

..சுவாமி-இந்தப்பிரமலோகமுதலாய்அநித்தியமாய்ப்போகும் ..ாது பின்னையெதுதான் நசியாமற் சாஸ்வதமாயிருக்கும். ..ருச்சுனு-சத்தியலோகமுதலான சமஸ்தலோகங்களும் நசித் ..்போனாலும்நசியாமலும்நித்யமாயும் எப்போதுஞ்சாஸ்வத ..யுமிருக்கிறபிரமசொரூபத்தையுஞ்சொல்லுகிறேன்கேளும் ..ாசராத் மகமான பிரபஞ்சங்களுக்கும் அவைகளிருக்கிற ..லாகங்களுக்கும் அந்தலோகங்களும் அதிலுள்ள சீவர்களும் ..ளங்கும்படி யுண்டாயிருக்கிற வேதங்களுக்குங் காரண ..ானது மாயை அந்தமாயைக்குங் காரணமாயு மிந்திரியங் ..ளுக்கும்மனதுக்கும் அகோசரமாகியும் புராதனமான பரப் ..ரமசொரூபமானதுசமஸ்தபிரபஞ்சங்களும்நசித்துப்போனு ..ம் நசியாமலிருக்கும். (உ0)

சுவாமி - அந்தச் சொரூபம் நசியாதென்பதற் கென்ன ..ரமாணம் ? அருச்சுனு-இந்திரியங்களினுலே கிரகிக்கப்படாத ..ராயும் மனதினுலே நினைக்கப்படாதவராயும் அவ்யக்தமாயும் ..ட்சரமாயு மிருக்கப்பட்டது எதோ அதையேபரம புரு ..ார்த்தமென்று சொல்லப்படும் ஆரையடைந்தாற்றிரும்பிச் ..னனத்தை யடையார்களோ அப்படிப்பட்ட பரமானந்த ..சாரூபமே யெனதுசொரூபம். (உக)

சுவாமி-இந்தச்சொரூபத்தையடைவதற்கென்ன உபாயம்? ..ருச்சுனு - சமஸ்தபிரபஞ்சங்களும் எதனிடத்தி லுண்டா ..ருக்குமோ இந்தச்சமஸ்தபிரபஞ்சங்களையும் எதுவியாபித் ..ருக்கிறதோ அப்படிப்பட்ட பரமபுருஷனுகிய என்னை ..ன்னிய சிந்தனையில்லாமல் எவன் அந்தரங்கவிசுவாசத்துடன் ..நகிய பத்திசெய்து வருவானே அவனுலேயே யடையப்படும்

அவனுக்கே நானுமடையத்தகுந்தவன். இப்படியல்லாமல் வேறேமார்க்கங்களினாற் போனபேர்கள் திரும்பவும் சனனத்துக்கு வந்துவிடுவார்கள். (௨௨)

சுவாமி - எந்தவிதமாய்ப்போனவர்கள் திரும்புவார்கள்? எந்தவிதமாய்ப்போனவர்கள் திரும்பார்கள்? அருச்சுனா - எந்தக்காலத்திற் சரீரத்தைவிட்டெந்த மார்க்கத்திற்போன யோகீசுராள் திரும்பியும் பிறக்கமாட்டார்களோ, எந்தக்காலத்தில் மரணமடைந்து எந்தமார்க்கத்திற் போனகன்ம யோகிகள் திரும்பவும் பிறப்பார்களோ, அப்படிப்பட்ட காலத்தையும் மார்க்கத்தையுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள். (௨௩)

அருச்சுனா - அக்கினிதேவதையையும், திவாயென்னப்பட்ட சூரிய அபிமானதேவதையையும் சுக்கிலபட்சாபிமான தேவதையையும் உத்தராயணாபிமான தேவதையையும் என்னைத்தவிர இல்லையென்றுபாசனை செய்துகொண்டு விசாரமுள்ள ஞானவந்தாள் அப்பேர்ப்பட்ட தேவதைகளுடைய மார்க்கத்தின்வழியாக அந்தந்தக்காலங்களிலேயே தேகத்தைவிட் டென்பதத்தையே யடைவார்கள். இவர்கள்தான் திரும்பவும் பிறவார்கள். (௨௪)

அருச்சுனா - தூமாபிமான தேவதையையும் இராத்திரியென்னப்பட்ட சந்திராபிமான தேவதையையும் கிருஷ்ணபட்சாபிமான தேவதையையும், தெட்சணாபிமான தேவதையையும் காமியமாக வுபாசனைசெய்து யாகாதிமுதலான தபசு, தானம் விரதங்கள்செய்யப்பட்ட கன்மயோகிகள் சுவர்க்காதிலோகங்களிற் போகங்களை யனுபவித்துச் சந்திரமண்டலமார்க்கமாகத் திரும்பியும் பிறப்பார்கள். (௨௫)

அருச்சுனா-அர்ச்சராதிமார்க்கமென்றுந் தூமாதிமார்க்கமென்று மிரண்டுமார்க்கம் லோகத்திலெப்போதுஞ் சாஸ்வதமாயிருக்கும். அதில்ஞானயோகிகள் அர்ச்சராதிமார்க்கமாகப் போய்மோட்சத்தை யடைவார்கள். கன்மயோகிகள் தூமாதிமார்க்கமாகப்போய்த் திரும்பவும்பிறப்பார்கள். (௨௬)

அருச்சுனு-இந்த இரண்டுமார்க்கமுமறிந்த ஆருடனுகிய
ாகிக்குப் பலத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேள். அருச்சுனு
தஇரண்டுமார்க்கங்களையும்அறிந்தயோகீந்திரன்மோகத்தை
டையானுனதால் நீயெப்போது மென்னைத்தவிர அன்னிய
லையென்கிற திடநிச்சயத்தினுலே பரமேசுரனுகிய யென்
டைய தியானத்தைச்செய்துகொண்டுவருவாயாகிற் சமஸ்த
ாகங்களிலு மிருந்தும் விடுபட்டு நம்மையேயடைவாய். ()

அருச்சுனு-இந்த அத்தியாயத்திற்சொன்ன எட்டுப்பிரச்
ானத்தினுடைய அர்த்தத்தினு லென்னைத்தவிர அன்னிய
லையென்கிற அர்த்தந்தெரிந்த யோகி வேதங்களைப்படித்து
தனுடைய அர்த்தங்கள் தெரிந்ததனுலேயும் எக்யங்கள்
ய்ததனுலேயுந் தபசுகள்பண்ணினதனுலேயுந் தானங்கள்
ாடுத்ததனுலேயும் எந்தப்புண்ணியங்களுண்டாமோ அந்தப்
ண்ணியங்களுடனே சிரேஷ்டமுஞ் சகத்துக்கு மூலபூதமும்
வோக்ரட்டமுமாகிய நம்முடைய சொருபத்தையே யடை
ன். (உஅ)

எட்டாவது

அக்ஷரப்பிரமயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் அ-க்குச் சுலோகம் - கூகூஅ.

ஸ்ரீ வாசுதேவாயநமஃ

உ

ஸ்ரீ பக்தஜனப்பிரியாய நமஃ

ஒன்பதாவது

இராசகுய்யயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை - தற்பதலட்சியார்த்தமானபரமாத்மாவைத்
ரிசிக்கிறதற்குப்பிரதிபந்தமாயிருக்கிற தற்பதவாச்சியார்த்தங்
ளையும் அந்தப்பரமாத்மாவைத்தவிர அன்னியமில்லையென்று

பத்திசெய்தால் அந்தப்பத்தியினுற் பரமாத்மாவை யடைய லாமென்று ஏழாவது, எட்டாவது இந்த அத்தியாயங்களிற் சொல்லியிருக்கிறதற்கு விசேடமாயிருக்கப்பட்ட தம்முடைய விபூதி மகத்துவத்தையுந் தம்மைப் பத்திசெய்ய வேண்டிய விபரங்களையுந் தம்மையறியவேண்டிய ஞானமுதலியவைகளை யும் இந்தஒன்பதாம் அத்தியாயத்திற் சொல்லத் தொடங்கு கிருர்.

அருச்சுனு-என்னுடைய விசேஷங்களையும் பத்திஞான முதலியவைகளையும் அடிக்கடி நான்சொல்லிவருவதில் அசூ யையின்றிக் கேட்கப்பட்ட வுனக்குத்தொம்பத லட்சியார்த்த மானரகசியமாயிருக்காநின்ற ஞானத்தையும்அந்தத்தொம்பத லட்சியார்த்த மானவரோ தற்பதலட்சியார்த்தமென் றனுபவ மாயும் அதிரகசியமாயு மிருக்கப்படாநின்ற விஞ்ஞானத்தை யும் உனக்குச்சொல்லுகிறேம். அதை நீ யறிந்தாற் சங்சார பந்தத்திலிருந்தும் விடுபட்டு மோட்சமேயடைவாய். (க)

அருச்சுனு-அந்தஞானமான தெப்படிப்பட்டதென்றல் சமஸ்தவித்தைகளுக்கெல்லாமிராசாவாகவும் தொம்பதலட்சி யார்த்தமான கூடஸ்தரே தாமெனென்னப்பட்ட ரகசியத்தை யுடைத்தானதாயும் அந்தக்கூடஸ்தரே தற்பதலட்சியார்த்த மான பரமாத்மாவென்றும் அவரைத்தவிர அன்னியமில்லை யென்றும் தெரியத்தக்கதான அதிரகசியத்துடனும் அதிக சிரேஷ்டத்தை யுடைத்தானதாயும் சகலவிதமான சமுசயங் களையும் சனனமரணமென்னப்பட்டசம்சாரத்திலிருந்து விடு படுத்திப் பரிசுத்தத்தைப்பண்ணி வைக்கப்பட்டதாயும் உத்த மங்களுக்கெல்லாம் உத்தமமானதாயும் பிரத்தியட்சமா யனுப வத்திற் காணப்படுவதாயும் சத்பலத்தைக் கொடுக்கப்பட்ட தாயும் இருக்கப்பட்டது. இதனுல், அருச்சுனு-அதையறிகிற விஷயத்தில்அதிகப்பிரயாசை யுண்டாயிருக்கலாமென்று ஒரு வேளை யெண்ணுவாயாகில் அப்படிக்குமில்லை ; ஆனுலதைத் தெரியவேண்டுமென்று மனப்பூர்வமாய்மாத்திர மெத்தன

...டு அதையறிகிறவிஷயத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதகுந்த ...ன்மங்களை மாத்திரம் விடாமலாசரித்தால் எளிதாகஆசரிக்த ...யிருக்கப்பட்ட சொரூபத்தை யறிந்தடையப் படுகிறதாயு ...ருக்கும். இப்படிப்பட்ட ஞானத்தை நீ நம்மிடத்தில்வைத் ...ருக்கிற பத்தி விசுவாசத்தினால் உனக்குநான்சொல்ல மன ...ண்டானவனா யிருக்கிறேன். (உ)

சுவாமி - மோட்சமடைய எளிதாக இந்தஞானமிருக்க ...ல்லாருமேன் சங்சாரிகளாகித் துக்கத்தையடைகிறார்கள்? ...ருச்சுனா - என்னையறிந்தடையத்தக்கதான ஞானத்தினிடத் ...லும் அதற்குச்சாதகமான தன்மங்களிடத்திலும் பத்தி விசு ...ாசமில்லாமல் அசிரத்தையோடுங்கூடினவாளென்னையடை ...ாமல் மிருத்துவினால் விழுங்கப்பட்டுச் சனனமரணமென் ...ற சங்சாரத்திலேயே பிரமித்துக்கொண்டு அதற்குத் தகுந்த ...த்தனங்களையே செய்துகொண்டிருப்பதனா லிந்தஞானமவர் ...ளுக்கெப்படி லப்தமாகும் அதனாற்றுக்கத்தை யடைந்து ...காண்டிருக்கிறார்கள். (ஙு)

அருச்சுனா-நீயோ அப்பேர்ப்பட்டவ னல்லாததனாலுனக் ...ச் சொல்லுகிறேங்கேள்அருச்சுனா-இந்திரியங்களாற்காணப் ...டாததாயும் மனசினாலே நினைக்கப் படாததாயு மிருக்கப் ...ட்ட சொரூபத்தையுடைத்தாயிருக்கிற நாம் சமஸ்தபிரபஞ் ...ங்களிலும் வியாபித்திருப்போம் நம்மிடத்திலேயே சமஸ்த ...ிரபஞ்சங்களுமிருக்கிறதும் அப்படியிருந்தாலும் அவைக ...ிடத்தில் நாம் அசங்கமாகவே யிருப்போம். (ச)

சுவாமி - தங்களிடத்திற் சகல பிரபஞ்சங்களுமிருக்கிற ...பாது அவைகளிற்சம்பந்தமில்லாமலெப்படியிருக்கக்கூடும்? ...ருச்சுனா-நம்மிடத்திற் சகலபூதங்களுந் தரிக்கப்பட்டிருந்தா ...ம் அவைகளைப்பாலனஞ்செய்துகொண்டிருந்தாலுங் கூடா ...தைக்கூட்டிவைக்கப்பட்டதுங் கூடவேண்டியதைக் கூடா ...லுஞ்செய்துவைக்கப்பட்ட சாமர்த்தியமுள்ள என்னுடைய ...யாகமாய்யையினுடைய மகத்துவத்தினாலே சீவாளைப்போற் ...ங்கத்தையடையாமல் அசங்கமாகவே யிருப்போம். (ரு)

அருச்சுனு-இதற்குத் திட்டாந்தஞ்சொல்லுகிறேனுங்கேள் ஆகாயமெவ்வளவோ அவ்வளவும் வாயுவானது நிறைந்திருந்தாலும் அதையாகாயமானது எவ்விதமா யொட்டாமலிருக்கிறதோ அப்படிச் சமஸ்தசகங்களும் நம்மிடத்தி லிருந்தாலும் அவைகளில் நாம் கூடாதிருக்கிறோம். (சு)

சுவாமி-இந்தச்சகங்களெல்லாமாராலே சிருஷ்டிசெய்யப்படுகிறது? அருச்சுனு-பிரளயகாலத்திற் சகலபூதங்களு மென்னுடைய பிரகிருதியினிடத்தில் லயத்தை யடைந்திருக்கும் சிருட்டிகாலத்தில் அந்தந்தப்பூதங்களுடைய கன்மானுகுணமாகத்திரும்பவுஞ் சிருஷ்டிக்கப் பண்ணுவேன் ஆனலிந்தப்பிரகிருதிக்கும் பரனும் அசங்கனும் நிர்விகாரனும் நாமிருப்போம். (எ)

அருச்சுனு-அசங்கமாயும் நிர்விகாரமாயுமிருக்கப்பட்ட நம்மால்எவ்விதமாய்ச்சிருஷ்டிக்கப்படுகிறதென்றுகேட்பாயே யாகிற் பூர்வஜென்மகன்மங்களினலேபரவசங்களாகியசமஸ்த பூதங்களையும் என்னுடையசொப்பிரகிருதியை அவலம்பித்து அந்தப்பூதங்களுடைய கன்மானுகுணமாய்ச் சிருட்டிப்பேன்.

சுவாமி - நாநாவிதமான கன்மங்களை யாசரிக்கப்படுவதினலே சீவாளைப்போல,பந்தங்கள்வந்துசம்பவிக்காதா ? அருச்சுன - சிருட்டியாதி கன்மங்களிடத்தில் ஆசக்தி யில்லாதவனும் உதாசீனனு மிருக்கப்பட்ட என்னை யந்தக்கன்மங்களொருபோதும் பந்திக்கமாட்டாது. (கூ)

அருச்சுனு-இன்னமந்தமகாமாயைக்கதிட்டானமா யிருக்கிற நம்முடையசந்நிதியில் நம்முடைய பிரகிருதியினலுண்டான முக்குணங்களே சராசரங்களோடுங் கூடிய சீவேசுர செகத்தாகியவிசுவத்தைச் சிருட்டிசெய்து கொண்டிருக்கும். இத்தன்மைய காரணத்தினலே சகங்களானது திரும்பித் திரும்பியுண்டாகிறதும் திதியடைகிறதும் லயமடைகிறதாயுமிருக்கும். (கo)

சுவாமி - இப்படிப்பட்ட பகவானயிருக்கிற தேவரீரை யெல்லாருமேனறிந்து உபாசிக்க வில்லை ? அருச்சுன - சகல

யகளுக்கு மயேசுரனுகிய என்னுடைய எதார்த்தமான
ரூபத்தையும் பக்தாளுடைய கோரிக்கைகளினுலேமனித
தாரஞ் செய்ததுபோலத் தோற்றுகிறதேதவிர நிசமாய்
ருச்செனனமரணமில்லாதவனென்கிற யதார்த்தஞானத்
யுமறியாதமூடாள் என்னைச் சாமானிய மனிதனுகவும் பா
றச் சீவாளைப்போலே நாநாவிதகிரியைகள் செய்கிறவன்
ல் அவாளவாளுக்குத் தோற்றினபிரகாரம் வசனித்துக்
ண்டிருக்கப்பட்டவாள் என்னையதார்த்தமாயறிந்தெப்படி
சிப்பார்கள். (கக)

அருச்சுனு - இன்னமெனக் கன்னியமாயுங் கண்டமாயு
க்கப்பட்ட தேவதைகளையுபாசித்தாற் சீக்கிரமாய்ப்பலத்
யடையலாமென்றெண்ணி யதற்குத்தகுந்த யெக்யமாதி
மங்கள்செய்கிறவியர்த்தமான ஆசையையுடையவாளாயும்
ணஞ் சிலர் பலவிதகோரிக்கைகளினுல் விரதங்களையே
ய்யப்பட்ட வாளாயும், இன்னஞ் சிலர் அஞ்ஞானத்தை
டயவர்களாய்ப் பலவிதமானகேவலமாகிய தெய்வங்களை
ாதிக்கப்பட்டவாளாயும், இன்னஞ் சிலர் பலவிதமாண
தகன்மங்களே செய்யப்பட்டவர்களாயும்,இன்னஞ்சிலர்
துவகுணத்தையுடைய மோகினி பிரகிருதியை யடைந்து
தசாஸ்திரமுதலானவைகளைவாசித்துஅர்த்தங்கள்தெரிந்து
ண்டு சாமான்யமாகப்பத்திகருமங்கள் செய்யப்பட்டவர்
டைய புத்தியைக் குதர்க்கயுத்திகளினுற் பிரமையையுன்
க்கப் பட்டவர்களாயும், இன்னஞ்சிலர் ரசோகுணத்தை
டய அசுரப்பிரகிருதியையடைந்து டம்பம்,தற்பம்,அகங்
முதலானவைகளையவலம்பித்துஎப்போதும்பிறருக்கிடஞ்
களே செய்யப்பட்டவர்களாயும், இன்னஞ் சிலர், தமோ
ணத்தையுடைய இராட்சதப் பிரகிருதியையடைந்து எப்
ாதும் பிராணஹிம்சாகன்மங்களே செய்யப்பட்டவர்களாயு
ருக்கப்பட்ட அவிவேகிகளாகிய இவர்க ளென்னை யறிந்
ங்கே யுபாசிக்கப்போகிறார்கள். (சஉ)

ஆனால், ஆர்தானறிந்துபாசிப்பார்கள்? அருச்சுனா-காமாதி யின்றி யிருக்கப்பட்ட மகாத்மாக்கள் தெய்வப்பிரகிருதியை யுடைத்தானகுணங்களை யாசரித்தமனசினாலே பூதங்களுக் கெல்லா மாதிபூதமாயும்அவ்வியனாயுமிருக்கப்பட்ட என்னைத் தானாக அறிந்தசந்தோஷத்தை யாந்தரத்தில் அனுபவித்துக் கொண்டு பாகியத்திற் காணப்பட்ட சகலவிஷயங்களையுமென் னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்று திரிவிதகரணங்களினால் அநணியபத்தி செய்துகொண்டு வருவார்கள். (கங)

அருச்சுனா-இன்னமெப்போதுமென்னுடையகீர்த்தனங் களைபண்ணிக்கொண்டு, என்னைத்தவிர அன்னியபத்திசெய் கிறதில்லையென்கிறவிஷயத்தில் திடவிரதாளாகி யென்னுடைய அனுக்கிரக முண்டாகவேண்டுமென்று அதற்குத்தகுந்த யெத் தனமுஞ்செய்துகொண்டு என்னையேயுத்தேசித்து நமஸ்காரஞ் செய்துகொண்டுநானொருவனே விசுவரூபமாயிருக்கப்பட்டவ னென்று மென்னைத்தவிர அன்னியமேயில்லையென்னு மன சோடுங்கூடினவர்களா யென்னையே பத்திசெய்துகொண்டும் வருவார்கள். (கச)

அருச்சுனா-இன்னஞ்சிலர் ஞான எக்கியத்தினாலேயென் னையே யுபாசிப்பார்கள், இன்னஞ்சிலர் சகல பிரபஞ்சங்களும் வாசுதேவனென்றும் அந்தவாசுதேவரோதாமென்றும் உபாசித் துவருவார்கள், இன்னஞ்சிலர் சகலபிரபஞ்சமும் வாசுதேவ ரைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றுமுபாசிப்பார்கள், இன்னஞ் சிலர் அந்தவாசுதேவரே லோகரட்சணார்த்தமாக இப்பேர்ப் பட்ட அவதாரஞ்செய்திருக்கிறாரென்று நம்மையுபாசிப்பார் களத்தாகியஞ்சிலரந்தவாசுதேவருக்குதாசானு தாசரென்றுபா சிப்பார், இன்னஞ் சிலர் அந்தவாசுதேவரே பிரமாவிஷ்ணு ருத்திரருமென் றுபாசிப்பார்கள். இப்படிப்பட்டவர்க ளெல்லாமென்னையறிந்துபாசிக்கப்பட்டபக்தாளே. (கரு)

இப்போது உத்தரவான விதத்தைத்தவிர இன் னமுலகத்தில் எவ்விதமாயிருக்கிறீர்கள்? அருச்சுனா

லாமாய் நாமேயிருக்கிறேம், நம்மைத்தவிர அன்னியமே லலே. அப்படியிருக்க நீ யின்னமுங்கேட்பதால் முக்கியமா நக்கிற விபரங்களைச் சொல்லுகிறேங்கேள். வேதங்களிற் ால்லப்பட்ட பஞ்சயெக்யங்களும் மிருந்தவேள்விகளும் திரங்களும் தேவதைகளையுத்தேசித்து ஆகுதிகொடுக்கப் ட பதார்த்தங்களும் எது எது புசிக்கப்படுகிறதோ அது நம் ஓமத்திரவியங்களும், அக்கினியும், ஓமமும், கிருதமு வைகளெல்லாம்நாமேயாயிருக்கிறேமென்றுபாசிப்பார்கள்.

அருச்சுனா - இன்னஞ்செகத்துக்கு மாதாவும் பிதாவும் மே பிரமதேவரும் நாமே அவரவர் பூர்வஜென்மங் களிற் யப்பட்டிருக்கிற கன்மங்களுக்குத்தக்கதாகக் காலாந்தரங் சிற் பலனைக்கொடுக்கப்பட்டவனும்நாமே சகலதிரிசியவிஷ பகளும்நாமே பரிசுத்தம்பண்ணத்தக்க பிரணவமும்நாமே ருக்குவேதம், எசுர்வேதம், சாமவேதமு நாமேயென்றுபா ப்பார்கள். (கஎ).

அருச்சுனா-எல்லாருமடையத்தக்க பலத்தையுடைத்தான தானமும்நாமே சமஸ்தத்தையு மிரட்சிக்கிறதும்நாமே எல் ாவற்றிற்கும் பிரபுஸ்தானமும்நாமே சுகதுக்கங் களுக்கும் ட்சியாக இருக்கிறதும்நாமே போகங்களை யனுபவிக்கப் ட ஸ்தானமும்நாமே சரணமடைகிறதும், எல்லாவற் றிற்கும் இதஞ்செய்கிறதும்நாமே யெல்லாவற்றிர்கும் கர்த்தா ம் நாமே சமஸ்தமுமுண்டாய்த் திதியடைந்து லயப்படுவ ற்கு ஸ்தானமாகிய பிரகிருதிக்காதாரமு மெல்லாவற்றையு ண்டுபண்ணுகிறதற்கு நாசமன்னியிலிருக்கப்பட்ட பீஜமும் மே யென்றுபாசிப்பார்கள். (சஅ)

அருச்சுனா - ஆதித்தனையிருந்துசகத்தை யுஷ்ணப்பிரசா த்தோடுக்கூடிவிளங்கப்பண்ணுகிறதும்நாமேகாலங்களறிந்து ழைகள்பெய்யும்படியாயும் பெய்யாம லிருக்கும்படியாயுஞ் சய்யப்பட்டது நாமே அசத்தான தூல பூதங்களும் அதற் ப்பரனையிருக்கிற சத்தாகியசூட்சுமமும்நாமே எல்லாவற்றை

யுஞ் சீவிக்கும்படியாகப்பண்ணப்பட்ட சத்தியும்நாமே யித்தனை விதங்களாயும் நாமேயிருக்கிறோமென் றுபாசிப்பார்கள் அப்படியே நீயும் உபாசிக்கவேண்டும். (கக)

சுவாமி-இத்தனைவிதங்களாயுந்தேவரீரோயிருக்க எல்லாருமேனந்தப்படியறிந்துபாசிக்கவில்லை? அருச்சுன-லோகங்களிற் சிரேஷ்டமென்றுசொல்லப்பட்ட யாகாதிகள்செய்து இந்திராதிதேவதைகளை யுபாசித்தால்தேவபோகங்களை யனுபவிக்கலாமென்று சந்தோஷத்தையுடைத்தானவர்களாகி அதனலந்த இந்திரன்முதலாகியதேவதைகளுக்கும்நாமேயந்தரியாமியாயிருக்கிறோமென்கிற ஞானத்தைப்போக்கடித்துக் கொண்டவர்களாகியும் நம்மைத்தவிர அவாள்வேறே யிருக்கிறதாகச் சத்தியத்துவ புத்தியுடனேயு மிருந்துகொண்டு அவாளைக்குறித்து மூன்றுவேதங்களினுற் சொல்லப்பட்டகாமியபலன்களையபேட்சித்து அந்தவேதோக்தளக்கியாதிகன்மங்கள்செய்து சோமபானத்தைப்புசித்துச் சமஸ்தபாபங்களும் போக்கடித்துக்கொண்டவர்களாகிச் சுவர்க்கத்தைப்பிரார்த்தித்துப் புண்ணியசொரூபமாகியதேவேந்திரலோகத்தையடைந்து திவ்வியமாயிருக்கப்பட்டதேவபோகங்களையனுபவிக்கிறதே சிரேஷ்டமென்று நினைத்தனுபவிக்கிறபடியினு லென்னையறிந்தெங்கே யுபாசிக்கப்போகிறார்கள். (உ0)

அருச்சுன - புண்ணியத்துக்குத்தகுந்த காலம்வரையில் அந்தவிசாலமாகியசுவர்க்கலோகசுகங்களையனுபவித்து அந்தப் புண்ணியந் தீர்ந்தவுடனே மனுஷலோகத்தில் வந்துபிறந்து திரும்பவுமந்த சத்கருமங்களையேபண்ணிக் கொண்டிருப்பார்கள் இப்படிப்பட்ட வாளடிக்கடி போக்கு வரத்தா யிருக்கப்பட்ட சனனமரணங்களையே யடைந்துகொண்டிருப்பார்கள்; ஆனல் நம்மை யுபாசிக்கிற நம்முடைய பக்தாள்மட்டும் நம்மையே யடைவார்கள். அவாளுக்குமட்டு மெப்போதும் புனராவிர்த்திகிடையாது. (உக)

சுவாமி-இவர்களுக்குமட்டு மெதனாற்கிடையாது? அருச்
ந - எனக்கன்னியுமா யொருதேவதை யிருக்கிறதென்றும்
தையும் பத்திசெய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணஞ் சொப்
த்திற்கூட எவ்வளவுமில்லாமல் நானொருவனே யெல்லா
பிருக்கிறேனென்று மதுவேதானென்றும் நிச்சயித்து என்
யேதியானித்துக்கொண்டு எதைப்பார்த்தாலும் அவைக
ல்லாம் நானேயென்றும் பத்திசெய்து கொண்டிருப்பதால்
வர்களுக்குப் புனராவிர்த்திகிடையாது. எப்போதுமென்னை
யடைந்திருப்பார்கள். எதைப்பார்த்தாலுந் தாமாகவேபார்க்
தும் வேறொன்றையும் நினையாமல் தம்மையே நினைத்
கொண்டிருக்கிறபட்சத்திற் சூட்சுமசரீரமுங் காரணசரீர
ம் நசித்துப்போய்விட்டாலுந் தூலதேகமிருக்கிறபரியந்தம்
தற்குச்சமரட்சணை யெப்படிநடக்குமென்றால்,என்னைத்தா
க அடைகிறதேயோகம், அதற்குப்பிரதிபந்தங்கள் சம்பவி
மற்சமரக்ஷணை செய்கிறதேக்ஷேமம்; இப்படியிருக்கப்பட்
பர்களுடைய யோகக்ஷேமத்தை நாம்வகிக்கிறது மல்லாம
பர்களுடைய தேகசம்ரட்சணை முதலான வைகளுக்கு
வண்டியவைகளையும் பல்வந்தத்திற்கொடுத்து நாமேயிரட்
போம். (உஉ)

சுவாமி - தேவேந்திராதிகளையுபாசிக்கிறபேர்களுந் தேவ
ாத்தானேயுபாசிக்கிறார்கள் அவர்கள்மட்டுந் திரும்புவா
ன்? அருச்சுன - எல்லாருக்கும் அந்தரியாமியாய் நாமே
ருப்பதால் தேவதைகளையுத்தேசித்து உபாசிக்கிறவர்களும்
மையேயுபாசிக்கிறதாலும் எங்கும் பரிபூரணனாயு நாச
தமாயுமிருக்கப்பட்டவனாகிய நம்மை யெதார்த்தமாயறிந்து
ாட்சம்வேண்டுமென்று விதிபூர்வமாகவுபாசியாமற் காமிய
க அந்தத்தேவதைகளே சிரேஷ்டமென்று பத்தியோடே
பாசித்தால் அர்த்தபோகங்களை யனுபவித்துத் திரும்பவும்
துவிடுகிறார்கள். (உ௩)

அருச்சுன - இன்னம் நன்றாகச் சொல்லுகிறேன்கேள்.
ல எக்யங்களுக்கும் போக்தாவென்றும் அந்தர்த எக்யங்

களுக்குத்தகுந்த பலன்களைக் கொடுக்கப்பட்டவ னென்றும் எல்லாத்தேவதைகளுக்கு மந்தரியாமியாகவும் எல்லாவற்றி கும் பிரபுவாகவு மிருக்கப்பட்டவனென்றும் என்னையறிந் விதிபூர்வமாகவுபாசியாமல்ஏகதேசமாயிருக்கப்பட்டதேவதை களையுபாசித்தால் அவர்களாற் பலன்களை யடையலாமென் றெண்ணி யதற்குத்தகுந்த எக்யாதிகளைச்செய்வதனாலே யந் லோகத்தையடைந்து புண்ணியத்துக்குத்தகுந்த பலனனுப வித்தவுடனே திரும்பிவந்து விடுகிறார்கள். அந்தலோகமே காலாந்தத்தில் நாசமடையும்போது அவர்களுந்திரும்புவார் களென்று நான்சொல்லவாவேண்டும். (உச)

அருச்சுனா - தேவதைகளையுபாசிக்கிறவர்கள் அந்தந்த தேவதைகளுடைய லோகத்தை யடைவார்கள், பிதுர்க்களை யுபாசிக்கிறபேர்கள் பிதுர்க்களுடைய லோகத்தை யடைவார் கள், விநாயகர்முதலான பூதகணங்களை யுபாசிக்கிறபேர்கள் அந்தலோகத்தை யடைவார்கள், நம்மையுபா சிக்கிறவர்கள் சாஸ்வதமாயிருக்கப்பட்ட பரமானந்தசொரூபமாகிய நம்மை யேயடைவார்கள். (உரு)

சுவாமி-அனேகதிரவியங்கள்சம்பாதித்து அதனால் நான விதமான வஸ்துக்களையுஞ் சேகரித்து மிகுந்த பிரயாசை களுடனே பத்திசிரத்தையோடுங் கூடினவர்களாகி எக்யமுத லான ஆராதனைசெய்யப்பட்டவர்களுக்கேயடையப்பட்டலோ கமும்பலனும் அநித்தியமாய்ப்போகும்போது சாஸ்வதமாயுட நித்தியமாயும் பரமானந்தசொரூபமாயுமிருக்கப்பட்ட உம்மு டையபதத்தை யடையவேண்டுமானால்மிகுந்ததிரவியங்களும் மிகுந்தவஸ்துக்களும் மிகுந்த பிரயாசைகளு முண்டாகுப போலத்தோற்றுவதா லும்முடைய பதத்தையடைவது லெ வாயிருக்கமாட்டாதென்று சொன்ன அருச்சுனனுக்குப்ப வான் உத்தரவுசொல்லுகிறார். அருச்சுனா-வெகுதிரவிய சா னங்களுடனே யிதரதேவதைகளை யாராதனை செய்வதை பார்க்கிலு மென்னையாராதனை செய்கிறவிஷயத்தி லவ்வள

மங்கிடையாது. வெகுசுளுவாயு மதிகப்பிரயாஸையின்றியு ருக்கிறது. பலமோ மகத்பலத்தை யடையத்தக்கதாயும் தியமாயுமிருக்கிறது. அதெப்படியென்றால், அவாளவாளு டைய சக்திக்கதிகமாய் அனேகவஸ்துக்களைக்கொண்டு என் க் கண்டமாய்ப்பாவித்துக் காமியமாகச் சிரத்தாபத்தியுட னயாராதனைசெய்பவர்களைப்பார்க்கிலும் அவாளவாளுடைய த்தியனுசாரமாய்ப் பத்திரமானாலும் புஷ்பமானாலும் பழ னாலுஞ் செலமானாலும் என்னைத்தவிர அன்னியமில்லை யன்று அகண்டமாயிடைவிடாததிடபத்தியோடே சுத்தாந் கரணனா யிருந்துகொண்டு நிட்காமனாக யாதொருவன் னக்குச் சமர்ப்பிப்பானோ அவைகளை நான் வெகுபிரியத் தாடுங் கிரஹித்துக்கொள்வேன். அதற்கென்னபலமென்றாற் ஸ்வதமாயும் நித்தியமாயும் பூரணமாயுமிருக்கப்பட்ட என் டைய சொரூபத்தையடையும்படி செய்வேன்.　　(உசு)

அருச்சுனா - என்னிமித்தமாகப் பத்திரபுஷ்பாதிசம்பாத் பஞ்செய்வதுகூடப்பிரயாசையாயிருக்கிறதென்று ஒருவேளை பண்ணுவாயானால் அதைவிடச் சுளுவாயிருக்கப்பட்டமார்க் கத்தையுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள். தேகத்தினாலெந்தெந்தக்கரு மங்கள்செய்கிறாயோ, எந்தெந்தவஸ்துக்களைப்பட்சிக்கிறாயோ எந்தெந்தத் திரவியங்களைக்கொண்டு ஓமஞ்செய்கிறாயோ, எந் தெந்தப்பதார்த்தங்களைத் தானங்கொடுக்கிறாயோ, எந்தெந்தத் தவங்கள்செய்கிறாயோ அவைகளையெல்லாஞ் சிரத்தாபத்தி யுடனே யெனக்கே யற்பணஞ்செய்வாயாகில் அதனாலும் நான் முன்போலவே திருப்தியடைந்தவனாய் விடுவேன்.　　(உஎ)

சுவாமி-இப்படிச்செய்தாலென்னபலம்? அருச்சுனா-இந் தப்படிசகலகன்மங்களும் எனக்கற்பணஞ்செய்வாயாகி லிந்த மனிட்டம்எப்போதென்னைவிட்டுநீங்கும் இந்த இஷ்டமெப் போது என்னாலடையப்படும்என்றெண்ணப்பட்டகோரிக்கை யினாலேயுண்டானசனனமரணமாகியகன்மபந்தங்களிலிருந் தும் விடுபட்டு என்னைத்தவிர அன்னியமில்லை யென்றும்

அதுவேதானென்றும் அனுபவமான சையோகயுக்தனாயிருந்துதேகமுள்ளவனாயினும் நிட்காமனாகத் திரிவிதகாரணங்களினாலும் புண்ணியகன்மங்களேசெய்துவந்து தேகாந்தத்திற்பரிபூரணமாயிருக்கிற என்பதத்தை யப்பிரதிபந்த சாட்சாத்காரமாயடைவாய். (உஅ)

சுவாமி-உம்மைப்பத்திசெய்யப்பட்டவர்களுக்கு மோட்சமும், அதுசெய்யாதவர்களுக்குப் பந்தமுந் தருகிறபோது சீவாளைப்போ லிராகத்துவேஷ முண்டாகுமே? அருச்சுனா-சமஸ்தபூதங்களுக்கும் நான் சமமாயிருக்கப்பட்ட வனானதால் எனக்குப்பிரியமுள்ளவனுந் துவேஷமுள்ளவனுங்கிடையாது; அப்படியிருக்க இருட்டையுங் குளிரையும் போக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று அக்கினியையுந், தரித்திரமுதலானவைகளைப் போக்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று கற்பக விருட்சத்தையும், அனுசரிக்கப்பட்டவர்களைப்போ லென்னையடைந்துநித்தியசுகமாயிருக்கப்பட்டதை யனுபவிக்கவேண்டுமென்கிறவர்களென்னையே யாராதனைசெய்து என்னையே தியானிக்கப்பட்டவர்களாயிருப்பதா லென்னையேயடைகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவாள் தேகமிருக்கும்போது மென்னிடத்திலேயே யிருக்கிறார்கள் நானுமவர்களிடத்திலேயே யிருப்பேன் எனக்கும் அவர்களுக்கு மெப்போதும்பேதமேகிடையாது. இதன்றித் தேவலோகத்தை யடையவேண்டுமென்றிச் சித்து ஆராதனைசெய்யப்பட்டவாள் அந்தலோகத்தை யடைந்து திரும்பவுஞ்சனனத்துக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். இந்தவிதங்களா யந்தந்தப்பக்தாளுடைய பாவனைகளெப்படியோ அந்தந்தப்படி பலன்களுமடையப்படுகிறார்களேதவிரக் கற்பகவிருட்சம்போலிருக்கப்பட்ட என்னிடத்திற் பட்சபாதம் வரக்காரணமேயில்லை. (

சுவாமி - நல்ல ஆசாரத்தோடே யிருக்கப்பட்டவர்களா லிந்தப்பத்திசெய்ய வேண்டுமேயல்லாமலப்படி யில்லாதவர்களு மிந்தப்பத்திசெய்தால் மோட்சமடைவார்களா? அருச்சுனா-சிரேஷ்டமான ஆசாரத்தோடுங் கூடினவனாக இருந்

ாண்டென்னைச் சண்டங்கண்டமாய்ப்பாவித்துப் பத்திசெய்
பட்டவர்களைப்பார்க்கிலும் பாபகடத்தைகளின்றி மிகவுந் து
சாரகடத்தை யுள்ளவனானாலு மன்னியதேவதைகளுடைய
தனாகாம லெங்கும்நானேயிருக்கிறேனென்று ெ க்குஞ்
த்துக்கும் பேதமில்லையென்றும் அகண்டமாயிருக்கப்பட்ட
மேசுரனாகிய என்னையறிந்து எவன் அநனியபத்திசெய்வா
ற அப்போதேயவனைச் சற்சனனென்றும் மோட்சத்துக்
ிகாரியாய்விட்டானென்றும் சொல்லப்படும்; எதனாலென்
ல், எல்லாவற்றிற்குஞ்சிரேஷ்டமாயு மெதார்த்தமாயு மிருக்
நிச்சயத்தையடைந்தவனானதா லவனே சிரேஷ்டனென்
லும் மோட்சமே யடைவானென்பதிலும் யாதொரு சமு
முந் தேவயில்லை. (ஙo)

சுவாமி - துராசாரமாய் நடக்கப்பட்டவ னெப்படிச்சி
ஷ்டமாவான்? அருச்சுனா-என்னையேநம்பி யென்னிடத்தி
யே சித்தத்தையுடையவனாரோ அவன் துராசாரனாயிருந்
லும் என்னைப்பத்திசெய்த விசேஷத்தினாலேசமஸ்தபாபங்
ிலுமிருந்து விடுபட்டுச் சீக்கிரமாகத்தன்மபரனாய்ச் சாஸ்
மான மோட்சத்தையேயடைவன். அருச்சுனா - இதை
ாகத்தார் ஒப்புக்கொள்வார்களாவென்றுகேட்பாயேயாகில்,
ாசாரமா யிருக்கப்பட்டவன் பகவானுடைய பக்திமாத்
ஞ்செய்தால் அவன் துற்கதியையடையாமல் மோட்சத்
யே யடைவானென்றுமகாத்மாக்களாகியபிரமரிட்டாளும்
்வாமிசாளுங்கூடிப் பிரசங்கமுதலானதுஞ் செய்துகொண்
ருக்கப்பட்ட இராசாக்களுடைய சபைகளிற்போய்க் கை
த்துக்கிக்கொண்டு நீ பிரதிக்கினைசெய்வாயாகி லிந்தவார்த்
யைக் கேட்டமாத்திரத்திற் சந்தோஷத்தை யுடைத்தான
களாகி யுனக்குவேண்டிய மரியாதைகளும் செய்வித்து
்னைச் சிரேஷ்டமாகவுங் கொண்டாடுவார்கள். (ஙக)

அருச்சுனா - ஆசாரமில்லாத வர்களைக்கூட நம்முடைய
ிகளேயேற்றிவைக்குமென்றது ஆச்சரியமல்ல; பாபகுலத்

திற்பிறந்தவர்கள்முதலாய் நம்முடைய பக்திவிசேடத்தி
சம்சாரத்தைக்கடந்து மோட்சத்தை யடைவார்களென்பதை
யுஞ் சொல்லுகிறேன் கேள். அருச்சுன - பாபயோனிகளி
பிறந்த சண்டாளர்முதலானவர்களானாலும் வேதாத்தியயன
களுக்குங் கன்மங்களுக்குமதிகாரமில்லாத பிராமணஸ்தி
களானாலும் சூத்திரர்களானாலுங் கேவலமாயுழுது பயிர்க
செய்கிறவைசியரானாலு மென்னுடைய பக்திமாத்திரம் வி
பூர்வமாகச் செய்வார்களேயானாற் சிரேஷ்டமான மோட்ச
தையேயடைவார்கள். (ந௨

அருச்சுன - என்னுடைய பக்திவிசேடத்தினாலே தே
மேதானென்றுஞ்செகத்துச்சத்தியமென்றுமொப்புக்கொண்
அநித்தியமா யிருக்கப்பட்ட விஷயங்களில் மோகத்தின
முழுகிச் சார்வதாதுக்கத்தை யடைந்திருக்கப்பட்ட கேவ
மானபுருஷாளும் ஸ்திரீகளும் துராசார நடத்தை யுள்ளவ
களும் துற்குலத்திற் பிறந்தவாளாயு மிருக்கப்பட்டவாள்கூ
மோட்சத்தையடையும்படியாக இருக்கையிற் சிரேஷ்டமா
குலங்களிற்பிறந்துநல்ல ஆசாரங்களோடுங்கூடி நம்மைப்பக்
செய்யப்பட்ட பக்தாளாகிய பிராமணாளுக்கும் ராஜரிஷிகள
கும்மோட்சமுண்டாவதற்குக்கேட்கவாவேண்டும். ஆனதா
அருச்சுன-உன்னுடையசரீரம் அநித்தியமாகவுஞ்சுகமில்லா
தாகவு மிருப்பதால் இனிக்காலதாமசம்பண்ணமல் அநித்தி
சுகம் வேண்டுமென்கிறதிலிச்சையைவிட்டு நித்தியமாயு
சுககரமாயுமிருக்கிற நம்மையடையும்படியானபக்தியேசெ
வேண்டும். (ந

சுவாமி - எல்லாந்தாமேயென்று பக்திசெய்யும்படியாக
மனுக்கிரகஞ்செய்தீர்கள். இப்போது சந்தித்திருக்கிற யுத்
தைப்பண்ணும்படியாகவும் அனுக்ரகஞ்செய்கிறீர்கள்; இ
களினாலே நானெவ்விதமாகப்பக்திசெய்யவேண்டுமோ அ
யனுக்ரகம்பண்ணவேண்டும். அருச்சுன-எதைப்பார்த்தா
அன்னியமா நினையாமல் நாமேயிருக்கிறோமென்று நினை

ண்டும். நம்முடையதாசனுக இருந்துகொண்டு எதைப் ..த்தாலும் நம்மையேபூசிக்கிறேமென்று பூசிக்கவேண்டும். ..வர்களுக்கு நமஸ்காரஞ்செய்தாலும் நமக்கே நமஸ்காரஞ் ..ய்கிறேமென்று செய்யவேண்டுமிதுவுமன்றி நாமேயெங்கு ..நக்கிறேமென்றும்நம்மைத்தவிர அன்னியமில்லவேயில்லை ..ன்று மதனுல் நம்மையடைகிறதேமிகவுஞ் சிரேஷ்டமென் ..ங் திடமாக ஆந்தரத்திற் சார்வதாவைத்துக்கொண்டு பாகி ..திலுன்னுடைய திரிவிதகரணங்களினுலுஞ் சுதன்மங்களை ..காமனுய்ச் செய்துவருவாயாகிற் பரமாநந்தசொரூபமாகிய ..மையே நீயடைவாய். (௩௪)

ஏழாமத்தியாயம், எட்டாமத்தியாய மிவைகளிற்சொன்ன ..பூதிகளுக்கு மதிகமாயிருக்கப்பட்ட விபூதிகளையுந் தன்னு ..டைய பக்திவிசேடத்தையும் அப்படிப்பட்ட பக்திசெய்ய ..வண்டிய கிரமத்தையும் அனுக்ரகஞ்செய்த பகவானுகிய ..தொரு கிருஷ்ணமூர்த்தியுண்டோ அவருக்கு நமஸ்காரஞ் ..சய்கிறேன்.

ஒன்பதாவது

இராசகுய்யயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் கூ-க்குச்சுலோகம்-௩௭௨.

ஸ்ரீ தேவகிநந்தனனே துணை.

உ

ஸ்ரீ வாசுதேவாயநமஃ

பத்தாவது

விபூதி அத்தியாயம்.

அவதாரிகை, முன்சொன்ன ஏழு,எட்டு, ஒன்பது இந்த ..த்தியாயங்களிற் பகவானனவர் தன்னுடைய விபூதிகளைச் ..ங்க்ரகமாகச்சொல்லி அவைகளையெல்லாம் தானேயென்று

பத்திபண்ணும்படியாகச் சொன்னதுந்தவிர இப்போது விஸ்தாரமாயும் ரகசியமாயுமிருக்கப்பட்ட தன்னுடைய விபூதிகளைத்தெரிந்து அவைகளையும் தானேயென்று பக்திசெய்ய வேண்டுமென்கிறஅபிப்பிராயத்தினாலேயந்தவிபூதிகளை இந்த பத்தாம் அத்தியாயத்தில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லத்தொடங்குகின்றார். அருச்சுன-ஏழு,எட்டு, ஒன்பது இந்த அத்தியாயங்களில் நாம்சொன்னநம்முடைய விபூதிகளைக்கேட்டுச் சந்தோஷத்தையடைந்திருக்கிறஉனக்கு இதஞ்செய்யவேண்டுமென்று நினைத்துப் பரமமாயிருக்கிற விஸ்தாரமானநம்முடைய விபூதிகளையறிந்து பத்திசெய்யும்படியாகத் திரும்பவும் உனக்குபதேசம்பண்ணுகிறோம். (க

அருச்சுன-இப்போது நாம்சொல்லப்போகிற நம்முடைய மகிமையையுடைத்தானவிபூதிகளை யொருவரும் அறியமாட்டார்கள்; முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள், நாற்பத்தெண்ணாயிரம்ரிஷிகள்முதலிய இவர்களாலேயும் அறிகிறதற்குத்துர்லபமாயிருக்கும். நம்முடைய அநுக்ரகமுண்டானால் மாத்திரம் அறியலாமேயல்லாமல் வேறே யெந்த எத்தனங்களினாலும் அறியத்தக்கதல்ல. (உ

சுவாமி - இதையறிந்ததனாலேபலமென்ன? அருச்சுன-சனனமில்லாதவனாயும் அனாதியாயும் லோகங்களுக்கெல்லாம் மயேசுரனாயுமிருக்கிறநம்மை யெதார்த்தமா யார் அறிகிறார்களோ அவாள் மனுஷாளுக்குட் சிரேஷ்டா ளல்லாமலும் சமஸ்த மோகங்களிலும் சமஸ்தபாபங்களிலுமிருந்து விடுபட்டு நம்முடைய பதத்தையேயடைவார்கள். (ங

அருச்சுன-சகலலோகங்களும் நம்முடைய விபூதியினாலே விளங்குகின்ற தென்கிறவிபரத்தைச் சொல்லுகிறோங்கேள். நல்லதுபொல்லாதது என்றுநிச்சயிக்கிறபுத்தியும் எல்லாமாய் நாமே இருக்கிறோமென் றறியப்பட்ட ஞானமும் நம்மைத் தவிர அன்னியமில்லையென்கிறதேமோகமன்றியிலிருக்கிறது

பத்திபண்ணும்படியாகச் சொன்னதுந்தவிர இப்போது விஸ்தாரமாயும் ரகசியமாயுமிருக்கப்பட்ட தன்னுடைய விபூதிகளைத்தெரிந்து அவைகளையும் தானேயென்று பக்திசெய்ய வேண்டுமென்கிறஅபிப்பிராயத்தினாலேயந்தவிபூதிகளை இந்தப் பத்தாம் அத்தியாயத்தில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லத்தொடங்குகின்றார். அருச்சுனா-ஏழு,எட்டு,ஒன்பது இந்த அத்தியாயங்களில் நாம்சொன்னநம்முடைய விபூதிகளைக்கேட்டுச் சந்தோஷத்தையடைந்திருக்கிறஉனக்கு இதஞ்செய்யவேண்டுமென்று நினைத்துப் பரமமாயிருக்கிற விஸ்தாரமானநம்முடைய விபூதிகளையறிந்து பத்திசெய்யும்படியாகத் திரும்பவும் உனக்குபதேசம்பண்ணுகிறோம். (க)

அருச்சுனா-இப்போது நாம்சொல்லப்போகிற நம்முடைய மகிமையையுடைத்தானவிபூதிகளை யொருவரும் அறியமாட்டார்கள்; முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள், நாற்பத்தெண்ணாயிரம்ரிஷிகள்முதலிய இவர்களாலேயும் அறிகிறதற்குத்துர்லபமாயிருக்கும். நம்முடைய அநுக்ரகமுண்டானால் மாத்திரம் அறியலாமேயல்லாமல் வேறே யெந்த எத்தனங்களினாலும் அறியத்தக்கதல்ல. (உ)

சுவாமி - இதையறிந்ததனாலேபலமென்ன? அருச்சுனா சனனமில்லாதவனாயும் அனாதியாயும் லோகங்களுக்கெல்லாம் மயேசுரனாயுமிருக்கிறநம்மை யெதார்த்தமா யார் அறிகிறார்களோ அவாள் மனுஷாளுக்குட் சிரேஷ்டா ளல்லாமலும் சமஸ்த மோகங்களிலும் சமஸ்தபாபங்களிலுமிருந்து விடுபட்டு நம்முடைய பதத்தையேயடைவார்கள். (ங)

அருச்சுனா-சகலலோகங்களும் நம்முடைய விபூதியினால் விளங்குகின்ற தென்கிறவிபரத்தைச் சொல்லுகிறோங்கேள். நல்லதுபொல்லாதது என்றுநிச்சயிக்கிறபுத்தியும் எல்லாமாய் நாமே இருக்கிறோமென் றறியப்பட்ட ஞானமும் நம்மைத் தவிர அன்னியமில்லையென்கிறதேமோகமன்றியிலிருக்கிறதும்

சுவாமி-இவ்விதமாய்ச்சகலமும் உம்முடைய விபூதியென் றறிந்ததனுலென்னபலன்? அருச்சுஞ-என்னுடைய விபூதி யையும் யோகமகத்துவத்தையும் யதார்த்தமா யாதொருவ னறிவானே அவன் நம்மிடத்தில் அஞ்சலமாயிருக்கப்படா நின்ற தியானயோகத்தையடைவன் இதற்குச்சமுசயமில்லை.

சுவாமி - உம்முடைய விபூதியையறிந்ததனுலே தியான யோகத்தை யெப்படியடைவார்கள்? அருச்சுஞ-சொரூபமா யிருக்கப்படாநின்ற சகலபிரபஞ்சங்களும் உற்பத்தியாகிறதற் கும் அவைகள் விருத்தியடைந்து விவகரிக்கப்படுகிறதற்கும் நாமேகாரணமென்றும் நம்மைத்தவிர அணுமாத்திரங்கூடச் சலிக்காதென்றும் நம்முடைய விபூதி மகிமையை யறிந்த விவேகமுள்ள நம்முடையபக்தாள் பிரீதிபூர்வமாகவும் அநிய மாக நம்மையேயுபாசிப்பார்கள். (அ)

அருச்சுஞ-இன்னம் அந்தப்பக்தாளானவாள் என்னிடத் திலேயே யிடைவிடாதசித்தமும் பிராணனு முண்டானவா களாய் நம்மையே பாகியத்திற் பூசைபண்ணுவார்கள் நம்மு டைய மகத்துவங்களையும் நம்முடைய திவ்யமான சரித்திரங் களையும் நம்முடைய கீர்த்திகளையும் தனியேயிருக்கும்போது வசனித்துக் கொண்டிருக்கிறது மல்லாமல் தான்போதிக்கத் தக்கவர்களுக்குப்போதித்துக்கொண்டும் இருக்கிறதனுலேயும் அவைகளிடத்தில் எதார்த்தமாய்ச் சந்தோஷத்துடன் ஆனந் தத்தையு மடைந்துகொண்டிருப்பார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட புருஷாளுக்கு நம்முடைய யெதார்த்தமான ஞானத்தையனு ரகஞ்செய்வித்துச் சனனமரணதுக்கத்துடன் கூடியிருக்கிற சம்சாரபந்தத்தி லிருந்தும் நிவிர்த்திசெய்து மோட்சத்தை யடையும்படியாகவும் பண்ணிவைப்போம். (சு

சுவாமி-நிராகார ஸ்வரூபமாயிருக்கிற தேவரீர் எவ்வித மாக ஞானத்தையநுக்ரகம்செய்வீர்? அருச்சுஞ-எப்போதும் நம்மிடத்திலேயே தியானபராளாயும் பிரீதிபூர்வமாகவும் நம் தமைப்பக்திபண்ணபட்டவர்களுக்கு எந்தப்புத்தியினுலே ந

யடைவார்களோ அப்பேர்ப்பட்டபுத்தி யோகத்தை நாம்
டுப்போம். (௧0)

சுவாமி-அப்படிப்பட்ட புத்தியோகத்தைத்தேவரீர் எங்
பிருந்தெவ்விதமாய்க்கொடுப்பீர்? அருச்சுனா - நம்முடைய
நாளையநுக்ரகஞ்செய்யவேண்டி அவர்களுடையபுத்திக்குச்
-சியாகவும் அந்தரியாமியாகவும் நாமிருப்பதனாலே அவ்
-த்திலிருந்து அந்தப்புத்திக்கு நாம்சோதகம்பண்ணிவைத்
கொண்டிருப்போம் அந்தச்சோதகத்தினாலே பிரகாசரூப
திய ஞானமென்கிற தீபமுண்டாகி அஞ்ஞானத்தினாலுண்
னசமுசாராந்தகாரத்தை விலகும்படி பண்ணிவைத்து நம்
டையசொரூபத்தையடையும்படியாகவும் செய்விப்போம்.

அவதாரிகை-ஏழு, எட்டு, ஒன்பது இந்த அத்தியாயங்க
சொன்ன முக்யமானவிபூதிகளையெல்லாம்பார்க்கும்போது
வானைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றும் அப்பேர்ப்பட்ட
திதியையுடைத்தான பகவானை யேகதேசமாய் ஒருவிசேஷ
தியபுருஷாளைப்போல நாமிதுவரைக்கும் எண்ணிக்கொண்
ந்தது மிகவுங்கேவலமானபுத்தியென்றும் பகவானுடைய
ரூபத்துக்கு ஆதியும்அந்தமுமிருக்கமாட்டாதென்றும்புத்
குச் சமுசயமின்றி நிச்சயப்பட்டபடியினாலே அருச்சுன
னவன் பகவானைப்பார்த்துத் துதிசெய்யத் தொடங்குகின்
ன். சுவாமி-பரப்பிரமஸ்வரூபராயும் சமஸ்தபாபங்களிலு
ந்து பாவனம்செய்யத்தக்கவராயும் எல்லோரும்அடைகிற
கு ஸ்தானமாயும் மிகவும் அத்யந்தம் சிரேஷ்டமுள்ளவ
யும் சுயம்பிரகாசஸ்வரூபராயும் சாஸ்வதராயும் நித்தியரா
திவ்யபுருஷராயும் எல்லாத்தேவதைகளுக்கும் ஆதிதேவ
யும் சனனமரணரகிதராயும் எங்கும்வியாபகராயும் தேவரீர்
க்கப்பட்டவரென்றும் இப்போது அடியேனுக்குத்தெரிய
தது. (௧௨)

அருச்சுனா-இதுவரையும் நம்மை நானாவிதமாகப்பாவித்
ந்த நீ. இப்போ தொருவிதமா யெப்படிச் சொல்லுகிறாய்.
வாமி-சப்தரிஷிகளும், தேவரிஷியானநாரதரும், அசிதனும்,

தேவலனும், வியாசமுனீந்திரனுமின்னமிருக்கப்பட்ட மகான்கள் முதலானவர்களு மிப்போது நானிச்சயித்துச் சொன்னபடிக்கேசொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள்தேவரீரும் அப்படியே பலதடவைகளிலும் அநுக்ரகஞ்செய்திருக்கிறீர்கள் ; அதனாலேயுந் தேவரீருடைய விபூதிமகிமைகளை இப்போதுபார்க்கிறதனாலேயும் என்புத்திக்கு இப்போதுசரியாய் நிச்சயப்பட்டு நானும் சொன்னேன். (கந)

சுவாமி - தேவரீரெனக் குபதேசிக்கப்படாகின்ற எல்லா அர்த்தங்களும் நிசமென்றெண்ணுகிறேன் சட்குணஐஸ்வரிய சமபன்ன,தேவாதிகளாலேயும் அசுராளாலேயும் உம்முடைய நிசரூபத்தையறியக்கூடாது. (கச)

சுவாமி - பின்னையார்தான் அறிவார்களென்று கேட்பீர்களேயாகிற் சமஸ்தபூதங்களையுமுண்டாக்கி அவைகளைத் திதியடையும்படியாகவும்செய்வித்து அந்தப் பூதங்களுக்கெல்லா மீசுரனாக இருந்துகொண்டு அவாளவாளுடைய கன்மானுகுணமாசப்பலன்களையுங் கொடுத்துக்கொண்டு ஆதித்தனுதிப் பிரகாசங்களுக்கெல்லாம் பிரகாசரூபமாயிருந்துபிரகாசித்துக் கொண்டுஞ் செகத்பியாவும் புருஷோத்தமராயு மிருக்கப்படாநின்றதேவரீருடைய ஸ்வரூபத்தைத் தேவரீரோ யறியவேண்டுமேயல்லாமல் வேறேயொருவரு மறியமாட்டார்கள். (கரு)

சுவாமி-தேவரீரெந்தவிபூதிவிசேஷத்தினாலே யிந்தச்சகங்களெல்லாம் வியாபித்திருக்கிறீர்களோ அப்படிப்பட்ட ஆச்சரியகரமாயும் திவ்யமாயுமிருக்கப்படாநின்ற உம்முடையவிபூதிகளைச் சிருட்டியுண்டானபிறகு உண்டானவாளாலே விபரமாத்தெரியக் காரணமில்லாததனாலே அவைகளை யெல்லாஞ் சொல்லுகிறதற்குத் தேவரீரோதகுந்தவர் சமஸ்தமும் அவிடத்துக்கேதெரியவரலாம். (கசு)

சுவாமி - யோகீசுராளுக்கெல்லாம்யோகீசுரரே யெப்போதும் நானும்மையெவ்விதமாகச்சிந்திக்கவேண்டுமோ எவ்விதமாத் துதிபண்ணவேண்டுமோ எந்தெந்த விபூதிபாவங்களை

மாக நான் சிந்திக்கிறதற்குத் தகுந்ததாயிருக்குமோ அவை
ர நான் தெரியாதவனாயிருக்கிறேன். (யஎ)

ஆகையாற் சனார்த்தன - தேவரீருடைய யோகமகத்து
வத்தையும் விபூதிவிசேஷங்களையும் எந்தெந்தவஸ்துக்களில்
வரீனா யெப்படி யெப்படிச் சிந்திக்கவேண்டுமோ அவை
ர யெல்லாம் சவிஸ்தாரமாகத் திரும்பவும் அநுக்ரகம்
ணவேண்டும். தேவரீருடைய வாக்கியங்களாகிற அமிர்
த்தை யெவ்வளவுகேட்டாலுந் திருப்தியடையாதவனா யிருக்
றேன். (யஅ)

அருச்சுன-நம்முடைய விபூதிகளெல்லாவற்றையும் வ
கிறதற்குச் சக்கியமாகாது; ஆனதாற் றெய்வசம்பந்தமான
யரூபங்களாகிய என்னுடைய விபூதிகளிற் பிரதானமா
க்கிற விபூதிகளைமட்டும் விபரமாய்ச் சொல்லுகிறேன்.
வைகளை யறியும்போது மற்றவிபூதிகளெல்லா மதற்கு ளந்
பூதமாய்விடுகிறதுந்தவிர எல்லாவிபூதிகளையுமறிந்தாலெந்
லனுண்டோ அந்தப்பலனே யிவைகளினாலுண்டாகும்.
சொல்லப்பட்ட விபூதிகளிற் சிலது என்னுடைய சொரூ
ாகவே பாவனை செய்யவேண்டும்; சிலவற்றில் மாயாகாரிய
ன சடாம்சமாகிய நாமரூபத்தைத்தள்ளி நம்மைச் சைதன்
ாத்திரமாகப் பாவனை பண்ணவேண்டும். (யகூ)

அருச்சுன - சகலபூதங்களுடைய இருதயத்தில் அந்தரி
யாக வசிக்கப்படாநின்ற பரமாத்மா யாரோ அவரோ நாம்,
சராசரமான பிரபஞ்சமுண்டாகிறதற்கும் அவைகள் திதி
டகிறதற்கும் அவைகள் லயமடைகிறதற்குங் காரணமாயி
கப்பட்ட தெதுவோ அதுவும் நாமே, யிவைகளினாலேயே
ஸ்தவிபூதிகளு மறிந்துகொண்டவனானாலும் அந்த நிச்ச
த்தை யாந்தரத்தில் வைத்துக்கொண்டு பாகியத்திற் பத்தி
ய்யவேண்டி நீகேட்டபடிக்கு முக்யமான விபூதிகளையும்
ல்லுகிறேன்கேள். (உய)

அருச்சுனா-துவாதசாதித்தாளுக்குள் விஷ்ணுநாமத்தை
யுடைத்தான ஆதித்தனாம்,பிரகாசங்களிலே சூரியப்பிரகாசம்
நாம், சப்தவாயுவுக்களில் மரீசியென்னப்பட்ட வாயுவு நாம்
நட்சத்திரங்களிற் சந்திரன் நாம். (உக

வேதங்களுக்குள்ளே உபதேசவாக்கியங்களைச் சொல்
லப்பட்ட சாமவேதம் நான், தேவதைகளுக்குள்ளே தேவே
திரன் நாம், இந்திரியங்களுக்குள்ளே மனசு நாம், சமஸ்தபூ
தங்களிலு மிருக்கப்பட்ட ஞானம் நான். (உஉ

ஏகாதசருத்திராளுக்குள்ளேசுகத்தைக்கொடுக்கப்பட்ட
சங்கரனான், எட்சராட்சசாளுக்குள்ளே குபேரனான், அஷ்ட
வசுக்களுக்குள்ளே பாவகனான், மலைகளுக்குள்ளே மேருபர்
வதம் நான். (உங

புரோகிதர்களுக்குள்ளே முக்யமான பிரகஸ்பதி நான்
சேனாதிபதிகளுக்குள்ளே சுப்பிரமணியர்நான், நதிகளு
குள்ளே சமுத்திரம் நான். (உச

அருச்சுனா-மகாரிஷிகளுக்குள்ளே பிருகுமகாரிஷி நான்
மந்திரங்களிற் பிரணவமந்திரம்நான், எக்கியங்களுக்குள்ளே
செபஎக்யம் நான், அசைவில்லாததுக்குள்ளே யிமையபரு
தம் நான். (உரு

அருச்சுனா - விருட்சங்களுக்குள்ளே யசுவத்தவிருட்ச
நான், தேவரிஷிகளிலே நாரதனான், கெந்தருவாளுக்குள்ளே
சித்திரத்தேரவனான், சித்தாளுக்குள்ளே கபிலமுனிநான்.

அசுவங்களுக்குள்ளே உச்சைசிரவம்நான், கெஜங்களு
குள்ளே யயிராவதம் நான், புருஷாளுக்குள்ளே யிராசாக்க
நான். (உ

அருச்சுனா-ஆயுதங்களுக்குள்ளே வச்சிராயுதம்நான், ப
களுக்குள்ளே காமதேனுநான், பிரசைகளுற்பத்தியாகிறம
மதம்நான், சர்ப்பங்களுக்குள்ளே வாசுகிநான். (உ

அருச்சுனா - விஷமின்றியிருக்கிற நாகாளி லாதிசேட
நான், சலத்திற்சஞ்சாரம்பண்ணப்பட்ட சகலசீவாளுக்

சாவாகிய வருணன்நான், பிதிர்க்களுக்குள்ளே யரியமன்
ன், தப்பாமற்றண்டிக்கிறவர்களுக்குள்ளே யியமதன்மராச
ன். (உகூ)

அசுராளுக்குள்ளே பிரகலாதன்நான், நிமிஷமுதற்கணக்
ச்செய்யப்படாநின்ற காலம்நான், மிருகங்களுக்குள்ளே சிங்
நான், பட்சிகளுக்குள்ளே கருடன்நான். (௩௰)

அருச்சுனா-வேகங்களுக்குள்ளே வாயுவுவேகம்நான், வில்
த்தையுடைத்தானவாளுக்குள்ளே ரெகுபதிநான், மச்சங்க
க்குள்ளேராசாவாகிய மகரமச்சம்நான், நதிகளுக்குள்ளே
கங்காபவானிநான். (௩௧)

அருச்சுனா-சகல பிரபஞ்சங்களுக்குமாதியாகிய சிருஷ்டி
ம் மத்தியாகியதிதியும் அந்தமாகிய சம்மாரமும் இந்தமூன்
ம்நான், சமஸ்தவித்தைகளுக்குள்ளேயும் அத்யாத்மமென்
ப்பட்ட பிரமவித்தைநான், வாதங்களுக்குள்ளே தான்பிடித்
காரியம் செயிக்கவேண்டுமென்று அதற்கநுசரணையாகநியா
மோ அநியாயமோ ஒருவருக்கொருவர்செய்யப்பட்ட வாதங்
ளுக்குச் செற்பமென்று சொல்லப்படும். தனக்கொன்றும்
ரயோசனமில்லாமல் எதிரிக்குமட்டுங் குறைவுசெய்யவேண்
மென்று நினைத்தவனுக் கெந்த இடங்களிற் பூஷணமுமுபகா
மு முண்டாயிருக்குமோ அவைகளைக் கெடுத்துப்போடும்ப
பாக அவனிடத்திற்போய்ப் பேசப்பட்ட வாதமுதலான
வகளுக்கு விதண்டமென்றுசொல்லப்படும். ஆத்மஞானத்
தப்பற்றிச்சமானஸ்தாளாவது அல்லதுஅதற்குக்கீழ்ப்பட்ட
மூட்சுக்களாவது இவாள் ஒருவருக்கொருவர் செய்யப்
ட்ட வாதங்களெதுவோ அதற்கு வாதமென்று சொல்லப்ப
ம். இந்த மூன்றுவாதங்களிலும் முன்சொன்ன ரசோகுண
மோகுணமாகிய இரண்டுவாதங்களும்நாமல்ல, சத்துவகுண
கிய மூன்றுவதுசொன்ன வாதமேநான். (௩௨)

அருச்சுனா-அட்சரங்களுக்குள்ளே யெந்தஅட்சரங்களுக்
ஞ்சேர்ந்துபிரகாசிக்காநின்ற அகாரஅட்சரம்நான், சமமென்

தாமாக நான் சிந்திக்கிறதற்குத் தகுந்ததாயிருக்குமோ அவை களை நான் தெரியாதவனாயிருக்கிறேன். (௰எ)

ஆகையால் சனார்த்தன - தேவரீருடைய யோகமகத்து வத்தையும் விபூதிவிசேஷங்களையும் எந்தெந்த வஸ்துக்களில் தேவரீரை யெப்படி யெப்படிச் சிந்திக்கவேண்டுமோ அவை களை யெல்லாம் சவிஸ்தாரமாகத் திரும்பவும் அநுக்ரகம் பண்ணவேண்டும். தேவரீருடைய வாக்கியங்களாகிற அமிர் தத்தை யெவ்வளவுகேட்டாலுந் திருப்தியடையாதவனா யிருக் கிறேன். (௰அ)

அருச்சுன-நம்முடைய விபூதிகளெல்லாவற்றையும் வ ணிக்கிறதற்குச் சக்கியமாகாது; ஆனதாற் றெய்வசம்பந்தமான திவ்யரூபங்களாகிய என்னுடைய விபூதிகளிற் பிரதானமா யிருக்கிற விபூதிகளைமட்டும் விபரமாய்ச் சொல்லுகிறேன். இவைகளை யறியும்போது மற்றவிபூதிகளெல்லா மதற்கு ளந் தர்ப்பூதமாய்விடுகிறதுந்தவிர எல்லாவிபூதிகளையுமறிந்தாலெந் தப்பலனுண்டோ அந்தப்பலனே யிவைகளினாலுண்டாகும். ாம் சொல்லப்பட்ட விபூதிகளிற் சிலது என்னுடைய சொரூ பமாகவே பாவனை செய்யவேண்டும்; சிலவற்றில் மாயாகாரிய மான சடாம்சமாகிய நாமரூபத்தைத்தள்ளி நம்மைச் சைதன் யமாத்திரமாகப் பாவனை பண்ணவேண்டும். (௰௯)

அருச்சுன - சகலபூதங்களுடைய இருதயத்தில் அந்தரி யாமியாக வசிக்கப்படாநின்ற பரமாத்மா யாரோ அவரே நாம், ர்வசராசரமான பிரபஞ்சமுண்டாகிறதற்கும் அவைகள் திதி டைகிறதற்கும் அவைகள் லயமடைகிறதற்குங் காரணமாயி ருக்கப்பட்ட தெதுவோ அதுவும் நாமே, யிவைகளினாலேயே மஸ்தவிபூதிகளை மறிந்துகொண்டவனானாலும் அந்த நிச்ச த்தை யாந்தரத்தில் வைத்துக்கொண்டு பாகியத்திற் பத்தி சய்யவேண்டி நீகேட்டபடிக்கு முக்யமான விபூதிகளையும் சால்லுகிறேன்கேள். (௨௰)

செயுமெல்லாம்நான், எந்தெந்தவிஷயங்களைப்பற்றி யெந்தப் புருஷாள் முயற்சிசெய்வார்களோ அந்தந்தமுயற்சியெல்லாம்நான், சாத்துவீகவந்தாளுக்கு அன்னியசங்கற்பமின்றிருக்கப்பட்ட சாந்தமெதுவோ அதுநான். (௩௬)

அருச்சுனா-யாதவவம்சாளுக்குள் வசுதேவபுத்திரனாகியபோது பிரத்யட்சமா யுனக்குபதேசம்செய்யப்பட்டவாசுதேவனும்நானே பாண்டவாளுக்குள்ளே தனஞ்சயனென்னப்பட்ட நீயும்நானே முனீசுவராளுக்குள் வியாசமுனிநானே, திரிகாலங்களும் அறிகிறவர்களுக்குட் சுக்கிராசாரியனுநானே. (௩௭)

அருச்சுனா-தண்டனைகளில் யாவரையும் வசப்படுத்தும்படியான தண்டனையெதுவோ அதுநாம், நீதிகளில்வைரிகளை ஜெயிக்கவேண்டியோ அவர்களுக்குப்போதிக்கப்பட்டதனுமே. நீதிகளைப்புக்கொண்டுடன்பட்ட நீதியெதுவோ அதுநாம், ரகசியங்களுக்குள்ளே யன்னியசங்கற்பமின்றித் தானேதானிருக்கப்பட்ட மவுனாகிய மெதோ அதுநாம் சகலசிவாளுடைய ஞானங்களுக்குள் தத்துவந்தெரிந்த ஞானவந்தாளுடைய ஞானம் நான். (௩௮)

அருச்சுனா-சகலபூதங்களுக்கு முற்பத்தியென்ன திதியென்ன லயமென்ன இந்தமூன்றுக்குங்காரணமான பீஜமும் நாமே இந்தச்சாரசராத்மகமான பிரபஞ்சங்களெல்லாம் நம்மைக்காட்டிலு மணுமாத்திரங்கூட அன்னியமேயிடையாது ஆனதினாலே யெல்லாம் நாமேயாகியிருக்கிறோம். (௩௯)

அருச்சுனா-நம்முடைய திவ்வியமானவிபூதிக்குப் பிரமாணஞ்சொல்லமுடியாது.அப்படிக்குவிஸ்தாரமாயிருக்கப்பட்ட விபூதிகளி லுன்புத்தி கிரகிக்கும்படியான தெவ்வளவோ அவ்வளவுமாத்திரம் சிரேஷ்டமாயிருக்கிற விபூதிகளைமட்டுஞ் சங்கிரமாகச் சொன்னோம். (௪௰)

அருச்சுனா-இவ்விதமாய் நாம்சொல்லியிருக்கையிலுமின்னமுமெல்லாவிபூதிகளும் விபரமாய்க்கேட்கவேண்டுமென்று

உனக்குப் பிரியமுண்டாயிருப்பதனாலே அவைகளெல்லாம் நாம்சொன்னாலும் நீயறியச் சக்திவர்த்தனமில்லாததனாலே யெல்லாவற்றையு மறியத்தக்கதான சுளுவாகிய ஒருமார்க்கத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேள். அருச்சுனா-சகலலோகங்களிலுங் ஐஸ்வரியங்களோடும் பிரகாசத்தோடும் மகிமையோடும் அதிகசிரேஷ்டத்தோடும் பலன்களோடுங்கூடி யெந்தெந்தஸ்தலங்களிடத்திலும் எந்தெந்த வஸ்துக்களிடத்திலும் விளங்குகின்றனவோ அவைகளெல்லாம் நம்முடைய முக்கியமானவிபூதிகளென்றும் நம்முடைய அம்சத்தினா லுண்டானதென்றுமறி.

அருச்சுனா-உன்னுடையசித்தம் பகிர்முகமாகும்போது நீபத்திசெய்ய நம்முடையவிபூதிகளைத்தெரியவேண்டுமென்று கேட்டதற்குப் பரிச்சின்னத்தோடும் வெகுபிரகாரமாக முக்கியமா யிருக்கப்படாநின்ற விபூதிகளைமட்டுஞ் சங்க்ரகமாக நாம்சொன்னோம். அப்படிப்பட்ட விபூதிகளைமட்டுந்தனித்தனியே நீபத்திசெய்வதனாலே பூரணமான ஞானத்தையும் பிரயோசனத்தையு மடையமாட்டாய். எதனாலென்றால் நாமெப்போதும் சகலபிரபஞ்சங்களிடத்திலும் நம்முடையஏகாம்சத்தினால்வியாபிக்கப்பட்டுவிளங்குகிறபடியினாலேதனித்தனியே நீ பத்திசெய்தால் விபசாரபத்தியாக முடியுமே யல்லாமல் அவிபசாரபத்தியாகமாட்டாது. ஆகையாற், சகலபிரபஞ்சமாகிய சமஸ்தவஸ்துக்களிடத்திலும் நாமேயிருக்கிறோமென்றும் நம்மைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றும் திடபத்தியுடனே அவிபசாரபத்திசெய்யவேண்டும்; அப்போதுதான் பூரணப்பிரயோசனமாகிய கைவல்யபதத்தைத் தப்பாமல் யடைய அதிகாரியாவாய். (சஉ)

இந்திரியங்கள் ... வழியாகச் சித்தம் பகிர்முகமானால் எந்த வஸ்துக்களைப் பார்த்தாலும் பகவத்பாவனையே பண்ணவேண்டுமென்கிற அபிப்பிராயங்கொண்டு தன்னுடைய விபூதிகளை

நாமத்தியாயத்தினலே அநுக்ரகஞ்செய்த யாதொருபகவா
ண்டோ அவருக்கு நமஸ்காரம்செய்கிறேன்.

பத்தாவது

விபூதி அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௧௦-க்குச் சுலோகம் - ௪௧௪.

பரமகுருவேதுணை.

உ

ஸ்ரீ லீலாமாநுஷவிக்கிரகாய நமః

பதினேருவது

விசுவரூப அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-பகவானனவர் விபூதிமகிமையை யநுக்ர
நசெய்ததனலே யந்தவிபூதிஸ்வரூபமாகியவிசுவரூபத்தைக்
ணவேண்டுமென்று அருச்சுனன் அபேட்சிக்க அந்தப்பிர
ரமே தன்னுடைய விசுவரூபத்தைக்காண்பித்தவிபரங்களை
த அத்தியாயத்திற் சொல்லப்படுகிறது.

அவதாரிகை-முந்தின அத்தியாயத்தின்முடிவிலே சகல
பஞ்சங்களையும் ஏகாம்சத்தினல் வியாபித்துக்கொண்டி
க்கிருேமென் றனுக்ரகம்செய்த பகவானைப்பார்த்து அப்படி
பாபித்திருக்கிற ஸ்வரூபத்தைத் தான் பிரத்தியட்சமாய்க்
ணவேண்டுமென்று ஆந்தரத்திலிச்சையுடையவனய் அருச்
னனவன் பகவானைப்பார்த்துப் பிரார்த்திக்கிருன். சுவாமி
டியேனை யநுக்ரகஞ்செய்து இரட்சிக்கிறநிமித்தமாக இரக
மாயிருக்கப்படாநின்ற அத்யாத்மகமாகிய ஸ்வரூபஞானத்
யுபதேசித்ததனலே யென்னுடைய மோகமென்னப்பட்ட
ஞர்னமுழுதும் நஷ்டமாய்ப்போய்விட்டது.　　　　(௧)

தாமரையிதழுக்குச் சமானமான நேத்திரத்தையுடைத்
தான பகவானே-தேவரீரிடத்திலேயே சமஸ்தபூதங்களுமுண்
டாகி ஸ்திதியானபின் லயமுமடைகிறதென்கிறதையும் அவ்
வியயமான உம்முடையமகத்துவமும் விஸ்தாரமாக அநுக்ர
கஞ் செய்ததனாலே தெரிந்துகொண்டு அதனாலே யத்தியந்த
சந்தோஷத்தையு மடைந்தேன். (உ)

ஆனாலும் பரமேஸ்பரா - உம்முடைய விசுவரூபத்தை
யெவ்விதமாக அநுக்ரகஞ்செய்தீரோ அவைகளெல்லாம் சத்
தியமே, யவைகளில் எனக்கு யாதொரு சமுசயமுமில்லை;
ஆனாலும் புருஷோத்தமா ஞானம், ஐஸ்வரியம், சத்தியம், பெ
லம், தைரியம், தேயிசு யிவைகளுடன் கூடியிருக்கிற தேவரீ
ருடையஈஸ்வரசொரூபத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்றுமிகவ
மிச்சையுண்டானவனா யிருக்கிறேன். (ங

அருச்சுனனானவன் இன்னமும் எவ்விதமாய்ச் சொல்லு
கிறானென்றால் யோகீசுராளுக்கெல்லாம் ஆதாரமாயிருக்கப்
பட்ட பரமேஸ்பரரே-உம்முடைய ஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கிற
தற்கு நான்யோக்யனோ அல்லவோ அதுதேவரீரேயறியவேண்
டும். தரிசனம்செய்ய நான்யோக்யனாயிருந்தால் அவ்விய
னாயும் வியாபகனாயு மிருக்கப்படாநின்ற உம்முடையவிசுவரூ
பத்தை யெனக்குத் தரிசனம்பண்ணிவைக்கவேண்டுமென்று
அருச்சுனன் பிரார்த்திக்கப் பகவானுந் தயவோடே அந்த விசு
வரூபத்தைக் காண்பிக்கிறநிமித்தம் சஞ்சயன் சாவதானமா
இருந்து பார்க்கவேண்டுமென்று என்ன உத்தரவு சொல்லு
கிறானென்றால். (ச

அருச்சுனா-அநேக நூறுநூறாயும் அநேகம் ஆயிரமாயி
மாயும் நானாவித பேதாபேதங்களாயும் நானாவிதமானதிவ்ய
களாயும் பிரகாசிக்கிற நானாவர்ணங்களோடும் நானாவிதமா
ஆகிர்தி விசேஷங்களோடுங் கூடியிருக்கப்படாநின்ற நம்
டைய ஸ்வரூபத்தைப் பாரென்றுசொல்லி. (

இன்னம் துவாதசாதித்தாளேயும் அஷ்டவசுக்களேயும்
ாதசருத்திரர்களேயும் அசுவனிதேவதைகளேயும் மருத்து
வதைகளேயும் சப்தவாயுவுக்களேயும் நம்முடைய இடத்தி
யே பாரும். அருச்சுனு-நீமுன்காணுமலும் கேட்காமலும்
ருக்கிற இன்ன மனேக ஆச்சரியங்களுடனே யிருக்கிறவை
ளயெல்லாம் நம்மிடத்திலே பார்ப்பாயாக. (சு)

பார்த்தா - நம்மிடத்திலிருக்கப்படாநின்ற சராசராத்மக
ன சகலபிரபஞ்சங்களும் இப்போதுபாரும். அருச்சுனு-
ன்ன என்ன பார்க்கவேண்டுமென்று யிச்சையுடனே நிச்
ித்திருப்பாயோ அவைகளெல்லாம் நம்முடையஇடத்திலே
பார். (எ)

அருச்சுனு - நம்முடைய விசுவரூபத்தை யுன்னுடைய
மசட்சுவினுலே பார்க்கச் சக்தனுகமாட்டா யானதினுலே
னக்குத் திவ்யமாயிருக்கப்படாநின்ற ஞானநேத்திரந் தருகி
ன், அதனு லீசுரசம்பந்தமான நம்முடைய யோகமாயை
னுடைய பிரபாவத்தையுடைத்தான நம்முடைய ஸ்வரூபத்
தப் பாரென்று பகவானுனவ ரனுக்ரகம்செய்தாரென்று திரி
ாட்டிரருக்குச் சஞ்சயர் ஆறுசுலோகத்தினுற் சொல்லு
ர். (அ)

வாருமையா திரிதராட்டிரரோ-மகாயோகிகளுக்கெல்லாம்
ாகீஸ்பரராயிருக்கப்படாநின்ற பகவானுனவர் அருச்சுன
ப்பார்த்து அனுக்ரகத்துடனே தம்முடைய சிரேஷ்டமாயி
கிற விசுவரூபத்தைக்காண்பித்தார். (கூ)

அதெப்பேர்ப்பட்ட ரூபமென்று கேட்பீரோயாகில் அதன்
ரமுஞ் சொல்லுகிறேன் கேளும்,அநேகமுகமும் அநேகங்
னகளும் அநேகம்ஆச்சரியங்களும் அநேகஆபரணங்களும்
நேக ஆயுதங்களும் (ய)

அநேகதிவ்யமாயிருக்கிற பூமாலேகள் அநேகதிவ்யமாயி
கிற பீதாம்பரமுதலான வஸ்திரங்களும் அநேக திவ்யமா
ருக்கிற கந்தங்கள் தரித்துக்கொண் டிருக்கிறதாயும் அள

வற்ற சர்வ ஆச்சரியகரமாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற
முகத்தோடுந் தரிசனங்கொடுத்தார். (யக)

மகாராசாவே - நானாவிதமான அனந்தரூபங்களோடுங்
கூடினவிசுவரூபமாகப்பட்டது ஆகாயத்தில் அநேக சூரியபிம்
பங்களுடைய காந்தியானது ஏககாலத்திற் பிரகாசித்ததேயா
மாகில் அதுகூட அந்தமகாத்மாவினுடைய பிரகாசத்துக்குச்
சரியென்று சொல்லக்கூடாது. அப்பேர்ப்பட்ட ரூபத்தை
அருச்சுனனுக்குத் தரிசனமாகும்படி காண்பித்தார். (யஉ)

மகாராசாவே, அப்பேர்ப்பட்ட விசுவரூபத்தில் அநேக
விதவிதங்களா யிருக்கப்படாநின்ற சர்வபிரபஞ்சங்களும் தே
வாதிதேவனாயிருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய சரீ
மாகிய ஆகாயத்திலிருக்க அருச்சுனனானவன்பார்த்து மிகவ
மாச்சரியகரத்தை யடைந்தான். (யங)

மகாராசாவே, அருச்சுனனானவ னிப்பேர்ப்பட்ட ரூபத்
தைக் கண்டமாத்திரத்திலே சந்தோஷத்தை யுடைத்தானவ
னாய்த் தேகமெல்லாம் மயிர்க்கூச்செரியப் புளகாங்கிதமாகி
யாச்சரியத்தோடே கூடினவனாய்ப் பகவானைப்பார்த்துச் சாஷ்
டாங்கமாக நமஸ்காரஞ்செய்து அஞ்சலிபந்தனம் செய்து
கொண்டு பதினேழுசுலோகத்தினாற் றோத்திரஞ்செய்கிறான்

சுவாமி-உம்முடைய திவ்யஸ்வரூபத்தி லாதித்தனாதி தே
வதைகளையும் ரிஷிகளையும் நான்குவிதமான சீவாளையும் மே
ருவிலிருக்கிறபிரமாவையும் ருத்திரரையும்வசிட்டாதிமகா
களையும் தட்சகாதி சர்ப்பங்களையும் கண்டேன். (யரு)

சனார்த்தனா - அனேகங் கைகளோடும், புத்திகளோடும்
வதனங்களோடும், நேத்திரங்களோடுங்கூடினதாய் அளவற்ற
நானாவிதமான ரூபத்தையுடைத்தாயிருக்கிற தேவரீரைத் த
சனஞ்செய்தேன். விசுவமேரூபத்தைத யுடைத்தாயிருக்கிற ப
வானே உம்முடைய ஆதிமத்தியாந்தமாகிய மூன்றையுங்கா
கிறதற்கு ஒருவராலுங் கூடாது. (ய

அப்பேர்ப்பட்ட ஸ்வரூபத்தை யுடைத்தானவராயும் அ
கிரீடங்கள், கெதைகள், சக்கரங்களைத்தரித்துக்கொண்டி
றவராயுந் தேயிசுகளுக்கெல்லா மிருப்பிடமாயும் எங்
ம் பிரகாசிக்கிறவராயும் ஒருவராலும் பார்க்கப்படாதவரா
ப் பிரகாசிக்கின்ற அக்கினி,ஆதித்தனிவர்கள் பிரகாசத்துக்
ம் பிரகாசம்கொடுக்கிறவராயும் இன்னபடியென்று நிச்ச
க்கக்கூடாத தேவரீருடைய சொரூபத்தைத் தரிசித்தேன்.

மகாராசாவே; இன்னமு மெவ்விதமாய்த் தோத்திரம்
ய்கிறுனென்ருல் நாசமின்றியிருக்கப்பட்ட பரப்பிரமஸ்வ
ராயுந்தேவரீருடைய பதத்தையடையவேண்டுமென் றெ
ர்த்தமா யிச்சிக்கப்பட்ட முமூட்சுக்களாலே யறியப்படு
வராயும் விசுவத்துக்கெல்லாம் ஆதாரராயும் சிரேஷ்டமா
காரணமாயும் அவ்வியராயும் சாஸ்வதமான தன்மங்களை
ட்சிக்கிறவராயும் நித்யராயும் புராதனராயும் மோட்சம்
ண்டுமென்கிறபேருக்கு மோட்சரூபமாகவு மிருக்கிறவர்
வரீர்தாமேயென்று நானறிந்தேன். (௰அ)

இன்னம் ஆதிமத்தியாந்தரகிதராயும் அனந்தமகிமையை
டைத்தானவராயும் அனேக சூரியசந்திரராகிய நேத்திரங்க
யுடைத்தானவராயும் அனேக அஸ்தங்களை யுடைத்தானவ
ராயும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கப்பட்ட அக்கினிமுதலா
தேயிசுகளுக்கெல்லாம் சிரேஷ்டமான தேயிசுரூபமாயிருக்
பட்ட அனேக வதனங்களையுடைத்தானவராயு மிருக்கப்
ட்ட தேவரீருடைய சுயம்பிரகாசத்தினுலே சமஸ்தபிரபஞ்
களும் தாபப்படும்படியாகயிருக்கிற தேவரீரைத்தரிசனம்
ண்ணினேன். (௰௯)

இன்னம் பூமி, ஆகாயம், திக்குகள், விதிக்குகள், முதலா
எங்கும் வியாபித்திருக்கிற மகாத்மாவாகிய தேவரீர்அதிக
ச்சரியகரமாயும் உக்ரமாயுமிருக்கப்படாநின்ற சொரூபத்
தப்பார்த்து லோகத்திரயங்களிலுள்ள சகலசீவாளும் மகா
பத்தை யடைந்துகொண்டிருக்கிருர்கள். (௨௰)

இன்னமும் சகலதேவதைகளும் பயப்பட்டுத் தேவரீ ரைச் சரணமடைகிருர்கள் இன்னம் சிலபேர்கள் பயப்பட்ட வர்களாகி அஞ்சலிபந்தனம்செய்துகொண்டு இரட்சிக்கவேண் டுமென்று பிரார்த்திக்கிருர்கள் மகாரிஷிகளும் சித்தாள் முத லானவர்களும் சுபங்களேவேண்டி அனேகவிதமாய்த் தேவரீ ரைத் தோத்திரம் செய்கிருர்கள். (உக)

இன்னம் ஏகாதசருத்திராள், துவாதசாதித்தாள், அஷ்ட வசுக்கள், சாத்தியாள், விசுவதேவதைகள், அசுவனிதேவ தைகள், மருத்துதேவதைகள், பிதுர்தேவதைகள், கெந்தரு வாள், எட்சராட்சசஅசுராள், சித்தாள் இவர்களெல்லாரும் ஆச்சரியத்துடனே திகைத்திருக்கிருர்கள். (உஉ)

இன்னம், மகாபுஜா, அனேக வதனங்களோடேயும் அநேக நேத்திரங்களோடேயும் அநேக அஸ்தங்களோடேயும் அனேக துடைகளோடேயும் அனேக பாதங்களோடேயும் அனேக உதரங்களோடேயும் அனேக வாய்களோடேயும் அனேக தந்தங்களோடேயுங் கூடினதாய் அதிக ஆச்சரியகர மாயிருக்கிற தேவரீருடைய ரூபத்தைக்கண்டு நானும் பயப் படுகிறேன் லோகங்களிலே யுண்டாகிய சமஸ்தபேரும் பயப் படுகிருர்கள்: (உங)

இன்னம் விஷ்ணுமூர்த்தியே ஆகாயத்தை யளாவிப்பிர காசமாய் அனேகவர்ணபேதங்களும் பயங்கரமான வதனங் களும் விசாலமாய்ச் சொலித்துக்கொண் டிருக்கப்படாநின்ற அனேக நேத்திரங்களேயுடைத்தா யிருக்கப்பட்ட உங்களேப் பார்த்துப் பயமும் பிரமையையுங்கூடின சித்தத்தையுடைத் தானவனு யொன்றுந் தெரியாதவனு யிருக்கிறேன். (உச)

இன்னம் கோரதந்தங்களுடனே பிரளயகாலாக்கினிக்குச் சமானமான பயங்கரத்தோடுங்கூடிய் தேவரீருடைய முகத் தைப்பார்த்துத் திக்குத்திசைகளொன்றும்அறியக்கூடாமலும் சுகமென்னப்பட்டது லேசங்கூடயில்லாமலு மிருக்கப்பட்ட

ன்னுடைய பயத்தைப் போக்குகிற நிமித்தம் ஜெகநி
சா, தேவேசா, சீக்கிரத்திற் பூர்வம்போலப் பிரசன்ன
ய்விடும். (உரு)

இன்னம் திரிதராட்டிரர் முதலானவர்களுடைய புத்தி
களாகிய துரியோதனுதியானபேர்களும் அவர்களுடனே
டின இராசாக்கள் முதலானசேனைகளும் வீஷ்டுமர், துரோ
ர், கன்னன் முதலானபேரும் நம்முடையசேனையில் துஷ்
ந்துாய்மன் முதலான இராசாக்களும் அதைச்சேர்ந்த சேனை
ளும் பிரவேசிக்கிறார்கள். (உசா)

சுவாமி-அதிகவேகத்தோடுங் கூடினவர்களாகிக் கோரதந்
களுடனே பயங்கரமா யிருக்கப்படாநின்ற உம்முடைய
க்கிற் சிலபேர்கள் பிரவேசிக்கிறார்கள். இன்னம் சிலபேர்
பல்லுகளுடையநுனியில் அகப்பட்டுத் தேகங்களெல்
ம் பொடிப்பொடியாய்ப் போகிறாப்போலக் காணப்படு
றார்கள். (உஎ)

சுவாமி - அனேகவிதமான நதிகளெல்லாஞ் சமுத்திரத்
லே வந்துவிழுகிறாப்போலத் தேவரீருடைய முகத்திற் பதி
ட்டு அக்ரோணிசேனையும் பிரவேசிக்கிறார்கள். (உஅ)

இன்னம் சுவாமி-உம்முடைய மகிமைதெரியாமல் எரிந்து
ண் டிருக்கப்பட்ட தீபத்திலே விழுந்தாற் சாவோமென்று
ரியாமல் விளக்குவெட்டிப் பூச்சியானது வேகத்தோடே
ய் விழுகிறாப்போல இந்தயுத்தத்திலேநிற்கிறசேனைகளெல்
ம் சாவோமென்றறியாமல் உம்முடையமுகத்திலே பிர
சிக்கிறார்கள். (உகூ)

விஷ்ணுமூர்த்தியே யிந்தச் சமஸ்தராசாக்களும் அவர்
ச்சேர்ந்தசேனைகளும்சொலிக்கப்படாநின்ற காலாக்கினிக்
சமானமான உம்முடையவாயில் அகப்பட்டுக்கொண்
நக்கிற எல்லாரையுந் தேவரீரே பட்சிக்கிறீர். அதிக உக்ர
ன தேவரீருடைய தேயிசானது சகலசகங்களையும் தபிக்
படியாகப் பண்ணிவைக்கிறது. (ந௦)

இன்னம் தேவதைகளுக்கெல்லாம் சிரேஷ்டமாயிருக்கி
வரே உக்ரசொரூபமாயிருக்கப்படாநின்ற தேவரீர் ஆர்? என
குத் தெரியும்படி அநுக்ரகஞ்செய்யவேண்டும், நான் உமக்கு
நமஸ்காரஞ் செய்கிறேன். மிகவும் அற்புதமாயும் ஆச்சரியக
மாயு மிருக்கப்படாநின்ற உம்மை யின்னுமொன் றறியவேண்டு
மென்றிச்சையுடைத்தான எனக்குத் தேவரீர் பூர்வம்போல
பிரசன்னமாகவேண்டும்; எதற்காகயிந்தச்சொரூபமெடுத்தீர்
அந்தரகசியமுமெனக்குத் தெரியும்படி அநுக்ரகஞ் செய்ய
வேண்டும். (ருக

இந்தவிதமாகக்கேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்துப் பகவா
னனவ ரொன்ன உத்தரவு சொல்லுகிறனென்றால், அருச்சுன
லோகத்தையெல்லாம் சங்கரிக்கிறகாலன் நான், உன்னைத்தவிர
யிந்த இரண்டுவகைச்சேனையிலே யுண்டானபேர்களை யெல்
லாம் சங்காரஞ்செய்யவேண்டி யிந்த அவதாரஞ்செய்திருக்கி
றோம். இவாளையெல்லாம் நீசங்கரிக்காமற்போனாலும் நம
மாலே நாசத்தையடைகிறது நிசமென்றெண்ணு. (ருஉ

அருச்சுனா - ஆனதால், நீதானேயெழுந்திருந்து யுத்த
தைப்பண்ணிச் சத்துருக்களையெல்லாஞ்செயித்து வீஷ்ம
ராதியானபேர்களையெல்லாம் அருச்சுனன் செயித்தானென்
கீர்த்தியையடைந்து குறைவில்லாதஇராச்சியத்தையும் ஆண்
கொள். இத்தனைசேனைகளும் நம்மாலே முதலிலேதானே
கொல்லப்பட்டுப் போய்விட்டார்கள். ஆகையால் நான்செயி
பேனோ செயிக்க மாட்டேனோவென்று சந்தேகப்படாதே
அருச்சுனா-நீ நிமித்தமாத்திரமாகும். (ருந

அருச்சுனா-துரோணாசாரியார், வீஷ்டுமர், கர்ன்ன
முதலான நான்குதிக்குகளிலு மிருக்கப்பட்ட ராசாக்கள் மு
லானவர்களெல்லாம் நம்மாலே முன்னமே கொல்லப்பட்
போய்விட்டார்கள், அவர்களையெல்லாம் நீயும் நிமித்தமாத்தி
மாயிருந்து கொல்லு; இதனாலே பயப்படாமல் யுத்தத்தை
பண்ணுவாயானாற்சத்துருக்களையெல்லாஞ்செயிக்கப்போகி
யென்று பகவான்சொல்ல. (ரு

திரிதர்ாட்டிரமகாராசாவே அந்தவார்த்தைகளைக்கேட்ட
ரச்சுனனுக்குத் தேகமெல்லாம் மயிர்க் கூச்சலுண்டாகி
டுங்கி, வாய்குளறி, அத்யந்தசந்தோஷத்தையும் பயத்
யும் அடைந்தவனு யிரண்டுகையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு
வானுடைய மகிமையைப்பார்த்து அடிக்கடி நமஸ்காரஞ்
ய்து தோத்திரஞ்செய்கிறான். (௩௫)

காராசாவே, எவ்விதமாகத் தோத்திரஞ்செய்கிறானென்று
ட்கிறீர்களோ, ரிஷிகேசா - உம்முடைய மகத்துவத்தைப்
த்துத் தோத்திரங்களைச்செய்துகொண்டு தேவரிஷிகளெல்
ாரும் சந்தோஷத்தையுடைந்து திரும்பித்திரும்பி யும்
டைய சொரூபத்தைப் பார்க்கிறதற்குப் பிரியத்தையுடைத்
னவர்களாய்இருக்கிறார்கள். இராட்சசகணங்களெல்லோரும்
த்தையடைந்து திக்குகள்தோறு மோடுகிறார்கள், சித்தர்
ங்க ளெல்லோரும் பத்திவிசுவாசத்துடனே நமஸ்காரஞ்
ப்கிறார்கள். (௩௬)

இன்னம் செகத்துக்கெல்லா மாதாரமாயுங் காரணமாயு
ருக்கிறவரோ பரமான்மாவாகவு மனந்தரூபத்தையு முடைத்
னவரோ தேவதைகளுக்கெல்லாம் தேவனுயு மோட்சரூப
யு மிருக்கிறவரோ ஜெகநிவாசா, இன்னமும் பிரமதேவருக்
ு ஆதிகாரணமாயும் சிரேஷ்டமாயு மிருக்கிறவரோ சத்து
ரூபமான சீவனுக்கும் அசத்துசொரூபமான பிரகிருதிக்
ு பரனும் அட்சரமான பரப்பிரமசொரூபராயு மிருக்கிற
க்கு யார்தான் நமஸ்காரஞ்செய்யாம லிருப்பார்கள். (௩௭)

இன்னம் ஆதிதேவனுயும், புராணனுயும், புருஷனுயும்,
வத்துக்குப் பரமமான காரணமாயு மிருக்கிறவரே சமஸ்
தையு மறிகிறவராயும் சமஸ்தரூபங்களாயுஞ், சிரேஷ்ட
ன மோட்சவீடாகவு மிருக்கப்பட்ட தேவரீரோ யனந்த
ராயும் விசுவமெல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறீர். (௩௮)

இன்னம் வாயுவு, அக்கினி, யியமன், வருணன், சூரியன்,
திரன், பிரமாவுக்குப்பிதாவாகிய விஷ்ணுவுந் தேவரீர்

தாமே அப்பேர்ப்பட்ட தேவரீருக்கு அனேகஸ்தரம் முன்னும் பின்னும் நமஸ்காரமென்று அடிக்கடி நமஸ்கரித்து. (௩௯)

தேவரீர் சமஸ்த பிரபஞ்சத்தையும் வியாபித்துக்கொண்டிருக்கிறபடியினாலே சருவமுந் தாமே ஆதியந்தமில்லாத வீரியத்தை யுடைத்தானவரே யபரிமிதமாய்ப் பராக்ரமத்தை யுடைத்தானவரே யுமக்குமுன்பாகவும் பின்பாகவும் நமஸ்காரம் எங்கும் நமஸ்காரம். (சo)

அருச்சுனனனவன் மிகவுஞ் சிரத்தாபத்தியுடனே அபிமுகம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறான். சுவாமி - உம்மைச் சினேகிதனென்கிற பிரியபெலத்தினாலே ஏகிருஷ்ணா, ஏயாதவா, ஏமைத்துனா, ஏசிநேகிதாவென்று மின்னமும் பலவிதமா யும்முடைய மகிமையையும் ஸ்வரூபத்தையு மறியாமல் நான் மோகவசத்தினாலேயும் சினேகத்தினாலேயு மென்ன என்ன பேசியிருக்கிறேனோ அத்தனையும். (சக)

இன்னம் விவகாரகாலங்களிலுங் கூடப்படுத்துக்கொண்டிருக்கிறபோதும் விளையாடுகிறபோதுங் கூட இருக்கும்போதும்போசனஞ்செய்கிறபோதுஞ் சபைகளிலிருக்கும்போதும் மனோவாக்குக் காயகன்மங்களினா லென்னென்ன அபசாரஞ் செய்தேனோ அச்சுதா அவைகளையெல்லாம் அப்பிரமேயமயிருக்காநின்ற தேவரீர் சகித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சாஷ்டாங்கமாகத்தெண்டம்பண்ணி அவர் மகிமையை யின்னமுந்தோத்திரஞ்செய்கிறான். (சஉ)

ஒப்மகாராசாவே ஒருவராலு மறியக்கூடாத பிரபாவத்தை யுடைத்தானவரே சராசராத்மகமான யிந்தலோகத்துக்குப் பிதாவும் பூச்சியருங் குருக்களுக்கெல்லாங் குருவுந் திரிலோகத்திலு முமக்குச் சமானமா யொருவரு மில்லையென்றால் சிரேஷ்டமுண்டென்று எங்கேசொல்லுகிறது. (ச௩)

ஆனதால் லோகத்துக்கெல்லாம் பகவானாயிருக்கிறவரே தேவரீரை நமஸ்கரிக்கிறேன் செகதீசுரனாகியுந் தோத்திரங்களுக்கருகராயு மிருக்கப்படாநின்ற தேவரீரை வேண்டி

ள்ளுகிறேன் புத்திரர்களுடைய அபராதங்களைப் பிதாக்
ம் சினேகிதன்செய்த அபசாரத்தைச்சினேகிதனும் பிரிய
ிருக்கப்பட்ட ஸ்திரீசெய்த அபசாரத்தை அன்புடைய
தாவும் எப்படிச் சகிப்பார்களோ அப்படிப்போலே யஞ்
னதிசையினலென்னல்நடந்தசகல அபராதங்களையுந்தேவ
நயாளுவானதனலே க்ஷமைசெய்துகொள்ளவேண்டும். ()

இன்னம் முன்னெப்போதும் பார்க்காம லிருக்கப்படா
ற உம்முடைய ரூபத்தைப்பார்த்துக் கிருதார்த்தனனேன்
லும் என்னுடையமனதானது பயத்தினல் மிகவும் வியா
த்தைபடைந்திருக்கிறது ஆகையா லும்முடைய பூர்வரூபத்
ப் பார்த்தா லெனக்குச் சந்தோஷமுண்டாகும் அதனல்
வேசா, ஜெகநிவாசா, இப்போது பூர்வரூபமாகத் தரிசனஞ்
த்துவைக்கவேண்டும். (சரு)

இன்னம் அனேகம் புஜங்களுடன் கூடினவரோ விசுவமே
ர்தியாக உடைத்தானவரோ கெதாயுதசகிதமாய்க் கிரீட
டலங்கள்தரித்துச் சதுர்ப்புயங்களோடே சவுமியமான
ரீருடைய பூர்வசொரூபத்தைக் காண்பிக்கவேண்டும். ()

அவதாரிகை தற்பதவாச்சியார்த்தமுழுமையும் தன்னைத்
அன்னியமில்லையென்கிறபோதம் அருச்சுனனுக்கு உண்
வேண்டுமென்று இந்தவிசுவரூபதரிசனஞ்செய்துவைத்த
பால் அதனுடைய பெருமையைப் பகவானவர் மூன்று
ாகத்தினற் சொல்லுகிறர். அருச்சுன - என்னுடைய
கமகத்துவத்தினலே யிப்போது பிரசன்னமாயிருக்கிற
தமமான ரூபத்தை யுன்னிடத்தி லிருக்கிற கடாக்ஷத்தி
ல நீ காணும்படியாகச் செய்வித்தேன் தேசோமயமாயும்
வாத்மகமாயும் ஆதியந்தமில்லாமலிருக்காநின்ற ரூபத்தை
யாருவன்கண்டாயேதவிரப் பூர்வத்தி லாருங்காணவில்லை
லே அருச்சுன-நீ கிர்தார்த்தனுய். (சஎ)

இன்னம் வேதசாத்திரங்கள்வாசித்து அர்த்தங்களைத்
ிந்ததனலும் யெக்யாதிகள் செய்ததனலும் அக்கினி

ஹோத்திராதி கிரியைகளாலும் சிரேஷ்டமான தானங்க ளினாலும் உக்ரமானதபசுகளினாலும் இன்னமும் பலவிதமான கர்மங்களினாலு மறியக்கூடாத அனேகவிதமான ரூபங்களை யுடைத்தான விசுவரூபமாகிய நம்மையிந்தமனுஷலோகத்தி லுன்னைத்தவிர வேறொருவரும் பார்க்க நாம் சக்தியமா மாட்டோம். (௪௮)

அருச்சுனு-ஆனதால் இப்படிப்பட்ட ரூபத்தை நீ இரா னுக் செய்யவேண்டி யுனக்குக்காண்பித்தோம் அதைப் பார்க்க உனக்குப்பயங்கரமாயும் வியாகுலமாயும் மூடபாவமு முண்டாயிருப்பதாக நீசொல்லுகிறபடியா லவைகளெல்லாம் நீ யினிமேல் வ்யடையாமற் சந்தோஷித்தனுய்ச் சவுமியமான நம்முடைய பூர்வரூபத்தைப் பாரென்று பகவானானவர் விசுவ ரூபத்தைமறைத்துக் கிருஷ்ணமூர்த்திரூபமாய்க் காண்பித் தார். (௪௯

மகாராஜாவே, கேளும் இவ்விதமாய் வாசுதேவரானவர் பயத்தையடைந்திருக்கு அருச்சுனனைப்பார்த்து மிருதுவான மதுரவாக்கியங்களினுற் சமாதானஞ்செய்து மறுபடியுஞ் சவு மியமான தன்னுடைய பூர்வரூபத்தைக் காண்பித்தார். (

இப்படிப்பட்ட சவுமியரூபத்தைப்பார்த்து அருச்சு னனவன் எவ்விதமாய்ச் சொல்லுகிறனென்றுற் சனார்த்தன உம்முடைய சவுமியமாகிய மனுஷரூபத்தைப்பார்த்து இ போதல்லவா பூர்வம்போலே பிரசாந்தசித்தத்தை யடைந்த னேனென்றுசொல்ல. (௫

பகவானானவர்-அருச்சுனு ஆராலுங்காணுகிறதற்கு அ ரியமாகாத நம்முடைய சுவ்வாஸ்வரூபமாகிய விசுவரூப த்தை நீபார்த்தாய் தேவதைகள் முதலானவர்களு மிதுவரை யும் பார்த்தவர்களல்ல ஆனாலெப்போது மிந்த விசுவரூ தரிசனத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்று கோரிக்கொண்டிரு கிறார்கள் அப்படிப்பட்டரூபத்தை யுனக்குத்தியானஞ்செ வேண்டி நாம்காண்பித்தோம். (௫

அருச்சுனு - இவ்விதமாய்க் காணுகிறதற் கரியரூபமா போவானேனென்று கேட்பாயேயாகில் இப்போது நீபார்

வருடனாகிய நம்மை யெதார்த்தமாயற்று பிரதிபூர்வ
ப் பத்திசெய்யாமல் வேதாத்தியயனங்கள் செய்கிறத
லேயும் தவங்களாசரிக்கிறதனாலேயுந் தானங்கள் கொடுக்
தனாலேயு மெய்யங்கள்செய்வதனாலேயும் நம்மையொரு
தும் காணமாட்டார்கள். (௫௩)

சத்துருசம்மாரனாகிய அருச்சுனா - பின்னையாருக்குத்தா
த ரூபங்காணப்படுமென்று கேட்பாயேயாகில் இதாதேவ
களை புபாசியாம லென்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்
ன்னையே யார் பத்திசெய்கிறார்களோ அவர்களுக்குச் சாத்
ங்களிலேயு மறியப்படுவேன் சத்தமாயிருக்கப்பட்ட
த்துக்கும் காணப்படுவேன் இப்பேர்ப்பட்டானேயவர்க
ன்று தெரிந்தனுபவிக்கும்படியாக நான் சுலுவாயுமுடன்
டிருப்பேன். (௫௪)

அருச்சுனா - சகலசாஸ்திரங்களினுடைய சாராம்சமாகி
பாமரகசியமாயு மிருக்கப்பட்டதெதுவோ அதைச் சங்
மாக உனக்குச்சொல்லுகிறேன்கேள் யாதொருவர் நம்மை
தேசித்துப் பிரியத்தோடுங்கூடி கர்மங்களெல்லாஞ்செய்
ர்களோ நம்மைத்தானே பரமபுருஷார்த்தமாக என்னு
ர்களோ நம்மைத்தானே யாசரித்தவனு மிதரசாத்திரயங்
விட்டு நம்மையே அநன்னியமாகப் பத்திசெய்கிறார்களோ
வரிடத்திலும்வயிரமின்றி யாரிருக்கிறார்களோ இத்தியாதி
ங்களுடன்கூடின யாதொருபுருஷனுண்டோ அவனன்
் நம்முடைய சொரூபத்தை யடைவார்கள். (௫௫)

தேவதைகள்முதலாய்க் காணப்படாத விசுவரூபத்தைக்
பித்ததைப் பார்க்கவேண்டுமென்றும் பத்தியின்றிக்
டாதென்றுபோதித்த யாதொருபகவானுண்டோ அவருக்கு
ஸ்காரம்.

பதினோராவது
விசுவரூப அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆ அத்தியாயம் ௧௧-க்கு சுலோகம்-௫௫.
பரமகுருவேதுணை.

ஸ்ரீ நவநீதநவாகாராயநம:

பன்னிரண்டாவது

பத்தியோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-நிர்க்குணோபாஸ்தி சகுணோபாஸ்தி யிந்த யிரண்டில் தேகாபிமானத்தோடுங்கூடின புருஷனுயிருந்து கொண்டு நிர்க்குணோபாஸ்திசெய்கிறதைக்காட்டிலுஞ் சகுணோபாஸ்திசிரேஷ்டமென்பதை யிந்த அத்தியாயத்திற்சொல்லத்தொடங்குகிறார்.

சுவாமி-சகுணரூபமாகியவிசுவரூபத்தை யுடைத்தானவனுய்ச் சர்வஞ்ஞாதி குணங்க ளுண்டானவனுகிய உம்மை யறிந்து உம்மிடத்திலேயே மனதைநிறுத்தி யும்மை யுபாசிக்கப்பட்ட பக்தா ளும்மையடைவார்களென்று பதினோராமத்தியாயத்தின்முடிவில் அநுக்ரகஞ்செய்தீர்கள் அட்சரமாயும் அவ்யக்தமாயு மிருக்கப்படாநின்ற நிர்க்குணமாகிய பரப்பிரமசொரூபத்தையும் சிலபேர்களுபாசிப்பார்களென்று மநுக்ரகஞ் செய்திருக்கிறீர்கள் இவர்களிலே சிரேஷ்டாளாரோ அவர்களைத் தெரியும்படி யநுக்ரகஞ்செய்யவேண்டும். (க)

அருச்சுனு-சர்வஞ்ஞாதிகுணங்களுண்டாகிய பகவானுயிருக்கிற நம்மிடத்திலே யாதொருவர் மனதைவைத்து நித்யமுந் தியானவந்தாளாய் நம்முடையநிமித்தமாக நிட்காமகன்மங்களைச் செய்துகொண்டு எதார்த்தமான சிரத்தையுடனே நம்மையே யுபாசிக்கிறார்களோ அவர்களே சிரேஷ்டாள். (உ)

சுவாமி-நிர்க்குணோபாஸ்திசெய்யப்பட்டவாள் சிரேஷ்டமல்லவா? அருச்சுனு - அப்படிநினைக்கவேண்டாம். எதனுலென்றால், அட்சரமா யின்னபடியென்று சொல்லப்படாததாயும் நாமரூபங்களில்லாததாயும் சாஸ்வதமாயும் எங்கும் பரிபூரணமாயும் சிந்திக்கக் கூடாததாயும் மாயைக் கதிட்டானமாயும்யாதொருவிகாரங்களுஞ்சலனமுமின்றிக்கூடஸ்தராயு மிருக்கப்பட்ட நம்முடைய ஸ்வரூபத்தை யிந்திரியங்க

மெல்லாம் நிக்கிரகஞ்செய்து எங்கும் சமபுத்தியாய்ச் சர்வ பூதங்களுக்கும் இதஞ்செய்கிறபேரா யாதொருவ ருபாசிக்கி றார்களோ அவர்களுஞ்சிரேஷ்டாளே அவர்களும் நம்மையே யடைவார்கள். (ங)

என்றசொல்லானது அவனே நானென்று நீயறியவேண் டும். அருச்சுனா-பாரதா நிர்க்குணோபாஸ்திசெய்கிறது மிகவு மருமையென்பதைச் சொல்லுறேன்கேள். அவ்யக்தராயும் பரப்பிரமமாயும் நிர்க்குணமாயும் இருக்கப்படாநின்ற ஸ்வ ரூபத்தை யுபாஸ்திசெய்யப்பட்ட ஞான மிகவுஞ்சிரேஷ்டமே அதற்குச் சமஸ்தபூதங்களிடத்திலேயுந் துவேஷங்களில்லாமல் மைத்திரியாதியுடன் தயாவந்தனய்த் தேகத்தைத் தானென்கிற அகந்தையும் விஷயங்களிற் றன்னதென்கிற மமதையு மில்லா மற் சுகதுக்கங்களிடத்திற் சமமான புத்தி யுண்டானவனு யிருந்துகொண்டு அவ்யக்தமான பரப்பிரமசொரூபத்தினிடத் தில் ஆசக்தியான சித்தத்தையுடைத்தானவனய் நிர்க்குணே பாஸ்தி செய்யவேண்டும் அப்படிக்கில்லாமற் றேகாபிமானத் துடன்கூடினவர்களெத்தனப்படுவார்களேயாகில் அதிகக்லேச முண்டாயிருக்கும் அதனல் நிர்க்குணோபாஸ்தி செய்கிறது பிரயாசமானதால் அதைவிட விசுவரூபமாகிய சகுணத்தியா னஞ் சிரேஷ்டம் அந்தச் சகுணத்தியானத்தைக் காட்டிலுஞ் சனன மரணத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதான சங்கற்பவிகற்பங் களைச் செய்யப்பட்ட மனமுதலான இந்திரியங்களெல்லாஞ் சாந்தியடையும்படியாகச் செய்யப்பட்ட கன்மபலத்தியாகம் சிரேஷ்டமாகும். (ச)-(ரு)

அருச்சுனா-ஆகையால்நம்முடையபத்தாளெளிதாக மோட்ச மடைகிறதற்குச் சாதகமான கன்மபலத் தியாகத்தினுடைய சிரேஷ்டத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேள். எவர்களாகிலுஞ் சமஸ்தகன்மங்களையும் விதிபூர்வமாக நம்மிடத்திற் சமர்ப்பித் துவேறேதேவாந்தரங்களை யுபாசியாமல் நம்மையே பரமபுரு ஷார்த்தமென்றெண்ணி யிதரசிந்தையில்லாத பத்தியோகத்தி னலே நம்மையே தியானஞ்செய்துகொண்டிருப்பார்களாகில் அவர்களும் நம்முடைய சொரூபத்தையே யடைவார்கள். (சு)

மில்லேயோ நல்லதுசம்பவித்தாற்சந்தோஷமும் பிறர்க்கு நன்மைவந்தாற் பொறாமையுங் குரோதமு மனச்சோபமு மெவனுக்கில்லேயோ அவன்தான் நம்முடையபக்தன். (கரு)

அருச்சுனு-இன்னமும் எந்தவஸ்துவையுந் தான்அபேட்சியாமலும் பலவந்தமாய்வந்த விஷயங்களி லாசையின்றியும் சோம்பலும்பீடையுமின்றிப் பாகியத்திலு மாந்தரத்திலுஞ்சுசியுண்டானவனுயும் வினையபுத்தியோடும் பட்சபாதமில்லாமலும் மனோவியாதியில்லாதவனுயும். நம்மையடைவதற்கான எத்தனத்தைத்தவிர மற்ற சர்வமுயற்சிகளேயும் விட்டவனுயுமிருக்கப்பட்டவ னெவனே அவனே நம்முடைய பக்தன். ()

அருச்சுனு-இன்னமும் பிரியத்தைக்கொடுக்கத்தக்க நல்ல விஷயங்கள்வந்தா லதனுற் சந்தோஷியாமலும் அப்பிரியத்தைக்கொடுக்கத்தக்க பொல்லாதவிஷயங்கள்வந்தால் அதனுல் துக்கப்படாமலும் பிரியமானவஸ்துக்கள் வியோகமானு லதனுற் சோகத்தையடையாமலும் சுவர்க்காதிமுதலாய் வாராத வஸ்துக்களேக் கோராமலும் சுபாசுபரூபங்களான புண்ணிய பாபங்கள்விட் டென்னிடத்திற் பத்திசெய்யப்பட்டவ னெவனே அவனே நம்முடையபக்தனும் பிரியனுமாவன். (கஎ)

அருச்சுனு-இன்னமுஞ் சத்துருவினிடத்திலும் மித்துருவினிடத்திலும் மானத்தினிடத்திலும் அவமானத்தி னிடத்திலுஞ் சீதோஷ்ண சுகதுக்கங்களிடத்திலுஞ் சொப்பனம்போலெண்ணிச் சமபுத்தியுண்டானவனுயும் நம்முடையபக்தியில்லாத சங்கத்தைச்சேராமல் விவர்ச்சிதனு யிருக்கப்பட்டவ னெவனே அவனே நம்முடையபக்தன். (கஅ)

அருச்சுனு-இன்னமு மொருவர்செய்யப்பட்ட நிந்தையிலுந் துதியிலுஞ் சமசித்தத்தையுடையவனுயும் எப்போதுமேகாந்தத்தை யிச்சித்துக்கொண் டிருக்கப்பட்டவனுயுந் தானிச்சியாமலிருக்கத்தெய்வாதீனமாய்வந்தபொருளேத்தள்ளாமலும்அதனுலே திருப்தியடைந்தவனுயும் வாராதபொருளிலே யபேட்சையின்றியும் இன்னவிடமிருக்கிறது இன்னவிட மிருக்கக்

டாதெதன்கிற நிலைமையின்றி ஸ்திரபுத்தியுடன் நம்மிடத்தில்
தியுண்டானவனெவனோ அவனே யெனக்குப் பக்தனும்
ியனுமாவன். (க௯)

அர்ச்சுனா-எவர்களாகிலுஞ் சிரத்தாபத்தியோடிக் கூடின
களாகி நாமே பரமபுருஷார்த்தமென்றெண்ணி யிப்போது
ச்சொன்ன மோட்சசாதகமான தருமங்களை யதோர்த்தமா
சரிப்பார்களேயாகில் அப்படிப்பட்ட பத்தாள் நமக்கதிபர்த
ியமுண்டானவர்களாவார்கள்; அதனாலவர்களுக்குப் பிர
ருதிபுருஷனையும் க்ஷேத்திரம் க்ஷேத்திரக்ஞனையும் ஞானம்
ஞயத்தையும் பிரித்தறியும்படியான ஞானத்தை நான்கொ
த்து எல்லாவற்றிற்குஞ் சிரேஷ்டமாயிருக்கிற நம்முடைய
ரூபத்தையடையும்படியாகவுஞ் செய்விப்போம். இந்தப்
காரம் நிர்க்குணோபாஸ்திசெய்கிறது பிரயாசமாகையால்
ளிதாக மோட்சம்வரவேண்டிச் சகுணோபாஸ்தி நல்ல
தென்று பகவானனவர் அனுக்கிரகஞ்செய்த விபரத்தைத்
ிதராட்டிரருக்குச் சஞ்சயர்சொன்னார். (உ0)

தேகாபிமானத்தோடிக்கூடிய புருஷாள் சகுணோபாஸ்தி
சய்தால் மோட்சத்தை யடையலாமென் றெந்தப் பகவா
லே சொல்லப்பட்டதோ அவருக்கு நமஸ்காரம்.

பன்னிரண்டாவது

பக்தியோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் கஉ-க்குச் சுலோகம் - சஅக.

ஸ்ரீ பிருந்தாவனவாசப்பிரியாயநம:

ஸ்ரீ கோடிசூரிய சமப்பிரபாயநம:

பதின்மூன்றாவது

பிரகிருதிபுருஷவிபாகயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-பக்தர்களைச் சம்சாரத்தில்நின்று யெளிதாகக்
டைத்தேறப் பண்ணிவைப்போமென்று பன்னிரண்டா மத்

தியாயத்திற்சொன்னபத்தி சித்தியாகவேண்டி யிந்த அத்தியா யத்திலே தத்துவஞானத்தை யுபதேசஞ்செய்கிறார். கேசவா பன்னிரண்டா மத்தியாயத்தின் முடிவிற் பிரகிருதி புருஷன் முதலானவைகளையும் பிறித்தறியும்படியான ஞானத்தைக் கொடுத்து மோட்சமடையும்படியாகவுஞ் செய்விப்போமென் றநுக்ரகஞ்செய்தீர்கள் அப்படிப்பட்ட பிரகிருதியையும் புரு ஷனையும் க்ஷேத்திரத்தையும் க்ஷேத்திரக்ஞனையும் ஞானத் தையும் ஞேயத்தையும் விபரமா யடியேனுக்குத் தெரியும்படி யநுக்ரகம் பண்ணவேண்டும். (க)

அருச்சுன-சீவனானவனுக்குப் பாவபுண்ணியங்களினாலே சம்பவித்தபோகங்களை யனுபவிக்கச் சாதனமாயிருக்கப்பட் டது எதுவோ அதற்குச் சேத்திரமென்னும் அந்தச்சேத்தி ரத்தைத் தன்னதென் றறியப்பட்டவ னெவனோ அவனுக்குச் சேத்திரக்ஞனென்றுஞ் சொல்லப்படும். (உ)

அருச்சுன-சர்வசேத்திரங்களிலு மிருக்கப்பட்ட சேத்தி ரக்ஞனவர் நாமென்று நீயறியவேண்டும் இப்பேர்ப்பட்ட சேத்திரக்ஞன் சேத்திரமிவர்களின் சொரூபத்தை இப்பேர்ப் பட்டதென்று பிரித்தறியப்பட்ட ஞானமெதுவோ அதுவே மோட்சத்தைக்கொடுக்கும்.மற்றஞானமெல்லாம்வியர்த்தமாய் முடிகிறதுமல்லாமற் பந்தங்களையுங் கொடுக்கும். இவ்விதமா கப் பிறித்தறிபவர்களாரோ அவர்களைத் தான் ஞானிகளென் றுஞ் சொல்வார்கள். அருச்சுன - இப்பேர்ப்பட்ட ஞானத் துடன் கூடியிருக்கிறதே நமக்குச் சம்மதம். (ந)

அருச்சுன - இதனாலே முன்சொன்ன சேத்திரமாவது இப்பேர்ப்பட்டதென்று மிப்பேர்ப்பட்டதற்கு ஆசிரயமான தென்று மிவ்விதமான விகாரங்களுடன் கூடினதென்றும் இதனாலே யுண்டானதென்றும் இன்னவித பேதத்தோடுங் கூடினதென்றும் சேத்திரக்ஞனென்ற லின்னானென்றும் இப் பேர்ப்பட்ட பாவத்தை யுடைத்தானவனென்றும் நீயறிய வேண்டி யிந்த அர்த்தங்களெல்லாம் சங்க்ரகமாக விவரித் துனக்குச் சொல்லுகிறோம். (ச)

அருச்சுனா - இவைகளையே நாநாவிதமாகிய தருமங்கள் முதலானதுஞ் சொல்லாநின்ற வேதங்களிலேயும் அநேகயோ ருக்களைப்பற்றி பிரத்தேகம் பிரத்தேகமாயுஞ் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது மல்லாமல் அவைகளை யநுசரித்து வசிஷ்டாதி மகரிஷீஸ்வரராளாலேயும்வெகுவிதங்களாயுஞ்சொல்லப்பட்டிருக் கிறது. அப்படியிருந்தாலும் விசேடமாயும் உறுதியாயும் சொல்லப்பட்ட பிரமசூத்திரபதங்களென்னப்பட்ட வேதாந்த சூத்திரங்களினாலே விசேடமாய் நிச்சயித்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கிற விவரப்படி யுனக்குச் சொல்லுகிறோம். (௫)

அருச்சுனா-பிருதிவியாதி மகா பூதங்கள் ஐந்து; ஞானேந் திரியங்கள் ஐந்து, கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்து, சப்தாதிவிஷ யங்கள் ஐந்து, அவ்வியக்தமாகிய மூலப்பிரகிருதி மனம் புத்தி அகங் காரம் நாலு, ஆக இருபத்துநாலு தத்துவத்துடன். (௬)

இன்னமும் மனோவிருத்திகளாகிய இச்சை துவேஷம் சுகம் துக்கம் விஷயஞானம் தைரியமுதலாய், நான்பிறந் தேன் வளர்ந்தேன் சாகிறேனென்கிற இவைமுதலான விகா ரங்களோடுங் கூடினதாயுங் களேபரமாயும் சுகதுக்கமென் னப்பட்ட போகங்களை யநுபவிக்கிறதற்கு ஆசிரயமாயுஞ் ஸ்தானமாயுஞ் சுத்தமித்தையாயு மிருக்கப்பட்டது எதுவோ அதற்கே சரீரமென்றும், அப்பேர்ப்பட்ட சரீரத்துக்கே க்ஷேத்திரமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்தச் க்ஷேத்திரதருமங்க ளின்னதென்று மவைகளை யபிமானித்து நடக்கப்பட்டவ னின்னானென்றும் அறியப்பட்டவனேரோ அவனுக்குச்க்ஷேத்தி ரக்ஞனென்று சொல்லப்படும். (௭)

அருச்சுனா-இனி ஞானத்தையும் ஞேயத்தையுஞ் சொல்லு கிறோம். அதற்குஞானத்தினாலேயே ஞேயத்தையறியவேண்டி யிருப்பதனாலே முன்பு ஞானத்தைச் சொல்லுகிறோம். க்ஷேத்திர தருமமின்னதென்றும் க்ஷேத்திரக்ஞனுடைய தருமமின்னதென்றும்பிரித்தறியப்பட்டவிவேகமெதுவோஅதற்கே

ஞானமென்றுஞ் சொல்லப்படும். அந்த ஞானமெவ்விதமாக லப்தமாகுமென்றால் அதற்குத் தகுந்த ஞானசாதனங்களி னாலேயே லப்தமாகவேண்டும். அப்பேர்ப்பட்ட ஞானசாத னங்களாலேயே நம்முடைய பக்தாளானவாள் நம்முடைய சொரூபமாகிய கைவல்லியத்தை யடைந்திருக்கிறார்கள்; அதி னாலே நீயுமந்தஞானசாதனங்களைத் தெரிந்து அந்த ஞானத் துவாராஞேயத்தையறிந்து நம்முடையசொரூபத்தை யடைய வேண்டும். அதனால் அருச்சுனா சாவதானமாயிருந்துகொண்டு ஞானசாதனங்களைக்கேள். முதலாவது தன்னை யொருவ ரால் தோத்திரமும் பூசிதையுஞ் செய்யவேண்டு மென்று மனதில் லேசங்கூட யிருக்காம லிருக்கப்பட்ட குணமெது வோ அதற்கு அமானித்துவமென்று சொல்லப்படும். அதவா, அவைகள் வலுவிற்சம்பவித்தாலும் அவைகளிலெவ்வளவும் அபிமானமும் பற்றுதலுஞ் சந்தோஷமு மடையாமலிருக்க வேண்டும். இடம்பமும், இம்சையுஞ், சுத்தமாய்விட்டிருக்க வேண்டும். கபடமின்றிச் சத்தியமான வசனங்கள் வசனிக்க வேண்டும். ஆசிரியருடைய சதுர்விதமான சிசுருஷை முத லான உபாசனையுஞ் செய்யவேண்டும். ஆந்தரத்திலும் பாகி யத்திலுஞ் சுசித்துவமுண்டாயிருக்கவேண்டும். பொறுமையிற் பூமாதேவிக்குச் சமானமான க்ஷமையோடுங் கூடினவனா யிருக்கவேண்டும். குருசொன்ன அர்த்தத்தில் ஸ்திரமான புத்தியுண்டானவனா யிருக்கவேண்டும். சரீரத்தை நானென் கிறதை நிக்ரகஞ்செய்திருக்கவேண்டும். (அ)

அருச்சுனா-இன்னமும் விஷயங்களிடத்தில் எப்போதும் நிராசையுடனே யிருக்கவேண்டும்; அப்படியிருக்கிறதிலும் நாமானதினாலேயிவ்விதமாய் விட்டிருக்கிறோமென்கிற அகங் காரமுதலியது மில்லாமலிருக்கவேண்டும். சன்மம், மிருத்து, சனா, வியாதி, யிவைகளினாலுண்டான துக்கதோஷங்களை யடிக்கடி விசாரித்து மனனம்பண்ணவேண்டும். சகலபூதங்க ளிடத்திலேயுந் தயவுங் கருணையு மிருக்கவேண்டும். (௯)

அருச்சுனா-இன்னமும் புத்திர தாராதி, கிரக முதலான வைகளில் ஆசக்தியும் பிரியமு மில்லாமலிருக்கவேண்டும். ன்மை தீமைகள் சம்பவிக்குங்காலங்களில் அவைகளினு லுண்டான பிரியாப்பிரியங்களிற்சமசித்தனாயிருக்கவேண்டும்.

அருச்சுனா - இன்னமும் அந்நியதேவதாபக்தனாகாமல் ம்மையே யெல்லாவற்றிற்கும் சிரேஷ்டமாக எண்ணி நம் மைத்தவிர அந்நியமில்லையென்று நம்மிடத்திலேயே அவிப சாரமாகியபத்தியும் யேகாந்தவாசமுஞ் செய்யவேண்டும். பிராகிர்தசனங்களிடத்திற் பிரியமும் அவாள்சங்கமும் விட் டிருக்கவேண்டும். (கக)

அருச்சுனா - இப்போது நாம்சொன்ன ஞானசாதனங் களுக்கெல்லாம் விபரீதமாகிய அஞ்ஞானத்துடன்கூடிய டம் பம், அபிமான முதலியவைகளைச் சுத்தமாய்விட்டு ஆத்ம ஞான நிஷ்டனா யிருந்துகொண்டு தத்துவஞானம் விருத்தி யாகி மோட்சமடைகிறதற்குச் சாதனமாகிய விசாரமுஞ் செய்துவரவேண்டும். இவ்வளவும் ஞேயத்தையறியவேண் டியஞானத்துக்குச்சாதனமென்று சொல்லப்படும். இப்படியே வசிஷ்டாதிரிஷீஸ்வராளுஞ் சொல்லுகிறார்கள். (கஉ)

அருச்சுனா-இந்தச் சாதனங்களினாலே யடைந்த ஞானத் தைக்கொண்டு தெரியத்தக்க தெதுவோ அதைச் சொல்லு கிறேன்கேள் ; எதையறிந்ததனாலே சனனமரணமென்னப் பட்ட பந்தத்திலிருந்து மோட்சத்தையடைந்தார்களோ அப் பேர்ப்பட்ட தத்துவஸ்வரூபத்துக்கு ஆதியுமில்லை யந்தமு மில்லை அதற்குச் சத்தென்றும் அசத்தென்றும் நித்யமென் றும் அநித்யமென்றும் அஞ்ஞானமென்றும் ஞானமென்றும் சொல்லக்கூடாத விதத்தையுடைத்தானதாயுமிருக்கும். இதற் கே குருசிஷ, போத்தியபோதக நிமித்தியமாக அனாதியென் றும் அகண்டமென்றும் பூரணமென்றும் ஏகமென்றும்வாக்கு மனதுக்கு அகோசரமென்றும் அனுபவவேத்தியமென்றும் பரப்பிரமசொரூபமென்றுஞ் சொல்வார்கள். அருச்சுனா-இப்

பேர்ப்பட்ட ஸ்வரூபத்தை முன்சொன்ன ஞானலீலைபோகத் திறற் றெறிந்துகொள்ளவேண்டுமே யில்லாமல் மற்றெந்த விதத்திலுலுந் தெரிந்துகொள்ளச் சக்கியமாகாது. இதற்கே ஞேயமென்றுஞ் சொல்லப்படும். (கங.)

அருச்சுனு-இன்னமும், அந்த ஆத்மதத்துவமானது எப்படிப்பட்டதென்றால் சருவபிராணிகளுடைய கை, கால், கண், சிரசு, காதுகளுமுடைத்தாகிய ரூபங்களுடன் கூடின சர்வசரீரங்களையுஞ் சகலலோகங்களையும் அன்னுவயயுக்தியினாலே சொர்னத்தைத்தவிர ஆபரணமில்லாததுபோல வியாபிக்கப்பட்டிருக்கும். (கச)

அருச்சுனு-இன்னமும் சகலசரீரங்களிலுமுள்ள இந்திரியங்கள் முதலாகிய சத்துவாதிகுணங்களையும் பிரகாசிக்கும்படி செய்விக்கப்பட்டதாயுஞ் சருவத்துக்குமாதாரமாய் வகிக்கப்பட்டதாயு மிருந்தும் அவைகளுக்கெல்லாம் அந்நியமாயும் அசங்கமாயும் ஒன்றிலும் பற்றில்லாமலுந் தானொன்றிலும் அகப்படாமலும் விதிரேகயுத்தியினாலே ஆகாயமானதெங்கும் வியாபகமாயிருந்தும் ஒன்றிலும் பற்றில்லாமலிருக்கிறதுபோல இருக்கப்பட்டதாயு மிருக்கு மிதற்கே ஞேயமென்றுஞ் சொல்லப்படும். (கரு)

சுவாமி-இப்பேர்ப்பட்ட சொரூபம் எங்குமிருக்கும்போது எல்லாராலேயும் ஏனறியக்கூடவில்லை? அருச்சுனு - சமஸ்தபூதங்களு,மவைகளுடையஉள்ளும்புறம்புமெங்குநிறைந்து சராசராத்மகமான பிரபஞ்சரூபமாயுந் தானகவேயிருக்கப்பட்ட இந்த ஆன்மதத்துவமானது மிகவுஞ் சூட்சுமத்தோடுங் கூடினதாகையா லெல்லாராலேயுந் தெரிந்துகொள்ளுகிறதற்குச் சக்கியமாகாது. எதனாலென்றால் அஞ்ஞானசம்பந்தத்துடன் கூடிய சீவாள் எவ்வளவு பிரயத்தினங்கள்செய்தபோதிலுந் தெரிந்துகொள்ளவேமாட்டார்கள் அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு இந்த ஆன்மதத்துவமானது வெகுதூரமாயிருக்கும். ஆனலாருக்குத்தான் சமீபமாய்த் தோன்றுமென்றால்

முன்சொன்னஞானசாதனங்களையடைந்த ஞானவந்தாளாரோ அவர்களுக்குமாத்திரம் இதைவிடச் சமீபமாய் வேறொன்றையுஞ் சொல்லக்கூடாது. (௧௬)

அருச்சுனா-இன்னமு மந்த ஆத்மதத்துவமானது சராசராத்மகமான பூதங்களிடத்திற் காரணத்தினாலேயபின்னமாயுங் காரியரூபத்தினாற்பின்னமானாற்போலவுமிருக்கும் இன்னமும்திரிகாலத்திலே யெல்லாவற்றையு மிரட்சிக்கிறதாயுமிருக்கிறதுந்தவிரப் பிரளயகாலத்திற் சங்கரிக்கிறதாயுஞ் சிருட்டிகாலத்திற் காரியரூபங்களாகச் சிருட்டித்துக்கொண்டிருக்கும்.

அருச்சுனா-இன்னமுஞ் சூரியசந்திராதிகளுடைய பிரகாசங்களுக்கும் பிரகாசரூபமாயிருந்துகொண்டு மவைகளையும் பிரகாசிக்கும்படி செய்விக்கிறதாயு மிருக்கும். அஞ்ஞானிகளுக்கு அந்தகாரரூபமாகவும் அறியப்படாததாகவும், ஞானிகளுக்கு ஞானரூபமாயும் அறியப்படுகிறதாயு மிருக்கும். இன்னமும் பிரகிருதிக்குப் பரமாயும் முன்சொன்ன சாதனங்களையடைந்திருக்காநின்ற ஞானானுபவத்தினா லடையப்படுகிறதாயும் ஞானமாயும் ஞேயமாயுமிருக்கிறதுந்தவிரத் தேகாதிதிரியப் பிரபஞ்சமுதலாகிய சமஸ்தமுந்தானேயாகி அவைகளுக்குஞ் சகலபிராணிகளுடைய புத்திக்குச் சாட்சியாயு மிருக்கும். இதற்கே பரப்பிரமசொரூபமென்றும் ஞேயமென்றுஞ் சொல்லப்படும். (௧௮)

அருச்சுனா - இந்தவிதமா யிருபத்துநாலு தத்துவத்தோடுங் கூடிய சேத்திரத்தையு மதற்குவிலட்சணமான சேத்ரக்ஞனையு மிவைகளைப் பிரித்தறியப்பட்ட ஞானஞ்சித்திக்கிறதற்குச் சாதனமான அமானித்துவமுதலாகிய குணங்களையும் இந்தக் குணங்களினா லடைந்த ஞானத்தைக்கொண்டு அறியப்பட்ட ஞேயத்தையும் வசிஷ்டாதி ரிஷீஸ்வராளாலே விஸ்தரித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதை நாம் சங்க்கரமாகச்சொன்னோம். இவைகளையெல்லாம் நம்முடைய பக்தனானவன் விபரமாய் நன்றாயறிந்து நம்முடையஸ்வரூபமாகிய மோட்சத்தையே யடையவன். (௧௯)

சுவாமி - இப்படியிருந்தா லெல்லோருந் துக்ககரமாகிய ஜனனமரணத்தை யடைவானேன்? அருச்சுனு-முன்னுலே நீ கேட்ட ஆறுசங்கைக்கு நாலுசங்கை யுத்தரவுசொலித்து விட்டதாற் பாக்கியிருக்கப்பட்ட பிரகிருதி புருஷனுடைய விபரங்களை யிப்போது சொல்வதனுலே யவைகளுடைய விபரமுஞ் சனனமரண முண்டாகிறதற்கேதுவும் உனக்கே தெரியலாம். அருச்சுன - பிரகிருதிபுருஷ னிவர்களிருவரும் அனுதியென்று நீயறியவேண்டும். அந்தப்பிரகிருதியினிடத்தி லிருந்துண்டான சத்துவாதிகுணங்களினுலே தேசேந்திரியாதி விகாரங்களு முண்டாச்சுதென்றும் புருஷனுனவனுக் கிவை களைப்பற்றி யாதொருசம்பந்தமு மில்லையென்றும் அவன்கிர்வி காரியென்றும் சாட்சியென்று மறியவேண்டும். (௨0)

அருச்சுன-இப்படிக்கிருக்கிற தென்பதையறியாமற் பிர கிருதிசம்பந்தமான சத்துவாதிகுணங்களைச்சேர்ந்த கர்த்தத் துவ போக்தத்துவ முதலாகிய தேகேந்திரியவிகாரங்களை நிர் விகாரியாயிருக்கப்பட்ட புருஷனுனவன் தனக்குவர்தாற்போ லப் பிரமையினுல் ஒப்புக்கொண்டு அனுபவிக்கிறதனுலே சீவ பாவத்தையடைந்தவனுகிச் சனனமரணமாகிய துக்கந் தை யடைந்தவனுகிருன். (௨௧)

சுவாமி-நிர்விகாரியாயிருக்கப்பட்ட புருஷன் சத்துவாதி குண காரியங்களினுல் எவ்விதமாய்ச் சீவபாவத்தையடை வன்? அருச்சுன-பிரகிருதிசம்பந்தமான சத்துவாதிகுணங்க ளோடுங்கூடிய சுகதுக்கமுதலானவைகளிலே புருஷனுனவன் அபிமானம்வைத்து அதனுலுண்டாகிய ராகத்துவேஷங்களை யடைந்தவனுகி அதுவே சத்தியமென்று திடபுத்தியினுற் ருனே யநுபவிக்கிறேமென் றனுபவிக்கிறபடியினுலேஅந்தப் புருஷனுனவன் சீவபாவத்தை யடைந்து தேவதிரியக்மனு ஷாதி சனனங்களுக்குக்காரணமாகிச் சஞ்சாரத்தையடை கிருன். இவ்விதமா யதார்த்தஞானம் வருகிறவனாச்கு மந்தப் புருஷனுக் கிந்தப் பிரமையானது நீங்கவேமாட்டாது. புருஷ

னாகப்பட்டவ னின்னானென்று மவனுடையலட்சண மின்ன தென்றும் யதார்த்தஞானம் லப்தமாய்விட்டால் அவனொரு போதும் விகாரியாகவே யில்லையென்றும் அப்போது தெரிய வரும். (௨௨)

அருச்சுனா - புருஷனானவன் பிரகிருதிசம்பந்தமான சத்துவாதிகுணகாரியமாயிருக்கிற தேகத்திற் கூடியிருக்கிறவனா யிருந்தாலும் அவைகளைப்பார்க்கிலும் அசங்கனாகவும் சாட்சியாகவு மந்தச்சத்துவாதிகுணங்கள் முதலான இந்திரியங்களையும் பிரேரகஞ்செய்யப்பட்டவனாயும் அவைகளுக்கெல்லாம் பர்த்தாவாயும் விசுவரூபத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கப்பட்டவனாயு மிருப்பதுந்தவிர அவனுக்கே தேகேந்திரியாதிகளுக்கெல்லாம் ஈஸ்வரனாயிருக்கும்போது மயேஸ்வரனென்றும் இருபத்துநாலு தத்துவங்களுக்கும் பரனாயிருக்கும்போது பரமாத்மாவென்றுஞ் சொல்லப்படும். (௨௩)

அருச்சுனா-எந்தப்புருஷனாலே யிந்தப்பிரகிருதிசம்பந்தமான சத்துவாதிகுணங்கள்முதலான தேகேந்திரிய சுகதுக்கங்களுக்காகிலும் புருஷனாகப்பட்டவர் பரமாயுஞ் சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிறவனென்றும் அவரேபரமாத்மாவென்றும் எப்போது தெரிந்துகொள்வானோ அப்போது பிரகிருதிமுதலான குணகாரியங்கள் முழுவதும் பிரமமென்று சந்தேகமற வெளிப்படுமேயல்லாமல் அப்படிக்கன்னியிலிருக்கிறவனுக்கும் அந்தப்பிரமை போகவேமாட்டாது. அதனாலே பிரகிருதிசம்பந்தமானசத்துவாதிகுணசகிதமான தேகேந்திரியங்களும்அதற்கு விலட்சணமா யிருக்கானின்ற புருஷனையும் நன்றாகப்பிறித்தறியப்பட்ட புருஷனானவன் வர்த்தமானகாலத்தில் விதிநிஷேதங்களை யதிக்கிரமித்து நடந்தாலு மதனாற் பாபத்தையடையாமலுந்திரும்பிப்பிறக்காமலும்மோட்சமேயடைவன். ௨௪)

சுவாமி-இத்தன்மைத்தான ஆன்மாவைப் பிறித்தறிகிறதைவிட இன்னமும் வேறுவிதமா யறிகிறதற்குச் சாதனாந்திரங்களுண்டா இல்லையா? அருச்சுனா-சிலபேர்கள் தன்னுடையமனதினாலே தியானஞ்செய்து தன்னுடையதேகத்துக்

குள்ளாக அந்த ஆன்மாவையறிவார்கள், இன்னஞ்சிலபேர்கள் பிரகிருதிபுருஷ விபாகமாகிய விசாரஞ்செய்யப்பட்ட ஞானத்தினுலேயு மறிவார்கள், இன்னஞ்சிலபேர்கள் சீவாத்மா பரமாத்மா அயிக்யஞ்செய்யப்பட்ட யோகத்தினுலேயு மறிவார்கள். இன்னஞ்சிலபேர்கள் நிட்காமகன்ம யோகத்தினுலேயு மறிவார்கள்.இவர்களெல்லாரு முடிவி லென்சொரூபத்தையே யடைவார்கள். (உரு)

சுவாமி - இவ்விதங்களா யறியச் சக்தியில்லாத புருஷனுக்கு மோட்சத்தி லிச்சைமாத்திர முண்டாயிருக்குமாகில் அதற்குத்தகுந்த வேறுவிதமான உபாயங்களுண்டா இல்லையா வென்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்து மகாபுஜா, முன் சொன்ன சாங்கியயோகாதிகிரமங்கள் தெரியமாட்டாத அதிமந்தஅதிகாரிகள் குருமுகமாக உபதேசமாத்திரங் கேட்டுக் கொண்டு அந்தப்பிரகாரஞ் சிரத்தாபத்தியுடனே சார்வதாவுபாசிப்பார்களேயாகில் அந்தக்குருவாக்கியசிரவணுதி யுபாசனைகளினுலே அவர்களு மிருத்துவையதிக்கிரமித்து என்சொரூபத்தையே யடைவார்கள். (உசு)

அருச்சுனு-இப்போது நாம்சொன்ன பிரகிருதிசம்பந்தமான சத்துவர்திகுணங்களோடுங்கூடிய சேத்ரதருமத்தையு மதற்கு விலட்சணமாயிருக்கிற சேத்ரக்ஞனுகிய புருஷனுடைய தருமத்தையும் விவரமாய்ப் பிரித்தெதுவனாக்கு மறியாமற் போவார்களோ அதுபரியந்த மிந்த இருவர்களுடைய தாதான்மியக்கூட்டுறவினுலே தாபரசங்கமாத்மகமாகியபூதங்களுண்டாகிறதுஞ் சஞ்சாரத்தையடைகிறதுமாயு மிருக்கும். இதனுல் எந்த ஆத்மஞானத்தினுலே சம்சாரத்தைத் தாண்டப்படுமோ அப்பேர்ப்பட்ட ஞானத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேள். (உஎ)

அருச்சுனு-தாபரசங்கமாத்மகமாகிய பூதங்களிடத்திலேயும் சமமாயிருக்கப்பட்ட பரமேஸ்பரனெருவரோ யிருக்கிறுரென்றும் அப்பேர்ப்பட்டவர் சகலபூதங்களும் நாசமடைந்தாலும் நாசமடையாதவரென்றும்அப்பேர்ப்பட்டவரோ தானென்

ஞ்சமுசயமின்றியில் திடமாயெவ னறிகிருனே அவனே ன்றாயறிந்தவன், அவனே ஆத்மஞானியுமாவன். (உஅ)

அருச்சுன - சகலபூதங்களிடத்திலேயுஞ் சமமாக இருக் கப்பட்ட பரமாத்மாவைத் தானாக அறியப்பட்டவன் அப் பேர்ப்பட்ட தன்னை யெப்படி யிம்சைசெய்துகொள்ளுவான். அவன்தான் மற்றொருவனை யெவ்விதமா யிம்சைசெய்தே னென்றுஞ் சொல்லப்போகிருன். இதனுலே, தான் எப்போ தும் அசங்கனுகவேயிருக்கிறேமென்றுந் திடபுத்தியாய்த்திரி விதகரணங்களைக்கொண்டு அவனவனுடைய சுதன்மத்துக்குத் தகுந்த கன்மங்களை நிட்காமமாகச் செய்துவருவானேயாகில் மோட்சமேயடைவன். (உகூ)

சுவாமி-விதவிதமாய்க் கன்மங்கள் செய்யும்போது ஆத் மாவை யெப்படிச் சமமென்றுசொல்லலாம்? அருச்சுன-பிர கிருதியினுற் பரிணமித்த சத்துவாதிகுணங்கள் முதலான தே கேந்திரியாதிகளினுலேயே சகலகன்மங்களையும் பண்ணப்படு கிறதென்றும் ஆன்மாவானவ னெப்போதும் சமமாயிருக்கிறவ னென்றும் அவனொருகன்மமுஞ் செய்கிறவருமல்ல செய்யச் சொல்லுகிறவருமல்ல வென்றும் பிரகிருதி சம்பந்தமாகிய சத்துவாதிகுணமுதலாகிய தேகேந்திரியாதிகளை யபிமானித் ததனுலே ஆன்மாவுக்குக் கர்த்தத்துவமும் போக்தத்துவமும் வந்ததேயல்லாமல் வாஸ்தவமா யெப்போதுங் கிடையாதென் றும் எவனறிகிருனே அவன்தான் நன்றாயறிந் தவனென்றும் அவனைத்தான் புருஷனென்றுஞ் சொல்லப்படும். (௩௰)

சுவாமி-தேகேந்திரியாதிகளை அபிமானித்து நாநாவிதமான கிரியைகள் செய்யும்போது ஆத்மாவையெப்படிச்சமமென்று சொல்லலாம்? அருச்சுன-தாபரசங்கமமாகிய நாநாவிதரூபங்க ளாகக் காணப்படுகிற பிரபஞ்சமெல்லாம் பிரளயகாலத்தில் நம்முடைய மாயையினிடத்தில் லீனமாயிருக்கும். சிருட்டி காலத்தி லந்தமாயையி னிடத்திலிருந்தும் உண்டாகும். அப்பேர்ப்பட்ட மாயைக்கும் அதிட்டானமாயிருக்காநின்ற

உனக்குப் பிரியமுண்டாயிருப்பதனாலே அவைகளெல்லாம் நாம்சொன்னாலும் நீயறியச் சக்திவந்தனல்லாததனாலே யெல்லாவற்றையு மறியத்தக்கதான சுலுவாகிய ஒருமார்க்கத்தைச் சொல்லுகிறோங்கேள். அருச்சுனா-சகலலோகங்களிலும் ஐஸ்வரியங்களோடும் பிரகாசத்தோடும் மகிமையோடும் அதிகசிரேஷ்டத்தோடும் பலன்களோடுங்கூடி யெந்தெந்தஸ்தலங்களிடத்திலும் எந்தெந்த வஸ்துக்களிடத்திலும் விளங்குகின்றனவோ அவைகளெல்லாம் நம்முடைய முக்கியமானவிபூதிகளென்றும் நம்முடைய அம்சத்தினா லுண்டானதென்றுமறி.

அருச்சுனா-உன்னுடையசித்தம் பகிர்முகமாகும்போது நீபத்திசெய்ய நம்முடையவிபூதிகளைத்தெரியவேண்டுமென்று கேட்டதற்குப் பரிச்சின்னத்தோடும் வெகுபிரகாரமாக முக்கியமா யிருக்கப்படாநின்ற விபூதிகளைமட்டுஞ் சங்கிரகமாக நாம்சொன்னோம். அப்படிப்பட்ட விபூதிகளைமட்டுந்தனித்தனியே நீபத்திசெய்வதனாலே பூரணமான ஞானத்தையும் பிரயோசனத்தையு மடையமாட்டாய். ஏதனாலென்றால் நாமெப்போதும் சகலபிரபஞ்சங்களிடத்திலும் நம்முடையஏகாம்சத்தினால்வியாபிக்கப்பட்டுவிளங்குகிறபடியினாலேதனித்தனியே நீ பத்திசெய்தால் விபசாரபத்தியாக முடியுமே யல்லாமல் அவிபசாரபத்தியாகமாட்டாது. ஆகையாற், சகலபிரபஞ்சமாகிய சமஸ்தவஸ்துக்களிடத்திலும் நாமேயிருக்கிறோமென்றும் நம்மைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றும் திடபத்தி... அவிபசாரபத்திசெய்யவேண்டும்; அப்போதுதான் அருச்சுனா... யோசனமாகிய கைவல்யபதத்தைத் தப்பாமல் ... னவனிஷ்டப்பிரியாவாய். (சஉ)

பட்ட சத்தியெது...வழியாகச் சித்தம் பகிர்முகமானால் எந்... வாலயங்கள் பிரமா...தாலும் பகவத்பாவனையே பண்ணவே... னூலுண்டான கீர்த்தி...யங்கொண்டு தன்னுடைய விபூதிகளை... தப் புருஷாளாலே யெந்...

ளாலே அந்தப்பரமாத்மாவானவர் சரீரங்களுடன் கூடி
ந்தாலும் அவருக்கொரு கன்மபலன்களும் ஒட்டக்காரண
மில்லை. (௩௨)

அருச்சுன-இதற்கே யொரு திட்டாந்தஞ் சொல்லுகிறேன்.
ாயமானது சமஸ்தபூதங்களுடைய உள்ளும் புறம்புந்
ய வியாபகமாயிருந்தாலும் சூட்சுமமானதா லொருவஸ்து
ிடத்திலு மெவ்விதமா யொட்டாமலிருக்கிறதோ அப்படிப்
மாத்மாவானவர் உத்தம அதமமாகிய சர்வதேகங்களிடத்தி
யும் வியாபித்திருந்துந் தேககருமங்களுடன் பற்றுத
டையார். (௩௩)

அருச்சுன - ஆகாய திட்டாந்தத்தினாலே ஆத்மாவுக்குப்
றுதலில்லையென்று சொன்னேன்; இப்போது தேகாதி இரி
ப் பிரபஞ்சமெல்லாம் விளங்கிக்கொண் டிருக்கிறதனாலே
அவருக்குப் பற்றுதல் கிடையாதென்பதற்குந் திண்டாந்
சொல்லுகிறேன்கேள். ஆதித்தனொருவனோ தானும்பிரகாச
மா யிருந்துகொண்டு தன்னுடைய சந்நிதானத்தி லுண்
ன லோகங்களெல்லாம் பிரகாசித்து விளங்கும்படி செய்
தாலு மவைகளிலே யவனொப்படிப் பற்றுதலுடையனில்லை
ா அப்படி ஞேயமாகிய பரமாத்மாவானவ ரொருவராயிருந்
ந் சமஸ்ததேகேந்திரியாதிகளை விளங்கும்படி செய்வித்
லும் அவைகளினாலே யவரொருபோதும் பற்றுதலுடைய
ட்டார். (௩௪)

அருச்சுன-இந்தப்பிரகாரம் சேத்ரம், சேத்ரக்ஞன், பிர
ருதி,புருஷன்,ஞானம்,ஞேய மிவைகளுடைய தருமங்களைச
ந்திசம்மதமாக ஞானநேத்திரத்தினாற் சேத்ரதருமங்களா
நக்கப்பட்ட விகாரங்கள் முழுவதும் பிரகிருதிசம்பந்தமா
நக்கப்பட்ட சத்துவாதிகுணங்களே செய்கிறதென்றும் புரு
ஷனவ ரொருகன்மமுஞ் செய்கிறவரல்லவென்றும் அவர்
விகாரியென்றும் சாட்சியென்றும் விபரமாகப்பிரித்து எந்
புருஷனறிவானோ அவன் சகலபூதங்களுக்குங் காரணமா

யிருக்கிற மாயையைக்கடந்து நம்முடைய ஸ்வரூபமாகிய மோட்சபதத்தையே யடைவன். (௩௫)

பிரகிருதிபுருஷன் முதலானவைகளினுடைய தருமங்களை யாதொருபகவானாலே விபரமாகப் பிரித்துச்சொல்லப் பட்டதோ அப்பேர்ப்பட்ட பகவானுக்கு நமஸ்காரஞ் செய்கிறேன்.

பதின்மூன்றாவது
பிரகிருதிபுருஷவிபாகயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆ அத்தியாயம் ௧௩-க்குச் சுலோகம்-௫௨௪.
ஸ்ரீ தாமோதரனே துணை.

உ
ஸ்ரீ யோகிசாம்பதயேநமஃ
பதினான்காவது

குணத்திரயவிபாகயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-முந்தின அத்தியாயத்தின் முடிவிற் க்ஷேத்ர தருமமாயிருக்கப்பட்ட விகாரங்கள் முழுவதும் பிரகிருதிசம்பந்தமான சத்துவாதிகுணத்திரயங்களினாலேயே செய்யப்படுகிறதென்றும் புருஷனானவர் நிர்விகாரியானதால் அவரொரு கருமங்களுஞ் செய்கிறவரல்லவென்றுஞ் சொல்லியிருப்பதினால், அவைகள்பெலப்படும்படியாக அந்தச்சத்துவாதிகுணத்திரயங்களு மவைகளினுடைய லட்சணங்களு மிந்த அத்தியாயத்திற் சொல்லத்தொடங்குகின்றார். சுவாமி-பூருவ அத்தியாயத்திற் பிரகிருதிசம்பந்தமா யிருக்கப்பட்ட சத்துவாதிகுணங்களாலேயே சமஸ்தவிவகாரங்களும் நடக்கப்படுகிறதென்றும் புருடனானவர் நிர்விகாரியாதலால் அவரொரு விவகாரமுஞ் செய்கிறவ ரல்லவென்றும் அப்படியிருக்கக் குணத்திரயங்களினாலே செய்யப்படுகிற காரியங்கள்முழுவதும் பிர

மயினுற் புருஷனனவன் அன்னியோன்னிய அத்தியாசம்போ
லாப்புக்கொண்டு சனனமரணமாகிய துக்கங்களை யடைகிரு
னென்றும் அநுக்ரகஞ்செய்தீர்கள். அந்தவிஷயத்தில் தேவரீ
டைய உத்தரவை நான் நம்பவேண்டியது விகிதமாயிருந்த
ாதிலும் புருஷனனவனே சமஸ்தமுஞ்செய்விக்கிறதாக அநேக
ஜன்மப் பழக்கத்தினுல் இந்தச்சனனத்திலு முறுதியாகத்
தான்றுகிற பிராந்தியானது எவ்விதமாய் நிவிர்த்தியாகி மோட்
த்தை யடையப்போகிறே னென்கிறதில் மிகவுங் கவலையுள்ள
ானவனு யிருக்கிறேன். ஆகையா லந்தப்பிராந்தியானது
திக்கும்படியாக எவ்விதமா யநுக்ரகஞ்செய்யவேண்டுமோ
வ்விதமா யநுக்ரகம்பண்ணவேண்டுமென்று கேட்ட அருச்
னனைப்பார்த்துப் பாரதா குணத்திரயங்களினுலேயே சமஸ்த
ம் நடக்கப்படுகிற தென்றும் புருஷனலே யொன்றும் நடக்
படவில்லையென்றும் அப்படியிருக்க அகங்காரபிராந்தியினுற்
ருஷனனவன் சமஸ்தமுஞ்செய்கிறதுபோலத் தோற்றுகிற
தென்றுதெரியத்தக்கதா யெந்தஞானமுண்டோ அந்த ஞானத்
னுலேஅந்தப்பிராந்தியைச் சேதிக்கவேண்டுமேயல்லாமல்மற்
றொன்றுலுமாகமாட்டாது. அதனுல் அருச்சுனு எந்தஞானத்
தயறிந்ததனுலேசகலமுனீந்திரானுங்கிராந்தியைச்சேதித்துச்
னனமரணமாகிய சம்சாரபந்தத்திலிருந்தும் விடுபட்டு முத்
ளாகிச் சிரேஷ்டமாகிய சித்தியையடைந்தார்களோ அப்
பர்ப்பட்ட உத்தமமாயுஞ் சிரேஷ்டமாயு மிருக்காநின்ற
ானத்தை யின்னமும் உனக்குச்சொல்லுகிறேங் கேள். (க)

அருச்சுனு-இன்னமு மந்தஞான மெப்பேர்ப்பட்டதென்
ல் அந்தஞானத்தையறிந்து அந்தப்படி யனுஷ்டிப்பார்களே
கில் நம்முடைய சொரூபமாகிய கைவல்யபதத்தை யடை
ர்களேதவிரத் திரும்பச் சிருட்டிகாலத்திற் சனனமும் பிர
பகாலத்தில் நாசமு மடையமாட்டார்கள். ஆனலந்தஞான
னது எந்தவிதமென்று கேட்பாயேயாகில் நிட்காமகன்மங்
ளினுலே சித்தசுத்தித்துவாரா குருவினுடைய சந்நிதானத்
க்குப்போய்ச் சிசுருஷைபூர்வகமாக உபதேசம் பெற்றுக்

கொண்டு சிரவணமனனநிதித்தியாசன முதலானதுஞ் செய்து
வருகிறபோது தேகாதித்திரிசியப் பிரபஞ்சங்களுக் கெல்லாந்
தான் அசங்கனென்றும் சாட்சியென்றும் நிர்விகாரியென்றும்
அப்பேர்ப்பட்ட தன்னைத்தவிர அன்னியமே கிடையாதென்று
தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஞானமெதுவோ அதற்கே ஞான
மென்று சொல்லப்படும். அந்தஞானத்தைக்கொண்டு அகங்
கார கிரந்தியைச் சேதித்துச் சுககரமா யிருக்கக்கடவாய்
யென்றுசொன்ன பகவானைப்பார்த்து, (உ)

சுவாமி-தேவரீ ரனுக்ரகஞ்செய்கிறபோது சத்தியமாகவே
யென்புத்திக்குத் தோன்றிலபோதிலும் அதைவிட்டுச் சித்தந்
திரும்பினமாத்திரத்தில் நாநாவித ரூபங்களாகவுஞ் சத்திய
மாகவுந் தோற்றுகிறதே. அருச்சுனா-தோற்றுகிறதுங்கூட நம்
மைத்தவிர அன்னியமில்லையென்கிறதைச் சொல்லுகிறேன்
கேள். பகவனாயிருக்கிற நம்மிடத்திற் சங்கற்பமாகிய மாயை
யுண்டாம். அந்தமாயை பிரளயகாலத்திற் சகலசீவாளுடைய
கருமவாசனைகளோடேகூடி நம்மிடத்திலேயே யடங்கி யிருக்
கும். சிருஷ்டிகாலத்தி லந்தமாயை யிடத்திலிருந்தே பிரம
தேவர் முதலாகிய சகலபூதங்களுடன் கூடியிருக்கிற பிரபஞ்ச
முண்டாகும். (ங)

அருச்சுனா-இவ்விதமாய்த் தேவதைகள்முதலாய்த் தாவர
சங்கமாத்மகமா யாதொருபூதங்களுண்டாகிறதோ அத்தனைக்
கும் அந்தமாயைதாயார், அந்தமாயையினிடத்திலே நாம்வியா
பித்திருப்பதனாலேயும் அந்தமாயைக்கு நம்முடைய சத்தை
யேயன்றி வேறேசத்தை யில்லாததனாலும் நாமேபிதா, இப்
படிப் பகவானாதீனமாயிருக்கிற மாயையினாலே சகலபூதங்
களு முண்டாகி லயமாகிறபடியினாலே அவைகளும் நம்மைத்
தவிர அன்னியமில்லையென்று பார்ப்பாயேயானால் அப்போது
நாநாவிதமாகத் தோன்றக் காரணமேயில்லை. அந்தப்படி பாரா
மல் அந்தமாயாவசத்தனாகி அதனாலுண்டான திரிவிதகுண
காரியங்களினாற்பற்றுதலடைவானேயாகில் அதனால் விசாரித்
தால் வாஸ்தவமா யில்லாமலிருக்கிற அகங்காரகிரந்தி நீ

ற்ற பிரமையினாலே ஜனனமரணமாகிய சம்சாரத்தை
டந்துகொண்டேயிருப்பன். (௪)

சுவாமி-இப்படி வாஸ்தவமா யில்லாமலிருக்கிற சம்சாரங்
காரியங்களினாலே யெவ்விதமாய்ச் சம்பவித்ததோ அவை
ன் விபரங்களை யடியேனுக்கு அனுக்ரகம் பண்ணவேண்டு
ன்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்துப் பாரதா-பிரகிருதியி
த்திலிருந்து சாத்துவித, ராசத, தாமதமென்று மூன்று
ங்களுண்டாயின. அந்தக் குணங்களானது அவ்வியனு
க்கப்பட்ட தேகியைப் பந்தனாகச்செய்துவைத்துக்கொண்
க்கிறது. எதனாலென்றால் ; மாயாகாரியமாயிருக்கிற தேக
மங்களை நானென்று அபிமானிக்குங்காலத்தில் அந்தத்
யானவனைத் திரிவித குணங்களானது சுகதுக்கமோகாதி
லே கூட்டிவைத்துப் பந்தத்தையுடையவனாகச் செய்து
க்கும். இதுவேதவிர வாஸ்தவமா யவருக்குப் பந்தமோட்
மிடையாது. (௫)

சுவாமி-இவ்வளவு வல்லமையுடைத்தான திரிவிதகுணங்
ம் அதன்லட்சணங்களுந் தெரியும்படி யனுக்ரகம்பண்ண
ண்டும். அருச்சுனா-சத்துவகுணமானது நிர்மலமானபடியி
ல சீவனானவனுக்கு ஆன்மாசுயம்பிரகாசமென்றும் நிர்மல
ன்றும் பரிசுத்தமென்றும் ஒன்றிலும் பற்றின்றியிருக்கப்
டவென்று மிப்படிப்பட்ட ஞானத்தை விளங்கும்படி
ச் செய்வித்துச் சார்வதா சுகத்திலேயே கூட்டிவைத்துக்
ண் டிருக்கிறதுந்தவிர மோட்சத்துக்குச் சாதனமான
யைகளையே செய்வித்துக்கொண்டிருக்கும். (௬)

அருச்சுனா-ரசோகுணமானது இச்சையினாலேயுண்டான
கையால் அது சீவனானவனை யிராகாதிகளைவிட்டு நீங்காம
க்கும்படியாகவும் பிரவிர்த்தியான கன்மங்களிலே யிச்சை
வாராதபொருளில் ஆசிக்கும்படிக்கும் வந்தபொருளிற்
ப்தியடையாமலுஞ் செய்வித்துப் பந்தங்களைப் பண்ணி
த்துக்கொண்டிருக்கும். (௭)

அருச்சுன-தமோகுணமானது அஞ்ஞானத்திலே பிறந்ததாகையாற் சீவனானவனை மோகத்தினாலே பிரமாதமாயிருக்கப்படாநின்ற காரியங்களிலும் ஆலசியம்,நித்திரைமுதலானதுகளிற் கூட்டிவைத்துத் தீராமலிருக்கும்படியான துக்கத்தையும், பந்தத்தையும், பண்ணிவைத்துக்கொண்டிருக்கும்.

அருச்சுன-இந்தப் பிரபஞ்சத்திலுள்ள சகலசீவாளு மிந்தத்திரிவிதகுணங்களினாலேயே பூரிக்கப்பட்டிருப்பார்களென்கிற விபரத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேள். சத்துவகுணத்தையாசரித்தவனாயிருந்தால் துக்கநிவிர்த்தியாகும்படியான விகிதமாயிருக்கப்பட்ட புண்ணிய கருமங்களோடுங்கூடச் சுகத்திலேயே பற்றுதல்பண்ணிவைத்துக் கொண்டிருக்கும். இராசதகுணத்தை யாசரித்தவனாயிருந்தால் பிரவிர்த்தியான கன்மங்களைச்செய்துகொண்டு சுகதுக்கத்தில் அபிமானிக்கும் படியாகப் பண்ணிவைத்துக் கொண்டிருக்கும். தாமதகுணத்தையாசரித்தவனாயிருந்தால் அஞ்ஞானகாரியங்களை யடையும்படியாகச்செய்வித்துச் சற்சாத்திரங்களினாலேயுண்டாகிற ஞானத்தையுமறைத்துப் பெரியவாள்வார்த்தையுங் கேளாமலே பிரமாதமா யிருக்காநின்ற காரியங்களை யுண்டாக்கிக்கொண்டு அவைகளால் வரப்பட்ட துக்கங்களை யனுபவிக்கும்படியாகப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும். (கூ)

அருச்சுன-இப்படியே நிரந்தரமா யொருகுணமே யுண்டாயிருக்குமென்றும் எண்ணவேண்டாம். ஒரு காலத்தில் ரசோகுண தமோகுணங்களை நிராகரித்துச் சத்துவகுணமானது விர்த்தியடையும் ஒருவேளை சத்துவ தமோகுணங்களை நிராகரித்து ரசோகுணமானது அதிகமாயிருக்கும், ஒருவேளைசத்துவ ரசோகுணங்களை நிராகரித்துத் தமோகுணமானது அதிகமாய் மேலிட்டிருக்கும். (க0)

அருச்சுன-இந்த மூன்றுகுணங்களுஞ் சீவாளுக்குண்டாயிருப்பதனாலே யிந்தவேளையி லிந்தக்குணம் மேலிட்டிருக்குமென்கிறவிபர முனக்குத்தெரியவேண்டுமென்று கேட்பாயேயாகில் அதையுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள். விஷயங்களி லிச்சை

யில்லாமலும். தேகமுதலான சுரோத்திராதி சகல இந்திரியங்களையும்பகவானுடைய கைங்கிரியத்தில்வைத்து அவருடைய குணனு வாதங்கள் முதலானவைகளையுஞ் சிரவணாதிகள் செய்யும்படியான ஞானம் எப்போது மேலிடுகிறதோ அந்த வேளைக்குச்சத்துவகுணமானது விருத்தியடைந்ததென் றறியவேண்டும். (௧௧)

அருச்சுன-லோபகுணமும் பிரவிர்த்தியான கன்மங்களிலிச்சையும் பொறுமையில்லாமையும் விஷயங்களிலிச்சையும் எப்போதுண்டாகிறதோஅப்போது ரசோகுணமானது விருத்தியடைந்ததென் றறியவேண்டும். (௧௨)

அருச்சுன-பரலோகசாதகமா யிருக்கப்பட்ட விவேகத்தோடுங்கூடின காரியங்களி லெவ்வளவேனும் பிரவிர்த்தியின்றிப் பிரமாதமூடமாயும் இகலோகசாதகமா யிருக்கப்பட்ட விகிதமானகாரியங்களிலும் பிரவேசமின்றி மோகத்தினாலே அஞ்ஞான காரியங்களிற் பிரவேசமும் அதனாலுச்சாசமும் இத்தியாதிகுணங்கள் விருத்தியடையும்போது தமோகுணமானது மேலிட்டிருக்கிறதென் றெண்ணவேண்டும். (௧௩)

அருச்சுன-இந்த மூன்றுகுணங்களிலும் மரித்தவர்களுக்குப் பலத்தைச்சொல்லுகிறேன்கேள். சத்துவகுணமானது விருந்தியடைந்திருக்கும்போது சரீரத்தைவிட்டவன் உத்தமபுருஷாளுக்குண்டாகப்பட்ட பிரமலோகமுதலாகிய புண்ணியலோகங்களையடைவன். (௧௪)

அருச்சுன-ரசோகுணமானது விருத்தியடைந்திருக்கும்போது மரித்தவர்கள் பிரவிர்த்திகன்மங்களிற் பிரியத்தையுடைத்தான மனிதர்களிடமாய்ப் பிறப்பார்கள். தமோகுணமேலிட் டிருக்கும்போது மரித்தவர்கள் பசுவாதி மிருகயோனிகளினிடமாய்ப் பிறப்பார்கள். (௧௫)

அருச்சுன - இவ்விடத்திலிருக்கும்போது இந்தமூன்று குணங்களுக்கு முண்டாகிய பலன்களையுஞ் சொல்லுகிறேன் கேள்; சாத்விதகுணத்துக்குச் சுகிர்தமாயிருக்கப்பட்ட புண்ய

கன்மங்களும் ஞானமும் சந்தோஷமும் பிராப்தி, இராசத குணத்துக்கு லோபகுணமும் சுகதுக்கமும்பிராப்தி, தாமத குணத்துக்குப்பலம் அஞ்ஞானமுந் துக்கமும் பிராப்தியென்று மகான்கள்முதலானவர்களுஞ் சொல்லுவார்கள். (கசூ)

அருச்சுனா-சத்துவகுணத்தினாலே ஞானமுஞ் சந்தோஷமும், ரசோகுணத்தினாலே லோபமுஞ் சுகதுக்கமும், தமோகுணத்தினாலே பிரமாதமோகமுந் துக்கமும் பிறக்கிறதினாலே, (கஎ)

சத்துவகுணவந்தாள் மேலோகங்களையும், ரசோகுணவந்தாள் மத்தியமாகிய மனிதலோகத்தையும், நிகிருஷ்டமான தமோகுணவந்தாள் அதோகதியான நரகத்தையு மடைவார்கள். அருச்சுனா-இந்த மூன்றுகுணங்களினுடைய பற்றுதலினாலே சீவாளுக்குச் சம்சாரம்வந்திருக்கிறது. (கஅ)

ஆனதால் அருச்சுனா-தேகேந்திரியாதி ரூபங்களாகப் பரிணமித்த திரிவிதகுணங்களாலேயே சகலகருமங்களும் பண்ணப்படுகிறதென்றும் அவைகளுக்கெல்லாந் தான் அசங்கனென்றுஞ் சாட்சியென்றும் அப்பேர்ப்பட்ட நிசரூபத்தை யாவனறிவானோ அவனே நம்முடைய சொரூபத்தை யடைவான் அந்தமகாபுருஷனைத்தான் மூன்றுகுணங்களையுங் கடந்தவனென்று சொல்லப்படும். ஆதலால் அவாளவாளுடைய சுதன்மங்களைச் செய்துவருவார்களேயாகில் அதனாற் சித்தசுத்திவந்து அச்சித்தசுத்தித்துவாரா இப்போது நாம்சொன்ன ஞானமுண்டாகி மோட்சத்தை யடையும்படியா யிருப்பதனாலே நீயு முனக்குச் சுதன்மமாயிருக்கிற யுத்தத்தைப்பண்ணவேண்டுமென்றுசொன்ன பகவானைப்பார்த்து, (கசூ)

சுவாமி-சமஸ்தகன்மங்களுந் திரிவிதகுணங்களாலேயே செய்யப் படுகிறதென்று மதற்குத்தான் சாட்சியென்றுஞ் சொன்னமாத்திரத்தில் உம்முடைய சொரூபத்தை யெப்படி யடையலாம்? அருச்சுனா-சீவனானவன் தேசத்துக்குக்காரணமாயிருக்கிற மூன்றுகுணங்களையு மதன்காரியங்களான சன்ம,

[illegible]பிருந்து, [illegible], துக்க மிவைமுதலானவைகளிலும் நின்று
விடுபட்டு அவைகளுக்கெல்லாந் தான்சாட்சியென்றுந் தன்
னைத்தவிர அவைகள்கிடையாதென்றுந் திடநிச்சயமான புத்தி
யினாலே ஜீவித்துக்கொண்டிருப்பதா லித்தத் தேகமிருக்கும்
போதே ஜீவன்முக்தனாகவே யிருக்கிறானென்றுஞ் சொன்ன
பகவானைப்பார்த்து, (௨0)

அருச்சுனனானவன் விண்ணப்பஞ்செய்து சர்வலோகேஸ்
வரா - திரிவிதகுணங்களையும் அதிக்கிரமித்த தேகியானவ
னுக்குச் சூட்சுமசரீரமாகிய ஆகாமியமுங் காரணசரீரமாகிய
சஞ்சிதமும் நசித்துப்போனாலும் பிராரத்தமாகிய தூலசரீர
மிருக்குமளவுந் திரிவிதகுணகாரியங்களில் எவ்விதமாகச் சம்
பந்தமன்னியில் எந்த ஆசாரத்தோடுங்கூடி யிருப்பார்கள்?
எவ்விதமான நடவடிக்கைகள் நடப்பார்கள்? அந்தலட்சணங்
களையெல்லாங் கேட்க வேண்டுமென்று ஆசையுடைத்தா
னவனா யிருக்கிறேனென்று சொன்ன, (௨௧)

அருச்சுனனைப்பார்த்துத் திரிகுணாதீதனான மகாபுருஷ
னானவன் சத்துவகுணத்தினாலுண்டாகிய புண்ணியகன்மங்
களுஞ் சுகமும், ரசோகுணத்தினாலுண்டான பிரவிர்த்திகன்
மங்களுஞ் சுகதுக்கமும், தமோகுணத்தினாலுண்டான மோக
முந், துக்கமும், இத்தியாதிகளெல்லாம் பிராப்தமானபட்சத்
தில் துக்கத்தையடையான்; இவைகளெல்லாம் நிவிர்த்தியான
பட்சத்தில் சந்தோஷத்தையுமடையான். ஏதனாலென்றால்,
இவைகளெல்லா மாயாகாரியமாகிய திரிவிதகுணங்களுடைய
சம்பந்தமென்று மவைகளுக்கெல்லாந் தான்சாட்சியென்றுந்
திடநிச்சயமாயிருந்துகொண்டு எல்லாவற்றையுஞ் சமமாகப்
பார்த்துக்கொண்டிருப்பன். (௨௨)

அருச்சுனா-இன்னமு மெப்படியிருப்பார்களென்றால் ஆத்
மானு பவத்திலேயே சதாசந்தோஷத்தை யடைந்தவனும்
அதைத்தவிர மற்றையகாரியங்க ளெல்லாவற்றிலும் உதாசீன
மான புத்தியுண்டானவனும் குணகாரியங்களாகிய சுகதுக்

காதிகளில்மனஞ்சென்றாலுஞ் சலிக்கப்படாதவனாயிருப்பன் ஏதனாலென்றால், திரிவிதகுணங்களே பிரவிர்த்தித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. தான் நிர்விகாரி தனக்கிந்தக் குணதோஷங்களொன்று மில்லையென்று மிவைகளுக்கெல்லாந் தான்சாட்சியென்று மிந்தத் திடநிச்சயத்தினாலே யாதொருசஞ்சலமுமடையாமலிருப்பன். (௨௩)

அருச்சுனா-இன்னமுஞ் சுகத்தினிடத்திலுந், துக்கத்தினிடத்திலும், ஓடுங் கல்லும் பொன்னு மிவைகளிடத்திலும், பிரியாப் பிரியம் நிந்தைதுதி யிவைகளிடத்திலுஞ், சமமாயுஞ் சொஸ்தனாயும் இருக்கிறதுந்தவிர இந்தவிஷயங்களிலேப் போதுந் தீரனாயுமிருப்பன். (௨௪)

அருச்சுனா - இன்னமும் மானவமானங்களிடத்திலுஞ் சத்துருமித்துருவினிடத்திலுஞ் சமானனுமாயுஞ் சமஸ்தபிரயத்தினங்களையும் விட்டவனாயுமிருப்பன்; அவனையே குணாதீதனென்று சொல்லப்படும். (௨௫)

சுவாமி-இந்தலட்சணங்களைப் பார்க்கும்போது குணங்களைக்கடப்பது மிகவும் அருமையாகக் காணப்படுகிறதினாலே அதற்கேதாவது உபாயமுண்டானால் அநுக்ரகஞ் செய்யவேண்டுமென்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்து சஞ்சயா-பகவானாயிருக்கிற நம்மைத்தவிர அன்னியமில்லையென்கிற அவிபசாரமாகிய பத்தியோகத்தினாலே ஞானம் லப்தமாகி நம்மையே யிடைவிடாமற் பத்திசெய்கிறவனெவனோ அவனிந்தக் குணத்திரயங்களை யதிக்கிரமித்து மோட்சத்தை யடைகிறதற்கு யோக்கியனாவான். (௨௬)

அருச்சுனா-இதனாலே நம்மை யெப்படியடையலாமென்று கேட்பாயாகிற் சகலலோகங்கள்முதலாகிய சமஸ்தத்துக்கும் அவ்வியமான மோட்சத்துக்கும் அதையடைகிறதற்குச் சாதகமாயிருக்கப்பட்ட சாஸ்வதமான தன்மத்துக்கும் அகண்டிதமாகிய சுகத்துக்கும் நாமேயாதாரமும், இருப்பிடமுமாகையால் நம்மையே யடைவன். (௨௭)

யாதொருகாரணத்தினாலே பிரமசொரூபத்தை வெளிப்படுத்திக் குணத்திரயங்களை நிவிர்த்திபண்ணி விஸ்தாரமாக அருச்சுனனுக்குப் போதித்த யாதொருபகவானுண்டோ அப்பேர்ப்பட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியாகிய பரப்பிரமசொரூபத்துக்கு நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன்.

பதினன்காவது

குணத்திரயவிபாகயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் கச - க்குச் சுலோகம் ருருக.

ஸ்ரீசம்சாரவைரிணேநம:

உ

ஸ்ரீ அனாதிப்பிரமசாரிணேநம:

பதினைந்தாவது

புருஷோத்தம அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-முந்தின அத்தியாயத்தின்முடிவில் தம்முடையபத்தியினாலே ஞானம்லப்தமாகி அதனால் மோட்சத்தையடையலாமென்று சொல்லியிருப்பதினாலே அந்தப் பத்தியானது ஞானமும், வைராக்கியமும் வாராமற் சித்திக்கமாட்டாதென்றும் அதுவாராமற்போகிறதற்குச் சகத்தைச் சத்தியமாகம்பிச் சகலவிவகாரங்களுஞ் செய்துகொண்டு வருகிறதே நடையாயிருப்பதனாலே அப்பேர்ப்பட்ட சகத்தானது அசத்தியமென்றும் விசாரிக்காதவனாயி லிருக்கிறதுபோலத் தோற்றிக்கொண்டிருக்குமென்றும் அப்பேர்ப்பட்ட மித்தையான சகத்தினுடைய லட்சணங்களை நாளையுதையமாகிற பரியந்தமுஞ் சாஸ்வதமில்லாம லிருக்கப்பட்டதெதுவோ அதற்கு அசுவத்தமென்று சொல்லப்படுகிறபடியால் அப்படிப்பட்ட அசுவத்தவிருட்சத்துக்குச் சமானமாகச் சொல்லுகிறதுந்தவிர

எப்போதும்நித்தியமாயுஞ் சாஸ்வதமாயும் வியாபகமாயுமிருக்கப்பட்ட பரமான்மாவாகிய புருஷோத்தமனுடைய லட்சணத்தையு மிந்த அத்தியாயத்திற் சொல்லத்தொடங்குகிறார்.

சுவாமி-பத்தியினாலே ஞானம்லப்தமாகி யெல்லாரும்மோட்சத்தையடையலாமே. அருச்சுனா-இந்தச்சகத்தில் சத்தியத்துவபுத்தியுண்டானவாளா லொருபோது மடையவேகூடாது. ஏனென்றால் மித்தையாகக் காணப்பட்ட சகத்தினுடையலட்சணங்களை நாம்சொல்லுகிறோ மதனாலேயேநீயறிந்துகொள்ளலாம். மேல்வேருங் கீழ்க்கொம்புகளுமா யிருக்கிற இந்தச்சகத்தாகிய சம்சாரமென்னப்படாநின்ற விருட்சமானது பிரமாதிதம்பம்வரையில் எங்கும் வியாபித்திருக்கிறது ; இதற்கே யசுவத்தமென்றுஞ் சொல்வார்கள். அதுமிகவும்பிரபலமாயும் பிரவாகரூபத்தோடுங் கூடிச் சத்தியம்போல விளங்கினாலும் அநித்யமென்று சுருதிமுதலியமகான்களாற் சொல்லப்படுகிறபடியால் அப்படிப்பட்ட இந்த சம்சாரவிருட்சதுக்குக் கருமபலங்கள்சொல்லுகிற வேதங்களெல்லாம் இலைகளென்றும், அப்படிப்பட்ட அசுவத்தவிருட்சத்தையாதொருவன் விபரமாயறிவானோ அவனே வேதங்களினுடைய முடிவான அர்த்தத்தையறிந்தவனென்றும், சம்சாரசமுத்திரத்தைத் தாண்டினவனென்றுஞ் சொல்லப்படும். (க)

அருச்சுனா-அந்தவிருட்சத்துக்குச் சத்துவாதி குணங்களென்னப்பட்ட சலத்தினால் விருத்தியடைந்து பிரமதேவர் முதலான சமஸ்தபூதங்களாகிய கொம்புகள் மேலுங்கீழுமாக வியாபித்திருக்கிறது. விஷயங்களென்னுங் கொழுந்துகளையிந்த மானிடலோகத்திலுள்ள சீவாளிச்சித்துப் புண்ணியம் பண்ணினபேர்களும் பாவம்பண்ணினபேர்களுமாகவுங் கருமானுபந்தங்களை யடைந்திருக்கிறார்கள். அப்படியடைந்தகன்மங்களுக்குக் காரணமான வாசனைகளாகிய அவாந்தரவேர்களானது மேலோகங்களிலும் கீழ்லோகங்களிலும் வியாபித்தெங்கும் நிரம்பியிருக்கிறது. (உ)

அருச்சுனு-இந்தவுலகத்திலுள்ள சீவாளுக் கிந்தவிருட்ச ரூப மிப்பேர்ப்பட்ட தென்று தெரியவேமாட்டாது. இந்த விருட்சத்துக் கிவ்வளவு பிரமாணமென்று ஆதியும் அந்தமுந் தெரியப்பட்டதல்ல. ஒருவராலும் போக்கடிக்கப்படாததாயும் துனர்த்தத்தைக் கொடுக்கிறதாயும் ஆதியந்தஞ் சொல்லக் கூடாததாயு மிருக்கிற இந்தச் சம்சாரவிருட்சமாகிய அசுவத்த விருட்சத்தையடையாமலிருக்கிறதற்குக் காரணமானவைராக் யத்தோடுங்கூடித் தான் அசங்கனென்கிற ஆயுதத்தினலே சேதித்துத் தத்துவஞானத்தையடைய எத்தனம் பண்ணக் கடவாயென்று அனுக்ரகஞ்செய்த பகவானைப்பார்த்து, (ங)

அருச்சுனனுனவன் லோகேஸ்வரா - இதையெவ்விதமா கச் சேதிக்கிறதோ அந்தவுபாயத்தையு மதற்குப்பலமு மனுக் ரகம்பண்ணவேண்டும். அருச்சுனு-சத்தியமாகவும் நன்ருக வுந் தோன்றி வியாபித்திருக்கிற சங்சாரவிருட்சத்தைத் தேக மே நானென்கிற அகந்தையும்,புத்திரதாராதிகளிடத்தில் என தென்கிற மமதையும், பகுத்தறிகிற ஞானமென்னப்படா நின்ற ஆயுதத்தினலே சேஷமன்னியிற் சேதித்துத்தள்ளி யதன்பின் யாதொன்றை யடைகிறதனலே திரும்பிவாரார் களோ அப்பேர்ப்பட்ட பிரமபதத்தைத் தேடவேண்டும். எப் படித்தேடுகிறதென்ருல் யாதொருத்தரிடத்திலே நின்றும் அனுதியாயிருக்கிற இந்தச்சகத்தாகிய சம்சாரம் விருத்தி யடைந்திருக்கிறதோ அப்பேர்ப்பட்ட ஆதியான புருஷனைத் தீவிர இச்சையுடனறிந்து அவனைச் சரணமாக அடைந்து தேடவேண்டும். அந்தப்படியே யஞ்ஞானமில்லாத ஆத்ம ஞானநிட்டாளாரோ அவாளந்தப்படி நம்மைச்சரணமாக அடைந்து நம்முடைய சொரூபத்தை யடைவார்கள். (ச)

அருச்சுனு-இன்னமும் அவர்களெப்படிப்பட்டவர்களென் ருல் தேகமே யான்மாவென்றுஞ் செகத்துச் சத்தியமென் றும் நினைக்கப்படுகிற அஞ்ஞானத்தைச் சுத்தமாவிட்டவர்க ளாயும், புத்திரதாராதிகளிடத்தில் மமதையு மிந்தப்போகங்

களை யனுபவிக்கவேண்டுமென்கிற இச்சையை விட்டவர்களா
யும், பிரகிருதிசங்கதோஷத்தைச் செயித்தவர்களாயும், ஆத்ம
ஞானமென்னும் வித்தையை யுடையவர்களாயும், சமஸ்த
கோரிக்கைகளையுஞ் சுத்தமாவிட்டுச் சுகதுக்கங்களென்னும்
தொந்தங்களிலேயிருந்தும் விடுபட்டவர்களாயும், ஆத்மஞா
னத்தை மறவாம லிருக்கப்பட்டவர்கள் கேடில்லாத ஆத்ம
ஸ்வரூபத்தை யடைவார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவாள் திரும்
பவேமாட்டார்கள். (௫)

சுவாமி-இவர்கள்மாத்திரந் திரும்பாமற் போவதற்கென்ன
நிமித்தம்? அருச்சுனா-சூரியன், சந்திரன், அக்கினி யிவை
களைவிடச் சகத்திற் பிரகாசவஸ்துக்கள் ஒன்றுங்கிடையாது.
அவ்விதவஸ்துக்களாலே யந்தச்சொரூபத்தைப் பிரகாசிக்கும்
படி செய்துவைக்கமாட்டாது; ஏதனாலென்றால், அந்தச்சொரூ
பத்தினுடைய சத்தையினாலும் பிரகாசத்தினாலும் அந்தச்
சூரியாதிமூன்றும் பிரகாசிக்கவேண்டும். அத்தன்மையான
ஸ்வரூபத்தை யடைந்தவர்கள் எப்படித்திரும்புவார்கள்?
அதுவே நம்முடையசிரேஷ்டமான ஸ்வரூபமென்று மதுவே
மோட்சவீடென்று மறியவேண்டும். (௬)

தேவரீரநுக்கிரகஞ்செய்ததைப் பார்த்தால் எப்போதுமிருக்
கிறது பரமாத்மாவென்று மவரைத்தவிரத் தோற்றப்பட்ட
சகத்து மித்தையென்றும் நிச்சயமாச்சுது; இப்படியிருக்கிற
பட்சத்தில் ஆன்மாவாகிய சீவனுக்குச் சம்சாரஞ் சம்பவித்து
ஏற்றத்தாழ்ச்சி வருவானேன்? அருச்சுனா-அந்த ஆன்மா
வாகிய சீவனானவன் நம்முடைய அம்சமாயும் அசங்கனாயும்
புராதனனாயும் நித்தியனாயு மிருக்கிறவனென்கிறதில் யாதொரு
சம்சயமுமில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட சீவனானவன் அஞ்ஞானத்
தோடுங்கூடிய பிரகிருதிசம்பந்தமான சூட்சுமசரீரமாகிய மன
முதலாகிய பதினேழுதத்துவங்களுடன்கூடிச் சுகதுக்கமாகிற
பிரியாப்பிரியங்களிற் சத்தியத்துவபுத்தியுடனே கலந்து விவ
காரஞ்செய்கிறபடியால் சுழுத்திகாலத்திற் சமஸ்தமும் லய

க் சங்கேதாலத்திற் பகிர்ங்கப்படுகிறதைப்போற் ஜனன
ணமென்னப்பட்ட சம்சாரத்தையடைந்து வருந்தத்தாழ்கி
ப்போகிறான். (௭)

சுவாமி-இந்தச்சீவனானவன் இந்தச்சூட்சும இந்திரியங்க
டன் கூடினதனாலே யெவ்விதமாகச் சம்சாரத்தையடை
ன்? அருச்சுனா-மனமுதலிய சூட்சும இந்திரியங்களுக்கு
ாரமாயிருக்கப்பட்டான்ற சீவனானவன் சரீரத்தைவிட்டுப்
கும்போது வாயுவானது புஷ்பங்களுடைய வாசனைகளைக்
த்துக்கொண்டு போகிறதுபோல அவனவன்செய்த கன்ம
னைகளுடனே சூட்சும இந்திரியங்களானது மற்றொருசரீ
ரதைக் கிரகித்து அனுபவிக்கும்படியாகச் செய்விக்கும். ()

சுவாமி-எந்தக்காரணத்தினாலே மற்றொருசரீரத்தைக் கிர
கும்படி சம்பவித்தது? அருச்சுனா-விஷயங்களைக் கிரகிக்
பட்ட சுரோத்திராதி பஞ்சேந்திரியங்களுடன் சங்கற்ப
ற்பாத்மகமான மனமுதலானவைகளுடனேயும் அசங்கனு
த்தக்கப்பட்ட சீவனானவன் அபிமானித்து விஷயங்களை யனு
த்துக்கொண்டு சமஸ்த சுகதுக்கங்களுந் தனக்குவந்தது
ா லனுபவிக்கிறபடியினாலே தப்பாமற் சம்சாரத்தையடை
தற்குக் காரணமாச்சுது. (௯)

சுவாமி-இந்தவிதமா யிருக்கிறதென்பதைச் சிலராலே
னறியப்படவில்லை? அருச்சுனா-அஞ்ஞானத்தை யுடைத்
ன மூடராயிருக்கப்பட்டவர்கள் தேகத்தைவிட்டுப்பிரிந்து
ாகும்போது இவ்விதமாய்ப் போகிறதென்றும் மற்றொரு
ரத்தை யிவ்விதமாய்க் கிரகிக்கிறதென்றுந் தேகமிருக்கும்
ாது சூட்சும இந்திரியங்களுடைய வசத்தையடைந்தவனாய்
ஷயங்களை யனுபவிக்கப்படுகிறதென்று மிந்தவிபாகங்களைத்
ரியமாட்டார்கள். ஆனால் விவேகிகளாகிய ஞானநேத்
த்தையுடைத்தான மகாபுருஷாளாரோ அவர்களாலேயே
யப்படும். அவர்களை சமுசாரசமுத்திரத்திலிருந்துத் தாண்
னவர்களென்றுஞ் சொல்லப்படும். (௧௦)

சுவாமி-அவர்களால்மாத்திரம் எவ்விதமாயறியக்கூடும்? அருச்சுன-சாதனசதுட்டய சம்பத்தியையடைந்து குருமுகமாக வுபதேசம்பெற்றுக்கொண்டு சாத்திரங்களுடைய ரகசியங்களையும் பிரகிருதிசம்பந்தமான சட லட்சணங்களையும் அதற்கப்பாற்பட்ட பிரத்தேகான்மாவாகிய சீவனைபுருஷலட்சணங்களையு மிவைகளுக்கப்பாற்பட்ட புருஷோத்தமனுடைய லட்சணங்களையும் நன்றாயறிந்தவர்களாயும் அந்தயெத்தனத்திலேயே சுகித்துக்கொண்டிருப்பார். இன்னமு மந்த மகாபுருஷாள் தேகேந்திரியங்களுடன்கூடி வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்தாலுஞ் சதா அந்தர்முகத்தையுடைத்தானவராகி யிடைவிடாமற் றன்னையே பார்த்துக்கொண்டிருப்பதால் அந்தப்புருஷாளுக்குமாத்திரஞ் சகசமா யறியப்படலாம். அதுவன்னியில் அஞ்ஞானத்தோடுங்கூடிச் சித்தசுத்தியில்லாத மந்தபுத்திகளான சீவாள் எவ்வளவுசாத்திரங்களை வாசித்தாலும், அவைகளுடைய அர்த்தங்களைத் தெரிந்துகொண்டாலும், எவ்வளவு தானங்கள் எக்யங்கள்செய்தாலு, மின்னமும் பலவிதமான எத்தனங்க ளெவ்வளவுசெய்தாலும் பரமான்மாவாகிய புருஷோத்தமனைக் காணவேமாட்டார்கள். (கக)

அருச்சுன-இப்போது நான்சொன்ன புருஷோத்தமனைக் காண ஒருவராலேயு முடியாதுபோலத்தோற்றுகிறதேயென்று கேட்பாயேயாகில் யாதொரு வருத்தமுமின்றிச் சுளுவாயுங் காணலாமென்கிற அர்த்தத்தையுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள். அருச்சுன-ஆதித்தன், சந்திரன், அக்கினி யிவர்களிடத்தில் யாதொரு தேஜசிருந்து லோகங்களையெல்லாம் விளங்கும்படி செய்விக்கிறதோ அவ்விதமான தேஜசுகளெல்லாம் நம்முடைய தேஜசாக அறி. (கஉ)

அருச்சுன-இன்னமும் பிருதிவிரூபமாக இருந்துகொண்டு சமஸ்தபூதங்களையுந் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அமிர்தமயமான இரசசொரூபமாகிய சந்திரனாயிருந்து சமஸ்த பயிர்களையும் விருத்தியடையும்படியாகவுஞ் செய்விக்கிறோம். ().

இன்னமும் சாடராக்கினி ரூபமாகச் சர்வபிராணிக ளுடைய தேகங்களிலுமிருந்து சதுர்விதமாக அன்னங்களைப் புசிக்கிறேம். சதுர்விதமாவது மென்றல், உறிஞ்சல், நக்கல், குடித்தல் இந்தவிதமாகப் புசிக்கப்பட்டவைகளைப் பிராண பானனேடுங்கூடினவனாய்ப் பக்குவமுஞ்செய்கிறேன். (கச)

அருச்சுனா-இன்னமுஞ் சகலபிராணிகளுடைய இருதயத் திலும் வாசஞ்செய்யப்பட்ட அந்தரியாமியும் நாமே, சகல பிராணிகளுக்கும் ஞாபகமுண்டாகிறது மில்லாமற் போகிறது மிவைகளெல்லாவற்றிற்குங் காரணம் நாமே, சகலதேகங்களிலு மிருந்துகொண்டு நல்லது பொல்லாததென்று தெரியத்தக்க தான ஞானமும்நாமே, சகலவேதங்களுஞ் சொல்லப்பட்டது நாமே, வேதாந்தத்தை யுண்டாக்கினவனும் நாமே, வேதங்க ளுடைய அர்த்தங்களை யறிந்தவனு நாமே. (கரு)

சுவாமி-இவ்விதமா யெல்லாந் தேவரீரேயிருந்தாற் பற்றுத லடையாதா? அருச்சுனா-நம்முடைய திட்டியாக நம்மைத் தவிர அன்னியமே கிடையாது; அப்படியிருக்கக் குருக்ஷே த்திர யபோதகதிசையை யொப்புக்கொண்டு உன்னிமித்த மாக நாம் சொன்னபோதிலுங்கூட எப்போதும் நமக்குப் பற் றுதலே கிடையாதென்கிற அர்த்தத்தை மூன்றுசுலோகத்தி னற் சொல்லுகிறேங்கேள்; லோகத்திற் க்ஷரமென்றும் அட் சரமென்று மிரண்டுபுருஷாளுண்டு; இதிற் பிரகிருதிசம்பந்த மான இருபத்துநாலுதத்துவங்களுடன்கூடிய எல்லாச்சரீரங் களும் சரமென்றுசொல்லப்படும். அவ்வித சரீரங்கள்போ னலு நித்தியனாயிருக்கப்பட்ட இருபத்தைந்தாவது தத்துவ மான கூடஸ்தராகிய சீவனனவனே அட்சரமென்று சொல் லப்படும். (கசு)

அருச்சுனா-இன்னமும் அவ்வியயமாகிய எந்தயீஸ்வரன் லோகத்திரயங்களையும் வியாபித்துச் சகலத்தையுந் தரித்துக் கொண்டிருக்கிருரோ அவர் க்ஷரத்தோடுங்கூடிய தொம்பத வாச்சியார்த்தங்களாகிய இருபத்துநாலு தத்துவங்களுக்கும்

அட்சரமாகிய தொம்பதலட்சியார்த்தமான இருபத்தைந்தாவது தத்துவமான பிரத்தேகான்மாவுக்கும் அப்பாற்பட்டவரென்றும் அவரே யுத்தமபுருஷரென்றும் அவரே பரமாத்மாவென்று மவரே நாமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இப்படியான நம்மை யெவ்விதமாகப் பற்றுதல்டையப்போகிறது. (௧எ)

அருச்சுன-நாமெப்போதும் நித்தியமாகையாற் சரமாகிய சகலசரீரங்களுக்கு மப்பாற்பட்டிருக்கிறோம். சமஸ்தசரீரங்களிடத்திலுந் தனித்தனியே யட்சரமாயிருக்கப்பட்ட கூடஸ்தனாகிய புருஷனானவனுக் கப்பாற்பட்டவரா யுள்ளும்புறம்புமெங்கும் வியாபகமாயிருப்பதனாலே லோகங்களிலேயும் வேதங்களிலேயும், உத்தமனுக்கெல்லாம் உத்தமனென்றும் புருஷாளுக்கெல்லாஞ் சிரேஷ்டமாகிய புருஷோத்தமனென்றும் பிரசித்தமாகக் கீர்த்திமானானோம். (௧அ)

சுவாமி-இப்படிப்பட்ட வும்மை யறிந்தாற் பலனென்ன? அருச்சுன-சமஸ்தமும் நாமேயிருக்கிறோமென்றும் நம்மைத் தவிர அன்னியமே யில்லையென்னப்பட்ட அஞ்ஞான ஈனனாயிருக்கப்படாநின்ற புருஷன் புருஷோத்தமனாகிய நம்மையறிவன். அவனே சகலத்தையு மறிந்தவனென்றுஞ் சர்வஞ்ஞனென்றுஞ் சொல்லப்படும். அந்தப்புருஷனானவன் சமஸ்தபிரகாரங்களினாலுஞ் சமமாக நம்மையே யுபாசித்துக்கொண்டிருந்து முடிவில் நம்முடைய சொரூபத்தையே யடைவன்.()

அருச்சுன-இந்த அத்தியாயத்திலே யதிக ரகசியமாயிருக்கிற சாரத்தை யநுக்ரகம்பண்ணினோம்; இதை யாவனறிகிறானோ அவனேபுத்திமானுங் கிருதகிருத்தியனுமாவன். ஆனதால் நீயுஞ் சம்சாரமென்கிற அசுவத்தவிருட்சத்தை ஞானமென்கிற வாளாற் சேதித்துப்போட்டுப் பிரஞ்ஞையான மோட்சசொரூபத்தை யடையென்று பகவானானவர் அருச்சுனனுக் குபதேசித்த அர்த்தத்தைச் சஞ்சயரானவர் திரிதராட்டிரமகாராசனுக்குச் சொன்னார். (உ0)

இவ்விதமாகப் புருஷோத்தமனை வெளிப்படுத்தி விபரமாயநுக்கிரகஞ் செய்தபகவானாகிய கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு நமஸ்காரஞ் செய்கிறேன்.

பதினைந்தாவது

புருஷோத்தம அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் கரு-க்குச் சுலோகம்-ருளகஉ.

ஸ்ரீ கோவர்த்தனசலோத்திரதேநம:

உ

ஸ்ரீ புண்ணியசுலோகாயநம:

பதினாறாவது

தெய்வ அசுரசம்பத்துவிபாகயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-முன் அத்தியாயத்திலே சம்சாரமென்கிற அசுவத்தவிருட்சத்தை ஞானமென்கிற வாளினாலே சேதித்துப்போட்டு மோட்சஸ்வரூபத்தை யடையலாமென்று சொல்லியிருப்பதனாலே அந்தப்பிரகாரந் தெய்வசம்பத்தையடைந்த புருஷனாலே மாத்திரம் அடையப்படலாமென்றும் அசுரசம்பத்தை யடைந்தபுருஷனாலே அடையக்கூடாமல் அநேகவிதமான துக்ககரமாகிய பாபசனனங்களை யடையப்படுமென்று மிந்த அத்தியாயத்திற் சொல்லத் தொடங்குகின்றார்.

தேவரீரனுக்கிரகஞ்செய்த பிரகாரம்லோகத்திற் சிரேஷ்டாளென்று கொண்டாடும்படியான புருஷாள்யாரோ அவாள்கூட அடையமாட்டார்கள்போலத் தோற்றும்போது மற்றவாளெவ்விதமா யடையப்போகிறார்களென்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்துப் பாரதா-நீசொன்ன காரியஞ்சரியே ; அதற்குத் தெய்வசம்பத்தென்றும் அசுரசம்பத்தென்று மிரண்டுண்டு. அதிற்றெய்வசம்பத்தையடைந்தபுருஷாளாரோ அவாளுலகத்தில் அபுரூபமாயிருப்பார்கள். அவர்களாலேமட்டுஞ் சுனுவா

யடையப்படலாமே தவிர அசுரசம்பத்தை யடைந்த புருஷா ளுலகத்தில்அநேகருண்டு. அவர்கள்தான் நீசொன்னபடியடை யவேமாட்டார்கள்;ஆனதாலந்தஇரண்டுசம்பத்துகளினுடைய லட்சணங்களையு முனக்குத் தெரியும்படியாக அனுக்ரகிக் கிறேம். அருச்சுன-சத்துவகுணப் பிரதானத்தோடுங் கூடின புருஷனுக்குச் சித்தத்திற் பயமில்லாமலிருக்கும், பிரகிருதி புருஷ விபாகஞ்செய்யப்பட்ட விவேகஞான முண்டாயிருக் கும், சத்பாத்திரங்களில் தானங்கொடுக்கப்பட்டவனுயு மிருப் பன். இந்திரியங்கள் விஷயங்களிற் செல்லாமற் புண்ணியகரு மங்களில் வைத்துக்கொண்டேவருவன், சகலசீவாளுக்கும் இதமாகப் பஞ்ச எக்யங்கள் முதலானதுஞ் செய்துவருவன். வேதஅப்பியாசத்துடன் தபசுஞ்செய்துகொண்டிருப்பன். (க)

அருச்சுன-ஒருபிராணிக்குந் தன்னுலே யிம்சையுண்டா கும்படிசெய்யான். எப்போதுஞ் சத்தியமான நடவடிக்கையே யுண்டாயிருக்கும். எந்த விஷயங்களைப் பற்றியுஞ் சோகத்தை யடையான். தியாகபுத்தியுண்டானவனுயுஞ் சாந்த சித்தனுயு மிருப்பன். பிறருடைய தோஷங்களை யெண்ணுமலு மிருப் பன். சர்வபூதங்களிடத்திலுந் தயவுண்டானவனுயும் விஷயங் களில் லயமாய்ப்போகாமற் சாவதானமாகவுமிருப்பன். மிருது பாவமும் அனுசிதவிஷயங்களில் லச்சைபும் எந்தவிஷயங் களிலுஞ் சபலத்துவமும் லோலத்துவமு மின்றியிருப்பன். ()

அருச்சுன-தேயிசும், சமையுங், தைரியமும், சுசித்துவ மும், அக்குரோதமு முடையவனுயிருப்பன். பராளுக்குத் துரோகஞ்செய்யாமலும் ஒருவிஷயத்திலும் அபிமானமுமில் லாமலிருப்பன். பாரதா! இப்படிப்பட்ட இருபத்தாறு குணங் களு நம்முடைய கிருபையினுல் தெய்வ சம்பத்தையடைந்த புருஷனைச் சார்ந்திருக்கும். (௩)

அருச்சுன - இனியொருக்காலும் நன்மையடையாதவர் களுக் குண்டாகிய அசுரசம்பத்தையுங்கேள். டம்பம், தற்பம்,

அபிமானம், குரோதமிவைகள் நிரம்பியிருக்கும். சாதுக்களைத் துச்சமாய் வசனிக்கிறதும் பவுருஷவாக்கியங்களு முண்டாயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட அஞ்ஞானமுதலாகிய அவிவேகத்தோடுங் கூடிய குணங்கள் அசுரசம்பத்தை யடைந்த புருஷனைச் சார்ந்திருக்கும். (ச)

அருச்சுனா-இந்த இரண்டு சம்பத்துகளுக்கும் பயனையுங் கேள். மோட்சத்தை யடைகிறதற்குத் தெய்வ சம்பத்துஞ் சனனமரணமாகிய பந்தத்துக்கு அசுரசம்பத்தும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும். மகாபுஜா - இதில் அருச்சுனனுமம்வகித்த நானெந்தச் சம்பத்தையுடையவனென்று கேட்கிருயோ நீ தெய்வசம்பத்தை யடைந்தவனுகவே யிருக்கிருய்; அதனுலே யாதொரு சோகத்தையு மடையத் தேவையில்லை, மோட்சத்தையே யடைவாய். (ரு)

அருச்சுனா-சீவாளுக்குண்டாயிருக்கிற இரண்டுசம்பத்தில் தெய்வசம்பத்தை முன்விபரமாய்ச் சொன்னேம். அசுரசம்பத்தை யின்னம் விபரமாய்ச் சொல்லுகிறேங்கேள். (சு)

அசுரசம்பத்தையடைந்தவர்கள் தன்மங்களிடத்திற் பிரவிர்த்தியும் அதன்மங்களிடத்தில் நிவிர்த்தியு மறியமாட்டார்கள். சுசித்துவமும், ஆசாரமும், சத்தியமும், சீவாளிடத்திற் றயவும் அவர்களிடத்தி லிருக்கவேமாட்டாது. (எ)

அருச்சுனா-இன்னமு மிந்தச்சகத்தில் விளங்கப்படாநின்ற வேதசாத்திரங்கள் அசத்தியமென்றுந், தன்மாதன்மங்களினு லுண்டாகிய புண்ணியபாவங் கிடையாதென்றும், இந்தச்சகத்துக்குக் கர்த்தாவாகிய ஈஸ்வரனொருவருண்டென்பது கிடையாதென்றும், காமத்தினுலே ஸ்திரீபுருஷாளுடைய அன்னியோன்னியக் கூட்டுறவே சிருட்டிக்கேதுவென்றும், இந்தப் பிரகாரஞ் சுபாவமாகத் தனக்குத்தானே அனுதிபாக நடந்து வருகிறதென்றும், இதைத்தவிர ஒருவரா லுண்டாக்கவில்லையென்றுஞ் சொல்வார்கள். (அ)

அருச்சுனா-இன்னமு மிப்பேர்ப்பட்ட சித்தாந்தத்தினாலே பரலோகசாதனத்துக்குத் தகுந்த எத்தனங்களில் மனதைச் செலுத்தாமல் நாசமடைந்து புத்தியீனராகி லோகத்தில் யாதாவது கிஞ்சித் மாத்திரஞ் சற்கிருத்தியங்கள் செய்துவரப்படாநின்ற சீவரையுங் கெடுத்துத் தாமுங்கெட்டு நரகத்தையே யடைவார்கள். அருச்சுனா-எவ்வளவு பாக்கியங்கள் வந்தபோதினுந் திருப்தியடையாமல் மேலுக்குமேல் தங்களுக் கடையக்கூடாத வஸ்துக்களைக்கோரி அதனாலநேகவிதமான துக்கங்களை யடைந்துகொண்டு அஞ்ஞானத்தினாலே மோகத்தை யடைந்து அநியாயமாகத் தனத்தைச் சம்பாதித்துச் சத்பாத்திரத்திற்கூட அற்பமாயினுஞ் செலவுசெய்யாமலுஞ் சாத்திரோக்தமான விரதங்களையும்விட்டு அபவித்திரமான விரதங்களுடன் உக்ரங்களாகிய இம்சாகரமான கன்மங்களைச்செய்துகொண்டு ஜகத்துக்குச் சத்துருவாய்ச் செனனத்தையு நாசத்தையு மடைந்துகொண்டிருப்பார்கள். (௯)

அருச்சுனா-இன்னமும் மரணபரியந்தம் ஒழியாத துஷ்டகருமத்தையாசரித்து டம்பம், அபிமானம், மதம், குரோதமிவைகளோடுங் கூடினவர்களாகி அஞ்ஞானத்தினாலே அந்த டம்பமாகிய விரதங்களை யாசரித்து அதற்குத் தகுந்தமந்திர தேவதைகளை யாராதனைசெய்துகொண் டிருப்பார்கள். ()

அருச்சுனா-இன்னமும் விஷயங்களினாலுண்டான காமபோகங்களையே பரமபுருஷார்த்தமென்று மிதையன்றி வேறேயாதொன்றுங் கிடையாதென்றும் நிச்சயித்துத் தேகமுள்ளவரையிலும் அந்தப்போகங்களுக்குச் சாதனமாகிய அர்த்தத்தினிடத்திலேயே கோரிக்கையுண்டானவர்களா யிருப்பார்கள்.()

அருச்சுனா-இன்னங் காமக்குரோதபரராகி ஆசைகளென்னு மநேகமாகிய கயிறுகளாற் கட்டப்பட்டவர்களாகிக் காமபோகங்களை யனுபவிக்கிற நிமித்தமா யநியாயமான தனங்களைச்சம்பாதித்துக்கொண் டிருப்பார்கள். (௧௨)

அருச்சுனா-இன்னமு மவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேள். இன்றைக்கெனக்கிவ்வளவுதிரவியங்கிடைத்தது; இதற்கு முன்னிவ்வளவு திரவியமெனக்கிருக்கிறது, இதை வருகிற வருடத்துக்கு இரட்டிப்பாக வர்த்திக்கப்பண்ணுவேன்; இவைகளைப் பார்க்கிலு மதிகமான தனங்கள் சம்பாதிக்கிறேன், இதனாலே நம்மைத் திரவியஸ்தனென்றுஞ் சொல்வார்கள், இந்த ஏதுக்களினாலே நானிஷ்டமானபடி யடைகிறேனென்றுஞ் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள். (கங)

அருச்சுனா-இன்னமும் மிந்தச் சத்துருவானவன் என்னாலே நாசத்தையடைந்தான், மற்றைச் சத்துருக்களைச் சம்மாரஞ்செய்கிறேன்; நானேயீஸ்வரன், எனக்குச் சரியாக உலகத்தி லொருவருமில்லை, நானே சகலபோகங்களு முண்டானவன். நானெது நினைத்தாலும் அபூருபமல்ல, நானே கிருதகிருத்தியன், நானே பலவந்தன், நானே யெல்லாவிதத்திலுஞ் சுகமுண்டானவன். (கச)

அருச்சுனா-இன்னமும் நானே தனமுண்டானவன், நானே குலமுண்டானவன், பெண்சாதி பிள்ளை பேரப்பிள்ளைகளுண்டாயிருப்பதில் எனக்குச் சமானன்ஆர், நானெக்யங்கள் செய்வேன், * நடன், விடன் முதலியவர்களுக்குத் திரவியங்களையுங் கொடுப்பேன், இப்போர்ப்பட்ட விதங்களினாலே சந்தோஷமு மகிழ்ச்சியு மடைகிறேனென்று அஞ்ஞானத்தினாலே மோகத்தை யடைந்துகொண்டிருப்பார்கள். (கரு)

அருச்சுனா-இப்படி நாநாவிதமாகிய மனோப்பிராந்தியடைந்துமோகசாலத்திலகப்பட்டுக் காமபோகங்களிடத்தி லாசக்தியுண்டானவர்களாகிப் போகமென்கிற வலையிலே சுழலப்பட்டு விஷயங்களென்னும் போகங்களை யனுபவித்துக்கொண்டு சூசியென்னும் ரவுரவாதி நரகத்திலேயே விழுவார்கள். (கசு)

அருச்சுனா - இன்னமும் தான்திரவியவா னென்கிற பெருமையினாலே மதம் கெருவம் மோகம் இத்தியாதி

---

* நடன்=கூத்தாடுகிறவன்.

களை யடைந்து எப்பேர்ப்பட்டவாளிடத்திலுந் தயவு தாட்சண்ணியமில்லாமல் தான் எக்யங்கள் செய்வதினாலே தன்னைப் பெரியவனென்றுங் கீர்த்திமானென்றுஞ் சொல்லவேண்டு மென்பதா யெக்யங்கள் செய்கிறேமென்கிற நாமமாத்திரமே யல்லாமல் அவதிபூர்வகமாக டம்பத்தோடுங் கூடினவராய் எக்யங்கள் செய்வார்கள். (கஎ)

அருச்சுன - இன்னமும் அகந்தை மமதை கெருவம் பெலம் காமக்குரோதம் இத்தியாதிகளுடன் கூடினவர்களுமாய்த் தன்தேகத்தினிடத்திலேயு மிதரமாகிய சமஸ்ததேகங்களிடத்திலேயு நாம் அந்தரியாமியாக இருக்கிறவனென்கிறதை யறியாமல் நம்மை மனுஷபாவமாகப் பாவித்து நேர்ந்தபடி தூஷித்துக்கொண்டு நம்மை யதார்த்தமா யறிந்து பக்திசெய்யப்பட்ட பெரியவாளுடைய வார்த்தைகளிலுஞ் சிரத்தையின்றி அசூயையோடே நிந்தையாகிய வார்த்தைகளை வசனித்துக்கொண்டும் எக்யங்கள் முதலான இதரகன்மங்களையுஞ் செய்வார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட மூடாள் ஒருக்காலும் நல்ல கெதி யடையவேமாட்டார்கள். (கஅ)

சுவாமி-இப்படிப்பட்டவர்களுக் கென்னதான்கதி? அருச்சுன - மோட்சமார்க்கத்துக்குத் தூராளாயும், பாவிகளாயுங், குரூராளாயும், பாபகருமங்களோடுங் கூடினவர்களாயும், நம்மையும் நம்முடைய பக்தர்களையுந் துவேஷிக்கப்பட்ட நரஅதமர்களைச் சனனமரணத்தோடுங் கூடிய சம்சாரமாகிய அசுரசம்பத்தை யடைந்து பாபயோனிகளிடத்திற் பிறக்கும்படியாகச் செய்விப்போம். (கசு)

அருச்சுன-அப்படிச் செய்விக்கிறதிலும் நம்மைப் பக்தி செய்யும்படியான சனனமல்லாத அசுரயோனிகளாகிய மூடமானபுலி, பாம்பாதியாகப் பிறக்கும்படிசெய்வித்து அப்பாலும் ஜென்மஜென்மங்கள்தோறு மவைகளைக் காட்டிலும் நிகிருஷ்டமாகிய கிருமி கீடாதி ஜென்மங்களை யடையும்படியாகவுஞ் செய்விப்போம். (உ0)

தேவரீ ரசுரசம்பத்தைக்குறித் தநேகவிதமா யனுக்ரகஞ்
செய்தீர்கள். அவ்வளவு மனனத்துக்குவருவதானல் வருத்
மாயிருக்கிறது. ஆகையாற் சுருவாயுமிருக்கவேண்டு மதை
ட்டமாத்திரத்தில் அசுரசம்பத்துநீங்கித்தெய்வசம்பத்துண்
ாகி மோட்சத்தையடையும்படியாகவு மிருக்கிற வுபாயத்தை
னுக்ரகம்பண்ணவேண்டும். அருச்சுன - ஆத்மாவை நாச
டையும்படியாகச் செய்வித்து அசுரசம்பத்தை யடைந்து
கத்துக் கேதுவாக்கிவைக்கப்பட்ட மூன்றுகுணக்களுண்டு.
வைகளைச் சுத்தமாய்விட்டுவிடவேண்டும், அந்தப்படியே
வேகிகள் விட்டேயிருப்பார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட குணங்கள்
வையென்றற், காமமென்றுங் குரோதமென்றும் லோப
மன்றுஞ் சொல்லப்படும். (௨௧)

சுவாமி-இந்தமூன்றையும் விட்டதாற் பலனென்ன? அருச்
ன! நரகத்துக்கேதுவாயிருக்கிற இந்த மூன்றுகுணமாகிய
தாஷங்களைச் செயித்தவாள் ஆன்மஞானத்தையுடையவர்
ாகிச் சிரேஷ்டமாகிய ஸ்வரூபத்தை யாசரிக்கிறதனலே
வன்முத்தாளாகி யாதொருதோஷத்தையு மடையாமல்
மாட்சமே யடைவார்கள். (௨௨)

அருச்சுன-எவனிந்தக்குணங்களை விடாமலுஞ் சாத்திரங்
ளிற்சொல்லப்பட்ட விதிகளையுந் தள்ளித் தன்னுடைய இச்
சப்படி நடந்தால் அவன் அஞ்ஞானத்தினலே ஞானம்
ஷ்டமடைந்து சிரேஷ்டமான மோட்சத்தையுஞ் சுகத்தையு
டையான். (௨௩)

அருச்சுன - ஆனதா லின்னதுசெய்தாற் றரும மின்னது
சய்தால் அதர்மமென்று தெரியும்படியாகச் சொல்லப்பட்
ருக்கிற சுருதிஸ்மிருதி சாத்திரங்களைப் பிரமாணமாகக்
காண்டு அவைகளிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடி யிராசத
மதகுண சிரத்தைவிட்டுச் சத்துவகுண சிரத்தையினலே
கிதமாயிருக்கப்பட்ட சுதன்மங்களைச் செய்தால் அதனற்
த்தசுத்தித்துவாரா தெய்வசம்பத்துண்டாய்த் தத்துவஞான
தயமாய் மோட்சமேயடைவாய். (௨௪)

தெய்வசம்பத்தும் அசுரசம்பத்தும் வியரமாய்த் தெரிந்து அசுரசம்பத்தைவிட்டுத் தெய்வசம்பத்தையடைந்த சாத்வித சிரத்தாவந்தாளுக்குத்தத்துவஞான முதையமாய் மோட்சமே யடைவார்களென்றுசொன்ன பகவானுகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன்.

பதினாறுவது

தெய்வ அசுரசம்பத்துவிபாகயோக அந்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் கசா - க்குச் சுலோகம் - ருசுரு.

ஸ்ரீ நந்தகோபப்பிரியாத்மஜாய நமஃ

உ

ஸ்ரீ ஆநந்தாயநமஃ

பதினேழாவது

சிரத்தாத்திரய விபாகயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை - சாத்திரவிதிகளையறிந்து விகிதமான கன்மங்களைச் சாத்வீகசிரத்தையோடுஞ் செய்தால் மோட்சத்தை யடையலாமென்பது சரிதானென்றும் அந்தப்படிக்குச் சாத்திர விதிகளையறிந்து நடவாமல் தங்களுடைய பூர்வாசாரத்தை யனுசரித்துச் சிரத்தையோடுங்கூடி யுபாசித்துவருவார்களேயாகில் அப்பேர்ப்பட்ட சிரத்தையானது எத்தன்மைய சிரத்தையைச் சேர்ந்ததென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டு மென்கிறதாக அருச்சுனனவன் அபிப்பிராயப்பட்டதற்கு மோட்சத்தைக் கொடுக்கத் தக்கதான சாத்வீகசிரத்தையை யன்னியிற் பூர்வாசாரத்தையனுசரித்துச் செய்யப்பட்ட சிரத்தையானது மூன்றுவிதமா யிருக்குமென்கிற வியரத்தைப் பகவானனவரிந்த அத்தியாயத்திற் சொல்லத்தொடங்குகின்றார்.

சுவாமி-முந்தின அத்தியாயத்தின் முடிவிற் சாத்திரவிதிகளை யறிந்துகொள்ளாமலே அவரவருக்கு வேண்டியபடி செய்

றெவாளுக்கு ஞானம்வாராதென்றும் அதனாற் சாத்திரவிதிப் படி யவனவனுடைய சுதன்மத்தையனுட்டித்து மோட்சத்தை யடையவேண்டுமென்று மனுக்ரகஞ்செய்தீர்கள். அது சரியே; அப்படிப்பட்ட சாத்திரவிதிகளை யறிந்துகொள்ளச் சிரமத்தினாலாவது ஆலசியாதிகளினாலாவது கூடாம லாராகி லுஞ் சிரத்தாவந்தாளாய்த் தங்களுடைய பூர்வாசாரத்தைக் கொண்டு தேவர்களைப் பூசித்துவருவார்களேயாகில் அவர்க ளுடைய சிரத்தையானது சாத்வீகமோ, இராசதமோ, தாம தமோ அதன்விபரத்தை யனுக்ரகம்பண்ணவேண்டும். (க)

அருச்சுனன்-சாத்திரவிதிகளை யறிந்து பரமேஸ்வரனை யுபா சிப்பதெதுவோ அதுவே சாத்வீகசிரத்தை, அதுதான் மோட் சத்தைக்கொடுக்கும். இதைவிட்டுவிட்டுத் தங்களுடைய பூர்வாசாரத்தைக்கொண்டாவது அல்லது லோகாசாரத்தை யனுசரித்தாவது உபாசிக்கப்படுவதுஞ் சாத்வீக மிராசதம் தாமதமென்று சிரத்தையானது மூன்றுவிதமாயிருக்கும். அவைகள் சீவாளுக்குப் பூர்வவாசனையினாலே சுபாவீகமா யுண்டாயிருக்கும். அதன்விபரமுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள். ()

அருச்சுனன்-பிராணிகளுக்குப் பூர்வஜென்ம சமஸ்காரத் துக் கனுகூலமாய்ச் சத்துவாதிகுணனுசாரியாகச் சிரத்தை யுண்டாயிருக்கும். அந்தப்புருஷனுக்குப் பூர்வஜென்மத்தி லெந்தச்சிரத்தை யதிகமாயுண்டாயிருக்குமோ அந்தச் சிரத் தையே வர்த்தமானத்திலுஞ் சுபாவீகமா யுண்டாயிருக்கும். ()

அருச்சுனன்-அதெப்படியெனில், சிரத்தையானது சத்துவ குணத்தினாலே யுண்டாயிருந்தாலும் இரசசுந், தமசுமாகிய இந்தக்குணங்களுடனுங் கலந்திருக்கும். அதெப்படித் தெரியு மெனிற் பூசாபேதங்களினால் தெரியவேண்டும். அதையுஞ் சொல்லுகிறோம். பூர்வாசாரப்படிக்காவது லோகாசாரப்படிக் காவது பலனையிச்சித்து இந்திராதிதேவதைகளை யுபாசிக்கப் பட்ட சிரத்தையெதுவோ அதற்குச் சத்துவகுண சிரத்தை யென்றுசொல்லப்படும். பலன்களுண்டாகவேண்டுமென்று

எட்ச, ராட்சசகணங்களை யுபாசிக்கப்பட்ட சிரத்தையெதுவோ அதற்கு ரசோகுண சிரத்தையென்று சொல்லப்படும். துஷ்டகோரிக்கைகள்நிறைவேறவேண்டிப் பூதப்பிரேதபசாசுகளைப் பூசிக்கப்பட்ட சிரத்தையெதுவோ அதற்குத் தமோகுணசிரத்தையென்று சொல்லப்படும். இந்தத் திரிவிதமான சிரத்தைகளும் மோட்சத்தின்பொருட்டல்லவென்றுஞ் சாமானியமாயிருக்கப்பட்ட சிரத்தையென்றுஞ் சனனமரணத்தைக் கொடுக்கப்பட்டதென்றும் நிச்சயமாயறியவேண்டும்.()

சுவாமி - இப்படி மோட்சத்தின்பொருட்டல்லாத சிரத்தைகள் விருதாவா யேன்செய்யவேண்டும்? அருச்சுன - இப்போது நாம்சொன்ன திரிவிதசிரத்தைக்கு மிகவுங் கனிஷ்டமாயிருக்காநின்ற சிரத்தையோடுங்கூடி நடக்கப்பட்ட சீவானுண்டென்கிற விபரத்தையுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள். தன்னைப்பெரியவனென்று சொல்லவேண்டுமென்கிற இடம்பத்தினாலேயுந் தான்பிடித்தகாரியம் விடமாட்டேனென்கிற அகங்காரத்தினாலேயும்மேன்மேலும் விஷயங்கள்வரவேண்டுமென்கிற காமத்தினாலேயு மிருக்கிற விஷயங்களில் மிகவு மாசக்தியாகிய இராகமும் பெலமுங்கூடின ஜனங்கள் சாத்திரத்திற்குமுழுவதும் விரோதமாயிருக்காநின்ற இம்சாகரமாகிய கோரதபசுகளை ஆசரிப்பார்கள். (௫)

அருச்சுன-இன்னமும் விருதாவாகிய உபவாசங்களினாலே பஞ்சபூதமாகிய சரீரங் *கிரிசமடையும்படியாகவும் நம்முடைய அம்சமாகிய சீவனுனவனைச் சோகத்தையடையும்படியாகவுஞ் செய்துகொண்டு சமஸ்ததேகங்களிடத்திலும் அந்தரியாமியாக இருக்கிற நம்மையறிந்து நம்மையடைகிறதற்குச் சாதகமாய் நம்மாற்செய்யப்பட்டிருக்கிற வேதவாக்கியங்களாகிய நம்முடைய ஆக்கினைப்படி நடவாமற்போன ஆக்கினாபங்கமாகிற அபராதத்தினாலே மிகுந்த கிலேசங்களுடனே அசுரசம்பத்தை யடைந்துகொண்டிருப்பார்கள். (௬)

*கிரிசம்=இளைப்பு.

அருச்சுனா - சீவாளுக்கு ஆகாரங்கள், எக்யங்கள், தபசுகள், தானங்களிவ்வகளெல்லா மொவ்வொன்று மூன்று விதங்களாயு மிருக்கும். இவைகளி லிராசத தாமதத்தைவிட்டுச்சத்துவத்தை யவசியம் பிடிக்கவேண்டும். அவைகளின் பேதங்களேயுஞ் சொல்லுகிறேங்கேள். (௭)

அருச்சுனா-சாத்வீகனுடைய ஆகாரங்கள் ஆயிசும், உச்சாகமும், பெலமும், ஆரோக்கியமும், சுகமும், பிரியமுமாகிய இவைகளே விருத்திபண்ணத்தக்கதாயும் மதுரங்களோடுங் கூடினதாயும் மிருதுவாயும் ஸ்திரங்களாயும் கண்டமாத்திரத்திற் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிறதாயு மிருக்கப்படாநின்ற சொதசித்ததிரவம்சத்தோடுங்கூடிய க்ஷீராதி ஆகாரங்கள்சாத்வீகனுக்குப் பிரியமாயிருக்கிறது மல்லாமல் அவைகள் தனக்குக் கிடைத்தபோது பெரியவாள் முதலானவர்களுக்குஞ் சமர்ப்பித்துத் தனக்குவேண்டுவதைப் புசிக்கும்போது பகவானுக் கற்பணமாக நினைத்துப் புசிப்பன். (அ)

அருச்சுனா - இரசோகுணவந்தனுடைய ஆகாரங்களேக் கேள். அதிகமான கசப்பும், புளிப்பும், உப்புங், காரமு, மூஷ்டணமுமாகிய இவைகளுடன் தாகத்தையுஞ் சோகத்தையுங் கொடுக்கும்படியான கடுகுமுதலாகிய குரூரமாயிருக்கப்பட்டவஸ்துக்களில் மிகவுமிச்சையோடுங்கூடி நான்புசிக்கிறேனென்கிற கருத்துடனே புசிப்பன். அப்படிப் புசிக்கிறதிலுந் தாரதன்மியமின்றிச் சுகமாகநினைத்து உபரியாகப் புசித்துப் பின்பு ஏனடா நிரம்பவும் புசித்துவிட்டோமென்கிற கிலேசத்தையடைந்து ரோகத்தினுல் துக்கமேயடைவன். (௯)

அருச்சுனா-தமோகுணவந்தனுடைய ஆகாரங்களேக் கேள் அதிகமான தாகத்தையுஞ், சோகத்தையும், ரோகத்தையுந், துக்கத்தையுங் கொடுக்கப்பட்ட ரசங்களுடன் துர்க்கந்தத்தோடுங் கூடினதாயிருக்கிறதும் நொந்துபோனதும் பழையதும், சேஷ்ப்பட்டதுங், குளிர்ந்துபோனதும், எச்சிலும், உள்ளிகளும் இத்தியாதிகுணங்களுடன் கூடியதும் பரிசுத்தமில்

லாதனவு மெவைவயோ அவைகளே தாமதாளுக்குப் பிரியமும் புசிப்புமாயிருக்கும். (௧0)

அருச்சுனா-சாத்விக எக்யத்தைக்கேள். யாதொருபலனுமிச் சியாமற் சாத்திரவிதியோடுங்கூட அவசியஞ் செய்யவேண்டு மென்கிற அபேட்சையுடன் செய்யப்பட்ட எக்யமெதுவோ அது சாத்வீக எக்யமென்று சொல்லப்படும். (௧௧)

அருச்சுனா-இராசத எக்யத்தைக்கேள் பலன்கள்வேண்டு மென்கிற அபேட்சையோடுங்கூடிப் பிறர் தன்னைப் பெரியவ னென்று சொல்லவேண்டுமென்பதாக ஆங்காரமுதலான வைகளோடுங்கூடி டம்பார்த்தமா யாதோ- எக்யஞ்செய்யப் படுகிறதோ அது ராசத எக்யமென்று சொல்லப்படும். (௧௨)

அருச்சுனா-தாமத எக்யத்தைக்கேள். பிராமணபோஜன மும் மந்திரமும் தெட்சணைகளும் அவாள்பேரிற் சிரத்தை யுஞ் சாத்திரவிதிகளுமின்றி அகங்காரமுதலான வைக ளோடுங்கூடிப் பண்ணப்பட்ட எக்யத்துக்குத் தாமத எக்ய மென்று சொல்லப்படும். (௧௩)

அருச்சுனா-சரீரதபசைக்கேள்.தேவதைகள் பிராமணாள் பெரியவாள் பிரக்ஞாவர்தா ளிவர்களுக்கெல்லாம் விதிப்பிர காரம் வந்தனங்களுடன் ஆராதனைசெய்யப்படுகிறதுங் குரு சிசுருடையுஞ் சுசித்துவமும் பிரமசரியவிரதமு. மொருபிரா ணிக்குந் தன்தேகத்தின லிம்சையுமின்றிச் சத்தியபாவத் துடனே நடப்பது சரீரதபசென்று சொல்லப்படும். (௧௪)

அருச்சுனா-வாக்கினுடைய தபசைக்கேள். ஒருவருக்குப் பயம்வாராததாயுங் கேட்கிறவர்களுக்குப்பிரியத்தையுஞ் சுகத் தையுங் கொடுக்கிறதாயுஞ் சத்தியமாயு மிருக்கப்படாநின்ற வாக்கியங்களெவையோ அவைகளை வசனிக்கிறதும் வேதாப் பியாசங்களும் மந்திரங்கள், செபங்கள் முதலாகிய இவைக ளெல்லாம் வாக்கின் தபசென்று சொல்லப்படும். (௧௫)

அருச்சுனா-மனசின்தபசைக்கேள். மனசானது பிரசாத மாகியசதாசந்தோஷத்தையடைந்திருக்கிறதுங் குரூரமின்றிச்

சவுமியமாயிருப்பதும் மவுனமாகிய குருசொன்ன அர்த்தத்தை மனனஞ்செய்கிறதும் சித்தநிரோதமும் மனசுத்தியுமிவைகளெல்லா மனசினுடைய தபசென்று சொல்லப்படும்.

அருச்சுனா-இப்பேர்ப்பட்ட திரிவிதகரணங்களுடன் செய்யப்பட்ட தபசிலுங் குணபேதங்களினால் மூன்றுவிதங்களாக இருக்கும். அதெப்படியெனில் மிகவுஞ் சமைமுதலான சிரத்தையோடுங்கூட ஏகாக்கிரசித்தமா யாதொரு பலாபேட்சையுமின்றிச் செய்யப்பட்ட தபசெதுவோ அது சாத்வீக தபசென்று சொல்லப்படும். (௧எ)

அருச்சுனா-இராசத தபசைக்கேள். தன்னை நல்லவனென்று கொண்டாடவேண்டும், தன்னைக் கண்டவுடனே யெழுந்திருந்து நமஸ்காரம்பண்ணவேண்டும், தன்னைப் பிறர் பூசிக்கவேண்டும், பிறரிடத்திலிருக்கிற நல்லபதார்த்தங்களைத் தானடையவேண்டுமென் றித்தியாதி குணங்களுடன் டம்பமாகப் பண்ணப்பட்ட தபசானது சலனமாயும் * அத்துருவமாயுமிருக்கும். (௧அ)

அருச்சுனா-தாமததபசைக்கேள். அவிவேகத்தினாற் புத்தியீனனாய்த் துராக்கிரகத்தினால் தன்சரீரத்தைப் பீடிக்கும்படியாகவுஞ் செய்வித்துக்கொண்டு பிறர்க்கு வஞ்சகமும் உபத்திரவமுஞ் செய்கிறநிமித்தமாக விரதங்கள் ஓமங்கள் முதலானதும் பண்ணப்பட்ட தபசு தாமததபசென்று சொல்லப்படும். (௧௯)

அருச்சுனா-தானத்திற் சாத்விகதானத்தைக்கேள். புண்ணியதேசங்களிற் புண்ணியகாலங்களிற் பிரதியுபகாரஞ்செய்யச் சக்தியில்லாமல் வறுமையுடன்கூடினவனாயிருக்கப்பட்ட சத்பாத்திரங்களிற் கொடுத்தோமென்கிற மமதையின்றிப் பலத்தையு மிச்சியாமற் சிரத்தையோடுங்கூடக் கொடுக்கப்பட்டதே விதியென்று நிச்சயித்துப் பண்ணப்பட்ட தானமெதுவோ அது சாத்வீகதானமென்று சொல்லப்படும். ()

---

* அத்துருவம்=நிலையில்லாதது.

அருச்சுனா-இராசத தானத்தைக்கேள். பிரதியுபகாரார்த்தமாகவும் சுவர்க்காதிபலத்தையும் நானுபகாரஞ்செய்தோமென்கிறதையும் அபேட்சித்து மனசானது கிலேசத்தையடைந்து எந்தத் தானம் பண்ணப்படுகிறதோ அதை யிராசத தானமென்று சொல்லப்படும். (௨௧)

அருச்சுனா-தாமததானத்தைக்கேள். அசுத்ததேசத்தில் அசுசியானகாலங்களில் அபாத்திரத்தில் அசிரத்தையுடன் அவமானபூர்வமாகச்செய்த தானம் தாமததானமென்றுசொல்லப்படும். (௨௨)

இப்பேர்ப்பட்ட இராசத தாமதத்துக்குப் பிராயச்சித்தமுண்டா இல்லையா? அருச்சுனா-நேர்ந்தபடி நடக்காமல் ஆதியிற்றானே ஓர் ஏற்பாடுண்டாயிருக்கிறது; அதையுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள். ஓமென்றும் ததுவென்றும் சத்தென்றும் பிரமஸ்வரூபத்துக்கு மூன்றுநாமங்களுண்டு. இவைகள் பிராமணாளிடத்திலும் வேதங்களிடத்திலும்எக்யங்களிடத்திலும் விளங்கும்படி பிரமதேவரானவர் பூர்வத்திற் சிருஷ்டித்தார். அதனுடைய விபரங்களைத்தெரிந்த பிரமஞானத்தையுடைய ஜீவன்முத்தர்களும் மோட்ச இச்சையுண்டான முமூட்சுவானவர்களுங் கிரகஸ்தாச்சிரமத்திலிருக்கப்பட்ட கிரகஸ்தாளும் அந்தப்படியே விபரமாய் நடப்பிவித்துக்கொண்டே வருகிறார்கள். (௨௩)

அருச்சுனா - அவைகளாவது, பிரமஞானத்தையுடைய ஜீவன்முத்தர்கள் வேதோக்தமான எக்யம், தானம், தபசு முதலான சத்கருமங்கள் அனுட்டிக்கும்போது ஓமென்கிற பிரணவமந்திரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு சமஸ்தமும் பிரமஸ்வரூபமென்றும் சர்வகருமங்களுஞ் செய்துவருவார்கள். (௨௪)

அருச்சுனா-மோட்ச இச்சையுண்டான முமூட்சுவானவர்கள், ததுவென்கிறபதத்தை யுச்சரித்துப் பலனையிச்சியாமல் எக்யம், தானம், தபசுகள் முதலானவையுஞ்செய்து அந்தப் பலமும் பிரமஸ்வரூபத்திற்கே யற்பணஞ்செய்துவருவார்கள்.

அருச்சுனு-கிரகஸ்தாச்சிரமத்தி லிருக்கப்பட்ட புருஷாள் வேதோத்தமான விவாகாதிமுதலான சற்கருமங்க ளனுட்டிக்கிறபோது எந்தவஸ்து உள்ளதென்றும் எது நல்லதென்றுஞ் சொல்லப்படுமோ அதற்குச் சத் என்கிற அர்த்தஞ் சொல்லப்படுமானதால் அதையுச்சரித்துக்கொண் டெல்லாச்செய்கைகளும் அந்தச் சத்தையினுலே நடக்கிறதென்றும் நிட்காமராய் நடப்பித்துக்கொண்டுவருவார்கள். இதனுல் லோகத்தார் நல்ல காரியஞ் செய்வித்தானென்றும் நல்லகருமங்கள் பண்ணினுனென்றுஞ் சொல்வார்கள். (உசு)

அருச்சுனு-சத் என்கிறசத்தஞ்சிரேஷ்டமானதால்வேதத்திலதிகாரமுண்டானபேர்கள் செய்கிற எக்யம், தானம், தபசு, இவைகளிடத்திலுள்ளடான நிலைக்கிடையான சத்தென்பித்துக் கொள்ளும்படியாக இருப்பதனுலே நாமத்திரயத்துக்கு லட்சியமான பிரமஸ்வரூபத்தை யுத்தேசித்துச் செய்யப்படாநின்ற பூசையாதி கன்மங்கள்முழுவதுஞ் சத், சத்தம் உச்சாரணபூர்வமாகச் செய்யப்படுகிறபடியினுலே மோட்சத்துக்கே யேதுவாகும். (உஎ)

அருச்சுனு-இப்போது நாம்சொன்ன விபரத்தையறிந்து சிரத்தையோடே செய்யாமற் செய்யப்படாநின்ற ஓமமும் தானமும் தபசும் இன்னமு மெந்தக்கருமங்களுண்டோ அவ்வளவுஞ் சாத்திரங்களிற் சொல்லியிருக்கிறபிரகார மிருந்தாலும் பாரதா-அவைகள் அசத்தென்று சொல்லப்படும். அப்படிப்பட்ட அசத்கருமங்கள் இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் உபகரியாது; இப்படிச் சொல்வானேனென்றுல், யதார்த்தமா யிருக்காநின்ற ஸ்வரூபத்தைநினைத்துச் செய்யப்பட்டதனுலே சத் என்றும் அதின்றிச் செய்வதனுலே அசத்தென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. ஆகையா லருச்சுனு-ராசததாமதசிரத்தையோடுங்கூடின கன்மங்களைச் சந்நியாசம்பண்ணி நாம்சொன்ன சாத்வீகசிரத்தையோடுங்கூடின கன்மங்களைச் செய்து அவைகளின் பலனையுந் தியாகஞ்செய்யப்

பட்ட புருஷனுக்குத் தத்துவஞான முண்டாகும் மோட்ச மடைய யோக்கியமாகிறபடியினாலே நீயுமிந்தப்படி நடந்து மோட்சத்தை யடைவாயாக. (௨௮)

பதினேழாவது

சிரத்தாத்திரய விபாகயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் ௧௭-க்குச் சுலோகம் ௬௨௩.

ஸ்ரீ மதுராநாதாயநம:

உ

ஸ்ரீ மனோவாசாமகோசராயநம:

பதினெட்டாவது

சந்நியாச அத்தியாயம்.

அவதாரிகை - மேற்சொல்லிய பதினேழத்தியாயங்களினது சாராம்சத்தையும், சகலவேதோப நிடதார்த்தங்களையுந் தெரிவித்தற்காக இவ்வத்தியாயங் கூறுவான்றொடங்கிக் கீதா சாஸ்திரத்தையு முபசம்மரித்தற்பொருட்டுச் சந்நியாசத்தியாகங்களினது விசேஷத்தை நன்றாயறியவேணுமென் றபேக்ஷித்த அருச்சுனனது வினாவை முன்னிட்டுக் கூறத்தொடங்குகின்றார்.

சுவாமி-வேதாந்தவாக்கியங்களிற் சொல்லப்பட்ட சந்நியாசத்தின் லட்சணமும் தியாகத்தின் லட்சணமும் யதார்த்தமாயிருக்கப்படாநின்ற தத்துவத்தை வெவ்வேறாக அடியேனுக்கு விதிதமாக அநுக்ரகம்பண்ணவேண்டும். (௧)

அருச்சுன-நிஷேதகாமியகன்மங்களைச் செய்யாமல் விடுகிறதே சந்நியாசமென்றும் நித்தியநைமித்திய பிராயச்சித்தமாகியசகலகன்மங்களையும் நாம்செய்கிறோமென்கிற அகங்காரமின்றிச் செய்வித்து யாதொருபலனையுங் கோராமல் ஈசுரார்ப்பணமாக விட்டுவிடுகிறதே தியாகமென்றுஞ் சொல்லப்படும், அப்படியே வித்வாம்சாளாகிய மகான்களுஞ் சொல்வார்கள். ()

ந்தையேயுஞ்புத்திக்குத்திடமாகவேண்டியின்னஞ்சொல்லு
றேன்கேள். கபிலமதமாகிய சாங்கியமதத்தாரும் இன்னமு
ந்துக் சமானமாயிருக்கப்பட்ட மதஸ்தாளும் அவாளவா
டையமதங்களை யனுசரித்துக் கன்மங்கள் செய்வதனாலே
வர்க்காதிபலன்களையனுபவித்துத்திரும்பச்சனனமரணத்தை
டைத்தான தோஷங்களைக் கொடுக்கிறதால் ஒருகன்மமுஞ்
சய்யாமலே விட்டுவிடவேண்டுமென்றும் இன்னமும் சில
தஸ்தர்கள் எக்யம், தானம், தவமுதலான புண்ணியகன்
ங்கள்செய்தாற் புண்ணிய லோகங்களை யடையும்படியா
ருப்பதால் அவைகளை யொருபோதும் விடவேகூடாதென்
ம் அவசியஞ்செய்தேதீரவேண்டுமென்றும் செய்துகொண்டு
ருவார்கள். (௩)

அருச்சுனா-தியாகமானது திரிவிதங்களாயிருக்கும்.அவைக
ளுடைய விபரங்களை யறியாமல் வீணவாதங்கள் செய்து
கொண்டு அவரவர்களுக்குத் தோற்றின பிரகாரம் சொல்வார்
கள். அந்தஅர்த்தத்தில் நம்முடையசித்தாந்தத்தைக்கேள்.நான்
பாதொருகன்மங்களும் பண்ணவில்லையென்றும் அவைகளா
லுண்டாகிய பலனும் நான் அடையப்பட்டவ னல்லவென்
றுஞ் சர்வேஸ்வரனாலேயே சமஸ்தமும் உண்டாயிருக்கிற
தென்றும் அவராலேயே சமஸ்தகன்மங்களுஞ் செய்விக்கப்
படுகிறதென்றும் வேதயுக்த கன்மங்களைச்செய்து பலத்தைத்
தியாகஞ்செய்யப்படுகிறதே நமக்குச் சம்மதம். (௪)

அருச்சுனா-அதனாலென்னபிரயோசனமெனில், எக்யம்
தானம் தபோரூபமாகிய வேதயுக்தகன்மங்களை யொருபோதும்
செய்யாமல் விடலாகாது. அப்படிப்பட்ட கன்மங்கள் பண்
ணினமாத்திரத்தில் விவேகிகளாயிருக்கப் பட்டவர்களுக்குச்
சித்தத்தைப் பரிசுத்தம் பண்ணிவைத்து அதனால் ஞானஞ்
சித்தித்து மோட்சத்தையடையும்படியாகச் செய்விக்கும். ()

அருச்சுனா-வேதயுக்தகன்மங்களானது மோட்சங்கொடுப்
பதா யிருப்பதனாலே அந்தக்கன்மங்களை நான்செய்கிறேனென்
கிற கர்த்தத்துவத்தையும் அந்தக்கன்மங்களினாலே யுண்டாகப்

பட்ட பலன்களையும் விட்டு அவசியஞ்செய்தே தீரவேண்டு மென்று செய்யப்பட்டதே உத்தமமாகிய நம்முடைய சித்தாந்தம். (சு)

அருச்சுனு - இவ்விதமாக அவாளவாளுடைய சாதிவர்ணாச்சிரம தன்மத்துக்குத் தகுந்த நித்தியநைமித்தியமாகிய கன்மங்களைப் பரித்தியாகம்பண்ணக்கூடாது. அப்படியிருக்க அவைகளையஞ்ஞானத்தினலே மோகத்தையடைந்து அப்படிப்பட்ட கன்மங்கள் பண்ணுமற் சுத்தமாய் விட்டுவிடுகிறதே தாமததியாகமென்று சொல்லப்படும். (எ)

அருச்சுனு- எவனுகிலும் காயக்கிலேசபயத்தினலே கன்மங்கள்செய்வது துக்ககரமென்று பண்ணுமல் விடுவானே அவனிராசததியாகந்தை யடைந்தவனுகையாலே மோட்ச மடையான். (அ

அருச்சுனு - நித்யநைமித்யமாகிய கன்மங்கள் செய் வேண்டுவது அவசியம் கர்த்தவ்வியமென்று திடபுத்தியுடனே பற்றுதலின்றிப் பலமும் அபேட்சியாமலெவன் செய்வானே அப்படிப்பட்ட தியாகமானது சாத்வீக தியாகமென்று சொல்லப்படும். கூ

சுவாமி-இந்தச் சாத்வீக தியாகத்துடன் கூடியிருக்கி புருஷனுடைய லட்சணங்களை யநுக்ரகம்பண்ணவேண்டு அருச்சுனு-சகலகருமங்களினுடைய பலத்தைவிட்ட அந்த பலத்தியாகியானவன் சத்துவகுணத்தோடுங்கூடின செய்கைகளையே செய்யப்பட்டவனையும் திடமானபுத்தியுண்டானவனையும் சகலசமுசயங்களையுங் கடந்தவனையுங் குளிர்காலத்தில் பிராதஸ்நானமுதலாகிய கன்மங்கள்செய்வதிற்கிலேசமென்று நினைத்து அவைகளைத் துவேஷிக்காமலும் கோடைகாலத்தில் மத்தியானஸ்நான முதலாகிய கன்மங்கள்செய்வதிற் சுககரமென்று நினைத்து அவைகளிடத்திற் சந்தோஷிக்காமலும் சமமாயிருப்பன். (க0)

சுவாமி-கன்மங்கள்செய்து பலன்களை விட்டுவிடுகிறதைப் ார்க்க விஷயங்களிற் பிரவிர்த்தியின்றியிருந்துகொண்டு கன் ங்கள்செய்யாமலே யிருந்துவிட்டால் ஞானமெளிதாகச் சித் க்கலாமென் றெனக்குத் தோற்றுகிறது. பாரதா - தேகாபி ானத்துடன் கூடியிருப்பவன் கன்மங்களைச்செய்யாமலிருப் ானேயாகில் முதலாவது சித்தசுத்தியேயாகமாட்டாது. சித்த த்தி யெதுவரையு மாகவில்லையோ அதுவரையும் ஞான ண்டாகவேமாட்டாது. ஞானம்வாராதவரையு மவனுக்கு மாட்சஞ் சித்திக்கவேமாட்டாது. ஆகையால் கன்மங்கள் சய்து பலத்தியாகஞ்செய்பவனையே தியாகியென்று சொல் ்பபடும். (கக)

சுவாமிகள் அனுக்ரகப்படியே கன்மங்கள்செய்து பலத் யாகஞ்செய்தால். அவனுக்குப் பலனென்ன? அருச்சுன மோகுணமாகிய நிடேதகன்மங்களை யாசரித்தால் நரகமும் த்துவகுணமாகிய வேதங்களிற் சொல்லப்பட்ட எக்யமுத ான காமியகன்மங்கள்செய்தாற் சுவர்க்கமும், இரசோகுண ாகிய மிசிரகன்மங்களைச் செய்தால் மனிதலோகத்தையு டைந்து சனனமரணமாகிய சம்சாரசமுத்திரத்தி லிருந்துங் ரையேறவேமாட்டார்கள். நாம்சொன்னபிரகாரம் நித்திய மித்திய பிராயச்சித்தமான புண்ணியகருமங்கள் விதியோ செய்து அதன்பலன்களைத் தியாகஞ்செய்யப்பட்டவன் த்தமூன்றுலோகமும் அடையாமலே சித்தசுத்திவந்து அந் சித்தசுத்திக்துவாரா எளிதாக ஞானஞ்சித்தித்து மோட் த்துக் கதிகாரியாய்க் கிருதார்த்தனவன். (கஉ)

சுவாமி - கன்மம்பண்ணினற் பலனெப்படி வாராமற் ாம்? அருச்சுன-கன்மங்களில் ஆசக்தியைவிட்டுச் செய் படியினலே பலன்கள்வர வேதுவில்லை. ஆசக்தியில்லாமற் ானது யாதுகாரணம்? கன்மங்களெல்லாஞ் செய்கிறது நீ லரதே யதற்கேதுவென்றறி. அறிவதெப்படியெனில்? துவிதகாரணத்தினலே சகலகன்மங்களுஞ் செய்யப்படுகிற ன்றும் ஆத்மாஅசங்கனென்றும் அதனல் அவரொருகன்ம

மும் பண்ணுகிறவரல்லவென்றுஞ் சாங்கியசாத்திரங்களி
சொல்லியிருக்கிறதை விபரமாகச் சொல்லுகிறேன்கேள். (

அருச்சுனா - தேகம்-க அகங்காரம்-உ இந்திரியங்கள்
பத்தும்-ங பஞ்சப்பிராணன் ஐந்தும்-ச அதிட்டானதேவதை
கள்-ரு ஆகிய இவ்வைந்துமே சகலகன்மங்களும் பண்ணுகிற
தென் றறியவேண்டும். (கச)

அருச்சுனா - எந்தப்புருஷனுடைய சரீரம் வாக்குமனத்
தாலே யாரம்பிக்கப்படாநின்ற தருமாதருமமாகிய சகலகரு
மங்களுக்கும் இந்த ஐந்துங்காரணமாயிருந்து பண்ணுகிற
தென்றும் ஆத்மா அசங்கனென்றும் அவனொருகன்மமும்
பண்ணுகிறவரல்லவென்றும் நிச்சயமா யறியவேண்டும். (கரு)

அருச்சுனா - சகலகன்மங்களும் இந்த ஐந்தும் பண்ணு
கிறதென் றறிந்துகொள்ளாமல் நிருபாதிகரான ஆத்மாவே
கர்த்தாவாயிருந்து பண்ணுகிறதாக எவன்சொல்லுகிறானோ
அவன்சாத்திரங்களையுங் குருவாக்கியங்களையும் நன்றாயறிந்த
வனேயல்ல அசமஸ்காரமான துஷ்டப்புத்தியுடைத்தானவ
னாயுந் துர்க்கருமங்கள்செய்ய நன்றாயறிந்தவனென்றும் அஞ்
ஞானியென்றுஞ் சொல்லவேண்டும். (கசு)

அருச்சுனா-ஆனால் நல்லபுத்தியுடையவனானால்? தே
காபிமானம்விட்டு இந்தக்கருமங்களை நான்பண்ணுகிறேனென்
கிற அபிமானமும் அகங்காரமும் பற்றுதலுமின்றி அவன்
சுதன்மத்தினாலே லோகங்களிலுள்ள சீவாளையெல்லாஞ் சம்
மாரஞ்செய்தாலும் அவனொருகன்மமுஞ் செய்தவனேயல்ல
அதனால் அவனுக்கு யாதொருபாபமும் பழியும் ஒட்டமாட்
டாது. (கஎ)

சுவாமி-அகங்காரமும் பற்றுதலுமின்றிச் சுதன்மத்தினால்
எத்தனைபேர்களைச் சம்மாரஞ்செய்தாலும் அவனைமட்டும்
எதனாற்பாவமொட்டாது? அருச்சுனா-சகலகன்மங்களுந் தி
விதமாகிய திரிபுடியில் அடங்கியிருக்கையாலும் ஆத்மாவா
னவர் திரிபுடிக்கும் அதீதராயும் ஒன்றோடும்பற்றுதலுமில்லா
மலும் இருப்பதால் நாம்சொன்னபடி யொருபோதும் பாப

ைதையயே மாட்டான் ஆனல் பிரபஞ்சமுதலாகிய சமஸ்த கன்மங்களுந் திரிபுடிக்கு ளெவ்விதமாய் அடங்கியிருக்கிற தென்னில் சமஸ்தகன்மங்கள் பிரவிர்த்திக்கிறதற்குங் காரணமாயிருக்காநின்ற அறிவென்றும் அறிந்ததென்றும் அறிபொருளென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் ; இவையே கர்த்தாவென்றுங் கரணங்களென்றும் கன்மமென்றுங் கன்மசங்க்ரகம் மூன்றுவிதமாயிருக்கும். (கஅ)

அருச்சுன - இந்தத் திரிபுடியின் சம்பந்தமாயிருக்கப்பட்ட ஞானம், கன்மம், கர்த்தா, இந்தமூன்றுங் குணபேதங்களினல் ஒவ்வொன்று மூன்றுவிதங்களாயிருக்கும் ; அவைகளின் விபரங்கள்முழுதும் சாங்கியசாஸ்திரங்களில்யதார்த்தமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது;அவைகளை நாமுஞ்சொல்லுகிறேங்கேள். (கசு)

அருச்சுன - பின்னபின்னமாயிருக்கிற தாபரசங்கமாத்மகமானசகலபூதங்களிடத்திலும்பூரணமாயும் அவ்பயமாயும் ஏகரூபமாயு மிருக்கப்பட்ட பரமான்மாவே யிருக்கிறதென்று எந்தஞானத்தினலே பார்க்கப்படுமோ அந்தஞானத்துக்குச் சாத்விகஞானமென்று சொல்லப்படும். (உ0)

அருச்சுன-இராசதஞானத்தைக்கேள். சகலபூதங்களிடத்திலேயும் ஏகமாயிருக்கப்பட்ட பரமான்மாவையறியாமற் பெரியவாளிடத்திலும் ஏகதேசமான தலங்களிடத்திலும் தனித்தனியே பார்க்கப்படுகிற ஞானமெதுவோ அந்தஞானத்துக்கு ராசதஞானமென்று சொல்லப்படும். (உக)

அருச்சுன - தாமதஞானத்தைக்கேள். சமஸ்தத்திலும் ஆன்மா இல்லையென்னப்பட்ட அஞ்ஞானத்தையடைந்தவனுகியொருதேசத்தில் ஒரு தானத்தில் ஒரு பிரதமையில் மாத்திரமுண்டென்று மிகவுந் துச்சமாய்ப் பார்க்கப்பட்ட ஞானமெதுவோ அதைத்தாமதஞானமென்றுசொல்லப்படும்.

அருச்சுன - சாத்விக கன்மத்தைக்கேள். அவசியம் பண்ணவேண்டுமென்றும் பற்றுதலும் ராகத்துவேஷமின்றிப்

பலத்தையும்இச்சியாமல் அவாளவாளுடைய சுதன்மங்களுக்குத் தகுந்த கன்மங்களைப் பண்ணப்படுகிறதோ அது சாத்வீககன்மமென்று சொல்லப்படும். (உங)

அருச்சுனு-இராசதகன்மத்தைக்கேள். பலனைக்கோரிக் கன்மங்கள் செய்யவேண்டுமென்றும் அகங்காரத்தோடுங் கூடியிருக்கிற புருஷனாலேவெகுபிரயாசையோடும்யாதொரு கன்மம் பண்ணப்படுகிறதோ அதுராசதகன்மமென்றுசொல்லப்படும். (உச)

அருச்சுனு-தாமதகன்மத்தைக்கேள். தான்செய்யப்பட்ட கன்மங்களினால் வரப்பட்ட பலத்திலிச்சையும் திரவியச் செலவிலே லோபமும் பிறரையிம்சையுந் துவேஷமுஞ்செய்வித்துந் தனக்குச் சரியானபேர் ஒருவரும் இல்லையென்று அகங்காரத்தோடும் மோகத்தினாலே யாதொருகன்மம் பண்ணப்படுகிறதோ அது தாமதகன்மமென்று சொல்லப்படும்.()

அருச்சுனு-கன்மங்கள்பண்ணுகிற கர்த்தாவிற் சத்துவகுணகர்த்தாவைக்கேள். இந்தக் கருமங்கள் நான்செய்கிறேனென்கிற கர்த்தத்துவமும் பற்றுதலுமின்றிக் கெர்வமில்லாதவனாய்த் தைரியமும் உச்சாகமு முடையவனாய்த் தொடங்கின காரியமுடிந்தாலும் முடியாவிட்டாலும் அவைகளாற் சந்தோஷமும் சலிப்புமின்றிக்கன்மங்கள் பண்ணப்படுகிறவன் நிர்விகாரனாகிய சாத்வீககர்த்தாவென்று சொல்லப்படும்.(உசு)

அருச்சுனு - இராசதகர்த்தாவைக்கேள். புத்திரதாராதிகளிடத்தில் மமதையும் கன்மபலத்தி லிச்சையும் லோபகுணமும் பிறர்க்கு இம்சையும் பிறர்திரவியங்களி லிச்சையுமுடையவனும் அசுசியாயும் லாபாலாபங்களிடத்திற் சந்தோஷமும் சலிப்புடனே கூடக் கன்மங்கள் பண்ணுகிறவன் இராசதகர்த்தாவென்று சொல்லப்படும். (உஎ)

அருச்சுனு-தாமதகர்த்தாவைக்கேள். சபலசித்தத்தோடுங் கூடிச் சாவதானமில்லாதவனாகவும் விவேகமில்லாதவனாகவும் ஆரிடத்திலும் வணக்கமில்லாதவனாகவும் வஞ்சகம்பண்ணு

கிறவனாகவும் பிறனை யவமானம்பண்ணுகிறவனாகவும் எந்தக் காரியங்களிலுஞ் சோம்பலாயிருக்கிறவனாகவும் ஒருநாளிற் செய்யப்பட்ட காரியத்தை ஒருமாதம்வரையுமாயினும் முடியாமற்செய்துகொண் டிருக்கிறவனாயு மிருப்பவன் தாமத கர்த்தாவென்று சொல்லப்படும். (உஅ)

தனஞ்சயா-சாத்வீகாதி குணங்களினால் மூன்றுவிதமாய் வேறுபட்ட புத்திபேதங்களை விபரமாகச் சொல்லுகிறேன் கேள். (உகூ)

அருச்சுனா-சாத்வீக புத்தியைக்கேள். தன்மத்திலேயே பிரவிர்த்தியும் அதன்மத்தில் நிவிர்த்தியும் இந்தக்காரியம் அவசியம் பண்ணவேண்டுவதென்றும் இந்தக்காரியம் பண்ணவே கூடாதென்றும் இது சுபத்தைச் சேர்ந்ததென்றும் இது அசுபத்தைச் சேர்ந்ததென்றும் இதனாலின்னதுபிரயோசனமென்றும் இதனால் யாதொருபிரயோசன மில்லையென்றும் இன்னது பந்தமென்றும் இன்னதுமோட்சமென்றும் யாதொருபுத்தியினாலே நன்றாக விசாரித்து நிச்சயிக்கப்படுகிறதோ அது சாத்வீகபுத்தியென்று சொல்லப்படும். (௩0)

அருச்சுனா-இராசதபுத்தியைக்கேள். இது தன்மமென்றும் இது அதன்மமென்றும் இந்தக்காரியம் நல்லதென்றும் இந்தக்காரியும் நல்லதல்லவென்றும் இது செய்யலாமென்றும் இதுசெய்யக்கூடாதென்றும் இன்னமுஞ்சமஸ்தவிஷயங்களையும்அஞ்ஞானத்தினாலே மூடப்பட்டு நன்றாக விபரப்படுத்தியறியாமல் நிச்சயித்திருக்கப்பட்ட புத்தியெதுவோ அது ராசதபுத்தியென்று சொல்லப்படும். (௩க)

அருச்சுனா-தாமதபுத்தியைக்கேள். அஞ்ஞானத்தினாலே மோகத்தையடைந்து அதர்மத்தைத் தருமமாகவும் தருமத்தை யதர்மமாகவும் நல்லதைப் பொல்லாததாகவும் பொல்லாததை நல்லதாகவும் இன்னமுஞ் சகலவிஷயங்களையும் விபரீதமாக நிச்சயிக்கப்பட்ட புத்தியெதுவோ அது தாமதபுத்தியென்று சொல்லப்படும். (௩உ)

அருச்சுனு-தைரியம் மூன்றுவிதத்திற் சாத்வீகதைரியத்தைக்கேள். விஷயங்களைச் செயித்திருக்கப்பட்ட யோகத்தினாலே மனசு, பிராணன், இந்திரியங்கள், முதலானவைகளையும் எந்தத் தைரியத்தினாலே நிரோதிக்கப்படுமோ அந்தத் தைரியம் சாத்வீகதைரியமென்று சொல்லப்படும். (௩௩)

அருச்சுனு-இராசத தைரியத்தைக்கேள். தன்மார்த்த காமங்களினாலுண்டாகிய பலன்களை யடையவேண்டுமென்றிச்சையுடையவனாகி அதற்குத் தகுந்த பிரயத்தினங்களும் பிரசங்கங்களும் பண்ணப்படுகிற தைரியமெதுவோ அது ராசத தைரியமென்று சொல்லப்படும். (௩௪)

அருச்சுனு-தாமததைரியத்தைக்கேள். நித்திரை, பயம், சோகம், துக்கம், இவைகளைக் கொடுக்கிறவிஷயத்திலும் மதம் முதலானவைகளோடுங்கூடித் துஷ்டகிருத்தியங்களைத் துர்ப்புத்தியோடுஞ் செய்யப்படுகிற தைரியமெதுவோ அது தாமத தைரியமென்று சொல்லப்படும். (௩௫)

அருச்சுனு-சுகமானது மூன்றுவிதமாயிருக்கும்; அதையும் விபரமாகச் சொல்லுகிறேன்கேள். எவன் மிகுந்த அப்பியாசத்தினாலே பிரமசுகத்திலேயே ரமித்துக்கொண்டிருக்கிறானோ அவனுக்குத் துக்கமானது நாசமடைந்து சதாசுகத்தையே யடைந்துகொண்டிருப்பன். (௩௬)

அருச்சுனு-எந்தச் சுகமானது துவக்கும்போது லேசாயும் அனேக பிரயாசைகளோடுங்கூடி விஷத்தைப்போலத் துக்கமாய்த்தோற்றி முடிவாகிய பரிணாமகாலத்தில் அமிர்தமயமாயுஞ் சுகமாயுந் தோற்றுமோ ஆத்மஞானப் பிரசாதமென்னப்படாநின்ற நிர்மலமான புத்தியினாலே யெந்தச் சுகமானதுண்டாகுமோ அந்தச் சுகத்துக்குச் சாத்வீகசுகமென்று சொல்லப்படும். (௩௭)

அருச்சுனு - எந்தச் சுகமானது ஆரம்பகாலத்தில் விஷயங்களும் இந்திரியங்களுஞ் சையோகமாகும்போது அமிர்தத்தைப் போலிருந்து பரிணாமகாலத்தில் விஷம்போலிருக்குமோ அந்தச் சுகம் ராசதசுகமென்று சொல்லப்படும். (௩௮)

அருச்சுன - அஞ்ஞானத்தினாலே நித்திரை, ஆலசியாதி பிரமாதங்களினாலே துவக்கிறபோதும் முடிகிறபோதும் மோகத்தின லுண்டாகப்பட்ட சுகமெதுவோ அது தாமதசுகமென்று சொல்லப்படும். (௩௯)

அருச்சுன-மாயாசம்பவமான இந்தச் சத்துவாதி குணத்திரயங்களினாலே உண்டாகப்பட்ட இவைகளைக் கடக்கப்பட்டபேர்கள் சுவர்க்கலோகத்தி லிருக்கப்பட்ட தேவர்களிலுமில்லை. (௪0)

சுவாமி - எல்லாருந் திரிகுணங்களுக் குட்பட்டவர்களாயிருந்தாற் சீவாளுக்கு மோட்சம் எப்படியுண்டாகும்? அருச்சுன-பிரம, க்ஷத்திரிய,வைசிய, சூத்திரராகிய நான்குவருணத்தாருக்குஞ் சம்பவமாகிய சத்துவாதி குணங்களுக்கு அனுசாரியாகக் கன்மங்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது; அவைகளை விபரமாத் தெரிந்துகொண்டு பூர்வசென்ம வாசனைகளினாலே பிரகிருதத்தி லுண்டாயிருக்கிற அவரவர்களுடைய சாதிவர்ணாச்சிரமத்துக்குத் தகுந்த சுபாவமாகிய கன்மங்களினாலே பகவானைப் பூசித்தால் அவருடைய அனுக்ரகத்தாற் சித்தசுத்திவந்து அந்தச் சித்தசுத்தித்துவாரா ஞானம்வந்து மோட்சத்தையடைவார்கள். (௪க)

சுவாமி - இந்த நான்கு வர்ணங்களுக்குஞ் சுபாவமாயிருக்கப்பட்ட கன்மங்களின்விபரங்களை யனுக்கிரகம் பண்ணவேண்டும். அருச்சுன-மனோநிக்ரகம் இந்திரியங்கள் நிக்ரகம் தபசு பாகிய ஆந்தரஞ் சுசித்துவம் சாந்தி ருசுபாவம் சாத்திர சன்யஞானம் அனுபவஞானம் பரலோகமுண்டென்பதிற் சத்தியபுத்தி இந்த ஒன்பதுகுணங்களும் பிராமணனுக்குச் சுபாவமா யிருக்கப்பட்ட கன்மங்கள். (௪உ)

அருச்சுன-பராக்ரமத்தோடுங்கூடிய சவுரியம் கீர்த்தியாகிய தேயிசு தானம்தைரியம் எந்தக்காரியங்களிலுஞ் சத்தியமாயும் விநயமாயும் நடப்பிவைக்கிறது யுத்தத்திற் பின்வாங்காமலிருக்கிறது சற்சனரை ரட்சிக்கிறதும் துஷ்டாளைச் சிட்சிக்கிற

விஷயத்தில் ஈஸ்வரனைப்போல் ஆக்கினைசெய்யப் படுகிறது இவைகள் க்ஷத்திரியனுக்குச் சுபாவகன்மம். (சங.)

அருச்சுனா - உழவு கோக்களை ரட்சிக்கிறதும் வியாபார முதலானவைகளும் வைசியனுக்குச் சுபாவகன்மம். இந்த மூன்றுவருணத்தாருக்கும் ஊழியமுதலியவை செய்வதே சூத்திரற்குச் சுபாவகன்மம். இப்படிப்பட்ட கருமங்களை நிட்காமமாகச் செய்துவருவதனாலே சித்தசுத்தித்துவாரா ஞானமுண்டாய் மோட்சம் அடைவார்களேதவிரத் திரும்பச் சனனத்துக்கு வரமாட்டார்கள். (சச)

அருச்சுனா-தங்கள்தங்கள் சுதன்மத்தினாலேயே சகலரும் எவ்விதமுங் கிருதார்த்தாளாவார்களே தவிர ஒருபோதுங் கூவறிப் போகவேமாட்டார்கள். ஏதனாலெனில், தங்கள்தங்கள் தருமம் நடப்பிவைக்கும்போது என்னை நினைத்தும் என்னிடத்திலொருமைப்பட்டுக்கொண்டும் சத்தியமாயும் பிரியமாயும் நடந்துவரப்பட்ட ஏதுக்களால் என்னையே யாராதனை செய்யப்படுகிறபடியால் அவர்கள் தப்பாமற் கிருதார்த்தாளாவார்கள். அதிலே நீ சமுசயப்படாமல் உன் சுதன்மமாகிய யுத்தத்தை நிட்காமமாச் செய்தால் நீயுங் கிருதார்த்தனேயாவாய். (சரு)

மோட்ச இச்சையுண்டானவன் எப்படிப்பட்ட சுவாமியை யுத்தேசித்துத் தன்னுடைய சுதன்மஞ் செய்யவேண்டுமோ அதையுங்கேள். எந்தச் சுவாமியாலே சகலபூதங்களும் முண்டாகித் திதிபடைந்துலயமாகிறதோ எந்தமகாபுருஷன் சகலலோகங்களிலும் வியாபிக்கப்பட்டு ஏகஸ்வரூபமா யிருக்கிறாரோ எல்லாலோகங்களும் ஆரிடத்திலிருக்கிறதோ அப்படிப்பட்ட பரமேஸ்வரனை யுத்தேசித்து அவனவனுடைய சுதன்மத்தினாலே ஆராதிக்கவேண்டும்; அப்படி யாராதிக்கப்பட்டவன் எவனோ அவன் தவறாமல் ஞானத்துவாரா மோட்சமேயடைவன். (சசு)

சுவாமி-கன்மங்கள் செய்கிறபட்சத்தில் அவனவன் கன்மங்களிலுஞ் சிரேஷ்டகன்மஞ்செய்தால் மோட்சம் அடையானோ?

அருச்சுனு - பிராமணகன்மஞ் சிரேஷ்டமென்று இதராள் செய்யலாகாது. அவனவன் சுதன்மமெதுவோ அதையே செய்யவேண்டும். விசேடதன்மத்தைச் செய்வதைவிட ஈனத்தோடுங் கூடினதானாலும் அவனவன் வருணுகுணங்களுக்குத் தகுந்தசுதன்மங்களை யனுட்டிக்கிறவனே சிரேஷ்டனவன் அவனை யொருபோதும் பாபமடையாது. (சஎ)

அருச்சுனு - தன்னுடைய சாதிவர்ணத்துக்கு சகசமாயிருக்கப்பட்ட கன்மங்களில் தோஷமுண்டா யிருந்தபோதிலும் அதை விடவேகூடாது. விட்டாற் புகையினால் அக்கினி மறைபட்டாப்போலப் பிறருடையகன்மங்களிலேயுந்தோஷங்களுண்டாயிருக்கும்; அதனால் அகங்கை தமமதையுடனே கூடிக் கொண்டு காமியமாகக் கன்மங்களைச்செய்து அதனுற் சமஸ்த தோஷங்களுக்குஞ் சமஸ்தபாபங்களுக்கும் ஏதுவாகிச் சனன மரணத்தை யடைவதைப் பார்க்க, (சஅ)

அருச்சுனு-புத்திரமித்திர களத்திராதிகளிடத்தில் ஆசக்தியில்லாதவனும் இந்திரியங்களையும் மனதையுஞ்செயித்துச் சகலஇச்சைகளையும் விட்டவனுயிருந்துகொண்டு விகற்பமின்றி யிருக்கப்பட்ட புத்தியோடுங்கூடி வர்ணுச்சிரமத்துக்குத் தகுந்த கன்மங்களானது ஈனமாயிருந்தபோதிலும் நிட்காமனுக அவைகளைமாத்திரம் விடாமற்செய்துவருவானுகில் அதனுற் சித்தசுத்தித்துவாரா சிரேஷ்டமான ஞானநிட்டையாகிய பிரமஸ்வரூபத்தையே யடைவன். (சகூ)

சுவாமி - அவனவனுடைய சுதன்மமானது ஈனத்தோடுங் கூடினதாயிருக்கும்போது அதைச் செய்ததால் எவ்விதமாகப் பிரமஸ்வரூபத்தை யடைவார்கள்? அருச்சுனு - அந்தச் சுதன்மங்களை விதிபூர்வமாகச் செய்துவந்ததனுலே அந்தக்கரணசுத்தியானயோகி யெவ்விதமாய் ஞானநிட்டையாகிய பிரமஸ்வரூபத்தை யடைவானே அந்த விபரத்தைச் சங்க்ரகமாகச் சொல்லுகிறேனுங்கேள். (ரு0)

அருச்சுனு - சத்துவகுணப் பிரதானத்தோடுங் கூடினவனுகி நிட்காமகன்மங்களினுலே சுத்தமான புத்தியோடுங்

தைரியத்தினாலே மனதை நிக்ரகஞ்செய்தவனாய்ச் சத்தாதி விஷயங்களைப் பரிகரித்து ராகத்துவேஷங்களை விட்டவனானதனாலேயே யடைவன். (௫௧)

ஏகாந்தத்தலத்திலிருந்துகொண்டு ஆகாரத்தை மட்டாகப் பண்ணி மனம்வாக்குக்காயம் மூன்றையுஞ் செயித்தவனாயும் வைராக்யத்தோடுங்கூட எப்போது பிரமத்தியானபரனாய், ()

அகங்காரம், கெருவம், திரவியபரிக்கிரகம், காமக்குரோதம், மோகம், இவைகளைவிட்டு யானெனதென்பதும் விட்டுச் சாந்தனாயிருக்கிற யோகி பிரமஸ்வரூபத்தை யடைகிறதற்குச் சமர்த்தனாவான். (௫௩)

அருச்சுனா-இப்படி யான்மசொருபநிட்டையையடைந்த யோகியினுடைய லட்சணம் ஏதுவெனில், போனபதார்த்தங்களைக்குறித்து எவ்வளவுஞ் சோகப்படான். வந்தபதார்த்தங்களைக்குறித்தும் மகிழான். வாராதபதார்த்தங்களைக் குறித்து இச்சியான். அகந்தைமமதை சுத்தமாவிட்டிருப்பன். சர்வ பூதங்களிடத்திலுஞ் சமமாய்ப் பார்க்கப்படாநின்ற சிரேஷ்டமாகிய நம்முடைய பக்தியையடைவன். (௫௪)

அருச்சுனா-அந்தப் பக்தியினாலே நம்மை யிப்பேர்ப்பட்ட ஸ்வரூபத்தை யுடைத்தானவனென்றும் இப்பேர்ப்பட்ட ஸ்வரூபமே சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமென்றும் யதார்த்தமாக நம்மை யறிந்த ஞானத்தினாற் பின்பு நம்மையே யடைவன். (௫௫)

சுவாமி-தேவரீரை யிவ்விதமா யறியவும் அடையவும் வெகுவில் முடிகிறதாகத் தோற்றவில்லையே! அருச்சுனா-எல்லாவற்றிற்கும் நாமே சிரேஷ்டமென்றும் நம்மையே யாசரிக்கத்தக்கவனென்றுந் திடமாயறிந்து நம்மையே உத்தேசித்து நித்தியமும் சகலகன்மங்களும் பண்ணிக்கொண்டு வருவார்களையானால் நம்முடைய அனுக்ரகத்தினாலே சித்தசுத்தித் துவாரா ஞானஞ்சித்தித்து அவ்யயமாயுஞ் சாஸ்வதமாயு மிருக்கிற மோட்சமே யடைவார்கள். (௫௬)

அருச்சுனா - ஆகையால் நீயும் சர்வகன்மங்களையும் மனசார நமக்கர்ப்பணஞ் செய்வித்தும் நாமே பரமபுருஷார்த்தமென்றும் நிச்சயித்தவனாகி நம்முடைய தியானரூபமான புத்தியோகத்தை யாசரித்து சார்வகாலமும் நம்மிடத்திற் சித்தத்தை யுடைத்தானவனாகக்கடவாய். (௫௭)

அருச்சுனா-இவ்விதமாக மனதை நிறுத்தினையேயானால் நம்முடைய அனுக்ரகத்தினாலே அனந்த துக்கங்களுக் ஹேதுவாயுங் கடக்கிறதற்குத் * துஸ்தரமாயுமிருக்கப்பட்ட சம்சார சமுத்திரத்தைத் தாண்டுவாய். இப்படி நடவாமலும் இது செய்யலாம் இதுசெய்யக்கூடாதென்கிற விபரம் நமக்குத் தெரியாதோ என்கிற அகங்காரத்தினாலே நம்முடைய வார்த்தையில் விசுவசியாமலும் போவாயேயாகில் புருஷார்த்தத்திலிருந்தும் நாசத்தையே யடைவாய். (௫௮)

அருச்சுனா-நீ யகங்காரத்தினாலே யுத்தஞ்செய்யமாட்டேனென்கிறதாக ஒருவேளை நினைப்பாயேயாகில் அந்த நினைப்பு விருதாவாய் முடியும். எதனாலெனில் க்ஷத்திரியதருமமான ரஜோகுணரூபமாய்ப் பரிணமித்த பிரகிருதியானது பலாத்காரமாக உன்கையினாலே யுத்தஞ்செய்யும்படியாகச் செய்விக்கப்போகிறது. அதனால் யுத்தம்பண்ணமாட்டேனென்கிற உத்தியோகம் ஒருபோதும் நிறைவேறமாட்டாது. (௫௯)

அருச்சுனா-இன்னமும், க்ஷத்திரியதருமத்தினா லுண்டாயிருக்கிற சவுரியாதி கன்மங்களினாலே பெலமாக் கட்டுப்பட்டுக்கொண்டிருக்கப்பட்ட நீ யுக்தமாய்ச் செய்யவேண்டிய கன்மங்களை அஞ்ஞானத்தினாற் செய்யாதேபோனாலும் பாரதந்திரனை அடைந்தவனாகித் தப்பாமல் யுத்தஞ்செய்யப் போகிறாய் அது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். (௬௦)

அருச்சுனா - பகவானாகிய நாம் எல்லாருடைய இருதயத்திலு மிருந்துகொண்டு சரீரத்திலே யபிமானத்தோடுங்கூடியிருக்கிற ஜீவாளெல்லாரையும் நம்முடைய மாயையினாலே

* துஸ்தரம்=தாண்டக்கூடாதது.

யந்தந்தக் கன்மங்களைச் செய்யும்படியாக ஏவப்பண்ணுகிறோ மென்று நிச்சயமாயறிந்து சாங்கியத்தை யனுசரித்தவனாகி இந்தவிவாதமானது பிரகிருதி விச்சித்திரமென் றெண்ணி யுனக்குச் சுபாவமாயிருக்கப்பட்ட யுத்தத்தைப்பண்ணென்று சொல்ல அருச்சுனனானவன் சுவாமி-எவ்விதமாகக் கன்மங் களைச் செய்யும்படி யேவுகிறீர்கள்? அந்தவிபரத்தை யனுக்ர கம் பண்ணவேண்டுமென, (சுக)

அருச்சுனா - வித்தை காட்டப்பட்டவன் பதுமைகளை யாட்டுகிறதுபோலச் சமஸ்தசீவாளையும் அவாளவாளுடைய கன்மங்களுக்குத் தகுந்தபடி நடக்கும்படியாகப் பகவானாகிய நாமொருத்தனே யாட்டிவைக்கிறோம். அப்பேர்ப்பட்ட பக வானை நீயறிந்து திரிகரணசுத்தியாக அவனைச் சரணமா யடைந்தாயாகில் அவருடைய அனுக்ரகத்தினால் உபசாந்தி யுண்டாய்ச் சாஸ்வதமாயிருக்கப்பட்ட அவருடைய ஸ்வ ரூபத்தை யடைவாய். (சுஉ)

அருச்சுனா - தயாளுவாயிருக்கிற நம்மாலே அத்தியந்தம் இரகசியங்களுக்குள்ளே ரகசியமாயிருக்கப்பட்ட கீதாசாஸ் திரமானதை யுனக்குபதேசிக்கப்பட்டது. இதை நன்றாக விசாரித்துப் பார்த்துக்கொண்டு உனக்கெப்படி யிச்சை யுண்டாகிறதோ அப்படிச்செய். (சுங)

சுவாமி-இப்போ தனுக்ரகஞ்செய்த கீதார்த்தங்களை யாலோ சித்துப் பார்த்தால்மோகரூபமானசகத்தில்லவேயில்லையென்று நிச்சயமடைந்து சுகஸ்வரூபமாகவே யிருக்கலாம். அதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை; ஆனால் இப்பேர்ப்பட்ட அதிகெம் பீரமாயிருக்கப்பட்ட கீதாசாஸ்திரத்தை முழுதும் ஆலோசித் துப் பார்க்கச்சாமார்த்தியமில்லாதவனாயும் மோட்சத்தில்மாத் திரம் இச்சையுண்டானவனாயு மிருந்தால்அவன் எவ்விதமாய் நடக்கவேண்டுமோ அதை யனுக்ரகம் பண்ணவேண்டும். அருச்சுனா - நீ நமக்குச் சீடனும் பிரியமுள்ளவனு மானபடி யினாலேயும் நம்முடைய வார்த்தையில் விசுவாசமுள்ளவனான

படியின்லேயுந் தயவினாலே யின்னமும் உனக்கிதமாயுஞ் சுளுவாயு மிருக்கப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறோம். அதெப்பேர்ப்பட்டதென்றால் உலகத்துக்குள் சர்வரகசியங்களைப்பார்க்கிலு மதிகரகசியமாயும் சிரேஷ்டமாயு மிருக்கிறதானதாற் சாவதானமாய்க்கேள். (சுச)

அருச்சுன - நம்மிடத்திலே மனதைவை, நம்மையே பக்திபண்ணு, நம்மையே குருவாயடை, நம்மையே பூசித்து நமஸ்காரம்பண்ணு இப்படிச் செய்துகொண்டுவருவாயாகில் நம்முடைய அநுக்ரகத்தினாலே ஞானமுண்டாய் நம்மைத்தானே யடைவாய். இதிற் சந்தேகம் வையாதே. நீ நமக்குப் பிரியனானபடியினாலே யுனக்குச் சத்தியமாகப் பிரதிக்கினை பண்ணினோம். (சுரு)

அருச்சுன-இதைப்பார்க்கிலும் இரகசியமாயிருக்கிறதை யுனக் கனுக்ரகம்பண்ணுகிறோங்கேள். சமஸ்தகருமங்களையும் விட்டு நம்மை யொருவனையே பத்திவிசுவாசத்துடன் சரணமாகஅடை. நானுனக்கினிச்சனனமரணத்துக் கேதுவாயிருக்கிற சகலபாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுத்தி மோட்சத்தைக் கொடுக்கிறேன். ஆனதால் நீ செய்யப்பட்ட கன்மங்களினாலே பாபம்வருமென்று விசாரத்தையடையாதே. (சுசு)

இத்தன்மைய ரகசியமா யிருக்கப்பட்ட கீதார்த்தத்தை யுனக்குபதேசித்தோம். இந்த அர்த்தத்தை யின்னாருக் குபதேசிக்கலாமென்றும் இன்னாருக் குபதேசிக்க லாகாதென்பதையுஞ் சொல்லுகிறோங்கேள். தபசுகள் செய்யாதவனுக்கும் சுதன்மங்கள் பண்ணாதவனுக்கும் பகவானாயிருக்கிற நம்மை மனிதனென்று நினைக்கிறவனுக்கும் நம்மிடத்தில் அசூயை யெண்ணுகிறவனுக்கும் நம்மிடத்திற் பத்தியில்லாதவனுக்கும் குருபத்தியில்லாதவனுக்கும் அவருக்குச் சிசுருடைபண்ணாதவனுக்கும் எவ்வளவேனுஞ் சொல்லாதே. (சுஎ)

அருச்சுன-இந்தத் தோஷங்களில்லாமல் இருக்கிறவர்களுக்கு யாவனுபதேசிக்கிறானோ அவனுக்குப்பலனைச்சொல்லு

கிறேங்கேள். இந்த ரகசியதன்மமாயிருக்கிற கீதார்த்தத்தை நம்முடைய பக்தாளுக் குபதேசிக்கப்பட்டவன் நம்மிடத்திற் சிரேஷ்டமாயிருக்கிற பத்தியைப் பண்ணி நம்முடைய சொரு பத்தை யெவ்விதமாக அடைவார்களோ அந்தச்சொருபத் தையே யடைவன் இதிற் சந்தேகமில்லை. (சுஅ)

அருச்சுனா - எவன் நம்முடைய பக்தாளுக்குக் கிதார்த் தத்தை யுபதேசிக்கிறனே அவனைவிட நமக்குப்பிரியம்வரும் படி பண்ணினபேர்கள் இப்போது வர்த்தமானத்திலும் ஒரு வருமில்லை ; இதற்குமுன் போனபேர்களுக்குள்ளேயும் இனி மேலுண்டாகப்பட்டபேர்களுக்குள்ளேயுங் கிடையாது. சஞ் சயா-இந்த மகாத்மா கிடைக்கிறது மிகவுந் துர்லபமானதால் அவனே நமக் கத்யந்தமான பிரியனென்று சொன்னேம். ()

அருச்சுனா-இந்தக் கீதையைப் பாராயணஞ்செய்தவனுக்குப் பலனைச் சொல்லுகிறேங்கேள். உனக்கும் நமக்கும் சங்கை ரூபமாய்த் தன்மத்தோடுங்கூடியிருக்கிற கீதையை யெவன் பாடம் பண்ணுகிறனே அவன் எல்லா யோகிகளுக்குஞ் சிரேஷ்டமாயிருக்கிற ஞான எக்யத்தினலே நம்மைப் பூசித் தவனென்கிறதாக நம்முடைய நிச்சயமாகும். இன்னமும் அவன் வேறேயொருவனைப் பேர்சொல்லியழைத்தாலும் நம் மையே யழைக்கிறனென்று அவனிடத்தில் நாம் பிரத்தி யட்சமாய்ப் போவோம். (எ0)

அருச்சுனா-ஒருவர் வாசிக்கும்போது சிரத்தையோடுங்கூட அன்னியசிந்தையில்லாமலும் அசூயையின்றிப் பிரமாணமாக எண்ணிக்கொண்டு விசுவாசத்துடன் கேட்பானேயாகில் அவன் சகலபாபங்களிலு மிருந்து விடுபட்டவனுகி அனேக அசுவமேதயாகம் பண்ணினவாள் எந்தலோகங்களை யடை வார்களோ அந்தலோகங்களையே யடைவன். (எக)

அருச்சுனா-ஏகாக்ர சித்தத்தோடுங் கூடினவனுயிருந்து நாமுபதேசித்த அர்த்தத்தை நன்றாகக் கேட்டதனலே யிது வரைக்கும் அஞ்ஞானத்தினலே தோற்றப்பட்ட தேகத்தை

நாளெனுன்றிருந்தபுத்தி நீங்கிற்று இல்லையா? இன்னமும் நீங்காதிருந்தால் மீட்டு முபதேசிக்கிறேமென்று பகவானனவர் தயவுடன் கேட்டதற்கு; (எஉ)

அருச்சுனனனவன் மிகவும் பத்தி விசுவாசத்துடனே வணங்கிச் சுவாமி! பக்தாளைமுழுவவிடாம லிரட்சிக்கிறவரன்றோ தேவரீருடைய கடாக்ஷத்தினாலே யெனக்குண்டாயிருந்த அஞ்ஞானமுழுதும் போய்விட்டது. நான் பிரமசொரூபமானேன் இனி யடியேனுக்கு ஒரு சந்தேகமுமில்லை யெவ்விதமாத் தேவரீர் அனுக்ரசம்பண்ணுகிறீர்களோ அவ்விதமாயே நடக்கச் சித்தமாயிருக்கிறேனென்று பகவானைப் பார்த்துத் தோத்திரஞ் செய்கிறானென்று திரிதராட்டிராருக்குச் சஞ்சயர் சொல்லுகிறார். (எங)

மகாராசாவே அருச்சுனன் எவ்விதமாகத் தோத்திரஞ் செய்கிறானென்றால்; ஜெகத்துக்கெல்லாம் ஈஸ்வரனாயிருக்கிறவரோ என்னுடைய அஞ்ஞானத்தினாலே யிதுவரையிலுந்தங்களுடைய மகிமைதெரியாதிருந்தேன் இப்போதுதங்களுடைய கிருபாகடாட்சத்தினாலே தெரிந்தேனென்று ஆனந்தபரவசனாய்த்தோத்திரம்பண்ணுகிறான். சகத்திலேயுண்டான அந்தகாரத்தினாலே யொன்றுந்தெரியாதிருந்த சீவாளுக்குச் சூரியப்பிரகாசத்தினாலே சகலபதார்த்தங்களுந் தெரிவதுபோலத் தேவரீருடைய அனுக்ரகத்தினாலே யெனக்குண்டாகிய அஞ்ஞானமெல்லாம் நிவிர்த்தியாகி என்னிசரூபத்தை யறிந்தேனென்றும் ஆகாயம் எல்லாத்துடனுங்கூடியிருந்தும் ஒன்றிலுங்கூடாமல் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாயிருக்கிறதுபோல் இந்தப்பிரபஞ்சத்தையின்றுங்காத்தும்அழித்தும்இவைகளுடனுங்கலவாமல் எல்லாவற்றிற்கு மாதாரமாயிருக்கிற தெந்த விதமென்றறியேனென்றும் தோத்திரம்பண்ணுகிறான். (எச)

அக்கினிக்கும் உஷ்ணத்துக்கும் பேதமில்லாதிருப்பது போல அந்தக்கரணங்களிடத்திலுங்கலந்து அந்த அந்தக்கரணங்களுக்குந்தெரியாமல் அவைகளுக்காதாரமாயும் அந்தரி

யாமியாயுமிருந்து இரட்சிக்கிறது எந்தவிதமென் றறியே னென்று தோத்திரம்பண்ணுகிருன். (எரு)

தேவரீருக்கடிமைபூண்டவர்களை யெவ்விதமும் இரட்சிக்கிற சுவாமியென்று இதுவரையும் அறியாதிருந்தேனே யென்றும் தோத்திரம்பண்ணுகிருன். (எசு)

நாலுவிதமாயிருக்கிறஞானங்களினுலும் அறியப்படாத வுருவையுடையவரோ புலன்களென்கிற காட்டாறுகளிலே யுழலும் அந்தக்கரணங்களுக்கெல்லாம் தனித்தனியேநின்றும் அதனுடனுங்கலவாதிருந்தீர் அப்படியும்மை யொருவரும் அறியவேமாட்டார்கள் அப்பேர்ப்பட்டதேவரீர் என்னையிரட்சிக்கிறநிமித்தம் எழுந்தருளின சுவாமியென்று தோத்திரம் பண்ணுகிருன். (எஎ)

கண்ணுடியிற் பிரதிபலின மில்லாதபோது வேருெரு வேற்றுமையுந் தோற்ருதிருப்பதுபோல யாதொருகரணங் களிலுங் கூடாமல்நின்றபோது அறிவானும் அறிபொருளு மின்றி யொன்ருயிருக்கிறது உன்னியற்கையன்ருே ஆதிவஸ்துவேயென்று தோத்திரம்பண்ணுகின்ருன். (எஅ)

ஆதித்தன் ஒருவனுயிருக்கச் செலங்கள்தோறும்பேதமாய் அனேகரூபங்கள் காட்டினுற்போலத் தேவரீர் ஒருவராயிருந்தும்பேதபேதங்களாய்,அந்தக்கரணங்கள்தோறும்அவையவையாகத் தோன்றுகின்ற மாயவனே யும்முடைய சொரூபத்தைவிசாரித்துப் பிரமாணமாகச்சொல்லுகிறதற்கு எல்லாவற்றிற்குமேற்பட்ட வேதங்களாலுங்கூடாது சொல்லிறந்த சோதியென்றுதோத்திரம் பண்ணுகிருன். (எகூ)

எப்போதும்நித்தியனுய் அசைவில்லாதபூரணமாய்ச்செகச் சொரூபமாய் நின்றவனொன்ருலும் ஆகாயமுஞ் சூரியனுந் தண்ணீரிலேதோன்றித் தண்ணீரசைவினுலே விம்பமுமசைகிறதென்று சொல்லுவதுபோல ஒவ்வொரு அந்தக்காணங் களிலும்தோன்றி ஒவ்வொரு பேதமாகக்காட்டினுலும் விம்பத்தைப்போலப் பேதப்படாம லிருக்கப்பட்ட உம்மைக்கலே

ஞானத்துடனே வேதங்கள் நன்றாய்த்தெரிந்த பெரியோர்களும் இப்பேர்ப்பட்டவரென்று காண்பதரிதா யிருக்குமென்றுந் தோத்திரம்பண்ணுகிறான். (அ0)

பிரபஞ்சத்திலே பேதபேதமாய்த்தோன்றுகிற யாதொரு பொருளையுஞ் சர்வசீவாளுக்குஞ் சூரியப்பிரகாசத்தினாலே தெரியப்படுகிறதுபோல எல்லாச்சீவாளுடைய செய்வினைகளெல்லாம் நீரொருவரோயறிந்து அவர்கள் சனனங்கள்தோறும் அவரவர்களுக்குத் தகுந்தபலன்களைக் கொடுக்கிறவராயிருக்கிற வும்மை யறிவாரொருவருமில்லை அப்பேர்ப்பட்ட உம்முடைய மகிமையை யெப்படி யறிவேனென்று தோத்திரம் பண்ணுகிறான். (அக)

நேத்திரத்துக்குச் சூரியப்பிரகாசத்தினால் எந்தப்பதார்த்தங்களும்விளங்குவதுபோல சகலசீவகோடிகளிடத்திலுமிருந்து அந்தப்புலன்களுக்கு அதனதன் தொழில்களை யுண்டாக்கி வைத்தாலும் உம்மை விசாரிக்குமிடத்தில் அவைகளுக்கு அசங்கமாயும் மறைகளுக் கெட்டாதவொன்றும் சொல்லுகிறபடியால் அப்பேர்ப்பட்ட தேவரீர் உலகரட்சணார்த்தமாக அவதாரஞ் செய்ததுபோலத் தோன்றிப் பசுக்கள்மேய்த்தா ரென்று லுமக்குக் குறையுண்டோவென்று தோத்திரம் பண்ணுகிறான். (அஉ)

ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கிற மேகமானது சூரியனைமறைக்கப் பார்க்கிறவனுக்குச் சூரியபிம்பம் மறைபட்டாற்போல் அஞ்ஞானத்தையுடைய சீவாளுக்குத் தேவரீர் சனனமானைப் போலக்காணப்படுகிறீர். தேவரீருடையதன்மையைப்பார்க்குமிடத்திற் பற்றுதலுண்டோ விடுதலுண்டோ பரமயோகியென்று தோத்திரம்பண்ணுகிறான். (அங)

ஆகாயமானது மற்ற நான்கு பூதமுதற் சராசரங்கள் தோறுங் கலந்திருந்தாலும் அதொன்றிலும்பற்றாமல் நின்றது போல•இந்தப்பலவிதமான உலகமெல்லாம் உம்மிடத்திலே கலந்துநின்றாலும் உம்மிடத்திற் பற்றாமலிருந்ததெப்படியோ

தெரியவில்லையே அப்படிப்பட்ட தேவரீர் கோபிகைகளுடனே கூடிப் பசுமேய்த்தாலொன்றாலும் அவர்களுடன் கூடிவிளையாடினாலொன்றாலுங் குறையுண்டோ சுவாமியென்று தோத்திரம் பண்ணுகின்றான். (௮௪)

யாதொருதொழிலுமின்றித் தனியே ஏகனாகவும் நிர்விகாரியாகவும் இருக்கிற தேவரீர் பிரபஞ்சத்துடனுங் கூடி விகாரிபோலவுந்தோற்றுகிறீர் எப்படித்தோன்றுகிறீரென்றால் படிகக்கல்லிற் பஞ்சவர்ணம்பற்றினாற்போலும் நீரிலேதோன்றினசந்திரன் அலைகிறதென்றாற்போலும் மனமுதலான கரணங்கள்தோறும் அவற்றின் தொழிலுக்கும் ஆதாரமாய்த் தோன்றுகிறீர் சக்கரத்தைத் தரித்திருக்கிற கையையுடையவரே உம்முடைய சொரூபமான அகண்டபரிபூரணத்தைக் கண்ணினாலே கண்டோமென்கிறபேர் ஒருவருமில்லையேயென்று தோத்திரம்பண்ணுகின்றான். (௮௫)

என்னைப்பந்திக்கப்பட்ட கருமபந்தங்களெல்லாம் விடுபட்டு அஞ்ஞானமென்கிறவியாதியை நிவிர்த்திசெய்வித்த பிரமஸ்வரூபமே யெனக்கு இனியொரு சுதந்தரமுமில்லை தகுமென்பதையுந் தகாதென்பதையும் துணியும்படி உபதேசித்தவரே துரியோதனாதிகள்பேரில் போர்தொடங்கென் றருளிச்செய்த கட்டளைப்பிரகாரம் செய்யக்கடவேனென்று யுத்தத்திலேபிரீதியுடையவனாய் அருச்சுனன்காண்டீபத்தைக் கையிலெடுத்தவனாக போரிலொருமைப்பட்டுநின்றானென்று திருதராட்டிரருக்குச் சஞ்சயர்சொல்லுகிறார். (௮௬)

சஞ்சயனைப்பார்த்து மாதவனுந்தனஞ்சயனும் ஏகாந்தத்திலிருந்து மோட்சப்பிரதிபாதனமாக நடந்தவிர்த்தாந்தங்களுனக்கெப்படித்தெரிந்ததென்று திரிதராட்டிரன்கேட்கவேதவியாசருடைய கிருபாகடாட்சத்தினாலே யறிந்தேனென்று சொல்லி யிவைகள் வேறொருவருக்குந் தெரியத்தக்கதில்லையென்றுசொல்லிச் சஞ்சயரானவர் தனக்குண்டாகிய ஆனந்தத்தினாற்றானே தோத்திரம்பண்ணுகிறார். (௮௭)

வாருமையா திரிதராட்டிரரோ! மகத்துவத்தோடுங்கூடி யிருக்கிற அருச்சுனனுக்கும் பரமாத்மாவாகிய வாசுதேவருக்குஞ் சம்வாதமாயிருந்ததெப்படிப்பட்டதென்றால் அந்த ஆச்சரியத்தினலே மயிர்க்கூச் செறிந்து அந்தச்சம்வாதத்தை நான்கேட்டபிரகாரம் உமக்குச்சொன்னேன். (அஅ)

யோகிகளுக்கெல்லாம் பகவானாயிருக்கப்பட்ட பகவான் றானேயனுக்கிரகம்பண்ணின அத்யந்தரகசியமாயுஞ் சிரேஷ்டமாயுமிருக்கப்பட்ட கீதார்த்தத்தை வியாசருடைய அனுக்ரகத்தினலே நானுங்கேட்டேன். (அகூ)

வாருமையா மகாராஜாவே! புண்ணியங்கொடுக்கிறதாயும் ஆச்சரியகரமாயு மிருக்கப்பட்ட சம்வாதமாய் சுவாமிக்கும் அருச்சுனனுக்கும் நடந்த கீதையினுடைய அர்த்தத்தை நினைந்து நினைந்து திரும்பியுந் திரும்பியும் சந்தோஷத்தை யடைகிறேன். (கூ0)

வாருமையா திரிதராட்டிரரோ! ஆச்சரியகரமாயிருக்கிற பகவானுடைய விசுவரூபத்தை நினைந்து நினைந்து பார்க்கிறபோதெல்லாம் அடிக்கடி சந்தோஷம் வருகிறது என்று சஞ்சயர் சொல்ல, (கூக)

திரிதராட்டிரன்-இவ்விருவரில் யார்செயமடைவாரென்று கேட்டதற்கு யாதொருவருடைய கூட்டத்திலே யோகிகளுக்கெல்லாம் யோகீஸ்வரனா யிருக்கப்பட்ட பகவான் எந்தப் பக்கத்தி லெழுந்தருளியிருக்கிறாரோ, யாதொருவர் கூட்டத்திலே காண்டீபமென்கிற தனுசைப்பிடித்துக்கொண்டு அருச்சுனனிருக்கிறானோ, அவ்விடத்திலே ராசலெட்சுமியும், செயமும், உத்தரோத்தரம் அபிவிர்த்தியும், நீதியும், நிச்சயமா யிருக்குமென்று என்னுடைய நிச்சயம். ஆகையாலிப்போதாகிலுந் துரியோதனாதிக ளோடுங்கூட ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியைச் சரணமாக அடைந்து எல்லாருஞ் சுகமாயிருக்கலாமென்று சஞ்சயரானவர் திரிதராட்டிரனைப் பார்த்துச் சொன்னார். (கூஉ)

பகவானிடத்திலே பத்தியோடுங்கூடி யிருக்கிறபேர்கள் பகவானுடைய அனுக்ரகத்தினாலேஞானம்வந்துமோட்சத்தை யடைவார்களென்று கீதையினுடைய சங்க்ரகார்த்தம். இப்பேர்ப்பட்டபத்தியினால் என்னுடைய புத்திக்குத்தக்கதாகக் கீதையினுடைய அர்த்தத்தைத்தெரிந்தமாத்திரம்சொன்னேன் இதனாலே பரமானந்தரூபமாயிருக்கிற ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் சந்தோஷத்தையடையக்கடவர் இப்படி ஸ்ரீசற்குருவினுடைய கிருபாகடாக்ஷமாகிற அமிர்தம்போலக் கீதையினுடைய அர்த்தஞ்சொல்லப்பட்டது. (௬௯)

பதினெட்டாவது

சஞ்சேப அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௧௮ - க்குச் சுலோகம் - ௭௧௯.

பகவற்கீதைவசனம்

சம்பூரணம்.

ஸ்ரீ கீதாமிர்தமகோததயேநம:

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	சுலோகம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௧	௬	௪	மாட்டோமே	மாட்டோமோ
௨௯	௭௰	௧௰	மாட்டுவதில்லையோ	மாட்டுதில்லையோ
௩௨	௫	௫	அதுகள்	அததுகள்
௪௮	௯	௨	சமாமுள்ள	சமானமுள்ள
௪௯	௯	௧௫	சிவபாவத்தை	சீவபாவத்தை
௬௪	௬	௧௰	அந்த [வன்	அநந்த [டைவன்
௮௫	௩௰	௧௭	சொரூபத்தையடை	சொரூபத்தையே ய
௧௧௬	௮	௫	அந்தப் பூதங்களுடை	அந்தந்தப் பூதங்களு
௧௫௪	௮	௨	நம்மை [ய	நம்மையே [டைய
௧௬௬	௨௫	௯	நிட்காமகன்ம	நிட்காமகரும
௧௬௯	௩௪	௪	திண்டாந்தஞ்	திட்டாந்தஞ்
௧௭௪	௨௰	௪	யடைலாம்	யடையலாம்
௧௮௩	௧௰	௧	யிரூக்கிர	யிருக்கிர
௧௯௭	௮	௬	திரவம்சத்தோடு	திர்வாம்சத்தோடு